

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 2 Μαΐου 2018 με την εξής σύνθεση:
Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Κουρή Σταυρούλα και
Πουλοπούλου Αγγελική, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 29-3-2018 (πρώτη προσφυγή) Προδικαστική
Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών
Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 295/30-3-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με
την επωνυμία «.....» και με διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως
εκπροσωπούμενου (πρώτος προσφεύγων)

Και την από 29-3-2018 (δεύτερη προσφυγή) Προδικαστική
Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών
Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 296/30-3-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με
την επωνυμία «.....» και με διακριτικό τίτλο «.....»,
νομίμως εκπροσωπούμενου (δεύτερος προσφεύγων)

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως
εκπροσωπούμενης

Του παρεμβαίνοντος υπέρ της απόρριψης της πρώτης ως άνω
προσφυγής, δεύτερου ως άνω προσφεύγοντος, νομίμως εκπροσωπούμενου

Του παρεμβαίνοντος υπέρ της απόρριψης της δεύτερης ως άνω
προσφυγής, πρώτου ως άνω προσφεύγοντος, νομίμως εκπροσωπούμενου

Και του παρεμβαίνοντος υπέρ της απόρριψης της δεύτερης ως άνω προσφυγής οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (τρίτος παρεμβαίνων)

Με την πρώτη ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο πρώτος προσφεύγων ζητά την ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν την 19-3-2018 υπ' αρ. 2956/19-3-2018 Απόφασης της Συγκλήτου της αναθέτουσας (έγγραφο υπ' αρ. 17495/19-3-2018) και των συμπροσβαλλομένων Πρακτικών της 1^{ης} και 2^{ης} Συνεδρίασης της αρμόδιας Επιτροπής Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του Διαγωνισμού, αφενός διότι δεν τηρήθηκαν, ως προς τη διαγωνιστική διαδικασία τα οριζόμενα στο άρ. 100 Ν. 4412/2016, αφετέρου καθ' ο μέρος έγινε δεκτή η τεχνική προσφορά του οικονομικού φορέα «.....» και νυν δεύτερου προσφεύγοντος και καθ' ο μέρος η προσφορά αυτή ανατιολόγητα αξιολογήθηκε με 113,8 βαθμούς και υποβαθμολογήθηκε η τεχνική προσφορά του προσφεύγοντος με 114,10 βαθμούς, ως και την ακύρωση κάθε άλλης συναφούς προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης.

Με τη δεύτερη ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο δεύτερος προσφεύγων ζητά την ακύρωση της ίδιας ως άνω, κοινοποιηθείσας και σε αυτόν, την 19-3-2018 προσβαλλομένης, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά του οικονομικού φορέα «.....», την προσφορά του οικονομικού φορέα «.....» και ήδη πρώτου προσφεύγοντος και περαιτέρω εσφαλμένα βαθμολόγησε την τεχνική προσφορά του σε σύγκριση με την τεχνική προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος και έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά του οικονομικού φορέα «.....».

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ., ποσού 15.000 ευρώ), που φέρει την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ», για τη δε άσκηση της δεύτερης Προσφυγής κατεβλήθη αντιστοίχως παράβολο (με αρ., ποσού 15.000 ευρώ), που φέρει την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, οι κατατεθείσας την 29-3-2018 Προσφυγές στρέφονται κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα των κοινοποιηθεισών σε αμφοτέρους τους προσφεύγοντες την 19-3-2018 Απόφασης της αναθέτουσας περί περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών και αξιολόγησης-βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών κατ' έγκριση των οικείων πρακτικών της Επιτροπής Διαγωνισμού. Αμφότεροι οι προσφεύγοντες κρίθηκαν αποδεκτοί. Ο μεν πρώτος προσφεύγων βάλλει καταρχάς κατά της ίδιας της εν γένει διαδικασίας αξιολόγησης τόσο των δικαιολογητικών όσο και των τεχνικών προσφορών, ζητώντας καθ' ερμηνεία του δικογράφου του σε συνάρτηση και με το περιεχόμενο των λόγων ακύρωσης που προβάλλει (πρώτος, δεύτερος και τρίτος λόγος προσφυγής του) την εν όλω ακύρωση της προσβαλλομένης. Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων πάσχει λόγω κακής συγκρότησης, επειδή τα μέλη της Επιτροπής ορίστηκαν απευθείας με έκδοση ατομικής πράξης, χωρίς να έχει προηγηθεί κανονιστική απόφαση με την οποία να καθορίζεται ο αριθμός των μελών της και οι ιδιότητές τους. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι η ως άνω προσβαλλομένη πάσχει διότι η Επιτροπή Διαγωνισμού κατά την έκδοση των οικείων ενσωματωμένων σε αυτήν πρακτικών, πάσχει λόγω κακής σύνθεσης, επειδή τηρούσε τα πρακτικά και άρα ήταν παρούσα γραμματέας μη μέλος της Επιτροπής που δεν προκύπτει ότι αποχώρησε κατά τη λήψη απόφασης, ενώ μάλιστα η γραμματέας ήταν και Προϊσταμένη του Τμήματος Προμηθειών με αποτέλεσμα να προκαλείται εξ αυτής της ιδιότητας κώλυμα για τη γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής Διαγωνισμού. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω μη έκδοσης

διακριτών πράξεων της Συγκλήτου για την έγκριση των δικαιολογητικών αφενός, για την αξιολόγηση τεχνικών προσφορών αφετέρου, κατά παράβαση του άρ. 100 Ν. 4412/2016. Τούτο διότι αν και το άρ. 3.1.2 της διακήρυξης επέτρεψε ενιαία διαδικασία για αμφότερα τα στάδια, ο όρος αυτός δεν μπορεί, κατά τον προσφεύγοντα, να είναι ανεφάρμοστος εν προκειμένω, ενώ εξάλλου, για κάθε ένα εκ των ως άνω δύο σταδίων εκδόθηκαν αυτοτελή πρακτικά, που συνεπικυρώθηκαν με τη μόνη εκτελεστή και νυν προσβαλλομένη πράξη. Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση ουσιώδους τύπου ως προς την εξαγωγή της βαθμολογίας κάθε κριτηρίου, επί τη βάση ότι κατά τον προσφεύγοντα, η βαθμολογία εξήχθη κατά μέσο όρο των αυτοτελών βαθμολογιών που έδωσε κάθε μέλος της Επιτροπής και όχι με πλειοψηφία επί της επικρατέστερης βαθμολογίας κατ' άρ. 221 παρ. 2 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, ο προσφεύγων βάλλει κατά της προσβαλλομένης καθ' ο μέρος έκρινε ως καταρχήν αποδεκτή την προσφορά του οικονομικού φορέα «.....» και ήδη νυν δεύτερου προσφεύγοντος, επειδή, σύμφωνα με τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, ο τελευταίος δεν προσέφερε ειδικό ανυψωτικό μηχάνημα, κατά παράβαση του όρου 2.3.2 της διακήρυξης, οπότε η προσφορά του έπρεπε να μην έχει λάβει καν βαθμό 100 και να απορριφθεί. Περαιτέρω, ο προσφεύγων, επικουρικώς βάλλει κατά της ειδικότερης βαθμολόγησης που ο ως άνω δεύτερος προσφεύγων έλαβε στο κριτήριο ανάθεσης Α1 της Ομάδας Α, καθώς με τον πέμπτο λόγο της προσφυγής, επικαλείται ελλιπή τεκμηρίωση της δυνατότητας αυτού για την αντιμετώπιση του έργου της καθαριότητας των επιμέρους και του συνόλου των εγκαταστάσεων της αναθέτουσας σε σχέση με τον προτεινόμενο εξοπλισμό, κατά παράβαση εξάλλου και της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Ειδικότερα, ο προσφεύγων αιτιάται ότι ο τρίτος οικονομικός φορέας που ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται προς στήριξη στις ικανότητές του, δεν έχει τη νομική δυνατότητα εκμίσθωσης των οχημάτων, που ο δεύτερος προσφεύγων περιλαμβάνει στην προσφορά του, ενώ επιπλέον δεν γίνεται καμία αναφορά στην αξία της μίσθωσης, έλλειψη που κατά τον προσφεύγοντα πάντα, πλήττει την εγκυρότητά της. Περαιτέρω, επικαλείται ότι μη νομίμως δέχθηκε η Επιτροπή Διαγωνισμού, ότι μπορεί να ζητήσει την αντικατάσταση του

τρίτου, αφού τούτο προβλέπεται μόνο για μη πλήρωση κριτηρίων επιλογής και όχι μη κάλυψης τεχνικών προδιαγραφών όπως εν προκειμένω. Επιπλέον, ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν υπέβαλε με την προσφορά του τις απαραίτητες πιστοποιήσεις των οχημάτων και μηχανημάτων που θα της εκμισθώσει ούτε έγγραφο που αποδεικνύει ότι αυτά ανήκουν στον τρίτο οικονομικό φορέα, ενώ και στο οικείο συμφωνητικό μεταξύ του δεύτερου προσφεύγοντος και του τρίτου δεν αναγράφονται οι αριθμοί των πινακίδων των οχημάτων και μηχανημάτων προς πιστοποίησή τους. Επιπλέον, επικαλείται ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν έχει συμπεριλάβει στον τεχνικό εξοπλισμό του οχήματα όπως εκχιονιστικό, σάρωτρο για εξωτερικούς χώρους και το ως άνω ανυψωτικό, ως και τροχήλατα αμαξίδια απορριμμάτων, η δε Επιτροπή διαπίστωσε σημαντικές ελλείψεις σημαντικές στον εξοπλισμό που θα απαιτηθεί για τις ελάχιστες έκτακτες αναγκαίες εργασίες, σε αντίθεση με τον πρώτο προσφεύγοντα. Ούτως, κατά τον προσφεύγοντα η διαφορά υπέρ του μόλις 3 βαθμών στο ως άνω κριτήριο Α1 είναι μικρή και δεν παρουσιάζει την ουσιαστική υπέρ του διαφορά. Επομένως, ο δεύτερος προσφεύγων θα έπρεπε να έχει λάβει βαθμολογία κατώτερη των 100 βαθμών ή κατώτερη έστω του 114, αφού δεν αποδεικνύεται υπερκάλυψη των οικείων κριτηρίων αξιολόγησης και πάντως η προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος έπρεπε να λάβει 120 βαθμούς. Με τον έκτο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων επικαλείται έλλειψη πληρότητας, ρεαλιστικότητας και αποτελεσματικότητας της προτεινόμενης οργάνωσης του δεύτερου προσφεύγοντος και επομένως παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και εσφαλμένης βαθμολόγησης στο κριτήριο Α1 της Ομάδας Α, επειδή ο συνδυασμός της εμπειρίας της και των βεβαιώσεων καλής εκτέλεσης που προσκόμισε, του προσωπικού της και του κύκλου εργασιών της, του αριθμού εποπτών που διαθέτει, της μη κατάθεσης μεθοδολογίας καθαρισμού, της αναφοράς μόνο στα μέσα ατομικής προστασίας που θα παρέχει στους εργαζομένους στο πλαίσιο του εν γένει ζητήματος πρόληψης ατυχημάτων και της αναφοράς μόνο στην αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών χωρίς μνεία στις ενέργειες για πρόληψη ατυχημάτων στο Σχέδιο Αντιμετώπισης Εκτάκτων Αναγκών, καθιστούν την προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος υποδεέστερη

αυτής του πρώτου προσφεύγοντος, λόγω της εκ μέρους του τελευταίου υποβολής μεθοδολογίας καθαρισμού ανά όροφο και κτίριο, της υπέρτερης εμπειρίας, κύκλου εργασιών και προσωπικού της, της κατάθεσης εγγράφου για τη Διαχείριση και τον Διαχωρισμό Απορριμμάτων, της κατάθεσης λίστας φαρμάκων απεντόμωσης-μυοκτονίας και έγκρισης κυκλοφορίας τους ως και φύλλων δεδομένων ασφαλείας, της κατάθεσης συστήματος υγιεινής και ασφάλειας και την εφαρμογή νέων μεθόδων καθαρισμού στο πλαίσιο φιλοσοφίας καθαρισμού, που ο πρώτος προσφεύγων ονομάζει

Ούτως, η προσβαλλομένη έσφαλε βαθμολογώντας τον δεύτερο προσφεύγοντα με 5 βαθμούς παραπάνω έναντι του πρώτου προσφεύγοντος, ενώ στο οικείο Πρακτικό Αξιολόγησης δεν έλαβε χώρα παρά στοιχειώδης περιγραφική παράθεση των στοιχείων, χωρίς συγκριτική επισκόπηση των προσφορών και είναι ούτως ανατιολόγητη και ακυρωτέα. Με τον έβδομο λόγο της προσφυγής του, ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται υποβαθμολόγησή του στο κριτήριο Β1 περί αξιοπιστίας και εσωτερικού ελέγχου και επόπτευσης των εργασιών καθαριότητας, αφού έλαβε μόνο 112 βαθμούς έναντι των 109 βαθμών του δεύτερου προσφεύγοντος, καίτοι ο ίδιος ο πρώτος προσφεύγων προσφέρει 2 επόπτες έναντι ενός του δεύτερου και χρησιμοποιεί καινοτόμο πληροφοριακό σύστημα ελέγχου και επόπτευσης του έργου ειδικώς προσαρμοσμένο και κατάλληλο για την αναθέτουσα, ενώ εξάλλου ο δεύτερος προσφεύγων είναι νέα εταιρία που ουδέποτε εκτέλεσε έργο σε πανεπιστημιακούς χώρους. Με τον όγδοο λόγο της προσφυγής, ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται ανεπάρκεια των διαδικασιών διαρκούς επιμόρφωσης του προσωπικού καθαριότητας του δεύτερου προσφεύγοντος και έλλειψη ειδικής επάρκειας της προτεινόμενης στελέχωσης της ομάδας καθαριότητας της στο πλαίσιο εσφαλμένης βαθμολόγησης κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης στο κριτήριο ανάθεσης Β2 της Ομάδας Β, όπου αμφότεροι βαθμολογήθηκαν με 110, παρότι ο πρώτος προσφεύγων υπέβαλε 19 έναντι 17 βιογραφικών σημειωμάτων και 20 έναντι 10 πανεπιστημιακών και μεταπτυχιακών πτυχίων των στελεχών έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος, ενώ ο πρώτος προσφεύγων κατέθεσε έγγραφα πιστοποίησης εκπαίδευσεων προσωπικού και εφαρμόζει πολιτική προστασίας

υγείας και ασφάλειας και ως εκ τούτου, προκύπτει, κατά τον πρώτο προσφεύγοντα, ότι ο δεύτερος προσφεύγων υπερβαθμολογήθηκε συγκριτικά με αυτόν και εσφαλμένα έλαβαν κοινή βαθμολογία, και κατ' αποτέλεσμα ο πρώτος προσφεύγων έπρεπε να λάβει 118 βαθμούς έναντι των 110 που έλαβε, εφόσον γίνει δεκτό ότι ο δεύτερος προσφεύγων έπρεπε όντως να λάβει 110, πολλώ δε μάλλον αφού δεν γίνεται αντιληπτό γιατί θεωρήθηκε ότι υπερκάλυψε ο δεύτερος προσφεύγων κατά 10 βαθμούς τους βασικούς όρους.

3. Επειδή, ο δεύτερος προσφεύγων με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του βάλλει κατά της προσβαλλομένης καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου «.....», επί τη βάση ότι πρώτον, κατά τον δεύτερο προσφεύγοντα, η αναθέτουσα δεν τήρησε τις διατάξεις του άρ. 73 παρ. 7-9 Ν. 4412/2016 περί μέτρων αυτοκάθαρσης, αφού ο παραπάνω διαγωνιζόμενος επικαλείται ότι έχει λάβει τέτοια σε σχέση με προηγούμενες καταγγελίες συμβάσεών του, αλλά η αναθέτουσα δεν δύνατο να διαπιστώσει τη μη συνδρομή λόγων αποκλεισμού στο πρόσωπό του, χωρίς την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της ειδικής Επιτροπής του άρ. 73 παρ. 9 Ν. 4412/2016 και δεύτερον, ο ως άνω έτερος διαγωνιζόμενος κατά παράβαση του όρου 2.2.6.β σελ. 14 της διακήρυξης κατά τον οποίοι οι προσφέροντες όφειλαν να διαθέτουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους τουλάχιστον 100 άτομα έμπειρου προσωπικού καθαριότητας, δήλωσε μόνο το μέσο ετήσιο εργατοϋπαλληλικό δυναμικό του, χωρίς να διευκρινίσει τον αριθμό που αφορά ειδικώς εργασίες καθαριότητας, παρότι δραστηριοποιείται και σε άλλους κλάδους. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του, ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει τέσσερις ειδικότερους ισχυρισμούς, οι τρεις πρώτοι κατά της καταρχήν αποδοχής της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος και έτερου διαγωνιζομένου («.....») και ο τέταρτος κατά της βαθμολόγησης της τεχνικής προσφοράς του σε σύγκριση με τη βαθμολογία που έλαβε η τεχνική προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος. Ειδικότερα, ο δεύτερος προσφεύγων αιτιάζεται ότι ο νυν πρώτος προσφεύγων έπρεπε να κριθεί αποκλειστέος, διότι πρώτον, ομοίως κατά παράβαση του όρου 2.2.6.β σελ. 14 της διακήρυξης περί

τουλάχιστον 100 ατόμων έμπειρου προσωπικού καθαριότητας και της παρ. 2.2.9.2.Β.ιγ (σελ. 17) της διακήρυξης που απαιτεί αντίγραφο της θεωρημένης από την Επιθεώρηση Εργασίας κατάσταση προσωπικού, όρος που διευκρινίστηκε και με το υπ' αρ. πρωτ. 12388/10-1-2018 έγγραφο του Τμήματος Προμηθειών της αναθέτουσας, κατά το οποίο ο υποψήφιος ανάδοχος πρέπει να προσκομίσει τέτοια κατάσταση από την οποία να προκύπτει ότι διαθέτει τουλάχιστον 100 άτομα έμπειρου προσωπικού καθαριότητας, ο παραπάνω πρώτος προσφεύγων δεν περιέλαβε στον φάκελο προσφοράς του τέτοια κατάσταση. Δεύτερον, ο δεύτερος προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο πρώτος προσφεύγων κατά παράβαση του όρου 2.4.2.3 σελ. 19 της διακήρυξης, η οποία αποδίδει τις ρυθμίσεις του άρ. 15 παρ. 1.2.1 της ΥΑ 56902/215/2017, υπέβαλε με την προσφορά του την από 16-1-2018 σύμβασή έργου του με τον τρίτο οικονομικό φορέα «.....» περί αποκομιδής και διαχείρισης μη επικύνδων απορριμάτων στο πλαίσιο της υπό ανάθεση σύμβασης σε περιπτώσεις έκτακτων αναγκών (αρχείο προσφοράς πρώτου προσφεύγοντος «2_Κριτήριο α1, 5.3.1._Σύμβαση έργου), η οποία όμως παρότι συνιστά έγγραφο που έχει συνταχθεί από τον ίδιο τον πρώτο προσφεύγοντα δεν φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή του νομίμου εκπροσώπου του, ενώ και υπό την εκδοχή ότι προσκομίστηκε αντίγραφο της εν λόγω σύμβασης αυτό αποτελεί ιδιωτικό έγγραφο και επομένως το έγγραφο αυτό έπρεπε να φέρει επικύρωση από δικηγόρο ή θεώρηση από άλλη δημόσια αρχή. Τρίτον, ο δεύτερος προσφεύγων κατά παράβαση του όρου 2.2.9.1 σελ. 14 επ. της διακήρυξης περί υποβολής ΕΕΕΣ, στο οποίο μεταξύ άλλων δηλώνεται αν έχουν επιβληθεί εις βάρος του δηλούντος πράξεις επιβολής προστίμου για παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας χωρίς περιορισμό ή ελάχιστο όριο ως προς τον αριθμό τους, δήλωσε αναληθώς «ΟΧΙ» στο οικείο ερώτημα του Μέρους ΙΙΙ Ενότητα Γ του ΕΕΕΣ, καίτοι του είχε επιβληθεί μία πράξη επιβολής προστίμου πολύ υψηλής σοβαρότητας με στοιχεία ελέγχου 2/12/2015_12040165 από την Επιθεώρηση Εργασιακών Σχέσεων του ΣΕΠΕ (βλ. αρχείο «3.1.1_espd-response», σελ. 16). Με τον τέταρτο ειδικότερο ισχυρισμό του δευτέρου λόγου της προσφυγής του, ο δεύτερος προσφεύγων

ισχυρίζεται, ότι η Επιτροπή Διαγωνισμού παρέλειψε να αξιολογήσει την τεχνική προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος σε σύγκριση με τη δική του, αναλόγως του επιπέδου απόκρισής κάθε μίας στους όρους και τις προδιαγραφές της διακήρυξης, ενώ επίσης δεν έλαβε υπόψη ή αξιολόγησε εσφαλμένα στοιχεία όπου φέρεται ότι ο πρώτος προσφεύγων υπερέχει του δεύτερου, με συνέπεια ο τελευταίος να αδικείται, καθώς η σχέση των δύο βαθμολογιών μεταξύ τους δεν αντιστοιχεί στο καθ' έκαστη επίπεδο απόκρισης στις τεχνικές απαιτήσεις της διακήρυξης. Ειδικότερα, ο δεύτερος προσφεύγων αιτιάται με την πρώτη επιμέρους αιτίαση στο πλαίσιο του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της προσφυγής του, ότι όσον αφορά τη βαθμολογία στο κριτήριο Β1 της παρ. 2.3.1, σελ. 17 της διακήρυξης ως προς την «Αξιοπιστία και ρεαλιστικότητα της μεθοδολογίας εσωτερικού ελέγχου και επόπτευσης των εργασιών καθαριότητας», όπου ο ίδιος έλαβε 109 βαθμούς ενώ ο πρώτος προσφεύγων 112 (βλ. και παραπάνω στη σκ. 2 όσα ο πρώτος προσφεύγων αντίστροφα επικαλείται επί της βαθμολογίας που αυτός και ο δεύτερος προσφεύγων έλαβαν στο ίδιο Κριτήριο), προκύπτει πως ενώ ο πρώτος προσφεύγων υπέβαλε 2 επόπτες έργου, ένα για το campus και έναν για τα κτίρια εκτός campus, στοιχεία που αξιολογήθηκαν ως υπέρ του σημαντικά, δεν αναφέρθηκε στα ωράρια εργασίας και άρα το στοιχείο αυτό δεν ελήφθη υπόψη, παρά ελήφθη υπόψη μόνο ο αριθμός των εποπτών καίτοι αυτός δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη και επαρκέστερη εποπτεία του έργου, αν δεν συσχετιστεί με τα ωράρια και τις ημέρες εργασίας που αυτοί θα απασχοληθούν και μάλιστα αποκλειστικά στο προκείμενο συμβατικό αντικείμενο. Εξάλλου, για τον ίδιο λόγο η προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος είναι αόριστη και δεν επιτρέπει ορθή και ασφαλή αξιολόγηση ούτε της τεχνικής ούτε όμως της οικονομικής προσφοράς αφού δεν προκύπτει το σχετικό εργοδοτικό κόστος. Αντίθετα, ο δεύτερος προσφεύγων πρότεινε την απασχόληση ενός μεν επόπτη, ειδικώς όμως για το συμβατικό αντικείμενο και ούτως δεν δικαιολογείται η κατά 3 βαθμούς υψηλότερη βαθμολογία του πρώτου προσφεύγοντος έναντι του δεύτερου, αφού η τεχνική προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος έπρεπε να προταχθεί βαθμολογικά. Με τη δεύτερη επιμέρους αιτίασή του στο πλαίσιο του

τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της προσφυγής του, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται πλημμελή βαθμολόγηση και ως προς το κριτήριο Α1 της Ομάδας Α ως προς την «Πληρότητα της δυνατότητας αντιμετώπισης του έργου της καθαριότητας των επιμέρους και του συνόλου των εγκαταστάσεων του σε σχέση με τον προτεινόμενο μηχανικό και τεχνικό εξοπλισμό», όπου αυτός έλαβε 114 βαθμούς έναντι 117 του πρώτου προσφεύγοντος (βλ. και παραπάνω σκ. 2, ως προς όσα αντίστοιχα και αντίστροφα ο πρώτος προσφεύγων αιτιάται ως προς τη βαθμολόγηση του ίδιου κριτηρίου). Ειδικότερα, επικαλείται ότι ενώ όσον αφορά τον παραπάνω προσφερόμενο μηχανικό και τεχνικό εξοπλισμό για τις καθημερινές ανάγκες εκτέλεσης του έργου, στοιχείο που κατά τον δεύτερο προσφεύγοντα είναι ουσιωδέστερο της καλύψεως εκτάκτων αναγκών, αυτός (ο δεύτερος προσφεύγων) υπερπληροί τις απαιτήσεις της διακήρυξης και υπερτερεί έναντι του αντίστοιχου εξοπλισμού που προτείνει ο πρώτος προσφεύγων, έλαβε μικρότερη βαθμολογία από αυτόν (ενώ περαιτέρω ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι η αναγραφή «όσα απαιτούνται» για ορισμένα από τα προσφερόμενα από τον πρώτο προσφεύγοντα είδη δεν αποτελεί στοιχείο υπεροχής του, αφού η ποσότητα των ειδών αυτών εναπόκειται στην κρίση του προσφέροντος και δεν μπορεί, ούτως, να αποτελεί αντικείμενο ευνοϊκότερης βαθμολογίας). Περαιτέρω, όσον αφορά την κάλυψη εκτάκτων αναγκών, για τις οποίες το Μέρος Α-Τεχνικές Προδιαγραφές, σελ. 36 της διακήρυξης, ανέφερε ότι *«Σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών η αποκομιδή των απορριμμάτων θα γίνεται με ευθύνη και μέσα του αναδόχου»*, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι υπερκαλύπτει την οικεία απαίτηση, βάσει του από 16-1-2018 συμφωνητικού μίσθωσης που ο ίδιος σύνηψε με τον τρίτο οικονομικό φορέα «.....» και με βάση το οποίο ο δεύτερος προσφεύγων δεν προσφέρει λιγότερα σχετικά με το συμβατικό αντικείμενο μέσα από τον βαθμολογηθέντα με καλύτερη βαθμολογία πρώτο προσφεύγοντα. Εξάλλου, κατά τον δεύτερο προσφεύγοντα, δεδομένου ότι το αντικείμενο του διαγωνισμού είναι η παροχή υπηρεσιών καθαρισμού κατά τη σελ. 36 της διακήρυξης, δια των ως άνω περί αποκομιδής απορριμμάτων, εισήχθησαν στην αξιολόγηση στοιχεία άσχετα με το αντικείμενο του

διαγωνισμού, καθιστάμενα έτσι εμμέσως κριτήρια αξιολόγησης που δεν συνδέονται με το συμβατικό αντικείμενο κατά παράβαση των αρχών της ισότητας και της διαφάνειας, καθώς το συμφωνητικό του πρώτου προσφεύγοντος με τον τρίτο οικονομικό φορέα «.....» αφορά όχι την αποκομιδή απορριμμάτων, αλλά την αποκομιδή και διαχείριση των πάσης φύσεως μη επικίνδυνων απορριμμάτων σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών. Περαιτέρω, η διάθεση εκ μέρους του πρώτου προσφεύγοντος εκχιονιστικού μηχανήματος ήταν άσχετη με τη διακήρυξη και κακώς ελήφθη υπόψη για τη βαθμολόγηση της προσφοράς του, ενώ ομοίως το περονοφόρο δεν προσφέρει καμία προστιθέμενη αξία στην αποκομιδή απορριμμάτων, αλλά θα χρησιμοποιηθεί στην αποθήκευση βαρέων αντικειμένου όπως δηλώνεται και στον πίνακα εξοπλισμού του πρώτου προσφεύγοντος και συνεπώς ούτε αυτό το όχημα έπρεπε να ληφθεί υπόψη υπέρ του τελευταίου. Άρα, ο δεύτερος προσφεύγων αιτιάται ότι υπερτερεί έναντι του πρώτου προσφεύγοντος ως προς τα μηχανήματα που σχετίζονται άμεσα με την αποκομιδή απορριμμάτων σε περίπτωση απεργίας του προσωπικού του οικείου ΟΤΑ, ενώ αντίθετα ο πρώτος προσφεύγων προσφέρει οχήματα μεταφοράς απορριμμάτων χωρίς container. Καταληκτικά, ο δεύτερος προσφεύγων αιτιάται ότι έπρεπε να λάβει υψηλότερη βαθμολογία έναντι του πρώτου προσφεύγοντος στο Κριτήριο Α1. Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής του, ο πρώτος προσφεύγων αιτιάται ότι έπρεπε να αποκλειστεί και ο έτερος διαγωνιζόμενος «.....» αφού δήλωσε αναληθώς «ΟΧΙ» στο ΕΕΕΣ του στο ερώτημα του Μέρους ΙΙΙ, Ενότητα Γ' περί του αν του έχουν επιβληθεί πρόστιμα για παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας, καίτοι του είχε επιβληθεί ένα πρόστιμο για παράβαση πολύ υψηλής σοβαρότητας με τη με στοιχεία ελέγχου 17-8-2017_13060733 πράξη της Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων του ΣΕΠΕ (αρχείο δικαιολογητικών συμμετοχής, σελ. 492).

4. Επειδή, αμφότερες οι Προσφυγές αφορούν διαδικασία παροχής γενικών υπηρεσιών με διεθνή ανοικτό ηλεκτρονικό διαγωνισμό άνω των ορίων με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας-τιμής για την παροχή Υπηρεσιών

Καθαριότητας των κτιρίων, εγκαταστάσεων και εξωτερικών χώρων του (CPV:) με διάρκεια σύμβασης 2 ετών από 1-11-2018 ή από την υπογραφή της σύμβασης, συνολικού προϋπολογισμού μετά ΦΠΑ 24% 7.193.049,54 ευρώ και εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ αξία 5.800.846,40 ευρώ, που προκηρύχθηκε με τη Διακήρυξη υπ' αρ. της αναθέτουσας, η οποία απεστάλη προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 19-12-2017 (με αρ. προκήρυξης/19-12-2017) και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 20-12-2017 με Μοναδικό ΑΔΑΜ και στο ΕΣΗΔΗΣ την 21-12-2017 με συστημικό α/α Επομένως, η διαφορά εκ της προσβαλλομένης αμφοτέρων των Προσφυγών υπάγεται βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης και δη του χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, αμφότερες οι Προσφυγές ασκήθηκαν εμπροθέσμως κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλόμενης 19-3-2018 προς αμφοτέρους τους προσφεύγοντες και χρόνος ασκήσεως αμφοτέρων των προσφυγών η 29-3-2018), ενώ η πρώτη προσφυγή νομίμως υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος, ομοίως δε και η δεύτερη προσφυγή. Αμφότεροι δε οι προσφεύγοντες έχουν καταρχήν έννομο συμφέρον για την άσκηση των Προσφυγών τους, αφού μετείχαν στη διαδικασία με προσφορές που κρίθηκαν αποδεκτές και συνεπώς προδήλως ευνοούνται από τον αποκλεισμό έτερων, καθ' έκαστον, μετεχόντων ως και την τροποποίηση ή ακύρωση της βαθμολόγησης των τεχνικών προσφορών αυτών ή της δικής τους. Εξάλλου, η τελική βαθμολόγηση των προσφορών, δηλαδή η εξαγωγή του κατά τον όρο 2.3.2 της διακήρυξης Λόγου προσφερθείσας τιμής/τελική βαθμολογία τεχνικών προσφορών, θα λάβει χώρα με συναξιολόγηση και των οικονομικών προσφορών και συνεπώς, αφενός η βαθμολογική κατάταξη στο στάδιο των τεχνικών προσφορών ουδόλως συνιστά προϋπόθεση για το έννομο συμφέρον των προσφευγόντων, αφού η έως τώρα βαθμολογία τους δεν δύναται με ασφάλεια να προδικάσει την τελική βαθμολογία τους (ήτοι τον παραπάνω λόγο

τιμής προς βαθμολογία τεχνικής προσφοράς) και επομένως τη δυνατότητά τους να καταστούν προσωρινοί ανάδοχοι, αφετέρου, σε κάθε περίπτωση, η τελική τους βαθμολόγηση, δηλαδή η εξαγωγή του ως άνω λόγου, που θα ολοκληρωθεί στο επόμενο διαγωνιστικό στάδιο (των οικονομικών προσφορών) όπως και ιδίως η κατάταξή τους σε επίπεδο τελικής βαθμολογίας (από την οποία κατάταξη, δηλαδή τη σχετική σύγκριση των τελικών βαθμολογιών των προσφερόντων, θα αναδειχθεί ο προσωρινός ανάδοχος), προφανώς και εξαρτώνται από τη βαθμολογία που έλαβαν οι τεχνικές προσφορές, αλλά και τις βαθμολογίες που ήδη έλαβαν οι ανταγωνιστές τους. Επομένως, αμφότερες οι Προσφυγές πρέπει να γίνουν τυπικώς δεκτές και να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσία και τούτο ασχέτως του επιμέρους εννόμου συμφέροντος προβολής των επιμέρους λόγων εκάστης προσφυγής, δεδομένου δε ότι για το καταρχήν και εν γένει παραδεκτό της προσφυγής αρκεί η προβολή δι' αυτής έστω και ενός μετ' εννόμου συμφέροντος και ορισμένου λόγου (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 209/2017, 168/2018, Α135/2018), τα δε επιμέρους ζητήματα παραδεκτού των ειδικότερων λόγων κρίνονται στο πλαίσιο της εξέτασης της ουσίας της προσφυγής και στο πλαίσιο του ελέγχου των επιμέρους λόγων ακύρωσης (Απόφαση ΑΕΠΠ 209/2017). Αντιστοίχως, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσία και οι τρεις ασκηθείσες παρεμβάσεις. Τούτο αφού και οι τρεις ασκήθηκαν την 10-2-2018, ήτοι εντός του κατ' άρ. 362 παρ. 3 Ν. 4412/2016 δεκαήμερου από την κοινοποίηση των προσφυγών, που έλαβε χώρα ομού την 30-3-2018, δεδομένου ότι η 10-4-2018 ήταν και η πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την από 9-4-2018 δέκατη ημέρα, η οποία ήταν Δευτέρα του Πάσχα και συνεπώς αργία (βλ. ΔΕφΠατρ Ν39/2017), νομίμως δε υπογράφονται από τους νομίμους εκπροσώπους των παρεμβαινόντων, ασκούνται δε όλες μετ' εννόμου συμφέροντος, η μεν παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος κατά της αποδοχής της δεύτερης προσφυγής καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής της προσφοράς του και της βαθμολογίας του (του πρώτου προσφεύγοντος), αντιστοίχως η παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντος κατά της αποδοχής της πρώτης προσφυγής καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής της προσφοράς και της βαθμολογίας του

δεύτερου προσφεύγοντος σε σύγκριση με τη βαθμολογία του πρώτου προσφεύγοντος, αντιστοίχως δε η τρίτη παρέμβαση ασκείται μετ' εννόμου συμφέροντος κατά της αποδοχής της δεύτερης προσφυγής, καθ' ο μέρος η τελευταία στρέφεται κατά της αποδοχής της προσφοράς του τρίτου παρεμβαίνοντος.

5. Επειδή, η αναθέτουσα με τις από 3-4-2018 Απόψεις της ενώπιον της ΑΕΠΠ επικαλείται σε σχέση με την πρώτη ως άνω προσφυγή τα ακόλουθα. Ως προς τον πρώτο λόγο της ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων Διαγωνισμού έχει εισηγητικό χαρακτήρα, καθόσον το αποφασίζον όργανο είναι, εν προκειμένω, η Σύγκλητος. Συνεπώς, μόνη προσβαλλόμενη παραδεκτώς πράξη είναι αυτή της Συγκλήτου, που ελήφθη κατά τη συνεδρίασή της αριθμ. 2956/19-03-2018. Επιπλέον, όπως, εξάλλου, αναφέρει και συνομολογεί και η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 7 της προσφυγής της) :«...η παραπάνω εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 221 παρ. 3 του ν. 4412/2016, όπως συμπληρώνεται με την παρ. 4 του ιδίου άρθρου, παρέχει ευρεία εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση του ζητήματος της συγκρότησης των επιτροπών διαγωνισμού σε κάθε Αναθέτουσα Αρχή, χωρίς όμως να πρόκειται για ζήτημα ειδικότερο κατά την έννοια του άρθρου 43 παρ. 2 του Σ., καθόσον δεν χαράσσεται στις οικείες διατάξεις του ν. 4412/2016 ένα γενικό, αλλά πάντως ορισμένο πλαίσιο για το πόσα μέλη και με ποιες ιδιότητες συμμετέχουν στις επιτροπές αυτές». Στην προκειμένη περίπτωση ο λόγος, που προβάλλεται από την προσφεύγουσα, ότι δηλ. δήθεν, εκδόθηκε «απευθείας ατομική πράξη ορισμού μελών της Επιτροπής Αξιολόγησης χωρίς να έχει προηγηθεί κανονιστική απόφαση» ερείδεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, καθόσον η Επιτροπή Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του επίμαχου διαγωνισμού ορίστηκε σύννομα με την κανονιστική απόφαση της Συγκλήτου, που ελήφθη κατά τη συνεδρίασή της αριθμ. 2952/22-12-2017, η οποία δημοσιεύθηκε στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ (αριθμ. ΑΔΑ:). Εξάλλου, πουθενά στο νόμο δεν αναφέρεται, ότι η επιτροπή πρέπει να είναι 5μελής και όχι 3μελής. Επειδή κατά πάγια διοικητική πρακτική του στις Επιτροπές Διενέργειας διαγωνισμών συμμετέχουν μέλη Δ.Ε.Π. και διοικητικοί

υπάλληλοι, εκ των οποίων προεδρεύουν τα μέλη Δ.Ε.Π., ως δημόσιοι λειτουργοί και γνώστες των αντίστοιχων αντικειμένων εκάστου διαγωνισμού, η δε αναφορά τους στην πρώτη θέση στην απόφαση περί συγκρότησης της Επιτροπής έχει αυτό το δηλωτικό χαρακτήρα. Στην προκειμένη περίπτωση, ορίστηκε ο επ. καθηγητής της Νομικής Σχολής κ., ως Πρόεδρος της Επιτροπής, λόγω της ιδιότητάς του ως μέλους ΔΕΠ της Νομικής Σχολής με αναπληρωματικό του, επίσης μέλος ΔΕΠ της Νομικής Σχολής, τον επίκουρο καθηγητή κ. Μέλη της Επιτροπής (τακτικά και αναπληρωματικά) ορίστηκαν διοικητικοί υπάλληλοι. Περαιτέρω, ο επίκουρος καθηγητής της Νομικής Σχολής του κ. άσκησε εν τοις πράγμασι τα καθήκοντα του Προέδρου της Επιτροπής και συντονιστή των συζητήσεων, που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια όλων των συνεδριάσεων της Επιτροπής, κατά πάγια διοικητική πρακτική, λόγω της ιδιότητάς του ως μέλους Δ.Ε.Π. της Νομικής Σχολής και εξ αντικειμένου γνώστη των διαγωνιστικών διαδικασιών, χωρίς η ιδιότητά του αυτή να επηρεάσει την ψήφο των μελών της Επιτροπής, καθόσον όλα τα μέλη ψήφισαν σε όλα τα κριτήρια ισότιμα, με τον ίδιο βαθμό και δεν χρειάστηκε να ασκήσει τα εκ του άρθρου 15 παρ. 1 ΚΔιοικΔιαδικασίας δικαιώματά του, ως Προέδρου της Επιτροπής, αφού δεν υπήρχε διαφωνία, ώστε να υπερισχύσει η ψήφος του (πρβλ ΣτΕ 2360/2004). Επιπλέον, τα επίμαχα πρακτικά υπογράφηκαν από όλα τα μέλη της Επιτροπής. Συνεπώς, ο προβαλλόμενος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος, πρωτίστως, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος και άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού η προσφεύγουσα ουδέν επικαλείται σε τι θα άλλαζε το αποτέλεσμα της βαθμολογίας. Η δε προσφεύγουσα δεν επικαλείται κάποια βλάβη από την προβολή του λόγου αυτού. Η αναθέτουσα επικουρικώς προβάλλει ότι ο λόγος αυτός προβάλλεται απαραδέκτως, ως πλήττων τη νομιμότητα της Διακήρυξης και άνευ εννόμου συμφέροντος το πρώτον με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή, καθόσον η απόφαση της Συγκλήτου για τον ορισμό της Επιτροπής Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του επίμαχου διαγωνισμού δημοσιεύθηκε στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ την 09-01-2018 και η προσφεύγουσα κατέθεσε ανεπιφύλακτα την προσφορά της την 22-01-2018 γνωρίζοντας ήδη τη συγκρότηση και τη σύνθεση

της εν λόγω Επιτροπής (πρβλ. ΣΤΕ 22/2015, ΟΛΣΤΕ 1415/2000, ΣΤΕ7μ 1197/2000 κ.ά), όπως και ότι ο μη ορισμός της ιδιότητας του κ., ως Προέδρου της Επιτροπής Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του επίμαχου διαγωνισμού με την απόφαση της συνεδρίασης της Συγκλήτου αριθμ. 2952/22-12-2017 δεν συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου διαδικασίας, που έχει ταχθεί για την ενέργεια της πράξης αυτής και επάγεται, κατά το άρθρο 48 παρ. 2 του Π.Δ. 18/1989, την ακύρωση της απόφασης του συλλογικού οργάνου. Τούτο διότι, ο ορισμός του, ως Προέδρου, με την απόφαση της συγκρότησης δεν πληροί τα κριτήρια, που έχει διαμορφώσει η νομολογία για τον χαρακτηρισμό τύπου, ως ουσιώδους, δηλ. ως διαδικαστικής ενέργειας του διοικητικού οργάνου, που διασφαλίζει την ουσιαστική ορθότητα και σαφήνεια της διοικητικής πράξης. Περαιτέρω, η αναθέτουσα προβάλλει ότι ο γραμματέας δεν αποτελεί μέλος του συλλογικού διοικητικού οργάνου, εν προκειμένω της Επιτροπής Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων Διαγωνισμού, οπότε η παρουσία του ή μη στις συνεδριάσεις δεν επηρεάζει τη σύνθεση του οργάνου, καθόσον μετέχει σε αυτή χωρίς τη δυνατότητα έκφρασης γνώμης και χωρίς δικαίωμα ψήφου και με μόνη την αρμοδιότητα τήρησης πρακτικών. Συνεπώς, δεν συντελεί στη λήψη αποφάσεων του οργάνου. Επομένως, οποιοσδήποτε λόγος σχετικός με το πρόσωπό του δεν επιδρά στη νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεση του οργάνου. Ο ρόλος του συνίσταται στη διευκόλυνση της λειτουργίας του συλλογικού οργάνου με τη διενέργεια προπαρασκευαστικών πράξεων (π.χ. πρόσκληση των μελών του οργάνου σε συνεδρίαση) και υλικών ενεργειών (τήρηση πρακτικών), είναι δηλαδή επικουρικός και δεν επηρεάζει το περιεχόμενο της κρίσης του οργάνου. Εν προκειμένω, με την ως άνω απόφαση της Συγκλήτου ορίστηκε, ως Γραμματέας της Επιτροπής η κ., Προϊσταμένη του Τμήματος Προμηθειών, με αναπληρωτή της τον κ., διοικητικό υπάλληλο του Τμήματος Προμηθειών. Η ιδιότητά της, ως Προϊσταμένης του Τμήματος Προμηθειών δεν δημιουργεί οιοδήποτε κώλυμα για τον ορισμό της, ως γραμματέα της Επιτροπής, αντιθέτως, διασφαλίζει τα εχέγγυα της ορθής τήρησης της διαγωνιστικής διαδικασίας, ως εκ της εμπειρίας της σε ζητήματα δημόσιων διαγωνισμών και της πάγιας διοικητικής πρακτικής

του να ορίζεται, ως μέλος των εν λόγω Επιτροπών, ο/η Προϊσταμένη του Τμήματος Προμηθειών. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της, η αναθέτουσα ισχυρίζεται ότι κατά τον όρο 3.1.2 της διακήρυξης η επικύρωση δύνατο να γίνει ενιαία, ενώ ο λόγος αυτός είναι και απαράδεκτος, διότι ο προσφεύγων μετείχε ανεπιφύλακτα. Ως προς τον τρίτο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα ισχυρίζεται ότι είναι απαράδεκτος διότι η προσφεύγουσα συγκέντρωσε την υψηλότερη βαθμολογία, αλλά και αβάσιμος διότι δεν εξήχθη ο μέσος όρος αλλά ομόφωνα προέκυψαν οι βαθμολογίες. Ως προς τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, ότι κατά τη διακήρυξη για τον εξωτερικό καθαρισμό των υαλοπινάκων μπορούν να χρησιμοποιηθούν και άλλα μέσα, ότι ο δεύτερος προσφεύγων δήλωσε ότι ο προτεινόμενος εξοπλισμός του είναι ενδεικτικός. Ως προς τον πέμπτο λόγο της πρώτης προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι η αναφορά του δεύτερου προσφεύγοντος περί ενδεικτικού εξοπλισμού σημαίνει ότι αυτός δύναται να αυξηθεί, ότι ο πρώτος προσφεύγων αντιστοίχως περιέλαβε αόριστες εκφράσεις, όπως «όσα απαιτούνται» για μέσα που προτείνει, ότι ουδόλως απαιτείτο προσκόμιση αδειών και ασφαλειών, αφού με την υποβολή της προσφοράς εξετάζεται ο προσφερόμενος εξοπλισμός και ο τρόπος με τον οποίο κάθε προσφέρων προτείνει την εκτέλεση της υπηρεσίας, ότι το συμφωνητικό με την καλύπτει τις απαιτήσεις της διακήρυξης και ότι θέματα περί της διάθεσης του εξοπλισμού δεν εξετάζονται στο παρόν στάδιο. Για την τελική βαθμολογία των εταιρειών λήφθηκε υπόψη το σύνολο του προσφερόμενου εξοπλισμού, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις καθημερινές εργασίες, που προφανώς αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό των απαιτούμενων υπηρεσιών του διαγωνισμού, λαμβάνοντας όμως υπόψη και την ανταπόκριση της κάθε συμμετέχουσας σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών. Η εταιρεία, όπως προκύπτει και από το πρακτικό της 2^{ης} συνεδρίασης της Επιτροπής, καταθέτει μεγαλύτερο σχετικά αριθμό εξοπλισμού για την κάλυψη των καθημερινών εργασιών καθαριότητας σε σχέση με την προσφεύγουσα, η οποία όμως υπερτερεί σημαντικά στον προσφερόμενο εξοπλισμό εκτάκτων αναγκών και συνεπώς προιμοδοτήθηκε με 3 βαθμούς επιπλέον στην βαθμολογία. Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση η

Επιτροπή, αφού ήλεγξε όλες τις υποβληθείσες προσφορές, προέβη σε μία συνοπτική περιγραφή και συγκριτική αξιολόγηση εκάστης εξ αυτών, εστιάζοντας στα σημεία, που κατά την κρίση της, δίνουν προέχουσα σημασία ή έλλειψη σχετικά με το υπό εκτέλεση έργο. Μετά τις διαπιστώσεις και ύστερα από διαλογική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων κατέληξαν στο ως άνω σκεπτικό (βλ. ακριβή παράθεσή του στον 4^ο λόγο), το οποίο αποτυπώθηκε στο συμπροσβαλλόμενο πρακτικό της. Μάλιστα για την προσφεύγουσα εταιρία επισημάνθηκε η υπεροχή της, ως προς το κριτήριο αυτό, ως εξής: «Γενικό συμπέρασμα: Καταγράφεται με σαφήνεια και λεπτομέρεια ο μηχανολογικός και τεχνικός εξοπλισμός, που προτίθεται να διαθέσει η εταιρεία για την υλοποίηση του έργου, ο οποίος υπερκαλύπτει τις τεχνικές προδιαγραφές. Για τις καθημερινές εργασίες καθαριότητας ο προτεινόμενος εξοπλισμός κρίνεται αρκετά ικανοποιητικός, καθώς ο αριθμός των μηχανημάτων καθαρισμού (πχ. Σκούπες κτλ) επαρκεί για να καλύψει το σύνολο των κτιρίων του Για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών ο προτεινόμενος εξοπλισμός, στον οποίον συμπεριλαμβάνονται μηχανήματα μεγάλου μεγέθους και κατάλληλα για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, κρίνεται, ότι υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, παρέχοντας στην εταιρεία σαφή υπεροχή, ως προς το κριτήριο αυτό, συγκριτικά με τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες» και τη βαθμολόγησαν με βαθμό 117. Ως προς τον έκτο λόγο της πρώτης προσφυγής, η αναθέτουσα επαναλαμβάνει την αιτιολογία της βαθμολογίας στο οικείο κριτήριο, εκ της οποίας προκύπτει ότι έλαβε υπόψη της το σύνολο των στοιχείων της προσφοράς, υπογραμμίζοντας τα σημαντικά στοιχεία. Σε σχέση με την τελική βαθμολογία στο κριτήριο A2, όπου η εταιρεία priμοδοτήθηκε με 5 βαθμούς έναντι της προσφεύγουσας, αυτό δικαιολογείται, καθώς είναι η μοναδική εταιρεία συγκριτικά με τις λοιπές συμμετέχουσες, η οποία προσφέρει αυξημένη παροχή των εργασιών καθαρισμού, σε σχέση με τις ζητούμενες από τη Διακήρυξη υπηρεσίες. Κατά τα λοιπά, ότι διά του ως άνω λόγου αμφισβητείται η ανέλεγκτη ουσιαστική κρίση της. Ως προς τον έβδομο λόγο, η αναθέτουσα ισχυρίζεται ότι πλήττει την ανέλεγκτη τεχνική κρίση της, ότι δεν υποχρεούται να αναλύσει όλα τα υποβληθέντα στοιχεία των προσφορών, αλλά,

τηρώντας το ίσο μέτρο κρίσεως, δύναται, κατά την ουσιαστική κρίση της, να αναλύσει τα πλέον χαρακτηριστικά, χωρίς να υποχρεούται στην τήρηση ορισμένης μεθοδολογίας ή συστήματος και κατά τα λοιπά παραπέμπει στην αιτιολογία της προσβαλλομένης. Ως προς τον όγδοο λόγο της πρώτης προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι δι' αυτού αμφισβητείται η τεχνική κρίση της και ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων εξέτασε τις προσφορές των συμμετεχόντων και διαπίστωσε, ότι όλες οι εταιρείες υλοποιούν προγράμματα επιμόρφωσης και εκπαίδευσης των εργαζομένων τους σε θέματα χρήσης των μηχανημάτων του εξοπλισμού και των υλικών, σε θέματα ποιότητας, σε θέματα ασφάλειας και υγιεινής στην εργασία και καταθέτουν και τις αντίστοιχες βεβαιώσεις παρακολούθησης των προγραμμάτων από τους προμηθευτές. Το εν λόγω κριτήριο αφορά στην εκπαίδευση και επιμόρφωση του προσωπικού καθαριότητας πρώτης γραμμής και σε αυτά τα θέματα δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα από την Επιτροπή, γι' αυτό και όλες οι εταιρείες βαθμολογήθηκαν ισότιμα, καθόσον κρίθηκε, ότι όλες υπερκαλύπτουν το κριτήριο αυτό της Διακήρυξης.

6. Επειδή, με τις από 3-4-2018 Απόψεις της ενώπιον της ΑΕΠΠ η αναθέτουσα ισχυρίζεται όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή τα εξής. Σχετικά με τον πρώτο ισχυρισμό του πρώτου λόγου της προσφυγής, ότι ο αποκλεισμός για λόγους του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 είναι δυνητικός και όχι υποχρεωτικός και ότι ο τρίτος παρεμβαίνων έλαβε τα αναγκαία μέτρα που επιβεβαιώνουν την αξιοπιστία του. Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό του πρώτου λόγου, αναφέρει ότι ο κάθε προσφέρων στο στάδιο της προκαταρκτικής απόδειξης, οφείλει να δηλώσει με το ΕΕΕΣ, ότι διαθέτει έμπειρο προσωπικό καθαριότητας άνω των 100 ατόμων. Η εν λόγω εταιρεία στο ΕΕΕΣ δηλώνει, ότι το μέσο ετήσιο εργατικό δυναμικό της εταιρείας για το έτος 2017 ανέρχεται σε 1039 εργαζόμενους, για το έτος 2016 ανέρχεται σε 1255 εργαζόμενους και για το έτος 2015 ανέρχεται σε 1016 εργαζόμενους. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η εταιρεία δηλώνει ότι διαθέτει το απαιτούμενο προσωπικό, όπως ορίζεται στη Διακήρυξη. Στο στάδιο της κατακύρωσης και εφόσον προκριθεί η εν λόγω εταιρεία ως υποψήφια

ανάδοχος, υποχρεούται, προς επιβεβαίωση της αρχικής της δήλωσης, να προσκομίσει Αντίγραφο της θεωρημένης από την Επιθεώρηση Εργασίας κατάστασης προσωπικού, στην οποία να αναφέρεται η ειδικότητα και το ωράριο. Σε περίπτωση μη προσκόμισης του σχετικού αποδεικτικού ή εφόσον δεν επιβεβαιώνονται τα αναφερόμενα στο ΕΕΕΣ, τότε και μόνο τότε η αναθέτουσα αρχή είναι υποχρεωμένη να προβεί στις προβλεπόμενες εκ του νόμου ενέργειες. Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του δεύτερου λόγου της προσφυγής, για την ταυτότητα του νομικού λόγου με όσα αναφέρθηκαν για τον δεύτερο λόγο, ότι η προσκόμιση της θεωρημένης από την Επιθεώρηση Εργασίας κατάστασης προσωπικού συνιστούσε δικαιολογητικό κατακύρωσης. Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του δεύτερου λόγου, ότι ο πρώτος προσφεύγων προσκόμισε εντός του τριημέρου πρωτότυπη σύμβαση και ότι αυτονότητα αυτή δεν φέρει ψηφιακή υπογραφή αφού δεν αποτελεί έγγραφο συνταχθέν αποκλειστικά του πρώτου προσφεύγοντος και συνιστά επιβεβαίωση της διάθεσης του απαιτούμενου εξοπλισμού. Περαιτέρω, ότι ο λόγος προβάλλεται αλυσιτελώς, αφού το έγγραφο δεν βάρυνε κατά την αξιολόγηση των προσφορών. Ως προς τον τρίτο ισχυρισμό του δεύτερου λόγου, ότι ο πρώτος προσφεύγων απάντησε αρνητικά στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ διότι δεν πληροί τον οικείο εκ του νόμου λόγο αποκλεισμού. Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό του δεύτερου λόγου της προσφυγής, ως προς την πρώτη επιμέρους αιτίαση ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης, κατά τη βαθμολόγηση των προσφορών των διαγωνιζομένων, δεν υποχρεούται να αναλύσει απαραίτητως όλα τα υποβληθέντα στοιχεία των προσφορών τους, αλλά, τηρώντας το ίσο μέτρο κρίσεως, δύναται, κατά την ουσιαστική κρίση της, να αναλύσει τα πλέον χαρακτηριστικά, χωρίς να υποχρεούται στην τήρηση ορισμένης μεθοδολογίας ή συστήματος. Στην προκειμένη περίπτωση η Επιτροπή, αφού ήλεγξε όλες τις υποβληθείσες προσφορές, προέβη σε μία συνοπτική περιγραφή και συγκριτική αξιολόγηση εκάστης εξ αυτών, εστιάζοντας στα σημεία, που κατά την κρίση της, δίνουν προέχουσα σημασία ή έλλειψη σχετικά με το υπό εκτέλεση έργο. Μετά τις διαπιστώσεις και ύστερα από διαλογική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων κατέληξαν στη βαθμολόγηση ενός εκάστου κριτηρίου για κάθε μία

συμμετέχουσα εταιρία τηρώντας την αρχή της αμεροληψίας, του ενιαίου μέτρου κρίσης και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, όπως, εξάλλου, προκύπτει από τα επίμαχα πρακτικά. Περαιτέρω, ότι η αιτίαση θίγει την ανέλεγκτη ουσιαστική κρίση της. Ως προς τη δεύτερη αιτίαση ότι για τη βαθμολόγηση του κριτηρίου Β1 πως ελήφθη υπόψη το εξελιγμένο πληροφοριακό σύστημα, που διαθέτει η προσφεύγουσα, καθώς και ο ορισμός αρχιεργατών και εποπτών, διπλάσιων της εταιρίας – προσφεύγουσας και πριμοδοτήθηκε για την υπεροχή της αυτή με 3 βαθμούς, κατά την ανέλεγκτη τεχνική κρίση της Επιτροπής. Αναφορικά με τις αιτιάσεις της δεύτερης προσφεύγουσας, ότι δεν προσδιορίζεται με σαφήνεια στην προσφορά της εταιρείας, ότι οι δύο (2) επόπτες θα διατίθενται αποκλειστικά για το έργο του, διευκρινίζουμε, ότι στην ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΡΓΟΥ, όπου παρουσιάζεται το οργανόγραμμα της εταιρείας κατονομάζονται τα πρόσωπα, που θα ασχοληθούν με το έργο του και οι αρμοδιότητές τους. Ορίζεται Διευθυντής Λειτουργίας-Υπεύθυνος Έργου Καθαριότητας ο κ., Συντονίστρια Λειτουργίας-Γενική Εποπτεία Έργου η κ., Επόπτης Campus ορίζεται η και Επόπτης εκτός Campus εντός και εκτός ορίζεται ο κ. Από τους ανωτέρω ορισμούς προκύπτει με σαφήνεια, ότι οι εν λόγω επόπτες ορίζονται για το έργο του Δεδομένου μάλιστα, ότι ο ένας ορίζεται για το κεντρικό campus του και ο δεύτερος για τα κτίρια που βρίσκονται εκτός campus, εντός και εκτός, προφανώς συνάγεται καλύτερη επόπτευση του έργου, εφόσον μοιράζεται το αντικείμενο σε δύο υπευθύνους. Η αναφορά στο θέμα του ωραρίου του επόπτη είναι παραπλανητική και στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, μη απαιτούμενη από τη Διακήρυξη, καθώς ο επόπτης δεν οφείλει να βρίσκεται στο έργο καθόλη τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας του. Αρμοδιότητά του είναι η καθημερινή παρακολούθηση του έργου, καθώς και η οργάνωση των εργαζομένων σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. Άλλωστε, και η προσφεύγουσα αναφέρει στην προσφορά της ότι: «...*Η παρουσία της [της επόπτριας] στους χώρους του Πανεπιστημίου θα είναι υποχρεωτικά καθημερινή, και τον υπόλοιπο χρόνο όταν παραστεί ανάγκη,*

προκειμένου να υπάρχει αποτελεσματική παρακολούθηση του έργου. Το ωράριο της Επόπτριας έργου δύναται να τροποποιείται μονομερώς ανάλογα με τις ανάγκες του Η Επόπτρια του Έργου δε θα βαρύνεται τις ώρες που υποχρεωτικά θα παρευρίσκεται στο με άλλες εργασίες πέραν εργασιών που προσθέτουν αξία στο έργο του». Από τα ανωτέρω, δεν προκύπτει το ακριβές ωράριο εργασίας της Επόπτριας, ενώ το «καθημερινή» δε συνιστά παρουσία σε όλη την ημερήσια παροχή της υπηρεσίας, πράγμα που άλλωστε δεν απαιτείται. Ως προς την τρίτη επιμέρους αιτίαση του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής, η αναθέτουσα αναφέρει ότι ως προς το κριτήριο Α1 ότι ο περιγραφόμενος από τον πρώτο προσφεύγοντα εξοπλισμός δεν καλύπτει μόνο τις ανάγκες αποκομιδής και διαχείρισης απορριμμάτων, αλλά χρησιμοποιείται και σε περιπτώσεις χιονόπτωσης, πλημμύρας και λοιπών εκτάκτων αναγκών. Η Επιτροπή Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων, αφού μελέτησε τις προσφορές, όλων των συμμετεχόντων, συνέκρινε τον αριθμό των προσφερόμενων μηχανημάτων, καταγράφοντάς τα στο πρακτικό της και λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις καθημερινές εργασίες καθαριότητας, όσο και τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών, έκρινε ότι η προσφορά της προσφεύγουσας υπερκαλύπτει τις ανάγκες της σύμβασης, στις καθημερινές εργασίες, στις περιπτώσεις όμως των εκτάκτων αναγκών υπολείπεται της σε σχέση με τον παρεχόμενο εξοπλισμό. Συνεπώς, νομίμως η εταιρεία έλαβε μεγαλύτερο βαθμό στο κριτήριο Α1, διότι ο εξοπλισμός, που περιλαμβάνει στην προσφορά της υπερκαλύπτει τόσο τις καθημερινές εργασίες καθαρισμού, όσο και τις εργασίες σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. Επιπλέον, ότι καθ' ο μέρος ο δεύτερος προσφεύγων προσβάλλει την ανέλεγκτη ουσιαστική κρίση της, η αιτίαση είναι απαράδεκτη. Όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα ισχυρίζεται ότι ορθά απάντησε ο οικονομικός φορέας "....." στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ του, διότι δεν πληρούσε κάποιον λόγο αποκλεισμού του νόμου ή της διακήρυξης.

7. Επειδή, ο πρώτος προσφεύγων στην παρέμβαση του ισχυρίζεται ότι δεν προβλεπόταν από τη διακήρυξη υποχρέωση προσκόμισης με την

προσφορά κατάστασης προσωπικού θεωρημένης από την Επιθεώρηση Εργασίας, αλλά ως δικαιολογητικού κατακύρωσης. Ότι κατέθεσε πρωτότυπο σώμα της σύμβασής του με τον οικονομικό φορέα, έγγραφο που δεν έχει παραχθεί από τον ίδιο τον πρώτο προσφεύγοντα αλλά συνιστά αποτύπωση συμφωνίας με έτερο μέρος και δεν απαιτεί ψηφιακή υπογραφή, το κατέθεσε δε πρωτοτύπως στην αναθέτουσα και επομένως δεν απαιτείτο επικύρωσή του. Ότι η αθέτηση των υποχρεώσεων στον τομέα εργατικού δικαίου, που προβλέπεται ως υποχρεωτικός λόγος αποκλεισμού συναρτάται με τις προβλέψεις της διακήρυξης και της κείμενης νομοθεσίας περί αυτού του λόγου αποκλεισμού και συνεπώς ορθά απάντησε «ΟΧΙ» στο οικείο ερώτημα στο ΕΕΕΣ του, ενώ εξάλλου ο ίδιος απάντησε στην οικεία από 9-2-2018 κλήση της αναθέτουσας για διευκρινίσεις περί του αν έχουν ασκηθεί ένδικο βοηθήματα ή μέσα και αν έχουν τελεσιδικήσει αποφάσεις περί της αμφισβήτησης του οικείου προστίμου που του έχει καταλογιστεί. Ότι ως προς το κριτήριο Α1, ο δεύτερος προσφεύγων απαραδέκτως βάλλει κατά της ανέλεγκτης κρίσης της αναθέτουσας και ότι ο ίδιος ο πρώτος προσφεύγων υπερπληροί τις απαιτήσεις της διακήρυξης, έχοντας καταθέσει τεχνολογικό Εξοπλισμό, ο οποίος έχει βασιστεί στην ορθή κάλυψη των απαιτήσεων της μελέτης του διαγωνισμού, ώστε να καλυφθούν οι οποιεσδήποτε έκτακτες και περιοδικές εργασίες απαιτηθούν για την ορθή λειτουργία του Ιδιαίτερα έχει κατατεθεί εξοπλισμός όπως καλαθοφόρο, ο οποίος απαιτείται για τον καθαρισμό των εξωτερικών υαλοπινάκων καθώς επίσης και εκχιονιστικό όχημα για την κάλυψη τυχόν χιονοπτώσεων και καθαρισμό του περιβάλλοντος χώρου (πρόσβαση των φοιτητών, καθηγητών κ.λπ. στις εγκαταστάσεις του πανεπιστημίου. Επίσης, έχει κατατεθεί αντίγραφο του πάγιου εξοπλισμού του από το οποίο προκύπτει η άμεση διαθεσιμότητα του εξοπλισμού καθώς και του πάγιου εξοπλισμού της Αντιθέτως, ο δεύτερος προσφεύγων αναφέρει ότι ο δικός του κατάλογος είναι ενδεικτικός και όχι περιοριστικός και σε περίπτωση που τα όργανα του ζητήσουν κάποιο άλλο μηχάνημα – εξοπλισμό προς χρήση, η εταιρεία θα τα αντικαταστήσει άμεσα. Αυτό αποδεικνύει, κατά τον πρώτο προσφεύγοντα την έλλειψη άρτιας και ολοκληρωμένης τεχνικής μελέτης

όπως επίσης και έλλειψη τεχνογνωσίας και συγκεκριμένης πρότασης προκειμένου να αξιολογηθεί ισάξια έναντι των άλλων συμμετεχόντων. Ότι ως προς το κριτήριο αξιολόγησης B1, ο οικείος ισχυρισμός του δεύτερου προσφεύγοντα είναι αβάσιμος διότι το ηλεκτρονικό σύστημα ενημέρωσης που προσφέρει εξασφαλίζει ενημέρωση των εποπτών για την κατάσταση των χώρων καθαρισμού και η αναθέτουσα βαθμολόγησε εκτιμώντας επακριβώς ότι για το έργο θα απασχοληθούν δύο επόπτες, ανεξάρτητα από το ωράριό τους, δεδομένου ότι το αποτελεί έναν ιδιαίτερο χώρο ως προς την έκτασή του και συνεπώς εφόσον η ανάγκη εποπτείας υφίσταται καθ' όλο το 24ώρο το ζήτημα του ωραρίου θα διευθετηθεί με βάση τις ανάγκες που θα παρουσιάζονται. Πάντως, από τα ανωτέρω επικαλούμενα, παραδεκτως προβάλλονται δια της παρεμβάσεώς του πρώτου προσφεύγοντος μόνο οι ισχυρισμοί του όσον αφορά την επίκληση του απαραδέκτου ή αβασίμου των λόγων της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής όσον αφορά την καταρχήν αποδοχή και περαιτέρω ήδη βαθμολόγηση της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος, ενώ όσον αφορά τις περαιτέρω επικλήσεις του περί ελλείψεων, ανεπάρκειας και συγκριτικής μειονεξίας της προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος σε σχέση με τη δική του, αυτές είναι अपαράδεκτες και τυγχάνουν ήδη απορριπτέες, καθώς θα έπρεπε να έχουν ήδη προβληθεί δια της ίδιας της καταρχήν προσφυγής του, διότι συνιστούν, όχι αμφισβήτηση αυτών καθαυτών των λόγων της δεύτερης προσφυγής που στρέφονται κατά της συγκριτικής βαθμολόγησης των δύο προσφορών, αλλά νέες επικαλούμενες εκ του πρώτου προσφεύγοντος βάσεις αμφισβήτησης της συγκριτικής βαθμολόγησης αυτής.

8. Επειδή, ο δεύτερος προσφεύγων στη δική του παρέμβαση ισχυρίζεται ότι με την απόφαση της αναθέτουσας περί συγκροτήσεως του γνωμοδοτικού οργάνου της Επιτροπής Διαγωνισμού, εξειδικεύονται και οι αρμοδιότητες, ο αριθμός και οι ιδιότητες των μελών, χωρίς να απαιτείται η προηγούμενη έκδοση ιδιαίτερης κανονιστικής απόφασης, καθώς το άρ. 221 Ν. 4412/2016 συνιστά ειδική ρύθμιση, ενώ εξάλλου ο πρώτος προσφεύγων δεν

προβάλλει συγκεκριμένο έννομο συμφέρον και βλάβη ως προς τους αντίστοιχους ισχυρισμούς του. Ότι ο γραμματέας συλλογικού οργάνου ορίζεται με την πράξη συγκρότησης αυτού και νομίμως μετέχει στις συνεδριάσεις, ενώ ο συγκεκριμένος γραμματέας της διαδικασίας ουδόλως προκύπτει ότι μετείχε στη λήψη απόφασης και τελούσε σε μεροληπτικό επηρεασμό του οργάνου και κατ' αποτέλεσμα ο οικείος πρώτος λόγος της πρώτης προσφυγής είναι και αόριστος. Ότι, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής, πως κατά τον όρο 3.1.2 της διακήρυξης προβλέφθηκε δυνατότητα συνεπικύρωσης των πρώτων δύο σταδίων της αξιολόγησης, όρος που ουδόλως αμφισβητήθηκε επικαίρως από τον πρώτο προσφεύγοντα. Ότι όσον αφορά τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής, η βαθμολογική απόφαση της Επιτροπής Διαγωνισμού ήταν ομόφωνη και συνεπώς δεν τίθεται θέμα πλειοψηφούσας γνώμης ή μέσου όρου πλειοψηφουσών και μειοψηφουσών γνώμων. Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της πρώτης προσφυγής, ο δεύτερος προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν γίνεται αναφορά σε υποχρέωση υποβολής κάποιου ελαχίστου απαιτούμενου εξοπλισμού, η δε προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος ανέφερε ότι ο κατάλογος προσφερόμενων τεχνικών μέσων και εξοπλισμού είναι ενδεικτικός και θα προσφέρει και άλλο μέσο αν απαιτηθεί από την αναθέτουσα και συνεπώς τα προσφερόμενα από αυτόν αναγκαία τεχνικά μέσα δεν εξαντλούνται σε όσα προσέφερε, καθώς εξάλλου υπεβλήθη και υπεύθυνη δήλωση περί ανεπιφύλακτης αποδοχής των όρων της διακήρυξης, ως και περιγραφή απόκρισης στις τεχνικές προδιαγραφές του Παραρτήματος Ι και πρόταση βελτίωσης των μεθόδων καθαρισμού, όπου ο δεύτερος προσφεύγων ανέφερε ότι θα καθαρίζει με ειδικά ανυψωτικά μηχανήματα τους εξωτερικούς υαλοπίανκες όχι 1 φορά τον χρόνο, όπως απαιτεί η διακήρυξη, αλλά 2 φορές ετησίως. Σε κάθε περίπτωση ότι η τελευταία αυτή δήλωση καθιστά πλήρη και αποδεκτή την προσφορά του και πληροί την απαίτηση για καθαρισμό με χρήση ειδικών ανυψωτικών, ενώ και η Επιτροπή Διαγωνισμού ουδεμία έλλειψη βρήκε ως προς τις τακτικές και προγραμματισμένες εργασίες καθαρισμού, αλλά μόνο ως προς την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών. Εξάλλου, κατά τον δεύτερο προσφεύγοντα δεν υπήρχε ειδική απαίτηση για διάθεση καλαθοφόρου

οχήματος για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών, αλλά ζήτηση στο κριτήριο αξιολόγησης Α1 περί εν γένει προτεινόμενου εξοπλισμού και συνεπώς η μη απόδειξη της οικείας διάθεσης αυτού δεν συνιστά λόγο αποκλεισμού. Επιπλέον, ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει ότι το ανυψωτικό που προσφέρει ο πρώτος προσφεύγων διαθέτει ανεπαρκή ανυψωτική ικανότητα, αφού το κτίριο Διοίκησης αποτελείται από το ισόγειο και 8 ορόφους, η Παιδαγωγική Σχολή από 9 ορόφους, το παλαιό και νέο Χημείο από 4 και 9 ορόφους αντίστοιχα, η Οδοντιατρική Σχολή από 7 ορόφους και συνεπώς το μηχάνημα ανυψωτικής ικανότητας 11 μέτρων που προσφέρει ο πρώτος προσφεύγων, είναι ανεπαρκές διότι απαιτείται ανυψωτικό με ικανότητα ανύψωσης τουλάχιστον 35 μέτρων. Ότι σε κάθε περίπτωση, ο δεύτερος προσφεύγων υπερέχει σε εξοπλισμό για κάλυψη καθημερινών και περιοδικών αναγκών και ότι αλυσιτελώς τυγχάνει επίκλησης η Απόφαση ΑΕΠΠ 225/2017 καθώς αφορούσε υπόθεση όπου οριζόταν ως ελάχιστη απαίτηση η κατοχή μηχανήματος με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, προκειμένου ο εκεί προσφέρων να αποδείξει ετοιμότητα άμεσης ανάληψης του έργου. Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο της πρώτης προσφυγής, ο δεύτερος προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο ίδιος νομίμως επικλήθηκε στήριξη στις ικανότητες του τρίτου οικονομικού φορέα, η οποία δεν θα τα εκμισθώσει εν τοις πράγμασι στον δεύτερο προσφεύγοντα, αλλά ότι θα τα διαθέσει σε αυτόν παραμένοντας στη σφαίρα ευθύνης της, ενώ το όποιο χρηματικό αντάλλαγμα δεν περιέχεται στο ως άνω συμφωνητικό διάθεσης αλλά σε ιδιαίτερο έγγραφο που αφορά ξεχωριστή συμφωνία, ενώ ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το συμφωνητικό αυτό έχει χαρακτήρα σύμβασης μίσθωσης κατά την παρ. ΙΕ περ. 4ββ Ν. 4093/2012, επιτρεπτά αυτή μπορεί να λάβει χώρα αφού ούτε ο δεύτερος προσφεύγων ούτε ο τρίτος οικονομικός φορέας συνιστούν μεταφορικές επιχειρήσεις, ενώ ο τρίτος οικονομικός φορέας κατά το Πιστοποιητικό Επιμελητηρίου Ιωαννίνων που ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε με την προσφορά του έχει αναγνωρισμένο αντικείμενο δραστηριότητας την ενοικίαση και εκμίσθωση φορτηγών και άλλων μηχανημάτων και εξοπλισμού, ενώ και από το καταστατικό της προκύπτει ότι ανήκει στον εταιρικό σκοπό της η εκμίσθωση ειδικών μέσων μεταφοράς αποβλήτων κάθε

κατηγορίας. Ο δε δεύτερος προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αβασίμως ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται στη δική του προσφυγή την έλλειψη εκ μέρους του δεύτερου προσφεύγοντος κλαρκ και εκχιονιστικού για έκτακτες ανάγκες, διότι η διακήρυξη ως προς την κάλυψη εκτάκτων αναγκών αναφέρεται μόνο σε αποκομιδή απορριμμάτων με ευθύνη και μέσα του αναδόχου, απαίτηση που ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι υπερκαλύπτει σε σχέση με τον πρώτο προσφεύγοντα, που εξάλλου δεν προσφέρει container. Ο δεύτερος προσφεύγων περαιτέρω επικαλείται ότι η διακήρυξη δεν απαίτησε την κατάθεση πιστοποιήσεων και αδειών ή ασφαλειών των οχημάτων με την τεχνική προσφορά. Όσον αφορά τον έκτο λόγο της προσφυγής, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι αφενός υπερκαλύπτει ο δικός του κύκλος εργασιών τον απαιτούμενο κατά τα κριτήρια επιλογής της διακήρυξης, αφετέρου ότι τούτο δεν συνέχεται με βαθμολογούμενο κριτήριο, όπως αντίστοιχα ότι δραστηριοποιείται από το 2008 αντί του 2014, στοιχείο που ομοίως δεν συνιστά βαθμολογούμενο κριτήριο. Ότι η πλήρης και αναλυτική περιγραφή των χώρων της αναθέτουσας και η ανάλυση του αριθμού ατόμων που θα χρησιμοποιηθούν έλαβε χώρα κατόπιν αυτοψίας και δη ότι ο ίδιος ο δεύτερος προσφεύγων δήλωσε προς καθαριότητα έναν ακόμη χώρο της αναθέτουσας εκτός campus που δεν αναφέρεται στο φυσικό αντικείμενο της διακήρυξης. Ότι ο ίδιος κατέθεσε αρχείο περί τρόπου ανταπόκρισης στις τεχνικές προδιαγραφές με προτάσεις βελτιώσεων, σε αντίθεση με τον πρώτο προσφεύγοντα που απλά αποδέχεται τις υπάρχουσες τεχνικές προδιαγραφές. Ότι ο δεύτερος προσφεύγων εμφανίζει αύξηση απασχολούμενου προσωπικού αντί της μείωσης που εμφανίζει ο πρώτος προσφεύγων, αποδεικνύει δε ο δεύτερος προσφεύγων ότι τα 588 άτομα αποτελούν προσωπικό καθαριότητας σε αντίθεση με τον πρώτο προσφεύγοντα που δεν προκύπτει το ακριβές προσωπικό καθαριότητας που απασχολεί ελλείπει κατάσταση προσωπικού που δεν υπέβαλε. Ότι η διάθεση δύο εποπτών αντί ενός αφορά το κριτήριο Β1, ότι ο πρώτος προσφεύγων αναληθώς επικαλείται ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν υπέβαλε μεθοδολογία καθαρισμού, την οποία αυτός υπέβαλε ως πρόταση βελτίωσης απαιτούμενων εργασιών, σε αντίθεση με τις γενικόλογες

μεθοδολογίες που επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων στην προσφορά του και οι οποίες δεν είναι προσαρμοσμένες στις ανάγκες του έργου, ενώ εξάλλου ο πρώτος προσφεύγων υπέβαλε πρόγραμμα υλοποίησης του έργου στο οποίο γίνεται αναφορά σε χώρους νοσοκομείων. Ότι τα μέσα ατομικής προστασίας που δήλωσε ότι διαθέτει ο δεύτερος προσφεύγων είναι απόλυτα προσαρμοσμένα στο έργο και καλύπτουν τις καθημερινές εργασίες και τις έκτακτες ανάγκες, σε αντίθεση με τον πρώτο προσφεύγοντα που καταθέτει γενικόλογα εγχειρίδια περί πρόληψης ατυχημάτων και αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών χωρίς προσαρμογή στους χώρους της αναθέτουσας. Ότι αβασίμως, ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται 29 αντί 16 βεβαιώσεων εκτάκτων αναγκών, παρότι μάλιστα αυτές αφορούν το κριτήριο A2 αντί του κριτηρίου B1 που αναφέρει στην προσφυγή της, καθώς ο πρώτος προσφεύγων κατέθεσε περισσότερες βεβαιώσεις για το ίδιο έργο, ενώ η μία από τις ως άνω 16 που κατέθεσε δεν μνημονεύει τον φορέα και συνεπώς, ο δεύτερος προσφεύγων με 15 σχετικές βεβαιώσεις δεν υπολείπεται. Ότι δεν είναι μη ρεαλιστική η εκ του δεύτερου προσφεύγοντος διάθεση εντός 4 ωρών 250 ατόμων σε έκτακτες συνθήκες, αφού αυτή τεκμηριώνεται από τα έργα που έχει εκτελέσει, τη συνεργασία της με φορείς σε κοντινή απόσταση με την αναθέτουσα και από την ετήσια κατάσταση του προσωπικού του, ενώ ο πρώτος προσφεύγων δεν έχει αναφέρει αριθμό ατόμων που μπορεί να διαθέσει σε τέτοιες συνθήκες, αλλά μόνο χρόνο απόκρισης αναλόγως συμβάντος. Ότι το σχέδιο Διαχείρισης και Διαχωρισμού προϊόντων δεν έχει σχέση με τη διακήρυξη και δεν προβλέπεται από τη διακήρυξη υποχρέωση συμμόρφωσης με τον Ν. 4496/20178 περί εναλλακτικής διαχείρισεως συσκευασιών και λοιπών προϊόντων, ενώ εξάλλου, οι οικείες υποχρεώσεις αφορούν τους φορείς λειτουργίας χώρων συνάθροισης κοινού και επομένως την αναθέτουσα και όχι τον ανάδοχο καθαριότητας, πολλώ δε μάλλον αφού το υποβληθέν από τον πρώτο προσφεύγοντα αρχείο δεν αποτελεί μέθοδο διαχείρισης και διαχωρισμού απορριμμάτων της αναθέτουσας, διότι περιλαμβάνει αναφορά μόνο στο ότι θα φροντίζει με την καθαριότητα, την αντικατάσταση και σωστή τοποθέτηση κάδων διαχωρισμού απορριμμάτων. Ότι ο δεύτερος προσφεύγων προτείνει σκευάσματα

απαραίτητα που θα χρησιμοποιηθούν για απεντόμωση και μυοκτονία, ενώ η λίστα οικείων φαρμάκων που έχει υποβάλει ο πρώτος προσφεύγων αφορά απολυμάνσεις σε χώρους παραγωγής και διάθεσης τροφίμων, χωρίς να προκύπτει ότι αυτά είναι προσαρμοσμένα στους χώρους της αναθέτουσας. Ότι και ο δεύτερος προσφεύγων καταθέτει πανιά μικροΐνας, στοιχείο εξάλλου συνηθισμένο, που δεν προσφέρει υπεροχή στον πρώτο προσφεύγοντα, ενώ ο δεύτερος προσφεύγων προσφέρει προσαρμοσμένα στην αναθέτουσα τεχνικά μέσα. Ότι αβάσιμα ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται όμοια αιτιολόγηση των αξιολογήσεων αυτού και του δεύτερου προσφεύγοντος στο κριτήριο αξιολόγησης Α2, καθώς υφίσταται διαφοροποίηση που αναδεικνύει την υπεροχή του δεύτερου προσφεύγοντος. Όσον αφορά τον έβδομο λόγο της πρώτης προσφυγής, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι ο ίδιος κατέθεσε ειδικές προτάσεις επόπτεϊς εργασιών και εσωτερικού ελέγχου, μαζί με εγχειρίδια και πρότυπα για τον έλεγχο ποιότητας και αναφοράς των εργασιών, σε αντίθεση με τον πρώτο προσφεύγοντα που υπέβαλε ένα γενικόλογο αρχείο μεθόδου ελέγχου και παρακολούθησης του έργου και ένα πρόγραμμα που βρίσκεται σε πιλοτικό στάδιο, ενώ ο αριθμός των εποπτών δεν συνεπάγεται επαρκέστερη εποπτεία του έργου, αφού δεν προσδιορίζονται τα ωράρια και ημέρες εργασίας των εποπτών ειδικά για την προκείμενη σύμβαση από τον πρώτο προσφεύγοντα, σε αντίθεση με τον δεύτερο προσφεύγοντα. Όσον αφορά τον όγδοο λόγο της πρώτης προσφυγής, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι η προσφορά του υπερέχει ως προς τα χρόνια εμπειρίας των στελεχών του στο ειδικό προκείμενο αντικείμενο, οι δε τίτλοι σπουδών είναι άσχετοι με αυτό, η όποια υπεροχή του πρώτου προσφεύγοντος σε πτυχία είναι μηδαμινής σημασίας αφού δεν αφορούν ειδική εκπαίδευση στο αντικείμενο και δεν έχει προστιθέμενη αξία για το έργο, όπως και τα προγράμματα επιβράβευσης και εκπαίδευσης που ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται καίτοι τα οργανώνει ο ίδιος ο πρώτος προσφεύγων, που δεν συνιστά πιστοποιημένο φορέα εκπαίδευσης, ενώ δεν τεκμηριώνει διαρκή εκπαίδευση, αφού οι εκπαιδεύσεις αφορούν τα έτη 2014, 2015 και 2017 και άσχετα περδία με το εν λόγω έργο, σε αντίθεση με την εκπαίδευση του προσωπικού του δεύτερου

προσφεύγοντα που έχει άμεση σχέση με το αντικείμενο. Σε κάθε περίπτωση, οι ως άνω, εντός της παρεμβάσεώς του, ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος, απαραδέκτως προβάλλονται όσον αφορά και καθ' ο μέρος αφορούν την επάρκεια και βαθμολόγηση της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος, καθώς συνιστούν μη προβλεπόμενη κατά νόμο προσθήκη λόγων της προσφυγής δια της παρεμβάσεως, καίτοι δια της παρεμβάσεως κατ' άρ. 362 παρ. 3 Ν. 4412/2016 μπορούν να προβληθούν ισχυρισμοί μόνο προς υπεράσπιση της ορθότητας της προσβαλλομένης πράξης και όχι κατά της οικείας εκ της προσβαλλομένης κρίσεως επί έτερων προσφορών. Συνεπώς, στην προκείμενη περίπτωση, παραδεκτώς προβάλλονται δια της παρεμβάσεώς του οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος μόνο οσον αφορά την επίκληση του απαραδέκτου ή αβασίμου των λόγων της πρώτης προδικαστικής προσφυγής όσον αφορά την καταρχήν αποδοχή και περαιτέρω ήδη βαθμολόγηση της προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος, ενώ όσον αφορά τις περαιτέρω επικλήσεις του περί ελλείψεων, ανεπάρκειας και συγκριτικής μειονεξίας της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος σε σχέση με τη δική του, αυτές είναι απαράδεκτες απαράδεκτες και τυγχάνουν ήδη απορριπτέες, καθώς θα έπρεπε να έχουν ήδη προβληθεί δια της ίδιας της καταρχήν προσφυγής του, διότι συνιστούν, όχι αμφισβήτηση αυτών καθαυτών των λόγων της πρώτης προσφυγής που στρέφονται κατά της συγκριτικής βαθμολόγησης των δύο προσφορών, αλλά νέες επικαλούμενες εκ του δεύτερου προσφεύγοντος βάσεις αμφισβήτησης της συγκριτικής βαθμολόγησης αυτής. Πάντως, παραδεκτώς προβάλλονται δια της ως άνω παρέμβασης του δεύτερου προσφεύγοντος, οι αιτιάσεις του περί της απόρριψης των τριών πρώτων λόγων της πρώτης προσφυγής, αφού αυτοί στρέφονται κατά της εν όλω διαδικασίας και επομένως από την τυχόν αποδοχή τους, βλάπτεται και ο δεύτερος προσφεύγων ως μετέχων με προσφορά που καταρχήν κρίθηκε αποδεκτή δια της προσβαλλομένης.

9. Επειδή, ο τρίτος παρεμβαίνων με την παρέμβασή του βάλλει κατά του στρεφόμενου κατά της αποδοχής του πρώτου λόγου της δεύτερης

προσφυγής. Ειδικότερα, επικαλείται ότι η αναθέτουσα αιτιολόγησε την αποδοχή της προσφοράς του παρά τις εκ του ιδίου δηλούμενες πρότερες πρόωρες καταγγελίες, αποδεχόμενη τη δήλωσή του ότι δεν παρουσιάζει έλλειψη τεχνικής επάρκειας ή σοβαρής και επαναλαμβανόμενης πλημμέλειας, καθώς φερέγγυα εκτελεί μεγάλο αριθμό συμβάσεων σε φορείς του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα, κατά νόμιμη ενάσκηση της διακριτικής της ευχέρειας και ούτως δέχθηκε ότι δεν εμπίπτει ούτε καταρχήν σε κανένα από τους λόγους αποκλεισμού της διακήρυξης, ώστε περαιτέρω να εξετάσει τα επανορθωτικά μέτρα και συνεπώς ο οικείος πρώτος ισχυρισμός του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής προβάλλεται αλυσιτελώς. Περαιτέρω, επικαλείται ότι επί τη βάση των ίδιων περιστατικών που επικαλείται ο δεύτερος προσφεύγων, η ΑΕΠΠ με τις 187 και 230/2017 αποφάσεις της έκρινε ότι δεν τέλεσε ο ίδιος σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα ή υπέπεσε σε σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης σύμβασης, ενώ και η Απόφαση ΔΕφΘεσ 12/2018 τα αντίστοιχα έγιναν δεκτά και δικαστικά και ότι εν τέλει δεν εμπίπτει ούτε στους υποχρεωτικούς ούτε στους δυνητικούς λόγους αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016. Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής, ότι η οικεία αιτίαση του δεύτερου προσφεύγοντος περί μη υποβολής συγκεκριμένου αριθμού προσωπικού καθαριότητας είναι αβάσιμη, διότι ο τρίτος παρεμβαίνων υπέβαλε και υπεύθυνη δήλωσή της περί του συνολικού αριθμού του προσωπικού του, αλλά και ετήσια κατάσταση θεωρημένη από την Επιθεώρηση Εργασίας προς απόδειξη πλήρωσης του κριτηρίου επιλογής 2.2.6 περ. β' της διακήρυξης, εκ της οποίας προκύπτει η απασχόληση περισσότερων από 350 εμπείρων καθαριστών, ήτοι πολύ περισσότερων των απαιτούμενων 100, καίτοι το παραπάνω δικαιολογητικό προβλεπόταν από τη διακήρυξη ως δικαιολογητικό κατακύρωσης.

10. Επειδή, καταρχήν όσον αφορά τον πρώτο και δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής προκύπτει πως αυτοί προβάλλονται προεχόντως άνευ εννόμου συμφέροντος. Τούτο διότι οι πρώτοι δύο λόγοι αφορούν αντίστοιχα ο

μεν πρώτος τη συγκρότηση και τη σύνθεση της Επιτροπής Διαγωνισμού, καίτοι όμως ο προσφεύγων ουδόλως αιτιάται ότι η τυχόν, κατ' αυτόν επικαλούμενη πλημμέλεια τόσο στη σύνθεση όσο και στη συγκρότηση, επηρέασε εις βάρος του το τελικό αποτέλεσμα της βαθμολόγησής του, ο δε δεύτερος το γεγονός της συνεπικύρωσης των δύο διαγωνιστικών σταδίων, ήτοι δικαιολογητικών και τεχνικών προσφορών δια μίας εγκριτικής πράξης, παρότι ούτε αυτό άσκησε οιαδήποτε επιρροή στην αποδοχή και τη βαθμολογία του, δεδομένου εξάλλου ότι τα οικεία πρακτικά εγκρίθηκαν εν όλω και ουδεμία διαφοροποίηση είχε η τελική εκτελεστή εγκριτική πράξη από αυτά, τα οποία ενσωματώθηκαν σε αυτήν αυτούσια συνιστώντας την αιτιολογία της. Αμφότερες δε οι ως άνω επικαλούμενες πλημμέλειες αναφέρονται σε παραβάσεις τύπου, χωρίς ο προσφεύγων να διαλαμβάνει ουδεμία αναφορά σε οιαδήποτε συσχέτιση με την έννομη θέση του στον διαγωνισμό. Όμως, κατ' άρ. 346 και 360 Ν. 4412/2016 το δικαίωμα άσκησης προδικαστικής προσφυγής κατοχυρώνεται υπέρ των μετεχόντων ή ενδιαφερομένων προς συμμετοχή σε διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης οικονομικών φορέων, οι οποίοι έχουν συμφέρον προς ανάθεση αυτής, το οποίο βλάπτεται δια της προσβαλλομένης. Τούτο έχει την έννοια ότι όχι μόνο η εν γένει προσφυγή, αλλά και οι δι' αυτής επικαλούμενοι επιμέρους λόγοι ακύρωσης της προσβαλλομένης πρέπει να συναρτώνται με πλημμέλειες οι οποίες αυτές καθαυτές βλάπτουν ή διακινδυνεύουν το ως άνω συμφέρον των οικονομικών φορέων και κατ' αποτέλεσμα πρέπει να προβάλλονται μετ' εννόμου συμφέροντος. Συνεπώς, απαραδέκτως προβάλλονται δια προδικαστικής προσφυγής λόγοι κατά της διαδικασίας οι οποίοι δεν συνέχονται με τέτοια βλάβη του επικαλούμενου αυτές προσφεύγοντος, η δε ΑΕΠΠ σε κάθε περίπτωση, είναι αρμόδια για την εξέταση των προδικαστικών προσφυγών καθ' ό μέρος αυτές ασκούνται παραδεκτά και άρα αφορούν επικαλούμενες πλημμέλειες σχετιζόμενες με βλάβη ή κίνδυνο των προσφευγόντων. Αντιθέτως, η ΑΕΠΠ δεν είναι αρμόδια για την εν γένει άσκηση ελέγχου νομιμότητας επί των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, ήτοι κατ' αποσυσχέτιση με το περιεχόμενο των προδικαστικών προσφυγών και δη το συναρτώμενο με το βλαπτόμενο συμφέροντ του προσφεύγοντος

περιεχόμενό τους ούτε η προδικαστική προσφυγή, ως μέσο προδικαστικής προστασίας των οικονομικών φορέων και όχι ως μέσο άσκησης γενικού ελέγχου νομιμότητας επί των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, συνιστά το κατάλληλο προς τον τελευταίο αυτό σκοπό έννομο μέσο. Εξάλλου, οι πρώτοι δύο λόγοι της προσφυγής, ακόμη και αν γίνονταν δεκτοί και ακυρωνόταν η προσβαλλομένη για τους λόγους αυτούς, αναπεμπομένης της υποθέσεως στην αναθέτουσα προς άρση των τυχόν οικείων τυπικών παραβάσεων, ουδόλως δύναται να προκύψει ότι η άρση αυτών συνέχεται ή θα οδηγήσει σε οιαδήποτε βελτίωση της θέσης του προσφεύγοντος και οιαδήποτε ανόρθωση βλάβης αυτού, η οποία εξάλλου, κατά τα ανωτέρω ουδόλως δύναται να συγκροτηθεί από τις παραπάνω παραβάσεις, ακόμη και αν όντως συνέτρεχαν. Κατ' αποτέλεσμα, προβάλλονται εκτός των άλλων και αλυσιτελώς, αφού ουδόλως ο προσφεύγων επικαλείται πραγματικά περιστατικά που θα είχαν ληφθεί υπόψη και θα είχε αχθεί η αναθέτουσα σε διαφορετική κρίση στην οποία όμως δεν ήχθη, ακριβώς λόγω των επικαλούμενων εξ αυτού πλημμελειών με τους πρώτους δύο λόγους του (πρβλ. ΟΛΣΤΕ 530/2003). Και τούτο ανεξαρτήτως των λοιπών αυτοτελών και συρρεουσών βάσεων απόρριψής τους περί των οποίων βλ. αμέσως κατωτέρω.

11. Επειδή, κατ' άρ. 221 Ν. 4412/2016 προβλέπεται ότι «1. Στο πλαίσιο των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων, τα όργανα που γνωμοδοτούν προς τα αποφαινόμενα όργανα («γνωμοδοτικά όργανα») έχουν ιδίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α) αξιολογούν τις προσφορές ή αιτήσεις συμμετοχής των προσφερόντων ή υποψηφίων, β) ελέγχουν την καταλληλότητα των προσφερόντων ή υποψηφίων για τη συμμετοχή τους στη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, γ) ελέγχουν και αξιολογούν τις προσφορές, δ) στο πλαίσιο ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση, ανταγωνιστικού διαλόγου ή σύμπραξης καινοτομίας, διαπραγματεύονται με τους προσφέροντες ή υποψηφίους, ε) εισηγούνται τον αποκλεισμό των προσφερόντων ή υποψηφίων από τη διαδικασία, την απόρριψη των προσφορών, την κατακύρωση των αποτελεσμάτων, την αποδέσμευση των εγγυήσεων, τη

ματαίωση της διαδικασίας, στ) γνωμοδοτούν για κάθε άλλο θέμα που ανακύπτει κατά τη διαδικασία ανάθεσης, ζ) στο στάδιο της εκτέλεσης γνωμοδοτούν για κάθε θέμα που ανακύπτει από τη σύμβαση και ιδίως επί της παράτασης του συμβατικού χρόνου, κάθε άλλης τροποποίησης της σύμβασης και της έκπτωσης του αναδόχου και η) γνωμοδοτούν για τις προβλεπόμενες στον παρόντα νόμο ενστάσεις και προσφυγές που υποβάλλονται ενώπιον της αναθέτουσας αρχής ή της Προϊσταμένης Αρχής κατά το στάδιο της ανάθεσης και εκτέλεσης. 2. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους τα όργανα αυτά εκδίδουν γνώμη (συμπεριλαμβανομένης της βαθμολόγησης) μετά από ψηφοφορία επί των επικρατέστερων προτάσεων (π.χ. βαθμολόγησης). Η γνώμη (π.χ. επί της βαθμολόγησης) του οργάνου είναι η πρόταση που συγκεντρώνει την πλειοψηφία των παρόντων. Δεν επιτρέπεται η γνώμη των οργάνων αυτών να προκύπτει από το μέσο όρο των προτάσεων. 3. Με απόφαση της αναθέτουσας αρχής συγκροτούνται γνωμοδοτικά όργανα για συγκεκριμένη σύμβαση ή περισσότερες ή σε ετήσια βάση για τις συμβάσεις που συνάπτει η αναθέτουσα αρχή. Η ύπαρξη οργάνων σε ετήσια βάση δεν αποκλείει τη συγκρότηση οργάνου συγκεκριμένης/ων σύμβασης ή συμβάσεων. Εφόσον τα όργανα συγκροτούνται σε ετήσια βάση, οι διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων που δεν έχουν ολοκληρωθεί εντός του έτους, συνεχίζονται και ολοκληρώνονται από το ίδιο όργανο. ... Με τις αποφάσεις της παρούσας δύνανται να συγκροτούνται κατά περίπτωση και έκτακτες επιτροπές ή ομάδες εργασίας για την αντιμετώπιση ειδικών θεμάτων που αφορούν τις διαδικασίες σύναψης. Οι αποφάσεις συγκρότησης των γνωμοδοτικών οργάνων κοινοποιούνται στα μέλη αυτών και τους φορείς από τους οποίους αυτά προέρχονται. 4. Με την απόφαση της παραγράφου 3 εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες, ο αριθμός και οι ιδιότητες των μελών, η λειτουργία των οργάνων (επιτροπών κ.λπ.), καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα σχετικά με τα ανωτέρω. ...6. Για τη συγκρότηση και τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων στις αναθέτουσες αρχές, που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2690/1999 «Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας», εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του ως άνω νόμου. ...11. Στις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών και παροχής γενικών υπηρεσιών, πέραν των οριζόμενων στην

παραγράφο 1, ισχύουν και τα ακόλουθα: α) Συγκροτείται τριμελές ή πενταμελές γνωμοδοτικό όργανο (Επιτροπή διενέργειας/επιτροπή αξιολόγησης). Για την εξέταση των προβλεπόμενων ενστάσεων και προσφυγών που υποβάλλονται ενώπιον της αναθέτουσας αρχής, συγκροτείται χωριστό γνωμοδοτικό όργανο τριμελές ή πενταμελές (Επιτροπή αξιολόγησης ενστάσεων), τα μέλη του οποίου είναι διαφορετικά από τα μέλη του γνωμοδοτικού οργάνου που είναι αρμόδιο για τα υπόλοιπα θέματα που ανακύπτουν κατά τη διαδικασία ανάθεσης (αξιολόγησης προσφορών κ.λπ.). ... γ) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να καθορίζονται οι όροι για τη συγκρότηση των πρωτοβάθμιων, μόνιμων ή μη, και των δευτεροβάθμιων επιτροπών παραλαβής, η σύνθεση αυτών, η διαδικασία επιλογής των μελών τους και κάθε άλλο θέμα σχετικά με το παραπάνω. ... ε) Για την επιλογή των μελών των συλλογικών οργάνων του παρόντος άρθρου, οι αναθέτουσες αρχές μπορεί να διενεργούν κλήρωση κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 4024/2011 (Α' 226).... στ) Τα γνωμοδοτικά όργανα της παρούσας παραγράφου συγκροτούνται από υπαλλήλους που υπηρετούν με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στον φορέα που διενεργεί το διαγωνισμό ή σε άλλο φορέα του δημοσίου τομέα και λειτουργούν σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά γενικές διατάξεις περί συλλογικών οργάνων.". Κατά τα ως άνω, οι Επιτροπές Διαγωνισμού συνιστούν γνωμοδοτικά όργανα τα οποία συγκροτούνται με αρμοδιότητα τη διατύπωση απλής γνώμης προς το αποφαινόμενο όργανο της αναθέτουσας. Εκ της ως άνω διάταξης του άρ. 221 Ν. 4412/2016 προκύπτει επιπλέον, ότι το οικείο γνωμοδοτικό όργανο δύναται να συγκροτηθεί και με Απόφαση της αναθέτουσας για συγκεκριμένη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, η δε συγκρότηση και λειτουργία του οργάνου διέπεται, συμπληρωτικώς και όσον αφορά αυτά που δεν ορίζονται από τον Ν. 4412/2016, από τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Όπως όμως ορίζει, ρητά το άρ. 221 παρ. 4 Ν. 4412/2016 με μόνη και αυτή καθαυτή την απόφαση συγκρότησης, ήτοι την απόφαση της παρ. 3, είναι δυνατόν να ρυθμίζεται και η καταρχήν σύσταση του οργάνου, ήτοι να εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες, ο αριθμός και οι ιδιότητες των μελών, ως και

κάθε θέμα σχετικά με τη λειτουργία τους. Τούτο σημαίνει, ότι ευθέως εκ της ως άνω διάταξης του Ν. 4412/2016, ως προς τον οποίο εξάλλου ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας λειτουργεί συμπληρωματικά, προκύπτει πως η συγκρότηση του γνωμοδοτικού οργάνου, ήτοι ο διορισμός εκάστου μέλους αυτού και οι επιμέρους αρμοδιότητες και ιδιότητες των μελών του, ως και οι τυχόν ειδικότεροι κανόνες λειτουργίας του, αποφασίζονται με τη μία και αυτή πράξη. Επομένως, ουδόλως χρειάζεται ξεχωριστή πράξη ορισμού του αριθμού και των ιδιοτήτων των μελών του γνωμοδοτικού οργάνου και ξεχωριστή για τον διορισμό των μελών του, όσον αφορά την εφαρμογή του άρ. 221 Ν. 4412/2016 και τούτο λόγω ευθείας σχετικής πρόβλεψης της παρ. 4 αυτού. Κατ' αποτέλεσμα, δεν απαιτείται αυτοτελής κανονιστική πράξη συστάσεως του οργάνου, η οποία θα αποτελέσει το έρεισμα για τις αυτοτελείς και τυχόν μεταγενέστερες χρονικά, ατομικές πράξεις συγκρότησης του, οι δε περί συνθέσεως ρυθμίσεις ενσωματώνονται στις πράξεις συγκρότησης και κατ' αποτέλεσμα, από την ίδια πράξη που ορίζει τα μέλη της Επιτροπής Διαγωνισμού, δύναται να προκύπτει και ο αριθμός των μελών της και οι ιδιότητες αυτών. Συνεπώς, ο οικείος ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος ερείδεται επί εσφαλμένης νομικής προϋπόθεσης, η δε επικαλούμενη εξ αυτού νομολογία αφορά διαδικασίες προσλήψεων προσωπικού, όπου η οικεία ως άνω διάταξη είναι απολύτως άσχετη. Τα δε επικαλούμενα εκ του πρώτου προσφεύγοντος περί αντισυνταγματικότητας του άρ. 221 Ν. 4412/2016 όσον αφορά το παραπάνω, σε κάθε περίπτωση σαφέστατο περιεχόμενό του και μη επιδεχόμενο προσαρμοστικές ερμηνείες, δεν είναι αρμόδια η ΑΕΠΠ ως διοικητική αρχή δεσμευόμενη από την αρχή της νομιμότητας να τα εξετάσει, ακόμη και αν υποτίθετο ότι υφίστατο έννομο συμφέρον του πρώτου προσφεύγοντος προς προβολή τέτοιων ισχυρισμών στην προκείμενη διαφορά, πράγμα που ουδόλως συντρέχει κατά τα ανωτέρω στη σκ. 10. Επιπλέον, ακόμη και υπό το προΐσχύον, αλλά και το προΐσχύοντος νομοθετικό καθεστώς και εν τέλει ανέκαθεν, οι Επιτροπές Διαγωνισμού συνίσταντο και συγκροτούντο από τις αναθέτουσες αρχές, αναλόγως δε και τα εκ του εκάστοτε νόμου οριζόμενα. Ούτε δύναται να προκύψει ότι το άρ. 221 παρ. 3 Ν.

4412/2016 το οποίο ορίζει απλώς αρμοδιότητα των αναθετουσών να συνιστούν και να συγκροτούν γνωμοδοτικά όργανα, ήτοι επιτροπές διαγωνισμού ειδικώς για την αξιολόγηση των προσφορών συνιστά τυχόν αντισυνταγματικά ευρεία νομοθετική εξουσιοδότηση. Επιπλέον, ο ως άνω ειδικότερος ισχυρισμός αντιφάσκει και με τους λοιπούς ισχυρισμούς του ίδιου πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής, αφού ο πρώτος προσφεύγων αφενός επικαλείται ότι η αναθέτουσα όφειλε να συστήσει το όργανο αξιολόγησης με διαφορετική πράξη από αυτήν με την οποία θα το συγκροτούσε, αφετέρου επικαλείται ότι ούτως ή άλλως η το πρώτον έκδοση πράξης συστάσεως του οργάνου αξιολόγησης πάσχει λόγω αντισυνταγματικότητας του άρ. 221 παρ. 3, ενώ εξάλλου, υπό τη λογική του πρώτου προσφεύγοντος δεν δύναται να προκύψει με ποιον εν τέλει τρόπο θα δυνατό να συσταθεί το όργανο αξιολόγησης και περαιτέρω να διενεργηθεί ο διαγωνισμός. Ακόμη, και οι ίδιες οι καταρχήν διακηρύξεις διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, όπως η προκείμενη στην οποία ανεπιφύλακτα μετείχε ο πρώτος προσφεύγων συνιστούν κανονιστικού περιεχομένου πράξεις των αναθετουσών, εκδιδόμενες βάσει των άρ. 1, 2 και 26 ως και κάθε άλλη σχετική διάταξη του Ν. 4412/2016 υπό τη λογική δε του πρώτου προσφεύγοντος όλες οι διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων κάθε αναθέτουσας είναι και δη ανέκαθεν ήταν αντισυνταγματικές (άρα είναι αντιστοίχως παράνομη και κάθε δημόσια σύμβαση που οποτεδήποτε συνήφθη και συνάπτεται, πλην όσων συνήφθησαν απευθείας δια νόμου), ως και αντισυνταγματικός είναι εν όλω ο Ν. 4412/2016 αφού αναφέρεται σε διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων που κινούνται δια τέτοιων κανονιστικών πράξεων, ως και ομοίως ανέκαθεν αντισυνταγματικό ήταν οιοδήποτε προΐσχυσαν νομικό πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων, αλλά και αντιστοίχως αντίθετη στο Σύνταγμα είναι η ενωσιακή Οδηγία 2014/24/ΕΕ ως και κάθε άλλη προϋφιστάμενη ενωσιακή Οδηγία ή κάθε πρωτογενές ή παράγωγο ενωσιακό δίκαιο περί δημοσίων συμβάσεων (υπό τη λογική δε αυτή αμφισβητείται και η ενωσιακή αρχή της υπεροχής, ΔΕΕ, Απόφαση της 15ης Ιουλίου 1964, Costa κατά ENEL). Προς τούτο, τα οικεία εκ του πρώτου προσφεύγοντος ως άνω

επικαλούμενα δεν δύνανται, εκτός των άλλων, βλ. παραπάνω και σκ. 10, να τύχουν νομικής αξιολόγησης και είναι εν όλω απορριπτέα.

12. Επειδή, περαιτέρω, η νομιμότητα της συγκρότησης και της σύνθεσης του συλλογικού οργάνου και επομένως και Επιτροπής Διαγωνισμού, δεν επηρεάζεται από λόγους που αναφέρονται στο πρόσωπο του γραμματέα, δεδομένου ότι αυτός δεν αποτελεί μέλος του οργάνου, στερούμενος δε ψήφου ή δυνατότητας εκφράσεως οιασδήποτε γνώμης επί της υποθέσεως, δεν συντελεί στη λήψη αποφάσεως, σχετικά με τα συζητούμενα παρουσία αυτού θέματα (ΣΤΕ 3355/2015, 980/2017, 3136/2004, 3251/1999, 3418/1998). Εξάλλου, ουδόλως καταρχήν απαγορεύεται η παρουσία του γραμματέα κατά τη συνεδρίαση του συλλογικού οργάνου, ως και την ψήφιση της απλής γνώμης του, ασχέτως δε του ότι εν προκειμένω ο προσφεύγων ουδέν ισχυρίζεται περί τυχόν εις βάρος του επηρεασμού της Επιτροπής Διαγωνισμού από τη γραμματέα της, η δε ιδιότητά της ως Διευθύντριας Προμηθειών της αναθέτουσας, όχι απλώς δεν στοιχειοθετεί τυχόν λόγο μεροληψίας αυτής και επομένως επηρεασμού της, άρα και εκ της παρουσίας της επηρεασμού των μελών της Επιτροπής εις βάρος του, αλλά αντίθετα την καθιστά κατάλληλη για την οικεία θέση. Εξάλλου, ουδεμία ιδιαίτερη αλληλεπίδραση προκύπτει μεταξύ του προσώπου αυτού και της θέσης του και των μετεχόντων, πολλώ δε μάλλον δεδομένου ότι ο διαγωνισμός διεξάγεται ηλεκτρονικά, ενώ σε κάθε περίπτωση ο προσφεύγων ουδέν επικαλείται και ιδίως στοιχειοθετεί περί μεροληψίας του, εχθρότητας εις βάρος του, εύνοιας προς έτερο διαγωνιζόμενο, ίδιο συμφέρον εκ της εκβάσεως του διαγωνισμού και εν γένει λόγου για τον οποίο το πρόσωπο αυτό θα επηρέαζε την αμερόληπτη και αντικειμενική κρίση της Επιτροπής Διαγωνισμού. Τούτο, πολλώ δε μάλλον αφού τα γνωμοδοτικά αυτά όργανα πρέπει, κατ' άρ. 221 παρ. 11 περ. στ', να συγκροτούνται από υπαλλήλους των αναθετουσών, κατά κανόνα δε συγκροτούνται από υπαλλήλους με σχετικό με τις προμήθειες αντικείμενο, και προφανώς, εφόσον όχι απλώς επιτρέπεται και συγκεκριμένα επιβάλλεται, η υπαλληλική ιδιότητα για τα μέλη μέλους, είναι επιτρεπτή και η ιδιότητα του γραμματέα για υπαλλήλους της αναθέτουσας. Κατ'

αποτέλεσμα, της ως άνω σκ. 11 ως και της παρούσας, ο πρώτος λόγος της πρώτης προσφυγής είναι σε κάθε περίπτωση απορριπτέος και ως αβάσιμος, πέραν του απαραδέκτου αυτού, κατά τη σκ. 10.

13. Επειδή, περαιτέρω, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής, προκύπτουν επιπλέον και τα εξής. Κατά τον όρο 3.1.2 της διακήρυξης, η οποία ανεπιφυλάκτως έγινε αποδεκτή από το σύνολο των μετεχόντων προβλέπεται ότι *«Μετά την κατά περίπτωση ηλεκτρονική αποσφράγιση των προσφορών η Αναθέτουσα Αρχή προβαίνει στην αξιολόγηση αυτών μέσω των αρμόδιων πιστοποιημένων στο Σύστημα οργάνων της, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των κειμένων διατάξεων. Ειδικότερα :* α) *Η αρμόδια Επιτροπή καταχωρεί όσους υπέβαλαν προσφορές, καθώς και τα υποβληθέντα αυτών δικαιολογητικά και τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτών σε πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από τα μέλη του οργάνου.* β) *Στη συνέχεια το αρμόδιο όργανο προβαίνει στην αξιολόγηση της τεχνικής προσφοράς, σύμφωνα με τους όρους των εγγράφων της σύμβασης και συντάσσει πρακτικό για την απόρριψη των τεχνικών προσφορών που δεν γίνονται αποδεκτές και την αποδοχή ή/και βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών με βάση το κριτήριο ανάθεσης των εγγράφων της σύμβασης. Τα ανωτέρω υπό στοιχεία α και β στάδια μπορεί να γίνονται και ενιαία.* γ) *Οι κατά τα ανωτέρω σφραγισμένοι φάκελοι με τα οικονομικά στοιχεία των προσφορών, μετά την ολοκλήρωση της αξιολόγησης των λοιπών στοιχείων των προσφορών, αποσφραγίζονται κατά την ημερομηνία και ώρα που ορίζεται στην ειδική πρόσκληση. Για όσες προσφορές δεν κρίθηκαν αποδεκτές κατά τα προηγούμενα ως άνω στάδια α' και β' οι φάκελοι της οικονομικής προσφοράς δεν αποσφραγίζονται αλλά τηρούνται από την αναθέτουσα αρχή μέχρι την οριστική επίλυση τυχόν διαφορών που προκύψουν από την ως άνω διαδικασία.* δ) *Η Επιτροπή Αξιολόγησης προβαίνει στην αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό στο οποίο εισηγείται αιτιολογημένα την αποδοχή ή απόρριψή τους, την κατάταξη των προσφορών με βάση το οριζόμενο με την παρούσα κριτήριο ανάθεσης και την ανάδειξη του προσωρινού αναδόχου. ... Τα αποτελέσματα των ανωτέρω*

σταδίων επικυρώνονται με απόφαση/αποφάσεις του αποφαινόμενου οργάνου της αναθέτουσας αρχής, η οποία κοινοποιείται στους προσφέροντες μέσω του ΕΣΗΔΗΣ. Κατά των ανωτέρω αποφάσεων χωρεί προδικαστική προσφυγή σύμφωνα με την παράγραφο 3.4. της παρούσας.”. Κατά τα παραπάνω, αφενός το πρώτο και το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας, ήτοι η αξιολόγηση δικαιολογητικών και η αξιολόγηση ως και βαθμολόγηση τεχνικών προσφορών δύνανται να λαμβάνουν χώρα ενιαία, δηλαδή με σύνταξη ενιαίου πρακτικού του οργάνου αξιολόγησης, αφετέρου και επιπλέον, ανατίθεται στη διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας να προβεί είτε σε ενιαία επικύρωση του συνόλου των σταδίων της διαδικασίας ως και την αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών (ήτοι του τρίτου σταδίου αξιολόγησης, το οποίο όμως δεν δύναται να διεξαχθεί ενιαία με τα προηγούμενα δύο, βλ. περί της διακριτότητας των σταδίων της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης Απόφαση ΑΕΠΠ 231/2017) είτε σε αυτοτελή, δηλαδή ανά έκαστο επιμέρους πρακτικό ή ανά στάδιο της διαδικασίας (ήτοι είτε το ενιαίο κατά τα ως άνω πρακτικό δικαιολογητικών-τεχνικών προσφορών και το πρακτικό οικονομικών προσφορών είτε τα διακριτά πρακτικά δικαιολογητικών, τεχνικών προσφορών και οικονομικών προσφορών). Ουδόλως δε και σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται, ο αποδεχθείς τη διακήρυξη και μετέχων ανεπιφύλακτα στη διαδικασία, πρώτος προσφεύγων, ο παραπάνω όρος της διακήρυξης δεν προκύπτει ως μη αναφερόμενος στην προκείμενη διαδικασία (αφού συνιστά όρο αυτής καθαυτής της διακήρυξης της προκείμενης διαδικασίας) ούτε δύναται το πρώτον πλέον, όπως και κάθε άλλος όρος της διακήρυξης, να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως κατά το στάδιο αξιολόγησης των προσφορών. Αυτό διότι (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 171/2018) ισχυρισμοί που αποκλειστικώς αφορούν τη νομιμότητα, αναγκαιότητα, καταλληλότητα και σκοπιμότητα όρων διακήρυξης που δεν προσβλήθηκαν εμπροθέσμως, δεν δύνανται να τύχουν παραδεκτής επίκλησης το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών, αφού δια της μη έγκαιρης προβολής τους δια προδικαστικής προσφυγής στρεφόμενης κατά της διακηρύξεως ως και της ανεπιφύλακτης συμμετοχής στον διαγωνισμό, οι μετέχοντες οικονομικοί φορείς παύουν να έχουν οιοδήποτε έννομο συμφέρον για τη μεταγενέστερη προβολή

τους, λόγω και της αρχής της αυτοτέλειας των σταδίων της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης (βλ. ενδεικτικά Αποφάσεις ΑΕΠΠ 120 και 133/2017). Αυτή έχει ως συνέπεια της την αδυναμία της εκ των υστέρων αμφισβήτησης του κύρους των όρων διακήρυξης με την ευκαιρία προσβολής πράξεων που ανάγονται στη διεξαγωγή και τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, άρα και του παρέμπιπτοντος ελέγχου των όρων της διακήρυξης κατά την εξέταση προσφυγής που αφορά το στάδιο της αξιολόγησης και μάλιστα, έστω και αν οι προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης αμφισβητούν τη συνταγματικότητα ρητρών της ή τη συμφωνία τους προς το ενωσιακό δίκαιο (ΣΤΕ 2551/2013, 2543, 3972, 4237/2011, ΕΑ 654/2011, 2228/2010, ΟΛΣΤΕ 1415/2000). Τα ως άνω θεμελιώνονται στην αποδοχή από τους διαγωνιζομένους των όρων της διακήρυξης, η οποία προκύπτει από την ανεπιφύλακτη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό και στη συνακόλουθη έλλειψη εννόμου συμφέροντος (κατ'εφαρμογή του γενικού κανόνα του άρθρου 29 του ΠΔ 18/1989). Για την ταυτότητα του νομικού λόγου, αυτά ισχύουν όχι μόνο ως προς τους δια προσφυγής προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης πράξης του σταδίου αξιολόγησης, αλλά και για τους δια παρεμβάσεως προβαλλόμενους ισχυρισμούς προς διάσωση προσφοράς, η οποία ναι μεν εκρίθη από την αναθέτουσα ως αποδεκτή, πλην όμως παραβιάζει τους όρους της διακήρυξης (εξ ου και η έγκρισή της προσβάλλεται δια προδικαστικής προσφυγής). Εξάλλου (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 127 και 171/2017), κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η διακήρυξη του διαγωνισμού, ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. Πράξεις VI Τμήματος ΕΛΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαϊκού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει

υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Συνεπώς, οι ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντος περί του ότι ο ως άνω όρος της διακήρυξης είναι ανεφάρμοστοι και οι επικλήσεις του στις οικείες διατάξεις νόμου, καίτοι αυτός ουδέν προέβαλε κατά της διακήρυξης εμπροθέσμως, είναι απορριπτέοι, ο δε δεύτερος λόγος της πρώτης προσφυγής προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος και για αυτόν τον λόγο, πέραν όσων αναφέρθηκαν στη σκ. 10 και είναι προς τούτο απορριπτέος ως απαράδεκτος. Περαιτέρω, ο δεύτερος λόγος της πρώτης προσφυγής είναι απορριπτέος και για τον εξής συντρέχοντα αυτοτελή λόγο. Ο πρώτος προσφεύγων ουδόλως αιτιάται μη νόμιμη αποδοχή διαγωνιζομένου κατά το στάδιο των δικαιολογητικών, το σύνολο δε του τέταρτου έως και όγδοου λόγου του, που στρέφονται δε κατά της προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος, αφορούν επικαλούμενες πλημμέλειες της τεχνικής προσφοράς του τελευταίου. Είναι δε αδιάφορο αν οι πλημμέλειες αυτές τυχόν συγκροτούν κατ' επίκληση του πρώτου προσφεύγοντος λόγους μείωσης της βαθμολόγησης του δεύτερου προσφεύγοντος, όπως ο πέμπτος (ως προς τους λοιπούς πλην του πρώτου ειδικότερου ισχυρισμού του περί της εταιρίας) έως και όγδοος λόγος της πρώτης προσφυγής ή λόγο τυχόν αποκλεισμού αυτής ή μηδενισμού της, κατά τον τέταρτο λόγο και τον πρώτο ειδικότερο ισχυρισμό του πέμπτου λόγου της πρώτης προσφυγής. Και τούτο διότι σε κάθε περίπτωση, οι ανά ένα εκ των ως άνω τέταρτο έως και όγδοο λόγο της πρώτης προσφυγής, επικαλούμενες πλημμέλειες αφορούν συγκεκριμένα και ειδικώς ζητήματα που υπάγονται στην αξιολόγηση αυτής καθαυτής της τεχνικής προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος, ήτοι ζητήματα που ανακύπτουν κατά το οικείο στάδιο καταρχήν ελέγχου και περαιτέρω βαθμολογήσεως τεχνικών προσφορών και όχι

ζητήματα ελεγκτέα κατά το στάδιο των δικαιολογητικών (όπως επί παραδείγματι ζητήματα περί του ΕΕΕΣ). Ακόμη δε και ο πρώτος ειδικότερος ισχυρισμός του πέμπτου λόγου της πρώτης προσφυγής δεν αφορά αυτό καθαυτό το νομότυπο του ΕΕΕΣ που υπεβλήθη για λογαριασμό του οικονομικού φορέα ή τυχόν συνδρομή κριτηρίων αποκλεισμού στο πρόσωπό του, αλλά την τυχόν διαθεσιμότητα στο πλαίσιο εκτέλεσης των προσφερομένων δια της τεχνικής προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος, των υπηρεσιών που επικαλείται ότι θα παράσχει μέσω του τελευταίου και τούτο, ασχέτως αν όντως ο ως άνω οικονομικός φορέας ήταν αληθώς τρίτος οικονομικός φορέας κατ' άρ. 78 Ν. 4412/2016 και η υποβολή ΕΕΕΣ για λογαριασμό του απαραίτητη και αξιολογούμενη κατά τους όρους της διακήρυξης. Συνεπώς, δεδομένου ότι ουδείς εκ των λόγων που ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται κατά της συμμετοχής λοιπών διαγωνιζομένων δεν αφορά ζήτημα υπαγόμενο στο στάδιο των δικαιολογητικών (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 231/2017), η όλη αιτίασή του περί επικύρωσης ή μη του σταδίου αυτού αυτοτελώς από το στάδιο των τεχνικών προσφορών, προβάλλεται αλυσιτελώς και αυτό διότι ούτως ή άλλως δεν επικαλείται τη συμμετοχή στο ως άνω δεύτερο στάδιο, ήτοι των τεχνικών προσφορών, τυχόν προσφέροντος ο οποίος ήταν ήδη αποκλειστέος κατά το προηγούμενο στάδιο, ήτοι αυτό των δικαιολογητικών και συνεπώς η μη επικύρωση του πρώτου σταδίου αυτοτελώς από το δεύτερο ουδόλως οδήγησε στη λήψη υπόψη κατά την αξιολόγηση τεχνικής προσφοράς προσφέροντος, ο οποίος όμως έπρεπε ήδη να έχει κριθεί και δη δια εκτελεστής, ήτοι επικυρωτικής και εγκριτικής του οικείου γνωμοδοτικού πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, πράξης, αποκλειστέος και απορριπτέος από το προηγούμενο στάδιο, άρα και μη ληπτέος υπόψη για την περαιτέρω διαδικασία. Το ζήτημα θα είχε διαφορετικά, εάν η συγκριτική βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών είχε τυχόν αλλοιωθεί και επηρεαστεί από τη λήψη υπόψη, ως αυτονόητα συγκριτικού στοιχείου, για τη βαθμολόγηση κάθε τεχνικής προσφοράς, μίας ή περισσότερων τεχνικών προσφορών προσφερόντων αποκλειστέων από το στάδιο των δικαιολογητικών, περίπτωση στην οποία, βλ. κατωτέρω και σκ. 28, θα έπασχε η όλη βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών

και θα καθίστατο η κρίση της αναθέτουσας επί αυτού του σταδίου (όχι όμως και η όλη διαδικασία στο σύνολό της) εν όλω ακυρωτέα και επαναληπτέα με μη λήψη υπόψη των απαραδέκτων προσφορών. Όλα δε τα παραπάνω ισχύουν ανεξαρτήτως του ότι, όπως προκύπτει από τις ακόλουθες σκέψεις, το σύνολο των λόγων της πρώτης προσφυγής πλην του εβδόμου που αφορά τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη για τη βαθμολόγηση του κριτηρίου αξιολόγησης B1, είναι εν όλω απορριπτέοι ήτοι τόσο αυτοί που στρέφονται κατά της αποδοχής όσο και κατά της επιμέρους αξιολόγησης τεχνικής προσφοράς έτερου διαγωνιζομένου και ούτως, κατ' αποτέλεσμα όχι μόνο η αναθέτουσα δεν έκρινε μετέχοντα ως αποκλειστέο στο στάδιο δικαιολογητικών ούτε ο πρώτος προσφεύγων επικαλέστηκε τη μη νόμιμη αποδοχή προσφοράς στο στάδιο δικαιολογητικών, αλλά εν τέλει ούτε κατά την εξέταση της παρούσας προσφυγής προέκυψε εν γένει μη νόμιμη αποδοχή προσφοράς, σε οιοδήποτε εκ των σταδίων, για οιοδήποτε προσφέροντα. Εξάλλου, η δεύτερη προσφυγή ναι μεν περιέχει αιτιάσεις κατά της αποδοχής προσφορών άλλων μετεχόντων και δη, μεταξύ άλλων και στο στάδιο των δικαιολογητικών, πλην όμως το σύνολο των αντιστοίχων λόγων αυτής τυγχάνουν δια της παρούσας, βλ. επόμενες σκέψεις, απορριπτέοι και ουδεμία προσφορά διαγνώσκεται ως μη νομίμως κριθείσα ως καταρχήν αποδεκτή. Άρα, και για τους παραπάνω λόγους, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος και αλυσιτελώς.

14. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής προκύπτουν τα εξής. Σύμφωνα με την προεκτεθείσα στη σκ. 11 διάταξη του άρ. 221 Ν. 4412/2016, στην περίπτωση όπου το κριτήριο ανάθεσης είναι η πλέον συμφέρουσα προσφορά βάσει σχέσης ποιότητας/τιμής, το οποίο προϋποθέτει βαθμολόγηση προσφορών, όπως δηλαδή εν προκειμένω, τα ως άνω γνωμοδοτικά όργανα εκδίδουν ομοίως τέτοια απλή γνώμη ως προς τη βαθμολογία που πρέπει να λάβει εκάστη προσφορά, υπό την έννοια ότι η γνώμη η οποία θα υποβληθεί προς τυχόν έγκριση στο αποφαινόμενο όργανο θα πρέπει να καταλήγει σε μία συγκεκριμένη ανά διαγωνιζόμενο βαθμολογία

(αναλόγως, ειδικότερα, των οριζομένων στη διακήρυξη). Η βαθμολογία αυτή προκύπτει κατ' αποτέλεσμα ψηφοφορίας των μελών της Επιτροπής επί μίας ή περισσοτέρων προτάσεων, η δε υιοθετούμενη από την Επιτροπή και εντασσόμενη στη γνώμη της βαθμολογία είναι αυτή που συγκεντρώνει την πλειοψηφία των παρόντων. Ούτως, είναι δυνατό να υποβληθούν ανά προσφορά περισσότερες από μία διαφορετικές προτάσεις βαθμολογίας, όμως η τελική και μόνη βαθμολογία που συνιστά το αντικείμενο της οικείας γνώμης είναι η κατά πλειοψηφία επικρατέστερη, η δε τυχόν μειοψηφούσα απλώς δεν λαμβάνεται υπόψη, ασχέτως του αριθμού των ψήφων των μελών που συγκεντρώνει και δεν επηρεάζει καθόλου την τελικώς γνωμοδοτούμενη βαθμολογία, η οποία είναι ακριβώς αυτή η οποία πλειοψήφησε. Προς τούτο εξάλλου ορίζεται ότι η γνωμοδοτούμενη βαθμολογία δεν προκύπτει από τον μέσο όρο των προτάσεων, διάταξη που έχει την έννοια ότι οι μη πλειοψηφούσες βαθμολογίες δεν λαμβάνονται υπόψη προς διαμόρφωση της μίας και μόνης ανά προσφορά βαθμολογίας, ενώ αντίθετα αυτή προκύπτει ως έχει από την επικρατέστερη πρόταση, ασχέτως του αριθμού των (σε κάθε περίπτωση περισσοτέρων της τυχόν μειοψηφούσας) ψήφων που θα λάβει. Αυτή είναι και η έννοια του β' εδαφίου του ως άνω άρθρ. 221 παρ. 2 Ν. 4412/2016.

15. Επειδή, ο τρίτος λόγος της πρώτης προσφυγής αφορά τον τρόπο εξαγωγής της βαθμολογίας, κατά τον προσφεύγοντα κατά μέσο όρο αντί δια πλειοψηφίας της επικρατέστερης γνώμης, πλην όμως, ασχέτως του ζητήματος αβασίμου του ισχυρισμού του, βλ. παρακάτω, ομοίως δεν επικαλείται ούτε όμως εξ αντικειμένου, ήτοι εκ του ιδίου του γνωμοδοτικού πρακτικού και των επιμέρους βαθμολογιών που έλαβε σε κάθε κριτήριο και εν τέλει συνολικώς, τόσο αυτός όσο και κάθε άλλος διαγωνιζόμενος (σε όλες δε τις περιπτώσεις η βαθμολογία τόσο αυτού όσο και κάθε άλλου μετέχοντος ήταν ομόφωνη), προκύπτει ότι έστω και μία από τις ως άνω βαθμολογίες επηρεάστηκε έστω και στο παραμικρό από τη μέθοδο εξαγωγής της βαθμολογίας που εφαρμόστηκε. Και τούτο, διότι το ζήτημα λήψης υπόψη του τυχόν μέσου όρου αντί της πλειοψηφούσας βαθμολογίας και άρα λήψης υπόψη των μειοψηφουσών

βαθμολογιών για την εξαγωγή της βαθμολογίας ανά προσφορά, δύναται να επηρεάσει τη βαθμολογία αυτή, εάν έστω και μία επιμέρους βαθμολογία ήταν διαφορετική από τις έτερες βαθμολογίες επί του ίδιου κριτηρίου, διότι μόνο τότε η τυχόν λήψη της υπόψη στο πλαίσιο εξαγωγής ενός μέσου όρου δύναται να επηρεάσει τη βαθμολογία ανά κριτήριο και συνεπώς και την τελική ανά προσφορά βαθμολογία. Αντίθετα, αν η βαθμολογία που δίνουν όλα τα μέλη της Επιτροπής Διαγωνισμού είναι κοινή, τότε ούτως ή άλλως η ίδια βαθμολογία θα εξαχθεί ανά κριτήριο και επομένως συνολικά, αφού δεν υφίσταται αποκλίνουσα βαθμολόγηση που δύναται να επηρεάσει το επιμέρους ανά κριτήριο ανάθεση και τελικό ανά προσφορά βαθμολογικό αποτέλεσμα. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος της προσφυγής είναι προεχόντως απορριπτέος ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

16. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής, προκύπτει επιπλέον, πως εν προκειμένω, όπως φαίνεται από το οικείο πρακτικό που ενσωματώθηκε στην προσβαλλομένη, όλες οι επιμέρους βαθμολογίες όλων των επιμέρους κριτηρίων όλων των επιμέρους διαγωνιζομένων υπερψηφίστηκαν και εγκρίθηκαν ομοφώνως από το σύνολο των μελών της Επιτροπής, είναι δε όλως αβάσιμοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, ο οποίος αιτιάται ότι προέκυψαν κατά μέσο όρο των επιμέρους προτεινόμενων από κάθε μέλος βαθμολογιών. Εξάλλου, όπως αναφέρθηκε στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, στην περίπτωση όπου το σύνολο των μελών της Επιτροπής συμφωνεί σε μία συγκεκριμένη βαθμολογία και έκαστο προτείνει την ίδια βαθμολογία ακριβώς, είναι αυτονόητο ότι η πλειοψηφούσα πρόταση ταυτίζεται, εκ κοινής λογικής, με τον τυχόν μέσο όρο που θα δύνατο να εξαχθεί από τις επιμέρους βαθμολογίες (αφού όλα τα μέλη δίνουν την ίδια αριθμητική τιμή ως βαθμολογία και συνεπώς όλα συμφωνούν στην ίδια προτεινόμενη βαθμολογία, πράγμα που σημαίνει συγχρόνως ότι και ο μέσος όρος των αριθμητικών τιμών αυτών είναι ακριβώς η ίδια αυτή αριθμητική τιμή). Τούτο όμως δεν σημαίνει ότι η βαθμολογία εξήχθη δια τυχόν μέσου όρου, αλλά ομοφώνως με κοινή, σύμφωνη και ακριβώς ίδια πρόταση των ψηφίζοντων

μελών. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος της πρώτης προσφυγής, είναι απορριπτέος και ως αβάσιμος, πέραν του απαραδέκτου αυτού κατά τη σκ. 15.

17. Επειδή (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 47/2018), ο κανονιστικός χαρακτήρας της διακήρυξης (ΣΤΕ ΕΑ 352/2016) δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα όσο και τους συμμετέχοντες, καθόσον η διακήρυξη αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο διενέργειας του διαγωνισμού, οι δε μετέχοντες οφείλουν να υποβάλουν τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχουν νομίμως στο διαγωνισμό. Όμως, και σε συνέχεια όσων αναφέρθηκαν ανωτέρω στη σκ. 13, η δέσμευση από το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης προϋποθέτει (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 237/2018) ρητό και σαφή όρο της διακήρυξης ή των συνημμένων σε αυτήν παραρτημάτων και εγγράφων ή παραπομπή σε έτερη διάταξη της διακήρυξης, των εγγράφων της σύμβασης ή του νόμου και όχι εκ των υστέρων και κατά την αξιολόγηση το πρώτον ερμηνεία της διακήρυξης με τρόπο ώστε να εισάγονται όροι αποκλεισμού και υποχρεώσεις των προσφερόντων, οι οποίες δεν προέκυπταν από την ίδια τη διακήρυξη (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 237/2017). Επιπλέον, ουσιώδης όρος της διακήρυξης, η παράβαση του οποίου συνιστά λόγο αποκλεισμού, είναι αυτός ο οποίος ρητά προκύπτει ως τέτοιος από το ίδιο το κανονιστικό κείμενο αυτής και τίθεται ούτως ή ως επί ποινή αποκλεισμού ή όποιος συνέχεται αυτονόητα με το εν όλω παραδεκτό και σαφές της προσφοράς και σε κάθε περίπτωση επάγεται έννομες συνέπειες (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 236 και 246/2017 και 69/2018). Εξάλλου (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 173/2018), σε κάθε περίπτωση, κατά πάγια αρχή του εθνικού και κοινοτικού δικαίου οι όροι μιας διακήρυξης πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Ωστόσο, η αυστηρή αυτή ερμηνεία και εφαρμογή πρέπει να σχετίζεται με τη σαφήνεια της διακήρυξης, λόγω της αρχής της διαφάνειας, η οποία προϋποθέτει, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον

ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. υπόθεση C-496/1999 CAS Succhi di Frutta SpA). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54). Υπό αυτό το πρίσμα συνάγεται ότι η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει την σαφήνεια των όρων αυτής καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό διαγωνιζόμενου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεών του (Συμβάσεις Δημοσίων Έργων Χρ. Μητκίδης, 2009, σελ. 87 επ.). Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζόμενου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, εκδ. θ', σελ. 776). Τα ως άνω σημαίνουν, όπως προκύπτει δε και από παγία πρακτική της ΑΕΠΠ (πρβλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 132, 233, 234, 237, 246/2017 και 18, 80/2018), ότι δεν επιτρέπεται όρος τεθείς επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται διασταλτικά, δημιουργικά και διευρυντικά των υποχρεώσεων των προσφερόντων, ώστε να συνάγονται έτσι το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης νέοι λόγοι αποκλεισμού και να προκύπτουν βάσεις απόρριψης της προσφοράς τους, οι οποίες όμως ουδόλως προέκυπταν με σαφήνεια από το ίδιο το ρητό κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης.

18. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής προκύπτουν τα ακόλουθα. Κατά τον όρο 2.2.3 της διακήρυξης “Αποκλείεται από τη συμμετοχή στην παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης (διαγωνισμός) προσφέρων οικονομικός φορέας, εφόσον συντρέχει στο πρόσωπό του (εάν πρόκειται για μεμονωμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο) ή σε ένα από τα μέλη του (εάν πρόκειται για ένωση οικονομικών φορέων) ένας ή περισσότεροι από τους ακόλουθους λόγους: ... 2.2.3.4. Αποκλείεται από τη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, προσφέρων οικονομικός φορέας σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις: ... (στ) εάν έχει επιδείξει σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, προηγούμενης σύμβασης με αναθέτοντα φορέα ή προηγούμενης σύμβασης παραχώρησης που είχε ως αποτέλεσμα την πρόωρη καταγγελία της προηγούμενης σύμβασης, αποζημιώσεις ή άλλες παρόμοιες κυρώσεις... 2.2.3.7. Προσφέρων οικονομικός φορέας που εμπίπτει σε μια από τις καταστάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2.2.3.1 και 2.2.3.4 μπορεί να προσκομίζει στοιχεία προκειμένου να αποδείξει ότι τα μέτρα που έλαβε επαρκούν για να αποδείξουν την αξιοπιστία του, παρότι συντρέχει ο σχετικός λόγος αποκλεισμού (αυτοκάθαρση). Εάν τα στοιχεία κριθούν επαρκή, ο εν λόγω οικονομικός φορέας δεν αποκλείεται από τη διαδικασία σύναψης σύμβασης. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τους οικονομικούς φορείς αξιολογούνται σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα και τις ιδιαίτερες περιστάσεις του ποινικού αδικήματος ή του παραπτώματος. Αν τα μέτρα κριθούν ανεπαρκή, γνωστοποιείται στον οικονομικό φορέα το σκεπτικό της απόφασης αυτής. Οικονομικός φορέας που έχει αποκλειστεί, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, με αμετάκλητη απόφαση, σε εθνικό επίπεδο, από τη συμμετοχή σε διαδικασίες σύναψης σύμβασης ή ανάθεσης παραχώρησης δεν μπορεί να κάνει χρήση της ανωτέρω δυνατότητας κατά την περίοδο του αποκλεισμού που ορίζεται στην εν λόγω απόφαση. 2.2.3.8. Η απόφαση για την διαπίστωση της επάρκειας ή μη των επανορθωτικών μέτρων κατά την προηγούμενη παράγραφο εκδίδεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 8 και 9 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016.”.

Συνεπώς, κατά τα ως άνω ιδρύεται ως λόγος αποκλεισμού η πρόωρη καταγγελία προηγούμενης δημόσιας σύμβασης που οφείλεται ειδικώς σε σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια και δη επί εκτέλεσης ουσιώδους απαίτησης της σύμβασης. Πάντως, αντίθετα με ο,τι επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων, δεν υφίσταται η προβλεπόμενη στο άρ. 73 παρ. 9 Ν. 4412/2016 Επιτροπή περί αξιολόγησης μέτρων αυτοκάθαρσης και συνεπώς, ούτως ή άλλως ο ως άνω όρος της διακήρυξης είναι ανενεργός και αδύνατον να εφαρμοστεί, καθ' ο μέρος αφορά την αξιολόγηση επανορθωτικών μέτρων και την οικεία σύμφωνη γνώμη από την οικεία Επιτροπή. Συνάγεται δε, δεδομένου και του σκοπού των ως άνω διατάξεων του άρ. 73 παρ. 7 Ν. 4412/2016, στις οποίες εξάλλου παραπέμπει και αντιγράφει η προκείμενη διακήρυξη και περί των οποίων οι παρ. 8-9 της ίδιας διάταξης έχουν απλώς εφαρμοστικό χαρακτήρα, ότι μέχρι τη σύσταση της ως άνω Επιτροπής, η αξιολόγηση των επανορθωτικών μέτρων λαμβάνει χώρα αποκλειστικά από την αναθέτουσα, άνευ ανάγκης σύμφωνης γνώμης τρίτου δημοσίου οργάνου, που δεν υφίσταται εξάλλου. Αντίθετη σκέψη θα σήμαινε την πλήρη ανενέργεια της δυνατότητας επίκλησης επανορθωτικών μέτρων κατά καταστρατήγηση του οικείου νομοθετικού σκοπού (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν. 4412/2016 περί άρ. 73 παρ. 7 *“Με την παράγραφο 7 δίδεται για πρώτη φορά η δυνατότητα στους οικονομικούς φορείς να υιοθετούν μέτρα συμμόρφωσης, με στόχο την άρση των συνεπειών τυχόν ποινικών αδικημάτων ή παραπτώματων και την αποτελεσματική πρόληψη των παρανομιών. Τα εν λόγω μέτρα μπορεί να συνίστανται ιδίως σε μέτρα που αφορούν το προσωπικό και την οργάνωση. Όταν τα εν λόγω μέτρα προσφέρουν επαρκείς εγγυήσεις, ο εν λόγω οικονομικός φορέας δεν αποκλείεται για αυτούς τους λόγους και μόνον.”*.) και του ερείσματος της διάταξης στην ενωσιακή Οδηγία 2014/24/ΕΕ άρ. 58 παρ. 6.

19. Επειδή, ασχέτως της αμέσως προηγούμενης σκέψης, όπως έχει γίνει δεκτό από την ΑΕΠΠ (Απόφαση ΑΕΠΠ 187/2017), όσον αφορά τα κριτήρια αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016, στο οποίο ανήκει και το ως άνω κριτήριο αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4 περ. στ' της διακήρυξης, η οποία

αντέγραψε τον λόγο αυτό αυτούσιο από το κείμενο του νόμου, λόγω κυρίως του ίδιου του περιεχομένου, του χαρακτήρα και της διατύπωσής τους προκύπτουν τα ακόλουθα. Η αναθέτουσα έχει τη διακριτική ευχέρεια να σταθμίσει αναλόγως τη συνδρομή τους κατά μόνας ή συνδυαστικά με περισσότερους αντίστοιχους δυνατικούς λόγους, τον βαθμό πλήρωσής τους και τον τυχόν σφοδρό τους χαρακτήρα, το ειδικότερο περιεχόμενό τους, την τυχόν προσωπική της εμπειρία με τον οικονομικό φορέα, το αν συνιστούν τυχόν συμπτωματικά γεγονότα ή χαρακτηρίζουν την εν γένει συμπεριφορά αυτού, τη σχέση των τυχόν λόγων με την ικανότητα και φερεγγυότητα του φορέα ειδικώς ως προς την εκ μέρους του εκτέλεση του προκείμενου υπό ανάθεση συμβατικού αντικειμένου, το μέγεθος και τη σημασία τους αναλογικά με το περιεχόμενο και το μέγεθος του προκείμενου συμβατικού αντικειμένου, τις συνθήκες υπό τις οποίες οι λόγοι αυτοί πληρώθηκαν εκ των οποίων προκύπτει η οριστικότητα, το αναμφισβήτητο, ο βαθμός έντασής τους, η επαναληψιμότητα και η επίδρασή τους εν τέλει στην ως άνω κρίσιμη φερεγγυότητα του φορέα (κρίσιμη, υπό την έννοια του βαθμού στον οποίο δύνανται να διακινδυνευτούν τα συμφέροντά της κατά την εκτέλεση της σύμβασης), και εν τέλει να κρίνει αν με βάση τον συνδυασμό όλων των ανωτέρω θεωρεί ότι τυχόν ανάθεση του συμβατικού αντικειμένου στον συγκεκριμένο οικονομικό φορέα είναι πιθανό να θέσει σε κίνδυνο τόσο την εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου όσο και άλλα συμφέροντά της εφαιπτόμενα τόσο αυτοτελώς με την ίδια όσο και με το εν γένει δημόσιο συμφέρον, το οποίο σε κάθε περίπτωση θα εξυπηρετηθεί δια της επίμαχης συμβάσεως. Εξάλλου, ειδικώς όσον αφορά το “σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα” και τη “σοβαρή και επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια” όσον αφορά ουσιώδη απαίτηση προηγούμενης σύμβασης, η αναθέτουσα για να εφαρμόσει τις οικείες διατάξεις, εφαρμογή που προϋποθέτει την εξειδίκευση των ως άνω αορίστων νομικών εννοιών, οφείλει να διερευνήσει τα ειδικά ποιοτικά, νομικά και υποκειμενικά χαρακτηριστικά αυτού του παραπτώματος και της πλημμέλειας και τα πραγματικά δεδομένα επί των οποίων ερείδονται, πάντα με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας και με τελικό σκοπό της ίδιας της διάταξης του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016, τη

διαφύλαξη και προστασία των ίδιων των συμφερόντων της σε ομαλή εκπλήρωση της παροχής και ακεραιότητας του αναδόχου, κρίνει η ίδια αν αυτός πρέπει να κριθεί ή όχι καταρχήν αποκλειστέος. Αντίστροφα, δεν θεσπίζει κάποια υποχρέωσή αλλά ούτε δυνατότητά της όπως άνευ ετέρου και άνευ σταθμίσεως οιασδήποτε άλλης παραμέτρου προχωρήσει στην καταρχήν αυτόματη συναγωγή λόγου αποκλεισμού, με την επιφύλαξη βέβαια των τυχόν μέτρων αυτοκάθαρσης που ο οικονομικός φορέας έχει λάβει. Τα ως άνω προκύπτουν εξάλλου τόσο από την αρχή της αναλογικότητας, η οποία πρέπει να διέπει κάθε περιορισμό του ανταγωνισμού στις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται κάθε όρος της διακήρυξης, ο οποίος θεσπίζει κριτήριο ή εν γένει λόγο αποκλεισμού (πρβλ. Αποφάσεις Α.Ε.Π.Π. 14 και 39/2017), όσο και από το ίδιο το αντικείμενο του άρ. 73 παρ. 4 το οποίο στοχεύει στην προστασία της ίδιας της αναθέτουσας από αφερέγγυους και επικίνδυνους αναδόχους και όχι στην προστασία κάποιου ευρύτερου δημόσιου σκοπού ή των τυχόν ανταγωνιστών, όπως και από την εν γένει ανοικτή και βασιζόμενη σε αόριστες νομικές έννοιες ή ρητά επαφιόμενη στην αξιολογική κρίση της αναθέτουσας (σε αντίθεση με το απολύτως σαφές και μη επιδεχόμενο αξιολογήσεων περιεχόμενο των παρ. 1 και 2 του άρ. 73), άρα και ανά περίπτωση στάθμιση και προσδιορισμό, διατύπωση και περιεχόμενο αρκετών περιπτώσεων της ως άνω παρ. 4 (περ. γ' "εύλογες ενδείξεις που οδηγούν στο συμπέρασμα", περ. δ' "δεν μπορεί να θεραπευθεί αποτελεσματικά με άλλα, λιγότερο παρεμβατικά, μέσα", περ. ε' "δεν μπορεί να θεραπευθεί αποτελεσματικά με άλλα, λιγότερο παρεμβατικά, μέσα", περ. στ' "σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια... ουσιώδους απαίτησης", περ. ζ' "σοβαρών ψευδών δηλώσεων", περ. η' "αθέμιτο τρόπο...αθέμιτο πλεονέκτημα...εξ αμελείας...ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς", περ. θ' "σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, το οποίο θέτει εν αμφιβόλω την ακεραιότητά του"). Εξάλλου, και κατά την παρ. 101 του Προοιμίου 2014/24/ΕΕ προβλέπονται οι γενικές αρχές της διαδικασίας διάγνωσης τόσο περί εν γένει συναγωγής συμπεράσματος περί του ότι μια καταρχήν παράβαση συνιστά δυνητικό λόγο αποκλεισμού, όσο και ειδικώς περί του επαγγελματικού παραπτώματος και της

σοβαρότητάς του «Οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να αποκλείουν οικονομικούς φορείς οι οποίοι έχουν φανεί αναξιόπιστοι, επί παραδείγματι λόγω παραβάσεων περιβαλλοντικών ή κοινωνικών υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένων και των κανόνων σχετικά με τη δυνατότητα πρόσβασης ατόμων με αναπηρίες, ή λόγω άλλων μορφών σοβαρών επαγγελματικών παραπτώματων, όπως είναι οι παραβιάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού ή περί δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω την ακεραιότητα του οικονομικού φορέα και, ως εκ τούτου, να καταστήσει τον οικονομικό φορέα ακατάλληλο να λάβει την ανάθεση δημόσιας σύμβασης, ανεξαρτήτως εάν ο οικονομικός φορέας έχει άλλως την τεχνική και οικονομική ικανότητα να εκτελέσει τη σύμβαση. Όταν βασίζονται σε λόγους προαιρετικού αποκλεισμού, οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην αρχή της αναλογικότητας. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορούν ελάχιστονες παρατυπίες να οδηγήσουν στον αποκλεισμό οικονομικού φορέα. Όταν, ωστόσο, συρρέουν επαναλαμβανόμενες περιπτώσεις ελασσόνων παρατυπιών, μπορεί να γεννηθούν αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία οικονομικού φορέα, οι οποίες μπορούν ενδεχομένως να δικαιολογούν τον αποκλεισμό του.». Εξάλλου, η αρχή της αναλογικότητας ως κύριος κανόνας του καθορισμού διάρκειας αποκλεισμού από δημόσιες συμβάσεις επιβεβαιώνεται και από τον σαφή κανόνα του άρ. 74 παρ. 2 Ν. 4412/2016 που κατά τον χρόνο δημοσίευσης της διακήρυξης προέβλεπε ότι «Η περίοδος αποκλεισμού καθορίζεται, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη σοβαρότητα του αδικήματος ή παραπτώματος, τον χρόνο που έχει παρέλθει από τη διάπραξη του αδικήματος ή παραπτώματος, τη διάρκειά του, υποτροπή, την πρόθεση ή τον βαθμό αμέλειας του εκάστοτε οικονομικού φορέα και τα μέτρα που αυτός λαμβάνει προς αποφυγή διάπραξης παρόμοιων αδικημάτων ή παραπτώματων στο μέλλον. Εάν η περίοδος αποκλεισμού δεν έχει καθορισθεί από τελεσίδικη απόφαση, η μέγιστη περίοδος αποκλεισμού δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία της καταδίκης με τελεσίδικη απόφαση στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 73

και τα τρία (3) έτη από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 73.”, το δε εδ. β΄ τροποποιήθηκε με το άρ. 107 παρ. 11 Ν. 4497/2017 και ισχύ από 13-11-2017 ως εξής “Εάν η περίοδος αποκλεισμού δεν έχει καθορισθεί από τελεσίδικη απόφαση, η μέγιστη περίοδος αποκλεισμού δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία της καταδίκης με αμετάκλητη απόφαση στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 73 και τα τρία (3) έτη από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2γ και 4 του άρθρου 73 .”, ήτοι και η ειδική δια του Ν. 4488/2017 προστεθείσα προϋπόθεση υποχρεωτικού αποκλεισμού περί προστίμων Σ.ΕΠ.Ε., υπάγεται και αυτή στο ανώτατο όριο της τριετίας. Το δε σταθερώς ισχύον α΄ εδάφιο της παραπάνω διάταξης αποδίδει μια σειρά από ενδεικτικά κριτήρια καθορισμού της διάρκειας αποκλεισμού, συναρτώμενα με αξιολογική εκ μέρους της διοίκησης εκτίμηση των υποκειμενικών στοιχείων που συγκροτούν την ανά περίπτωση παράβαση και εν γένει συμπεριφορά του οικονομικού φορέα, τα οποία περαιτέρω σχετίζονται και με την επαναληψιμότητα, άρα και εν γένει επικινδυνότητα της δραστηριότητάς του. Η παραπάνω διάταξη καίτοι αυτή καθαυτή αφορά τον αποκλεισμό από δημόσιες συμβάσεις βάσει της ΚΥΑ του άρ. 74 παρ. 3, θα πρέπει για την ταυτότητα του νομικού λόγου να λαμβάνεται υπόψη από τις αναθέτουσες ως γνώμονας για την εκ μέρους τους ενάσκηση διακριτικής ευχέρειας κατά την εκτίμηση περί στοιχειοθέτησης μη υποχρεωτικού λόγου αποκλεισμού, ήτοι αυτών του άρ. 73 παρ. 4. Η παραπάνω διάταξη οδηγεί εξάλλου στο συμπέρασμα ότι στις περιπτώσεις τέτοιων λόγων αποκλεισμού και συγκεκριμένα στις περιπτώσεις που αυτοί συγκροτούνται με βάση υποκειμενικά κριτήρια που αφορούν όχι αυτή καθαυτή τη συμπεριφορά του οικονομικού φορέα με τη συγκεκριμένη αναθέτουσα και την επίδικη διαδικασία ανάθεσης, αλλά την εν γένει συμπεριφορά του λαμβανομένων υπόψη και στοιχείων που αφορούν προηγούμενες συμβάσεις, ήτοι όσον αφορά τις περιπτώσεις γ΄, στ΄, ζ΄ και θ του άρ. 73 παρ. 4, η αρχή της αναλογικότητας επιτάσσει απώτατο όριο για τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη εις βάρος του οικονομικού φορέα τα τρία έτη, υπό την έννοια ότι η αναθέτουσα δεν δύναται να

εκτιμήσει συμπεριφορές και γεγονότα που έλαβαν χώρα προ τριών ετών από τη διενέργεια του διαγωνισμού, ήτοι την καταληκτική ημέρα υποβολής των προσφορών, άρα το σημείο εκείνο στο οποίο οι προσφορές και οι συμμετοχές των οικονομικών φορέων στη διαδικασία ανάθεσης σύμβασης οριστικοποιούνται και παγιώνονται. Και αυτό ισχύει για κάθε είδους σύμβαση, δεδομένου ότι από τον συγκερασμό όλων των ως άνω σχετικών προβλέψεων που όλες θέτουν την τριετία ως όριο προκύπτει πάγια και συστηματική νομοθετική βούληση καθιέρωσης αυτού του ορίου ως του απώτατου σημείου δια του οποίου δεν θίγεται η αρχή της αναλογικότητας (χωρίς αυτό να σημαίνει αντίστροφα ότι συνάγεται λόγος αποκλεισμού με μόνη τη συνδρομή παραπτώματος/συμπεριφοράς/παράβασης εντός της τριετίας, αλλά υπό την έννοια πως γεγονότα προ της τριετίας δεν λαμβάνονται ούτε καταρχήν υπόψη ως δυνάμενα να στοιχειοθετήσουν λόγο αποκλεισμού και προς περαιτέρω στάθμιση με τα λοιπά υποκειμενικά κριτήρια). Εξάλλου, ο σκοπός των υποχρεωτικών αλλά και των δυνητικών λόγων αποκλεισμού του άρ. 73 Ν. 4412/2016, συμπεριλαμβανομένων και των δυνητικών λόγων που ως «σοβαρό έχει διπλό σκοπό. Δηλαδή, αφενός κυρωτικό κατά του παραβάτη οικονομικού φορέα και άρα γενικοπροληπτικό και ειδικοπροληπτικό όσον αφορά τις οικείες παραβάσεις νομοθεσίας, οι οποίες αναλόγως βαρύτητας, επαναλαμβανόμενου χαρακτήρα και περιεχομένου δύνανται να στοιχειοθετούν συμπεριφορά με εν γένει αντικοινωνικό χαρακτήρα και ούτως η πρόληψη και καταστολή τους έχει ιδιαίτερη δικαιοπολιτική τους σημασία για τη σταθερότητα και ομαλότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ιδίως δε όταν αυτές αναπτύσσονται στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων, αφετέρου προστατευτικό υπέρ της αναθέτουσας, υπό την έννοια ότι ο οικείος λόγος αποκλεισμού σκοπεί στην πρόληψη προβλημάτων που δύνανται να ανακύψουν κατά την εκτέλεση της σύμβασης και να βλάψουν έτσι την αναθέτουσα, το συμβατικό αντικείμενο και τα εξ αυτού ωφελούμενα και σχετιζόμενα μετά τούτου πρόσωπα και έννομα αγαθά. Πάντως, δεδομένης της εκτιμητικής ευχέρειας που αποδίδεται στην ίδια την αναθέτουσα όσον αφορά το άρ. 73 παρ. 4 κτπροκύπτει ότι όσον αφορά τους εκεί λόγους αποκλεισμού, οι οποίοι αφορούν αυτή καθαυτή την προκείμενη

διαδικασία ανάθεσης και τη συγκεκριμένη ανά περίπτωση αναθέτουσα, προκύπτει πως σε αυτούς προέχει το στοιχείο της προστασίας των συμφερόντων της αναθέτουσας ως κύριος γνώμονας εκ του οποίου συναρτάται η κρίση αν η εκάστοτε συμπεριφορά δύναται να εκτιμηθεί ως λόγος αποκλεισμού. Αντίθετα, όσον αφορά τους υποχρεωτικούς λόγους αποκλεισμού, αλλά και τη γενικής έκτασης και εφαρμογής διάταξης του άρ. 74 περί απόφασης αποκλεισμού από δημόσιες συμβάσεις, ο κυρωτικός σκοπός παρίσταται ως εντονότερος σε σύγκριση με την παρουσία του στους δυνητικούς λόγους αποκλεισμού και η σκοπιμότητα αποκλεισμού συνδέεται με το εν γένει δημόσιο συμφέρον παρά με το ειδικό συμφέρον μιας συγκεκριμένης αναθέτουσας και το ειδικό συμβατικό αντικείμενο μιας συγκεκριμένης διαδικασίας. Τα παραπάνω συνάγονται και εκ της παρ. 101 του Προοιμίου της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, η οποία συσχετίζει τους λόγους αποκλεισμού που περιλαμβάνονται στο άρ. 73 παρ. 4 με τις πιθανές συνέπειες που θα υποστεί η ίδια η ανά περίπτωση αναθέτουσα από την επιλογή ακατάλληλου ή μη ακέραιου αναδόχου, ορίζοντας ότι *«Δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή φέρει την ευθύνη για τις συνέπειες πιθανής λανθασμένης της απόφασης, οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει επίσης να παραμένουν ελεύθερες να αποφαινούνται ότι έχει σημειωθεί σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα όταν, πριν την έκδοση τελικής και δεσμευτικής απόφασης για την ύπαρξη λόγων υποχρεωτικού αποκλεισμού, μπορούν να αποδείξουν με ενδεδειγμένα μέσα ότι ο οικονομικός φορέας έχει παραβεί τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων που αφορούν την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, εκτός εάν το εθνικό δίκαιο ορίζει άλλως. Θα πρέπει επίσης να μπορούν να αποκλείουν υποψηφίους ή προσφέροντες των οποίων οι επιδόσεις σε παλαιότερες δημόσιες συμβάσεις παρουσίασαν σοβαρές αδυναμίες σε βασικές απαιτήσεις, όπως η αδυναμία παροχής ή εκτέλεσης, σημαντικές ελλείψεις στο παρασχεθέν προϊόν ή υπηρεσία με αποτέλεσμα να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό για τον οποίο προοριζόταν, ή ανάρμοστη διαγωγή που δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες για την αξιοπιστία του οικονομικού φορέα....»*. Εξάλλου, η κρίση της αναθέτουσας περί «σοβαρότητας» ή του «επαναλαμβανόμενου» χαρακτήρα της «πλημμέλειας» ως

προς την εκτέλεση “ουσιώδους” απαίτησης ως λόγου αποκλεισμού, ως αφορώσα μεταξύ άλλων, κατά τα ανωτέρω την εκτίμηση υποκειμενικών δεδομένων όσον αφορά τη βαρύτητα και τις συνθήκες τέλεσης τυχόν παραπτώματος σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της προηγούμενης σύμβασης καθώς και λοιπές περιστάσεις που ασκούν επιρροή στην κρίση επί της συσχέτισης του παραπτώματος με την ικανότητα του οικονομικού φορέα προς ακίνδυνη εκτέλεση της σύμβασης, θα πρέπει να ασκεί τη σχετική διακριτική και εκτιμητική της ευχέρεια σε συνάρτηση με τις αρχές της ισότητας και αναλογικότητας και η εκ μέρους της τήρηση αυτών των αρχών ελέγχεται δια προδικαστικής προσφυγής τόσο στην περίπτωση διάγνωσης όσο και αντιστρόφως, μη διάγνωσης τέτοιου σοβαρού παραπτώματος (πρβλ. ΣΤΕ 452/2012, 1399, 4145/2009, 2289-2290, 2292, 2293/2008, 1251, 2861/2006, 1867/2005). Επομένως, καταλείπεται όσον αφορά τους ως άνω λόγους ελευθερία εκτιμήσεως στις αναθέτουσες, η οποία ελέγχεται βέβαια, πλην όμως όσον αφορά την τυχόν υπέρβαση των άκρων ορίων της παραπάνω διακριτικής ευχέρειας, η οποία υλοποιείται προεχόντως στην προκείμενη περίπτωση της κρίσης επί λόγων αποκλεισμού, άρα και περιορισμού των δυνάμενων να αναλάβουν τη σύμβαση, δια της κατά την άσκησή της παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και διαφάνειας (πρβλ. ΣΤΕ 1315/2012 2022, 3527/2011), ως και προεχόντως του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 39/2017), υπό την αξιολογική κατεύθυνση του οποίου προσδιορίζεται, στο πεδίο της ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, η λειτουργία των ως άνω αρχών της αναλογικότητας και ισότητας, οι οποίες διέπουν τον έλεγχο της ως άνω διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας. Τούτο, διότι το σύνολο των διατάξεων περί διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, τόσο του εθνικού όσο και του ενωσιακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης και της ερμηνείας των όρων διακήρυξης, θα πρέπει πάντα να ερμηνεύονται με γνώμονα την αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού, σύμφωνα εξάλλου και του άρ. 18 παρ. 1 Ν. 4412/2016, η οποία εντός του πλαισίου του ενωσιακού δικαίου συνιστά πρωταρχικό πυλώνα της ασκούμενης δια των δημοσίων συμβάσεων οικονομικής δραστηριότητας και

θεμελιακή αξία για τις διαδικασίες ανάθεσής τους (βλ. και A.S. Graelis, *Public Procurement and the EU Competition Rules* (Hart 2015, 2^η εκδ.) 6.II.A.vii). Αυτό προκύπτει εξάλλου, αφενός από τη θέση των άρ. 101 επ. ΣΛΕΕ στο πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο, αφετέρου από σωρεία προβλέψεων της οικείας Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, οι οποίες θέτουν τον όχι απλώς ονομαστικό και θεωρητικό, αλλά αποτελεσματικό, βιώσιμο και ουσιώδη ανταγωνισμό (βλ. εν γένει περί «βιώσιμου» ανταγωνισμού ενδεικτικά σε ΔΕΕ, Απόφαση της 19^{ης} Απριλίου 2012, C-549/10P *TOMRA*, Ψηφ. Συλλογή ECLI:EU:C:2012:221, ΠΕΚ Απόφαση της 17^{ης} Σεπτεμβρίου 2007, T-201/04 *Microsoft*, Συλλογή 2007, σ. II-3601, παρ. 436, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Απόφαση της 13^{ης} Αυγούστου 2003, 2003/741/ΕΚ στην Υπόθεση COMP D3/38.044-*NDC Health/IMS Health: Interim Measures* C(2003)2920, παρ. 15 περί βιώσιμου ανταγωνισμού) στο επίκεντρο και ως συστατικό του πυρήνα κάθε ειδικότερου κανόνα επί των δημοσίων συμβάσεων, άρα κάθε επιμέρους διαδικασίας και διάταξης (βλ. παρ. 1,7, 31, 32, 33, 36, 49, 50, 59, 61, 63, 69, 74, 78, 79, 90, 92 96 Προοιμίου και άρ. 24, 30, 32, 40, 41, 49, 57, 66, 67 Οδηγίας). Ειδικότερα, αυτό σημαίνει ότι η ως άνω αρχή του αποτελεσματικού ανταγωνισμού θα πρέπει να διέπει την κατά τα ως άνω εφαρμογή και της παρ. 4 του άρ. 73 Ν. 4412/2016 και συγκεκριμένα η κρίση επί της τυχόν συνδρομής των δυνητικών λόγων αποκλεισμού και ειδικότερα του τρόπου με τον οποίο οι τιθέμενες εξ αυτών αόριστες και καταλείπουσες εκτιμητική ευχέρεια στην αναθέτουσα, έννοιες θα ερμηνευθούν ώστε να λάβει χώρα η υπαγωγή του προκείμενου πραγματικού, δεν θα πρέπει να φθάνουν τέτοιο επίπεδο, ώστε να περιορίζουν τον ανταγωνισμό υπό την έννοια αποκλεισμού οικονομικού φορέα και ως εκ τούτου μείωσης των υποψηφίων προς ανάληψη της σύμβασης, χωρίς τούτος ο περιορισμός να είναι απόλυτα αναγκαίος για τη διασφάλιση ομαλής εκτέλεσης του αντικείμενου της σύμβασης. Οι δε αρχές της σχετικότητας, αναλογικότητας και αντικειμενικής σύνδεσης των κριτηρίων αυτών με το αντικείμενο και τον σκοπό της σύμβασης πρέπει ομοίως να ερμηνεύονται υπό το ως άνω πρίσμα και στην ειδική περίπτωση των λόγων αποκλεισμού. Αυτά έχουν ως συνέπεια ότι μεταξύ άλλων ότι οι όποιοι λόγοι δυνητικού αποκλεισμού, ακόμη και αν καταρχήν

παρίστανται ως θεμιτοί και η τυχόν εξέταση πλήρωσής τους υποχρεωτική για την αναθέτουσα αν προκύπτουν στοιχεία που παραπέμπουν σε πιθανότητα συνδρομής τους, δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται με τρόπο τέτοιο, ώστε να αποκλείουν υποψηφίους αναδόχους, οι οποίοι είναι κατά τα λοιπά ικανοί για την εκτέλεση της σύμβασης και υπό άλλη, κρίση, όσον αφορά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού, θα μετείχαν ως το πέρας της διαδικασίας ανάθεσης, τονώνοντας ούτως τον ανταγωνισμό. Συνεπεία των ανωτέρω, δεν είναι θεμιτή μια ιδιαίτερα ευρεία εφαρμογή των ως λόγων αποκλεισμού που ιδρύονται στο άρ. 73 παρ. 4, η οποία καταλήγει στην αναγωγή οιασδήποτε παράβασης, ανεξαρτήτως βαθμού, είδους, χρόνου τέλεσης και ιδίως συσχέτισης με την ικανότητα εκτέλεσης του συμβατικού αντικειμένου, ενός οικονομικού φορέα σε άνευ ετέρου αιτία αποκλεισμού του, τόσο γιατί υπερβαίνει τον κυρωτικό, γενικοπροληπτικό και ειδικοπροληπτικό σκοπό που η εν γένει διάταξη του άρ. 73 παρ. 4, επιφυλάσσει για ορισμένες συμπεριφορές, όσο και γιατί υπερακοντίζει τον σκοπό της προστασίας της αναθέτουσας, ο οποίος κατά τα παραπάνω προέχει όσον αφορά την ως άνω διάταξη.

20. Επειδή, τα παραπάνω ουδόλως μεταβάλλονται από το αν η εκάστοτε διακήρυξη που τυχόν περιλαμβάνει λόγους του άρ. 73 παρ. 4, όπως εν προκειμένω αυτόν της περ. στ', υπό τη ρητή ένδειξη ότι είναι δυνητικοί ή με διατύπωση που παραπέμπει σε αποκλεισμό άνευ ετέρου. Και τούτο, διότι το ίδιο το περιεχόμενο και ο χαρακτήρας του λόγου αυτού, ήτοι περί "σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης πλημμέλειας κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης... που είχε ως αποτέλεσμα την πρόωρη καταγγελία της προηγούμενης σύμβασης", αφενός καταλείπουν ένα ευρύ εκτιμητικό και αξιολογικό περιθώριο στην αναθέτουσα. Αφετέρου, ο λόγος αυτός αποτελείται από δύο μέρη, ένα αντικειμενικό δηλαδή το γεγονός της καταγγελίας της προηγούμενης σύμβασης και ένα υποκειμενικό και αναγόμενο σε εκτίμηση, δηλαδή τη σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια και δη επί ουσιώδους απαίτησης της σύμβασης αυτής, τα οποία πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά και μάλιστα να συνδέονται αιτιωδώς μεταξύ τους, δηλαδή η τυχόν

σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια και ειδικώς επί ουσιώδους απαίτησης της προηγούμενης σύμβασης να αποτέλεσε τον λόγο της πρόωρης καταγγελίας. Τα παραπάνω σημαίνουν ότι η αναθέτουσα δεν δύναται ούτε φυσικά υποχρεούται να αποκλείσει σε κάθε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας προηγούμενης σύμβασης ανεξαρτήτως λόγου. Αλλά αντίθετα πρέπει να αξιολογήσει τον λόγο για τον οποίο έλαβε χώρα αυτή και περαιτέρω να τον υπαγάγει στην έννοια της σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης πλημμέλειας και μάλιστα να τον συσχετίσει με ουσιώδη απαίτηση της προηγούμενης σύμβασης, άλλως η τυχόν απόφαση αποκλεισμού πάσχει και αυτό προκύπτει ευθέως εκ του περιεχομένου του λόγου αποκλεισμού και ανεξαρτήτως του δυνητικού ή υποχρεωτικού του χαρακτήρα. Ουδόλως δε εμποδίζεται η αναθέτουσα να εκτιμήσει με βάση όσα καταρχήν ο ίδιος ο προσφέρων πρέπει να δηλώσει στο ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ του ότι δεν υφίστατο περίπτωση σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης πλημμέλειας στο πλαίσιο εκτέλεσης ουσιώδους απαίτησης προηγούμενης σύμβασης και τότε, η οικεία διάγνωσή της έχει την έννοια ότι εξαρχής δεν υφίσταται λόγος αποκλεισμού διότι δεν πληρείται ούτε καταρχήν το πραγματικό του ως άνω λόγου της περ. στ'. Εξάλλου, η τυχόν αξιολόγηση των επανορθωτικών μέτρων, τα οποία λειτουργούν ως μέσα θεραπείας και διασφάλισης της αναθέτουσας παρά την ήδη διαγνωσθείσα ύπαρξη λόγου αποκλεισμού, προϋποθέτουν αυτονόητα την πρότερη κατάγνωση του λόγου αποκλεισμού, ήτοι, εν προκειμένω και την κατάφαση του σοβαρού ή επαναλαμβανόμενου χαρακτήρα πλημμέλειας που έλαβε χώρα στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης και μάλιστα ειδικώς επί την εκτέλεση ουσιώδους απαιτήσεώς της και περαιτέρω αυτή αποτέλεσε τον λόγο της πρόωρης καταγγελίας. Άλλως, αν δηλαδή δεν διαγνωσθούν τα ανωτέρω και συνεπώς η καταρχήν συνδρομή του λόγου αποκλεισμού, δεν υφίσταται καν έδαφος για την εξέταση επανορθωτικών μέτρων και την αξιολόγησή τους, αφού δεν υπάρχει καν αντιπαραθετικό κριτήριο με το οποίο πρέπει να συγκριθούν, δηλαδή ήδη διαγνωσμένος λόγος αποκλεισμού.

21. Επειδή, ο τρίτος παρεμβαίνων, στο ΕΕΕΣ του Μέρους ΙΙΙ Ενότητα Γ δήλωσε τα εξής. Στο ερώτημα «Πρόωρη λήξη, αποζημιώσεις ή άλλες παρόμοιες κυρώσεις Έχουν επιβληθεί στον οικονομικό φορέα, στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, προηγούμενης σύμβασης με αναθέτουσα αρχή ή προηγούμενης σύμβασης παραχώρησης, πρόωρη καταγγελία της σύμβασης, αποζημιώσεις ή άλλες παρόμοιες κυρώσεις; Η απάντησή σας» απάντησε «Ναι». Στην περαιτέρω ερώτηση «Παρακαλείστε να τα περιγράψετε» απάντησε «Η «.....» έχει εκδώσει την απόφαση ΔΣ με αριθμό 2544/789/15-06-2017, με την οποία κατήγγειλε μεταξύ μας σύμβαση που αφορούσε υπηρεσίες φύλαξης. Η εταιρεία μας έχει προβεί σε κάθε νόμιμη ενέργεια και έχει ασκήσει όλα τα από το νόμο προβλεπόμενα ένδικα μέσα κατά της απόφασης με αριθμό 2544/789/15-06-2017 του Διοικητικού Συμβουλίου της «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.» για την ακύρωση αυτής της όλως μη νόμιμης και αβάσιμης απόφασης της «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.» τόσο ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων (Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών) όσο και ενώπιον της «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.», σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 5 του Κανονισμού Προμηθειών ΗΣΑΠ. Σχετικά με την εκδοθείσα απόφαση ΔΣ με αριθμό 2206/7-7-2014 (Θέμα 1ο) του Ν.Π.Δ.Δ. Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ» καταγγελίας της με αριθμό 7527/712193/14-6-2013 σύμβασης καθαριότητας της εταιρείας μας με το Νοσοκομείο, έχουν εκδοθεί οι αποφάσεις με αριθμό 369/24.6.2015 Ειρηνοδικείου Καλλιθέας και με αριθμό 1513/2017 Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αγωγές 25 εργαζομένων στην καθαριότητα του ΨΝΑ «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ», δικαιώνοντας απόλυτα την εταιρεία μας, ενώ συνάμα εκκρεμεί η συζήτηση της νομίμως και εμπροθέσμως ασκηθείσας αιτήσεως αναιρέσεως στο ΣτΕ κατά της με αριθμό 1770/2017 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Σημειωτέον δε, ότι δυνάμει του άρθρου 73 του Ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 107 παρ. 10 του Ν. 4497/2017 και ισχύει σήμερα, «Λόγοι Αποκλεισμού», αναφέρεται ρητά το εξής: «...10) Εάν η περίοδος αποκλεισμού δεν έχει καθοριστεί με αμετάκλητη απόφαση, ορίζεται ότι στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 η περίοδος αυτή ανέρχεται σε πέντε (5) έτη από την ημερομηνία της καταδίκης με αμετάκλητη

απόφαση και στις περιπτώσεις της παραγράφου 4 στα τρία (3) έτη από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος». Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 2 του Ν. 4412/2016 «Αποκλεισμός οικονομικού φορέα από δημόσιες συμβάσεις», προβλέπεται ρητώς ότι: «Η περίοδος αποκλεισμού καθορίζεται, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη σοβαρότητα του αδικήματος ή παραπτώματος, τον χρόνο που έχει παρέλθει από τη διάπραξη του αδικήματος ή παραπτώματος, τη διάρκειά του, υποτροπή, την πρόθεση ή τον βαθμό αμέλειας του εκάστοτε οικονομικού φορέα και τα μέτρα που αυτός λαμβάνει προς αποφυγή διάπραξης παρόμοιων αδικημάτων ή παραπτωμάτων στο μέλλον. Εάν η περίοδος αποκλεισμού δεν έχει καθορισθεί από τελεσίδικη απόφαση, η μέγιστη περίοδος αποκλεισμού δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία της καταδίκης με τελεσίδικη απόφαση στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 73 και τα τρία (3) έτη από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 73». Από την αδιάσπικτη γραμματική διατύπωση του αρ. 73 του Ν. 4412/2016 προκύπτει ρητά και αδιαμφισβήτητα ότι για τους οικονομικούς φορείς που εμπíπτουν στους λόγους αποκλεισμού της παραγράφου 4 του ανωτέρω άρθρου, η περίοδος αποκλεισμού τους, εφόσον δεν έχει καθορισθεί με αμετάκλητη απόφαση, ορίζεται στα τρία (3) έτη από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος και ως εκ τούτου μετά την πάροδο της τριετίας από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος, η απόφαση περί αποκλεισμού του οικονομικού φορέα ΔΕΝ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΕΝΝΟΜΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ. Εξάλλου, και κατά τη ΜΕΙΖΟΝΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΝΟΜΟΥ, ήτοι τη διάταξη του άρθρου 74 του Ν. 4412/2016, προκύπτει ότι αποφάσεις που εκδίδονται με Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αρμοδίου για θέματα καταπολέμησης διαφθοράς, καθώς και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, περί αποκλεισμού οικονομικού φορέα επιφέρουν έννομες συνέπειες για χρονικό διάστημα τριών ετών από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 73. Εν προκειμένω, η απόφαση ΔΣ του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ» με

αριθμό 2206/7-7-2014 (Θέμα 1ο) καταγγελίας της μεταξύ μας σύμβασης καθαριότητας εκδόθηκε την 07/07/2014 και ως εκ τούτου έχουν παρέλθει τρία έτη από την έκδοσή της. Επομένως, κατ' εφαρμογή ρητής διάταξης νόμου και δη του άρθρου 73 παρ. 10 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 74 παρ. 2 του Νόμου 4412/2016, η απόφαση με αριθμό 2206/7-7-2014 (Θέμα 1ο) ΔΣ του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ» ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΝΝΟΜΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΛΟΓΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ, δεδομένου ότι έχουν παρέλθει τρία έτη από την ημερομηνία έκδοσής της. Β. Σύμφωνα μάλιστα με το άρθρο 73 παρ. 4 υπό στοιχείο στ του Νόμου 4412/2016 η Αναθέτουσα αρχή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια να κρίνει την τεχνική ικανότητα και επάρκεια της εταιρείας μας δεδομένου ότι από τις επιτυχείς εκτελέσεις υπηρεσιών σε όλο το Δημόσιο και τις αποδεδειγμένες άριστα παρασχεθείσες υπηρεσίες, σύμφωνα με τις σχετικές προσκομιζόμενες βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης, αναθέσεις, δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών και αποφάσεις εξόφλησης προσηκόντων υπηρεσιών από το Δημόσιο, αποδεικνύεται αναμφισβήτητα ότι η εταιρεία μας διαθέτει την απαιτούμενη τεχνική επάρκεια και φερεγγυότητα για την επιτυχή ολοκλήρωση του έργου, ως εκ τούτου η αναφερθείσα κύρωση δεν αποτελεί κατ' ουδένα τρόπο οιαδήποτε ένδειξη έλλειψης της απαιτούμενης τεχνικής επάρκειας της εταιρείας μας και σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης πλημμελείας της κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, προηγούμενης σύμβασης με αναθέτοντα φορέα ή προηγούμενης σύμβασης παραχώρησης που είχε ως αποτέλεσμα την πρόωρη καταγγελία της προηγούμενης σύμβασης, αποζημιώσεις ή άλλες παρόμοιες κυρώσεις αλλά μεμονωμένη και αβάσιμη περίπτωση. Άλλωστε, η εταιρεία μας δραστηριοποιείται στην αγορά επί δεκαέξι (16) συναπτά έτη, έχει εκτελέσει άψογα χιλιάδες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών καθαριότητας μεγάλης και εξαιρετικά μεγάλης αξίας, επανδρωμένης φύλαξης αλλά και σημαντικότερων απαιτήσεων και υψηλοτάτου κινδύνου, που έχουν συναφθεί, μεταξύ άλλων, με δημόσιους φορείς (ενδεικτικά ΕΥΔΑΠ Α.Ε., ΕΤΑΔ Α.Ε., ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε., ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ, ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, 1η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ κλπ.), μεγάλους ιδιώτες (ενδεικτικά WATT A.E., ELBISCO A.B.E.E. κλπ.), με προσωπικό 1.300 ατόμων κατ' έτος. Με την «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.» μάλιστα διατηρούσαμε μια εξαιρετική και άψογη πολυετή συνεργασία, έχοντας εκτελέσει μεγάλο αριθμό έργων παροχής υπηρεσιών τόσο φύλαξης του δικτύου «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.» όσο και καθαριότητας αυτού, ήτοι παρέχοντας προσήκουσες υπηρεσίες φύλαξης και καθαριότητας προς την «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.», ακόμη και πέραν των συμφωνηθέντων όρων των συμβάσεων, επί πέντε (5) συναπτά έτη, από το μήνα Ιούλιο του έτους 2012 ενώ η εκδοθείσα την 15/06/2017 απόφαση καταγγελίας σύμβασης από τη «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.» αφορούσε επουσιώδη ζητήματα, όπως παπούτσια εργασίας ή μεμονωμένες περιπτώσεις φυλάκων που σε 35oC είχαν βγάλει το αλεξίσφαιρό τους, και τα οποία μάλιστα άμεσα είχαν διορθωθεί από την εταιρεία μας. Εξάλλου η υποτιθέμενη πλημμέλεια της εταιρείας μας ήταν τόσο επουσιώδης που ακόμα και η ίδια η «ΣΤΑΣΥ Α.Ε.», με την 2544/789/15-06-2017 απόφαση της, μας επιτρέπει κανονικά την συμμετοχή μας σε διαγωνισμούς της μετά το χρονικό διάστημα των έξι (6) μηνών από την απόφαση. Συνεπώς, από τις προηγούμενες παρασχεθείσες υπηρεσίες φύλαξης και καθαριότητας από όλες τις αναμφισβήτητα άριστες υπηρεσίες μας σε όλο το Ελληνικό Δημόσιο, η εταιρεία μας διαθέτει την τεχνική επάρκεια και φερεγγυότητα για την εκτέλεση του έργου. Η δε Υπηρεσία σας κατά νόμιμη ενάσκηση της διακριτικής της ευχέρειας θα πρέπει με βάση τις αναμφισβήτητες αποδείξεις που υποβάλαμε^[SEP] να κρίνει ότι η εταιρεία μας διαθέτει την τεχνική επάρκεια και φερεγγυότητα για την επιτυχή παροχή των υπό ανάθεση υπηρεσιών και κατόπιν της ανωτέρω δικαστικής απόφασης να κρίνει αποδεκτή την προσφορά μας. Εξάλλου στην^[SEP] ίδια νόμιμη άσκηση διακριτικής ευχέρειας έχουν προβεί και άλλες δημόσιες αναθέτουσες αρχές, όπως η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, το ΙΝΕΔΙΒΙΜ, το Εθνικό Θέατρο, το Εθνικό Κτηματολόγιο, το Κέντρο Εφοδιασμού Πολεμικού Ναυτικού, Σχολή ναυτικών Δοκίμων, ο Δήμος Νέας Σμύρνης, ΕΡΤ ΑΕ, το Γενικό Νοσοκομείο Γρεβενών, το Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης "Ιπποκράτειο", το Ε.Α.Ν.Π. "ΜΕΤΑΞΑ", κ.α., οι οποίες σαφώς έκριναν κατά την νόμιμη διακριτική τους ευχέρεια ότι η εταιρεία μας διαθέτει την

πλήρη απαιτούμενη τεχνική επάρκεια και φερεγγυότητα για την παροχή των σχετικών απαιτούμενων υπηρεσιών. Στοιχεία τεκμηρίωσης και απόδειξης των ανωτέρω περιλαμβάνονται αναλυτικά στο προσκομιζόμενο αρχείο «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ» ". Στην περαιτέρω ερώτηση "Έχετε λάβει μέτρα για να αποδείξετε την αξιοπιστία σας («αυτοκάθαρση»)" απάντησε Ναι και περαιτέρω στην ερώτηση "Παρακαλείστε να τα περιγράψετε" απάντησε ότι " Η εταιρεία μας σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν. 4412/2016 έχει προβεί σε κάθε απαραίτητη διορθωτική ενέργεια ώστε να αποδείξει την αξιοπιστία της και έχει λάβει όλα τα προσήκοντα μέτρα που επιβεβαιώνουν την αξιοπιστία και τη φερεγγυότητά της, ήτοι α) έχει διευκρινίσει τα γεγονότα και τις περιστάσεις προς όλους τους ενδιαφερόμενους με σαφή, τεκμηριωμένο και ολοκληρωμένο τρόπο, β) έχει λάβει συγκεκριμένα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα όσον αφορά την παροχή των υπηρεσιών της, γ) έχει δημιουργήσει νέες διαδικασίες σε επίπεδο διαχείρισης προσωπικού, κατάλληλες για την ορθή λειτουργία της και για την αποφυγή περαιτέρω παραπτώματων, δ) έχει βελτιώσει έτι περαιτέρω την εκπαίδευση, εντείνοντας τον εποπτικό έλεγχο του προσωπικού της και ε) έχει ενισχύσει την πυραμιδική οργάνωση ελέγχου των υπαλλήλων της, εφαρμόζοντας απαρεγκλίτως και ανελαστικά όλες τις θεσμοθετημένες διαδικασίες των πιστοποιητικών ποιότητας (ISO) που κατέχει επί πολλά συναπτά έτη. Πιο συγκεκριμένα, η εταιρεία μας έχει ιδρύσει και λειτουργεί τρεις νέες Ανεξάρτητες Διευθύνσεις, με ειδικά εξειδικευμένο προσωπικό, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση ιεραρχικής εξάρτησης μεταξύ τους: 1. Την Διεύθυνση Τήρησης Τεχνικών Προδιαγραφών (Implementation Department) με τρεις Υποδιευθύνσεις, την (α) Υποδιεύθυνση Τήρησης Τεχνικών Προδιαγραφών Συμβάσεων Φύλαξης, την (β) Υποδιεύθυνση Τήρησης Τεχνικών Προδιαγραφών Συμβάσεων Καθαρισμού και την (γ) Υποδιεύθυνση Τήρησης Τεχνικών Προδιαγραφών Συμβάσεων Σίτισης & Υποστήριξης. 2. Την Διεύθυνση Συμμόρφωσης (Compliance Department) με τις απαιτήσεις των συστημάτων διαχείρισης σύμφωνα με πρότυπα ISO 9001 για την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, ISO 14001 για την Προστασία του Περιβάλλοντος και ISO 18001 για την Ασφάλεια και Υγεία των εργαζομένων. 3. Την Διεύθυνση

Εσωτερικού Ελέγχου (Audit Department) που υπάγεται κατευθείαν στο Διοικητικό Συμβούλιο και εποπτεύει με συνεχείς ελέγχους όλες τις διευθύνσεις της εταιρείας. Επειδή, εν προκειμένω πάντως, η αναθέτουσα όπως φαίνεται από το ενσωματωμένο σε αυτήν ως αιτιολογία της προσβαλλομένης, Πρακτικό 1 της Επιτροπής Διαγωνισμού, το περιεχόμενο του οποίου προκύπτει εκ του γράμματός του και δεν δύναται να τύχει το πρώτον πλέον μεταγενέστερης μεταβολής υπό οιαδήποτε εκδοχή, ουδόλως προχώρησε σε έλεγχο και αξιολόγηση επανορθωτικών μέτρων, αλλά το πρώτον διέγνωσε ότι δεν συντρέχει καν ο οικείος λόγος αποκλεισμού της ως άνω περ. στ' ως και εν γένει λόγος αποκλεισμού του τρίτου παρεμβαίνοντος, ήτοι και περί μη υπάρξεως ούτε του υποχρεωτικού λόγου αποκλεισμού ούτε του σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος κατά τις διατάξεις του άρ. 68 παρ. 2 εδ. γ' υποεδ. α' και β' αντίστοιχα Ν. 3863/2010, έκρινε δε την προσφορά του τρίτου παρεμβαίνοντος ως άνευ ετέρου αποδεκτή. Συγκεκριμένα, ανέφερε το σύνολο των επιχειρημάτων του τρίτου παρεμβαίνοντος και εν τέλει διαπίστωσε ότι η προσφορά του κρίνεται αποδεκτή, χωρίς να διαλάβει σκέψεων, αξιολογήσεων και σταθμίσεων περί των επανορθωτικών μέτρων (και χωρίς να είναι δυνατόν να συναχθεί ότι χώρησε τέτοια σιωπηρά), αποδεχόμενη ούτως τη μη συγκρότηση λόγου αποκλεισμού. Ούτε εξάλλου, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται οιονδήποτε λόγο για τον οποίο η οικεία κρίση της αναθέτουσας περί μη συνδρομής του ως άνω λόγου αποκλεισμού ή οιοδήποτε άλλου λόγου αποκλεισμού ήταν τυχόν εσφαλμένη, παρά προβαίνει σε αιτιάσεις περί αξιολογήσεως των επικαλούμενων από τον τρίτο παρεμβαίνοντα επανορθωτικών μέτρων (τα οποία αυτός ευλόγως επικαλέστηκε με το ΕΕΕΣ του, προφανώς για την περίπτωση που η αναθέτουσα διέγνωσκε λόγο αποκλεισμού να συντρέχει καταρχήν, οπότε ο τρίτος παρεμβαίνων προέβαλε αυτά προληπτικά και δη επικαίρως ως μέσο αμύνης, απαντώντας στο οικείο περιλαμβανόμενο ούτως ή άλλως στο ΕΕΕΣ ερώτημα), καίτοι ουδέποτε χώρησε εξέταση και αξιολόγησή τους, δεδομένης της μη το πρώτον διαγνώσεως λόγου αποκλεισμού. Τα ως άνω εξάλλου, ισχύουν ανεξαρτήτως του ότι το ζήτημα των πρόωρων καταγγελιών των συμβάσεων της τρίτης παρεμβαίνουσας με τη

ΣΤΑΣΥ ΑΕ και το ΨΝΑ Δρομοκαϊτσιο έχουν εξεταστεί ad hoc στο πλαίσιο έτερης διαφοράς του ιδίου του τρίτου παρεμβαίνοντος σε άλλη διαδικασία και έχουν κριθεί κατά την Απόφαση ΑΕΠΠ 187/2017, ότι δεν συγκροτούν την έννοια του σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος ή πλημμέλειας και δη κατ' ουσία και τούτο διότι στην πρώτη περίπτωση δεν προκύπτουν συνθήκες πλημμέλειας ιδιαίτερης βαρύτητας, στη δε δεύτερη έχει αφενός παρέλθει διάστημα πέραν των 3 ετών, αφετέρου από το ιστορικό της περίπτωσης και όσα ακολούθησαν της καταγγελίας της συμβάσεως δεν προκύπτουν στοιχεία πλημμέλειας και τουλάχιστον φέρουσας σοβαρότητα και βαρύτητα. Επομένως, ο πρώτος ως άνω ισχυρισμός του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής, ερείδεται επί εσφαλμένης πραγματικής προϋπόθεσης και είναι απορριπτός και τούτο ασχέτως ότι ακόμη και αν είχαν εξεταστεί επανορθωτικά μέτρα από την αναθέτουσα, δεν προκύπτει παράβαση ουσιώδους τύπου και εν γένει πλημμέλεια κατά τα αναφερθέντα στη σκ. 18.

22. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής προκύπτει ότι ναι μεν ο όρος 2.2.6 στοιχ. β' της διακήρυξης ορίζει ότι *«Όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς οφείλουν να διαθέτουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους:... β) τουλάχιστον 100 άτομα έμπειρου προσωπικού καθαριότητας.»*, πλην όμως, βλ. και κατωτέρω σκ. 23, από κανένα σημείο της διακήρυξης δεν προβλέπεται οιοδήποτε άλλο δικαιολογητικό συμμετοχής, ήτοι υποβαλλόμενο μετά της προσφοράς, πέραν της αίτησης συμμετοχής, της εγγυητικής συμμετοχής και του ΕΕΕΣ (και περαιτέρω των απαιτούμενων της τεχνικής προσφοράς, η οποία όμως δεν συνιστά μέσο απόδειξης των κριτηρίων επιλογής και δεν αφορά τον όρο 2.2.6, αλλά τη στοιχειοθέτηση πλήρωσης των τεχνικών προδιαγραφών και των κριτηρίων αξιολόγησης του κριτηρίου ανάθεσης) που πρέπει να συμπληρωθεί κατά το συνημμένο στη διακήρυξη πρότυπο, που συνιστά αναπόσπαστο μέρος της διακήρυξης, κατά ρητό όρο αυτής στον όρο 2.4.3 αυτής (σε συνδυασμό δε και με τη ζητούμενη πλην οριζόμενη ως επαρκή και μόνη απαιτούμενη κατά την

υποβολή των προσφορών προκαταρκτική δια του ΕΕΕΣ απόδειξη, βλ. και όρο 2.2.9.1 της διακήρυξης). Εν προκειμένω, ο τρίτος παρεμβαίνων, αν και δεν ζητείτο να υποβληθεί κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, αλλά ως δικαιολογητικό κατακύρωσης, βλ. παρακάτω και τη σκ. 23, υπέβαλε μετά της προσφοράς του την κατάσταση προσωπικού που απασχολεί θεωρημένη από την Επιθεώρηση Εργασίας από την οποία προκύπτει η απασχόληση περισσότερων από 150 ατόμων με ειδικότητα εργάτη καθαριότητας και συγχρόνως προϋπηρεσία από ένα έτος και άνω. Και ναι μεν, κατά τα ως άνω, στο στάδιο υποβολή προσφορών αρκούσε κατά τη διακήρυξη και σύμφωνα και με το άρ. 79 παρ. 1 Ν. 4412/2016 η προκαταρκτική αντί της πλήρους απόδειξης, ήτοι η ίδια η εντός του ΕΕΕΣ υπεύθυνη δήλωση περί συνδρομής των κριτηρίων επιλογής, η δε προσκόμιση του ως άνω δικαιολογητικού κατακύρωσης, έλαβε χώρα εκ περισσού κατά το στάδιο της καταρχήν υποβολής προσφορών, πλην όμως η προσκόμιση αυτή, αν και εκ περισσού, παράγει ούτως ή άλλως πλήρη και οριστική απόδειξη, ήτοι απόδειξη ισχυρότερη της απλής προκαταρκτικής. Εξάλλου, το οικείο ερώτημα στη σελ. 28 του ΕΕΕΣ που αυτός υπέβαλε αναφερόταν το ίδιο, σύμφωνα με το συνημμένο στη διακήρυξη υπόδειγμα σε «Μέσο Ετήσιο Εργατοϋπαλληλικό Δυναμικό», όπως είχε δηλαδή το οικείο τεθέν από την αναθέτουσα στο ΕΕΕΣ ερώτημα. Σε κάθε περίπτωση όμως, η ίδια η διακήρυξη ουδέν έτερο απαιτούσε στο πλαίσιο της προκαταρκτικής απόδειξης πλην της υποβολής του συνημμένου σε αυτήν ΕΕΕΣ το ερώτημα του οποίου αφορούσε το μέσο ετήσιο προσωπικό και δεν είχε οιοδήποτε ερώτημα περί ειδικευμένου προσωπικού ειδικώς καθαριότητας, στοιχείο το οποίο έπρεπε να αποδειχθεί ως συντρέχον κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς, μόλις κατά την κατακύρωση, σε νωρίτερο δε σημείο ουδέν ειδικότερο και περαιτέρω ζητείτο. Σημειωτέον δε ότι και ο ίδιος ο δεύτερος προσφεύγων το ίδιο ΕΕΕΣ συμπλήρωσε και στο ίδιο ερώτημα περί μέρους προσωπικού απάντησε, υπέβαλε δε εκ περισσού και αυτός κατάσταση προσωπικού όπως και ο τρίτος παρεμβαίνων και επιπλέον μόνο μια μη ζητούμενη και εκ περισσού υπεύθυνη δήλωσή του περί απασχόλησης 588 καθαριστών χωρίς μνεία περί της εμπειρίας τους και μια ομοίως μη ζητούμενη

υπεύθυνη δήλωση όπου μεταξύ άλλων δηλώνει ότι κατά την υποβολή της προσφοράς του απασχολεί τουλάχιστον 100 άτομα έμπειρου προσωπικού καθαριότητας, κατ' αντιγραφή του οικείου όρου της διακήρυξης, χωρίς από αυτές να προκύπτει κάποια απόδειξη και κυρίως χωρίς να ανταποκρίνονται σε κάποια εκ της διακήρυξης ζητούμενη απαίτηση, αλλά και επάρκεια απόδειξης, που τυχόν θα προέκυπτε από τις δηλώσεις αυτές. Επομένως, ο δεύτερος ισχυρισμός του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και επικαλείται την απαίτηση μη απαιτούμενων από τη διακήρυξη, πολλώ δε μάλλον αφού ουδόλως μπορεί να συναχθεί το πρώτον νέος λόγος αποκλεισμού δια διασταλτικής ή δημιουργικής ερμηνείας της διακήρυξης κατά την αξιολόγηση, αλλά αντίθετα οι λόγοι αποκλεισμού των προσφορών πρέπει να προκύπτουν με σαφήνεια και να βρίσκουν έρεισμα στο ίδιο το γράμμα και το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης, ουδόλως δε η σιγή ή ασάφεια της διακήρυξης δύναται να οδηγήσει σε συναγωγή νέων απαιτήσεων εις βάρος των μετεχόντων, καθώς τούτο θα αντίκειτο στις αρχές της τυπικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτός και κατ' αποτέλεσμα είναι απορριπτός εν όλω ο πρώτος λόγος της δεύτερης προσφυγής, δεδομένου ότι ήδη απερρίφθη ο πρώτος οικείος ισχυρισμός του ίδιου λόγου. Κατ' αποτέλεσμα πρέπει να γίνει δεκτή η Παρέμβαση του τρίτου παρεμβαίνοντος, αφού αυτή στρέφεται κατά του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής.

23. Επειδή, κατά τον όρο 2.2.9.1 της διακήρυξης ορίζεται ότι «Προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς: α) δεν βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7 της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους, ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 1 και 3 του ν. 4412/2016 Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ), το οποίο αποτελεί ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986. Το ΕΕΕΣ καταρτίζεται βάσει του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος 2 του

Κανονισμού (ΕΕ) 2016/7 και συμπληρώνεται από τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς.”. Κατά τον δε όρο 2.2.9.2 της διακήρυξης προβλέπεται ότι «Α. Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας και κατά τη σύναψη της σύμβασης.... Β. 1. Για την απόδειξη της μη συνδρομής των λόγων αποκλεισμού, οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς προσκομίζουν αντίστοιχα τα παρακάτω δικαιολογητικά:... [ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ]... ιγ) Αντίγραφο της θεωρημένης από την Επιθεώρηση Εργασίας κατάστασης προσωπικού, στην οποία να αναφέρεται η ειδικότητα και το ωράριο.”. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ως δικαιολογητικό συμμετοχής και ως ικανή προκαταρκτική απόδειξη κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών υποβάλλεται ως προς την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, το ΕΕΕΣ, ενώ περαιτέρω, η συνδρομή αυτών αποδεικνύεται οριστικά με τα κατά τον όρο 2.2.9.2 δικαιολογητικά κατακύρωσης (εξ ου και ο ως άνω όρος 2.2.9.2 αναφέρει ότι οι όροι συμμετοχής κρίνονται “κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας και κατά τη σύναψη της σύμβασης”, κατ’ αντιστοιχία με το άρ. 104 παρ. 1 και άρ. 80 Ν. 4412/2016). Η δε κατάσταση προσωπικού υποβάλλεται με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης ως απόδειξη πλήρωσης του κριτηρίου επιλογής ως προς την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα στοιχ. β’ περι του ότι οι προσφέροντες κατά την υποβολή της προσφοράς τους διαθέτουν “τουλάχιστον 100 άτομα έμπειρου προσωπικού καθαριότητας”. Επομένως, ουδόλως απαιτείτο η προσκόμιση αντιγράφου της κατάστασης αυτής ως δικαιολογητικό της ίδιας της προσφοράς. Επιπλέον, ο όρος 2.4.3 της διακήρυξης ρητά ορίζει ως στοιχεία του φακέλου δικαιολογητικών-τεχνικής προσφοράς την αίτηση συμμετοχής, την εγγυητική συμμετοχής το ΕΕΕΣ και την τεχνική προσφορά, χωρίς καμία μνεία στην ως άνω κατάσταση προσωπικού ούτε σε άλλα δικαιολογητικά απόδειξης συνδρομής κριτηρίων επιλογής. Εξάλλου, ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε την 9-1-2018 αίτημα διευκρινίσεων στην αναθέτουσα, μεταξύ άλλων περί των ετών στα οποία πρέπει να αναφέρεται η κατάσταση προσωπικού θεωρημένη από την Επιθεώρηση Εργασίας, η δε αναθέτουσα την 10-1-2018 απάντησε και

δη ανήρτησε ως προσβάσιμη σε κάθε μετέχοντα, στο ΕΣΗΔΗΣ την απάντησή της, ότι «Υποβάλλεται από τον υποψήφιο ανάδοχο κατάσταση προσωπικού θεωρημένη από την Επιθεώρηση Εργασίας, από την οποία προκύπτει ότι ο υποψήφιος διαθέτει τουλάχιστον 100 άτομα έμπειρου προσωπικού καθαριότητας κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς του». Η παραπάνω διευκρίνιση απλά επαναλαμβάνει τον παραπάνω όρο 2.2.6 στοιχ. β' σε συνδυασμό με 2.2.9.2 παρ. Β στοιχ. ιγ' και ουδέν μεταβάλλει ως προς τα εκ της διακηρύξεως ως άνω οριζόμενα ούτε επάγεται υποχρέωση προσκόμισης τέτοιας κατάστασης με την υποβολή της προσφοράς ούτε εξάλλου κατέλειψε περιθώριο προς έτερη ερμηνεία, δεδομένου δε ότι δεν αναφέρεται καν σε «προσφέροντα» αλλά «υποψήφιο ανάδοχο» και σε κάθε περίπτωση ουδεμία μνεία περιλαμβάνει περί προσκομίσεως με την ίδια την καταρχήν προσφορά. Η πρόβλεψη δε του ότι ο προσωρινός ανάδοχος πρέπει να αποδείξει ότι ήδη από την υποβολή της προσφοράς του διέθετε τουλάχιστον 100 άτομα εμπείρου προσωπικού καθαριότητας δεν σημαίνει ότι η κατάσταση πρέπει να υποβληθεί μαζί με την προσφορά, αφού η κατάσταση αυτή όπως εξάλλου θεωρείται από την Επιθεώρηση Εργασίας, αναφέρει ρητά την ημερομηνία πρόσληψης και επομένως, είναι δυνατό εξ αυτής να συναχθεί ευθέως αν τα ανφερόμενα σε αυτήν πρόσωπα απασχολούνταν με τη σχετική ειδικότητα κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, ασχέτως του πότε αυτή θα υποβληθεί και εν προκειμένω ως δικαιολογητικό κατακύρωσης. Επομένως, ο πρώτος ειδικότερος ισχυρισμός του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής είναι απορριπτέος, αφού ερείδεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, επικαλούμενος απαίτηση προσκόμισης εγγράφου μετά της προσφοράς, ενώ όχι μόνο αυτό δεν προβλεπόταν να προσκομιστεί μετά της προσφοράς, αλλά προβλεπόταν και ρητά ως δικαιολογητικό κατακύρωσης.

24. Επειδή, ο όρος 2.4.2.3 της διακήρυξης προβλέπει μεταξύ άλλων ότι «Ο χρήστης - οικονομικός φορέας υποβάλλει τους ανωτέρω (υπο)φακέλους μέσω του Συστήματος, όπως περιγράφεται παρακάτω: Τα στοιχεία και δικαιολογητικά για τη συμμετοχή του οικονομικού φορέα στη διαδικασία

υποβάλλονται από αυτόν ηλεκτρονικά σε μορφή αρχείων τύπου .pdf και εφόσον έχουν συνταχθεί/παραχθεί από τον ίδιο, φέρουν εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή με χρήση εγκεκριμένων πιστοποιητικών, χωρίς να απαιτείται θεώρηση γνησίου της υπογραφής. ... Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών από την ηλεκτρονική υποβολή των ως άνω στοιχείων και δικαιολογητικών προσκομίζονται υποχρεωτικά από τον οικονομικό φορέα στην αναθέτουσα αρχή, σε έντυπη μορφή και σε σφραγισμένο φάκελο, τα στοιχεία της ηλεκτρονικής προσφοράς τα οποία απαιτείται να προσκομισθούν σε πρωτότυπη μορφή σύμφωνα με τον ν. 4250/2014. Τέτοια στοιχεία και δικαιολογητικά είναι ενδεικτικά η εγγυητική επιστολή συμμετοχής, τα πρωτότυπα έγγραφα τα οποία έχουν εκδοθεί από ιδιωτικούς φορείς και δεν φέρουν επικύρωση από δικηγόρο, καθώς και τα έγγραφα που φέρουν τη Σφραγίδα της Χάγης (Apostille). Δεν προσκομίζονται σε έντυπη μορφή στοιχεία και δικαιολογητικά τα οποία φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή, τα ΦΕΚ, τα τεχνικά φυλλάδια και όσα προβλέπεται από το ν. 4250/2014 ότι οι φορείς υποχρεούνται να αποδέχονται σε αντίγραφα των πρωτοτύπων.", ενώ εξάλλου κατά τον όρο 2.4.2 της διακήρυξης οι προσφορές υποβάλλονται βάσει των οριζομένων στην ΥΑ 56902/215/2017. Κατά τα ανωτέρω, τα έγγραφα που υποβάλλονται μετά της προσφοράς και έχουν παραχθεί από τον ίδιο τον οικονομικό φορέα πρέπει να φέρουν ψηφιακή υπογραφή, ανεξαρτήτως αν υποβάλλονται και σε τυχόν πρωτότυπη φυσική μορφή, καθώς για τα ψηφιακώς υπογεγραμμένα έγγραφα, ήτοι τα συνταχθέντα εκ του ίδιου του οικονομικού φορέα, δεν απαιτείται τέτοια προσκόμιση και αν λάβει χώρα, λαμβάνει χώρα εκ περισσού. Πλην όμως, το προκείμενο έγγραφο, ήτοι το συμφωνητικό του πρώτου προσφεύγοντος με έτερη επιχείρηση με τον οποίο συμβάλλεται για κάλυψη εργασιών εκτάκτων αναγκών και μίσθωση τεχνικών μέσων και υπηρεσιών στο πλαίσιο νυν ισχύουσας και ήδη προ της υποβολής προσφοράς μικτής σύμβασης μίσθωσης πραγμάτων και ανεξαρτήτων υπηρεσιών, ούτως ή άλλως δεν αποτελούσε αναγκαίο στοιχείο του φακέλου δικαιολογητικών εκ των οριζομένων στο άρ. 2.4.3 της διακήρυξης ως δικαιολογητικά συμμετοχής επί ποινή αποκλεισμού. Αλλά έγγραφο, που

χωρίς να προσδιορίζεται ως απαιτούμενο από τη διακήρυξη υποβλήθηκε ως στοιχείο προς αξιολόγηση στο πλαίσιο του Α1 κριτηρίου αξιολόγησης και δη προς απόδειξη ότι ο πρώτος προσφεύγων διαθέτει συγκεκριμένα μέσα, ήδη κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς, που προσφέρει στην αναθέτουσα, και μάλιστα το συμφωνητικό αυτό δεν ανήκει σε κάποια από τα ρητά οριζόμενα ως ελάχιστα απαιτούμενα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς. Συνεπώς, το έγγραφο αυτό υπεβλήθη ως ένα εκ περισσοτέρων, μη απαιτούμενων και μη οριζόμενων ως επί ποινή αποκλεισμού, εγγράφων που συνοδεύουν την παρουσίαση της τεχνικής προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος, εκ της συνθετικής αξιολόγησης των οποίων η αναθέτουσα θα έκρινε την εκ μέρους της τεχνικής προσφοράς του κάλυψη ή και υπερκάλυψη των σχετικών κριτηρίων αξιολόγησης και επομένως, ακόμη και αν δεν υποβαλλόταν ή δεν λαμβανόταν καθόλου υπόψη και πάλι δεν θα συνεπαγόταν αποκλεισμό της προσφοράς, ελλείψει δε σχετικού όρου της διακήρυξης και δεδομένου ότι δεν δύναται να συναχθεί ερμηνευτικά ποινή αποκλεισμού επί μη απαιτούμενου συνοδευτικού εγγράφου της τεχνικής προσφοράς, εφόσον δεν προβλέπεται κάτι σχετικό ρητά από τη διακήρυξη. Περαιτέρω, κατά τον ως άνω όρο της διακήρυξης η ως άνω υποχρέωση ψηφιακής υπογραφής υφίσταται για έγγραφα που παράγονται από τον ίδιο τον οικονομικό φορέα ως απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη συμμετοχή στη διαδικασία, όπως υπεύθυνες δηλώσεις, αιτήσεις συμμετοχής, έντυπο τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς, ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, δηλαδή για έγγραφα που συντάσσονται με μόνη την ενέργεια και ως έκφραση βούλησης και δήλωσης αποκλειστικά του ίδιου και όχι για όποια έγγραφα υπογράφονται από αυτόν από κοινού με άλλες επιχειρήσεις, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, όπως ιδιωτικά συμφωνητικά, τα οποία απλώς υποβάλλονται ως τμήμα των περισσοτέρων εγγράφων που, στο πλαίσιο της τεχνικής προσφοράς στοιχειοθετούν τους εν γένει πόρους, χώρους και εξοπλισμό διαθέτει ο οικονομικός φορέας (επί παραδείγματι τιμολόγια αγοράς εξοπλισμού, μισθωτήρια χώρων επαγγελματικής χρήσης ή εξοπλισμού, συμφωνητικά υπεργολαβίας κλπ). Αντίθετη δε ερμηνεία του άρ. 15 παρ. 1.2.1 ΥΑ 56902/215/2017, την οποία εξάλλου απλώς ενσωματώνει ο ως άνω όρος της διακήρυξης θα οδηγούσε σε

υπέρμετρη επιβάρυνση των οικονομικών φορέων, δυσχέραση της υποβολής προσφορών και δη αντίθετη με τον ίδιο τον κατά το ΠΔ 150/2001 και τα άρ. 36-37 Ν. 4412/2016 σκοπό της προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής, ήτοι την παραγωγή εγγράφου βεβαίας χρονολογίας συντάξεως και ταυτότητας υπογράφοντος, όπου τέτοια βεβαιότητα απαιτείται λόγω της φύσης του εγγράφου, χωρίς την ανάγκη διαδικασίας βεβαίωσης του γνησίου της υπογραφής (προς τον σκοπό της απλούστευσης και διευκόλυνσης δημιουργίας νομίμων εγγράφων για τη συμμετοχή σε διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων), ανάγκη που ούτως ή άλλως ούτε υφίσταται ούτε έχει κάποια έννοια επί ιδιωτικών συμφωνητικών (έχει όμως επί υπευθύνων δηλώσεων αναγκαίων για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, μεταξύ των οποίων και οι ενημερωμένες υπεύθυνες δηλώσεις των εντύπων ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ). Τούτο δε, εκτός των άλλων και επειδή η ηλεκτρονικοποίηση των διαγωνιστικών διαδικασιών επήλθε προκειμένου να επιταχύνει, διευκολύνει και εκσυγχρονίσει τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, εξασφαλίζοντας συγχρόνως πλήρη διαφάνεια, αμεροληψία και αδιάβλητο σε αυτές, προς όφελος του ανταγωνισμού και του δημοσίου συμφέροντος, και όχι για να δημιουργήσει έρεισμα για απόρριψη κατά τα λοιπά σύννομων και ευχερώς προσβάσιμων σε αξιολόγηση προσφορών (Απόφαση ΑΕΠΠ 39/2017). Περαιτέρω, ουδόλως από το γράμμα του ως άνω όρου της διακήρυξης (ούτε της οικείας διάταξης της ΥΑ 56902/215/2017) προέκυπτε ότι ιδιωτικά συμφωνητικά πρέπει να είναι υπογεγραμμένα ψηφιακά ούτε είναι δυνατόν να συναχθεί εξ ετεροχρονισμένης πλέον δημιουργικής ερμηνείας του όρου, τέτοια υποχρέωση, το πρώτον κατά την αξιολόγηση και δη προς τον σκοπό αποκλεισμού προσφοράς, αφού κάτι τέτοιο θα αντίκειτο στις αρχές της διαφάνειας και της τυπικότητας. Σημειωτέον δε, ότι είναι όλως άσχετο ότι το συμφωνητικό που υπέβαλε ο δεύτερος προσφεύγων με την είναι ψηφιακά υπογεγραμμένο από τα μέρη του, αφού η εκ περισσού τήρηση διατυπώσεων από μεμονωμένο προσφέροντα χωρίς αυτές να ζητούνται από τη διακήρυξη και τον νόμο, ουδόλως δύναται να δημιουργήσει αντίστοιχη απαίτηση για τους λοιπούς μετέχοντες και δη κατά το στάδιο της αξιολόγησης να συγκροτήσει το πρώτον λόγο αποκλεισμού αυτών.

Εξάλλου, εν προκειμένω ναι μεν δεν υποβλήθηκε ηλεκτρονικά επικυρωμένο το έγγραφο από δικηγόρο, αλλά όπως προκύπτει από τις Απόψεις της αναθέτουσας, προσκομίσθηκε πρωτότυπα, σύμφωνα με τον όρο 2.4.2.3 της διακήρυξης κατά τον οποίο, πρωτότυπα υποβάλλονται τα μη επικυρωμένα από δικηγόρο ιδιωτικά έγγραφα (και αντιστρόφως προκύπτει ότι τα επικυρωμένα δεν απαιτείται να υποβληθούν πρωτότυπα και όχι, όπως ισχυρίζεται ο δεύτερος προσφεύγων ότι πρέπει να υποβληθούν και επικυρωμένα και πρωτότυπα). Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και ο δεύτερος ειδικότερος ισχυρισμός του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής.

25. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο ειδικότερο ισχυρισμό του δεύτερου λόγου ως και τον τρίτο λόγο της δεύτερης προσφυγής προκύπτουν τα εξής. Κατά τον όρο 2.2.3.4 στοιχ. α' της διακήρυξης ορίζεται ως λόγος αποκλεισμού η αθέτηση των υποχρεώσεων του άρ. 18 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και κατά το στοιχ. θ' το σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα ενώ προβλέπεται ότι «Ειδικά για την παρούσα σύμβαση παροχής καθαριότητας ως σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα νοούνται, ιδίως, οι λόγοι που αναφέρονται στην περίπτωση γ της παρ. 2 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010», ενώ εξάλλου το άρ. 68 Ν. 3863/2010 ανήκει στο κατά τον όρο 1.4 της διακήρυξης θεσμικό πλαίσιο της προκείμενης διαδικασίας. Κατά το άρ. 18 παρ. 2 και 5 Ν. 4412/2016, στο οποίο παραπέμπει η διακήρυξη κατά τα ως άνω ορίζεται ότι *“2. Κατά την εκτέλεση των δημόσιων συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α'. Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους....5. Η αθέτηση της υποχρέωσης της παραγράφου 2 συνιστά σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα*

του οικονομικού φορέα κατά την έννοια της περίπτωσης θ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις κείμενες διατάξεις. Ειδικά, κατά τη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, ως σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα νοούνται ιδίως τα προβλεπόμενα στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 2 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 (Α' 115)". Σημειωτέον δε, ότι το άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 στο οποίο κατά τα ως άνω παραπέμπει ο όρος 2.2.3.3 της διακήρυξης, θεσπίζει λόγους δυνητικού αποκλεισμού. Κατά τη δε περ. α' άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 τέτοιος δυνητικός λόγος αποκλεισμού υφίσταται "εάν η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει με κατάλληλα μέσα αθέτηση των ισχυουσών υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 18," κατά τη δε περ. θ' "Εάν η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει, με κατάλληλα μέσα, ότι ο οικονομικός φορέας έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, το οποίο θέτει εν αμφιβόλω την ακεραιότητά του."

26. Επειδή (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 187/2017), όσον αφορά τυχόν παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας, τόσο στο πλαίσιο του άρ. 18 παρ. 2 όσο και του άρ. 73 παρ. 4 περ. α' Ν. 4412/2016 και ειδικώς όσον αφορά τις υπηρεσίες καθαρισμού/φύλαξης στο περαιτέρω πλαίσιο του άρ. 18 παρ. 5 και του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος, η αναθέτουσα δεν θα πρέπει να εφαρμόζει τους οικείους λόγους αποκλεισμού, με τρόπο που δια αποκλεισμού οικονομικού φορέα για κάθε βαρύτητας και συσχέτισης με το συμβατικό αντικείμενο παράπτωμα, θα περιορίζει τον ανταγωνισμό δυσανάλογα ως προς τον επιδιωκόμενο σκοπό της αυτοπροστασίας της, αλλά οφείλει να οριοθετεί την οικεία κρίση της επί πραγματικών δεδομένων τα οποία δύνανται να οδηγήσουν αντικειμενικά στο συμπέρασμα ότι ο ανά περίπτωση οικονομικός φορέας, δεν είναι απλά ένας περιστασιακός παραβάτης ή η όποια παραβατική του συμπεριφορά είναι ήσσονος σημασίας, αλλά ότι αυτή είναι συστηματική και αφορά ιδιαίτερης βαρύτητας παραβιάσεις της οικείας νομοθεσίας. Αυτή είναι και η έννοια της παραπομπής εκ του ως άνω άρ. 18 παρ. 5 Ν. 4412/2016, αλλά και της ίδιας της

διακήρυξης στο άρ. 68 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3863/2010, το οποίο θέτει σαφείς προϋποθέσεις για την κατάγνωση της «σοβαρότητας» του επαγγελματικού παραπτώματος που συγκροτείται από παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, καθώς και ρητά αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων αυτή η «σοβαρότητα» συνάγεται. Περαιτέρω, και ο όρος «ιδίως» που κατά τα ως άνω τίθεται στη διάταξη του άρ. 18 παρ. 5 Ν. 4412/2016 και σε αυτή του άρ. 68 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3863/2010 και καθιστά τον καθορισμό του σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος βάσει των οικείων αναφερόμενων στην ανωτέρω δεύτερη και ειδική διάταξη, προϋποθέσεων ως καταρχήν ενδεικτική, θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό αντίστοιχο πρίσμα. Τούτο εν τοις πράγμασι σημαίνει ότι αφενός ναι μεν στις διαδικασίες σύναψης σύμβασης καθαρισμού/φύλαξης καταρχήν ο έλεγχος περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος επικεντρώνει στα ορισθέντα από την παραπάνω διάταξη του Ν. 3863/2010, πλην όμως δεν αποκλείεται η διαπίστωση τέτοιου παραπτώματος επί δεδομένων που αφορούν ζητήματα άλλα από την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας. Αφετέρου, όμως, ότι πρώτον όσον αφορά ειδικώς τα ζητήματα τηρήσεως της εργατικής νομοθεσίας, ο όποιος έλεγχος περί επαγγελματικού παραπτώματος επί τη βάσει προστίμων του Σ.Ε.Π.Ε. και εξ αυτού διαγνωσθεισών παραβάσεων, σε κάθε περίπτωση εξαντλείται στις προϋποθέσεις του άρ. 68 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3863/2010, άλλως (δηλαδή αν η αναθέτουσα δύναμη να εντοπίσει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα σε περιπτώσεις που δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές ή αντιστοίχως υποχρεωτικό λόγο αποκλεισμού), η οικεία διάταξη θα καθίστατο άνευ νοήματος. Δεύτερον, αν η έννοια του σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος δύναμη να «στεγάσει» κάθε άλλον επιμέρους δυνητικό λόγο αποκλεισμού της παρ. 4, καθιστάμενο αυτό ούτως και κατ' αντίθεση στη ρητή νομοθετική βούληση να το διαχωρίσει, σε έναν γενικής, σωρευτικής, συνδυαστικής με κάθε άλλο λόγο, και εν τέλει όλως αόριστης φύσης λόγο αποκλεισμού ή αν η αναφορά στη μη παραβίαση του άρ. 18 παρ. 2 περιλάμβανε κάθε είδους, βαρύτητας και χρόνου τέλεσης παράβασης, θα παραβιαζόταν η αυτοτέλεια των περιπτώσεων του άρ. 73 παρ. 4 ως και ο δικαιολογητικός σκοπός αυτής, αλλά

και η εκ μέρους της αναθέτουσας δυνητική ευχέρεια ένταξής τους ή μη στη διακήρυξη δια επιλογής μεταξύ τους μαζί με τον νομοθετικό σκοπό για προαιρετική χρήση αυτών των λόγων, θα θεσπίζονταν εκ πλαγίου και χωρίς ρητή αναφορά στη διακήρυξη πρόσθετοι λόγοι αποκλεισμού ως προκύπτουσες εξ ερμηνείας από άλλου περιεχομένου λόγου κατά παράβαση της αρχής της διαφάνειας και συγχρόνως θα χανόταν και ο σκοπός της ειδικής διάταξης του άρ. 68 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3863/2010. Περαιτέρω, θα ιδρύονταν λόγοι αποκλεισμού διαρκούς ισχύος και δη κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας αφού κάθε έστω και πολύ μικρό ή ασήμαντο πρόστιμο ή παράβαση θα δύνατο να υπαχθεί στην έννοια της παράβασης του εργατικού δικαίου και του άρ. 18 παρ. 2 Ν. 4412/2016. Τρίτον, όσον αφορά τις υποχρεώσεις δήλωσης στο Τ.Ε.Υ.Δ./ΕΕΕΣ, ιδίως υπό τα δεδομένα της προκείμενης μάλιστα διακήρυξης, όπου το ίδιο το Τ.Ε.Υ.Δ., αλλά και οι σχετικές εκ της κυρίως διακήρυξης παραπομπής αναφέρονταν στον Ν. 3863/2010, είναι εύλογο να αναμένεται ότι ο οικονομικός φορέας θα συμπληρώσει τα αντίστοιχα πεδία περί επαγγελματικού παραπτώματος και μη παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας, με βάση την εκ μέρους του πλήρωση ή μη των προϋποθέσεων δυνητικού αποκλεισμού της ως άνω ειδικής διάταξης του άρ. 68 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3863/2010 και επομένως σε περίπτωση μη πλήρωσής τους, νομίμως και ορθώς δεν δηλώνει σχετικώς. Εξάλλου, αυτές οι προϋποθέσεις τίθενται εκ του Ν. 3863/2010, τόσο υπό την διατύπωσή του τελευταίου κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης ισχύουσα όσο και τώρα, βάσει αντικειμενικών και σαφών κριτηρίων χρόνου, διαδικασίας, αριθμού ελέγχων, είδους παράβασης και ποσού, με αποτέλεσμα ευλόγως να αναμένεται από έναν καλόπιστο οικονομικό φορέα ότι σε περίπτωση που δεν τις πληροί θα δηλώσει αρνητικά στο οικείο ερώτημα του Τ.Ε.Υ.Δ./Ε.Ε.Ε.Σ. κάτι που δεν συντρέχει σε άλλου είδους και αντικειμένου συμβάσεις, όπου δεν ισχύουν ειδικές διατάξεις περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος, οπότε ο οικονομικός φορέας οφείλει να δηλώσει στο οικείο ερώτημα κάθε δεδομένο που δύναται να οδηγήσει σε σχετική κρίση περί ύπαρξής του, ώστε να δώσει στην αναθέτουσα τη δυνατότητα πρώτον να εκτιμήσει αν τέτοιο παράπτωμα συντρέχει, δεύτερον να το αξιολογήσει περί της τυχόν σοβαρότητάς του και

τρίτον να το εκτιμήσει περαιτέρω και σε σχέση με τα τυχόν επανορθωτικά μέτρα. Άλλως, δεδομένου τόσο ενός νομοθετικού όσο και ενός κανονιστικού, δια της διακηρύξεως, πλαισίου, που όσον αφορά το συγκεκριμένο είδος συμβάσεων (καθαρισμού/φύλαξης) περιλαμβάνει ειδικό και αυτοτελή ορισμό του «σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος», μια ερμηνεία των οικείων υποχρεώσεων στη συμπλήρωση Τ.Ε.Υ.Δ./Ε.Ε.Ε.Σ., η οποία θα προϋπέθετε ότι ο οικονομικός φορέας δύναται να υπολάβει πλήρωση της περιπτώσεως του σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος ή της παράβασης εργατικού δικαίου, δια της συνδρομής δεδομένων που δεν αφορούν την παραπάνω διάταξη του άρ. 3863/2010, αλλά τυχόν άλλους λόγους αποκλεισμού οι οποίοι δεν επελέγησαν από την αναθέτουσα, δεν ενσωματώθηκαν στη διακήρυξη και δεν προκύπτουν με σαφή τρόπο από αυτήν ή ακόμη δεν ευρίσκουν έρεισμα ούτε καν στον Ν. 4412/2016, ενώ κατά τη διατύπωσή της διακήρυξης αλλά και των ερωτημάτων του Ε.Ε.Ε.Σ./Τ.Ε.Υ.Δ. παραπέμπει αντίθετα σε μη συμπερίληψή τους, θα καθίστατο υπερβολικά αυστηρή, αντίθετη με την αρχή της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, δυσανάλογη ως προς τον σκοπό της οικείας δηλώσεως και ασυσχέτιστη με το ίδιο το πραγματικό των οικείων διατάξεων του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 και άρ. 68 Ν. 3863/2010 χωρίς ανάλογο δικαιολογητικό έρεισμα. Επομένως, στην ειδικότερη περίπτωση διακήρυξης περί ανάθεσης σύμβασης καθαρισμού/φύλαξης, δεν δύναται η συμπερίληψη του λόγου αποκλεισμού περί παράβασης της εργατικής νομοθεσίας ή σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος, να ερμηνευθεί και εφαρμοστεί με τρόπο τέτοιο που επιτρέπει τη συναγωγή τέτοιου λόγου αποκλεισμού από στοιχεία που δεν μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του άρ. 68 Ν. 3863/2010 ούτε υφίσταται παράβαση του οικονομικού φορέα αν δεν δηλώσει στο Τ.Ε.Υ.Δ./Ε.Ε.Ε.Σ του και όσον αφορά το επαγγελματικό παράπτωμα στοιχεία που αφορούν μη συμπεριληφθείσες στη διακήρυξη και μη ευρίσκουσες έρεισμα στον νόμο περιπτώσεις αποκλεισμού και κατ' αποτέλεσμα, δεν προκύπτει παράβασή του λόγω ελλιπούς δήλωσης, αν δηλώσει αρνητικώς στο οικείο περί επαγγελματικού παραπτώματος ή παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας ερώτημα, εφόσον τόσο αυτός δεν

πληροί τις προϋποθέσεις του άρ. 68 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3863/2010. Εξάλλου, όσον αφορά τον ειδικότερο λόγο αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. α' περί παραβίασης περιβαλλοντικής, κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας, πρέπει να γίνει δεκτό κατά το σύνολο των παραπάνω ότι και αυτός τελεί υπό την προϋπόθεση της αρχής της αναλογικότητας και δη κατά την ειδική της έκφανση σε συνάρτηση με την αρχή του αποτελεσματικού ανταγωνισμού και επομένως δεν δύναται να καταλήξει σε μια δυνατότητα άνευ ετέρου αποκλεισμού οικονομικού φορέα για οιοδήποτε είδους, βαρύτητας και αντικειμένου παράβαση. Τούτο πολύ περισσότερο λόγω μάλιστα αφενός του ότι σε μεγάλο βαθμό το πραγματικό της συρρέει και επικαλύπτεται από λοιπές περιπτώσεις αποκλεισμού, όπως αυτές των περ. στ' και θ' του άρ. 73 παρ. 4, αφετέρου της ιδιαίτερα ευρείας διατύπωσης της παραπάνω περίπτωσης. Τα στοιχεία αυτά δύναται να οδηγήσουν σε καταστρατηγήσεις και υπέρμετρο περιορισμό του ανταγωνισμού ή να αποτελέσουν έρεισμα για κατά τα λοιπά αδικαιολόγητους και δυσανάλογης βαρύτητας αποκλεισμούς ή ακόμη για εκ πλαγίου και δι' ερμηνείας εισαγωγή νέων λόγων δυνητικού αποκλεισμού, από τους συμπεριλαμβανόμενους στο άρ. 73 παρ. 4 οι οποίοι δεν είχαν συμπεριληφθεί στη διακήρυξη ή ελαστικοποίηση των προϋποθέσεων που ορίζονται ειδικώς για κάθε μία από τις λοιπές περιπτώσεις δυνητικού αποκλεισμού και ούτως υπογραμμίζουν τη σημασία της ιδιαίτερης φειδούς με την οποία οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν την ως άνω περίπτωση. Πάντως, δε θα πρέπει να χρησιμοποιείται με τρόπο τέτοιο ώστε να επιτρέπει διάγνωση λόγου αποκλεισμού επί δεδομένων τα οποία καταρχήν υπάγονται σε μια από τις υπόλοιπες περιπτώσεις αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4, πλην όμως είτε οι περιπτώσεις αυτές δεν εντάχθησαν στη διακήρυξη είτε τα δεδομένα δεν πληρούν τις ειδικότερες για τις περιπτώσεις αυτές προϋποθέσεις. Ειδικώς, όσον αφορά συμβάσεις καθαρισμού/φύλαξης, δεδομένης της ειδικής διάταξης του άρ. 68 παρ. 2 Ν. 3863/2010 περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος συνδεόμενου με πράξεις επιβολής προστίμου της εργατικής νομοθεσίας, αλλά και της ομοίως ειδικής διάταξης του άρ. 18 παρ. 5 και δη του εδ. β' αυτού, η περ. α' του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 η οποία παραπέμπει στο άρ. 18 παρ. 2,

ακόμη και αν συμπεριληφθεί στη διακήρυξη ως λόγος αποκλεισμού λαμβάνεται υπόψη προεχόντως όσον αφορά την περιβαλλοντική και κοινωνική νομοθεσία ή την παράβαση εργατικών δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται από συμβάσεις της ΔΟΕ του Παραρτήματος Χ του Προσαρτήματος Α' της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ (αναγκαστική εργασία, ισότητα φύλων, παιδική εργασία, συνδικαλιστική ελευθερία) και σε καμία περίπτωση δεν λαμβάνεται υπόψη για τη συναγωγή λόγου αποκλεισμού βάσει μιας οιασδήποτε είδους παράβασης της εργατικής νομοθεσίας, όταν δεν πληρούνται οι ειδικές για τέτοιες συμβάσεις προϋποθέσεις περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος βάσει παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας.

27. Επειδή, εν προκειμένω, το ΕΕΕΣ που επισυνήφθη στη διακήρυξη και συμπλήρωσαν οι μετέχοντες αναφέρει στο Μέρος ΙΙΙ Ενότητα Γ' αυτού ως ερώτημα *«Παραβίαση των υποχρεώσεων στους τομείς του εργατικού δικαίου: Ο οικονομικός φορέας έχει εν γνώσει του, παραβιάσει τις υποχρεώσεις του στον τομέα του εργατικού δικαίου; Όπως αναφέρονται για τους σκοπούς της παρούσας προμήθειας στο εθνικό δίκαιο, στη σχετική προκήρυξη ή στα έγγραφα της προμήθειας ή στο άρθρο 18 παρ. 2 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ»*, ενώ αντίστοιχα περιλαμβάνει ερώτημα *«Ένοχος σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος: Έχει διαπράξει ο οικονομικός φορέας σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα; Κατά περίπτωση, βλέπε ορισμούς στο εθνικό δίκαιο, στη σχετική προκήρυξη ή στα έγγραφα της προμήθειας»*. Είναι σαφές από τα ανωτέρω, ότι τα ερωτήματα αυτά όπως μάλιστα τέθηκαν στο ΕΕΕΣ και απαντήθηκαν περιλαμβάνουν ευθείες αναφορές ως προς το περιεχόμενο της απάντησης που ζητείται από τους δηλούντες στην οικεία εφαρμοστέα νομοθεσία, τα ειδικότερα οριζόμενα στη διακήρυξη και κατ' αποτέλεσμα στο άρ. 68 Ν. 3863/2010 και ουδόλως ζητούσαν, όπως εσφαλμένα προβάλλει ο δεύτερος προσφεύγων να αναφέρουν οι δηλούντες κάθε επιμέρους πρόστιμο που τους έχει καταλογιστεί, εφόσον αυτό δεν συνιστά υποχρεωτικό ή δυνητικό λόγο αποκλεισμού κατά την κείμενη νομοθεσία ή σε κάθε περίπτωση δεν αποκρίνεται στο πραγματικό των οικείων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, στην οποία παραπέμπει και η

διακήρυξη. Ούτε εξάλλου, βάσει των ανωτέρω δύναται να συναχθεί ότι η διακήρυξη έθεσε ως λόγο αποκλεισμού κάθε επιμέρους πρόστιμο, καίτοι δεν καλύπτει αυτό τις προϋποθέσεις του άρ. 68 Ν. 3863/2010, με μόνη τη μνεία του άρ. 18 παρ. 2 Ν. 4412/2016, το οποίο όμως δια της παρ. 5 του ιδίου άρθρου πάλι παραπέμπει στο σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα κατά το άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' εδ. β' Ν. 3863/2010. Εν προκειμένω, τόσο ο πρώτος προσφεύγων όσο και ο έτερος διαγωνιζόμενος «.....» δήλωσαν ΟΧΙ στα οικεία ως άνω ερωτήματα του ΕΕΕΣ τους, πλην όμως όπως προκύπτει από το πρώτο Πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού, τα επιμέρους πρόστιμα που τους έχουν επιβληθεί δεν συγκροτούν τους λόγους αποκλεισμού του άρ. 68 Ν. 3863/2010 ή του άρ. 73 Ν. 4412/2016 και επομένως η αναθέτουσα έκρινε τις προσφορές τους αποδεκτές, ενώ ο δεύτερος προσφεύγων ουδόλως βάλλει κατά της ουσιαστικής αυτής κρίσης, ήτοι ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των ως άνω διατάξεων και του οικείου νομοθετικού πλαισίου ή της διακήρυξης, η οποία εξάλλου παρέπεμπε στο πλαίσιο αυτό. Αλλά, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι έπρεπε να αποκλειστούν λόγω της ως άνω αρνητικής τους απάντησης και μόνο, επί τη βάσει ότι τα ερωτήματα του ΕΕΕΣ δεν ανέφεραν όριο και περιορισμό των υπό δήλωση παραβάσεων εργατικής νομοθεσίας. Όμως, πρώτον, αβασίμως ο δεύτερος προσφεύγων αναφέρεται καταρχάς σε σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα που δεν δηλώθηκε, αφού όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη, αλλά και ο ίδιος δεν αμφισβητεί δεν πληρούνται οι κατά νόμο προϋποθέσεις του παραπτώματος αυτού κατά το άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2010, δεύτερον, ουδόλως μόνο του ερώτημα στο ΕΕΕΣ επάγεται σιωπηρά και ερμηνευτικά λόγο αποκλεισμού που δεν είχε προβλεφθεί και δεν ευρίσκει έρεισμα στη διακήρυξη (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 233-234/2017) και τρίτον, όπως προκύπτει και από τα ίδια αυτά τα ερωτήματα, όχι μόνο δεν προέβλεπαν δήλωση κάθε, άνευ ορίου και χρόνου, παράβασης, αλλά αντίθετα ρητά παρέπεμπαν στις οικείες διατάξεις σχετικά με το τι και αν πρέπει να δηλωθεί ως απάντηση. Συνεπώς, τόσο ο τρίτος λόγος, όσο και ο τρίτος ισχυρισμός του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής, οι οποίοι αμφότεροι ερείδονται επί της ίδιας εσφαλμένης προϋπόθεσης και εσφαλμένης ερμηνείας

του νόμου και της διακήρυξης, είναι απορριπτέοι, ήτοι καθ' ο μέρος ο δεύτερος προσφεύγων στρέφεται δια του τρίτου λόγου της προσφυγής του κατά της αποδοχής του έτερου διαγωνιζομένου «.....», όσο και δια του τρίτου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της προσφυγής του στρέφεται κατά της καταρχήν αποδοχής του πρώτου προσφεύγοντος. Συνεπώς, κατόπιν των σκ. 10-27, απορρίπτονται οι πρώτοι τρείς λόγοι της πρώτης προσφυγής και ο πρώτος και τρίτος λόγος ως και οι πρώτοι τρείς επιμέρους ισχυρισμοί του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής, απομένουν δε προς εξέταση οι τέταρτος ως και όγδοος λόγος της πρώτης προσφυγής, ως και ο τέταρτος επιμέρους ισχυρισμός μετά των δύο ειδικότερων αιτιάσεων του, του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής.

28. Επειδή (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018), όσον αφορά τις βαθμολογήσεις τεχνικών προσφορών σε διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει σχέσης ποιότητας/τιμής, όπως εν προκειμένω, βλ. όρο 2.3.1 διακήρυξης, προκύπτουν τα εξής. Η αναθέτουσα κατά τη βαθμολόγηση των προσφορών απολαμβάνει καταρχήν διακριτική ευχέρεια ως προς την απονομή των βαθμολογιών, χωρίς να δεσμεύεται η κρίση της ως προς την τυχόν μέθοδο και σύστημα δια του οποίου θα καταλήξει σε αυτές ή ως προς τις παραμέτρους που θα λάβει υπόψη και του τρόπου με τον οποίο θα τις σταθμίσει. Όμως, άκρο όριο και περίγραμμα άσκησης αυτής της ευχέρειας είναι τα οριζόμενα στη διακήρυξη, το κανονιστικό περιεχόμενο της οποίας δεσμεύει το όργανο αξιολόγησης και ο νόμος και δη οι οικείες περί βαθμολόγησης διατάξεις αυτού, ως και οι γενικές αρχές που διέπουν τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και ειδικότερα οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, εκ των οποίων προκύπτει υποχρέωση ακριβοδίκαιης κατά το δυνατόν συγκριτικής βαθμολόγησης των προσφορών με τήρηση του ενιαίου μέτρου κρίσης. Άλλως, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας τρέπεται σε αυθαιρεσία και καταλήγει στην απονομή σε αυτήν ανεξέλεγκτης εξουσίας όπως εφαρμόζει και δη κατά το στάδιο της αξιολόγησης άνισα μέτρα βάσει ενός

ρευστού αξιολογητέου αντικειμένου. Περαιτέρω, η ως άνω κρίση της αναθέτουσας περιορίζεται και από την υποχρέωση αιτιολόγησης των επιμέρους βαθμολογιών, η δε αιτιολογία συνιστά το μέσο δια του οποίου επιβεβαιώνεται και ελέγχεται η εκ μέρους της αναθέτουσας τήρησης των όρων της διακήρυξης και του νόμου ως και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, οφείλει δε να είναι σαφής, συγκεκριμένη και συνεπής, δηλαδή μη αντιφατική. Κατ' αποτέλεσμα, η ως άνω διακριτική ευχέρεια δεν συνεπάγεται ελευθερία της αναθέτουσας να αξιολογεί διαφορετικά στοιχεία από αυτά που ανά κριτήριο επιβάλλει η διακήρυξη ή να μην αξιολογεί τα εξ αυτής αξιολογούμενα, να εφαρμόζει την καταρχήν επαφιόμενη στην ευχέρειά της μεθοδολογία βαθμολόγησης με διαφορετικό τρόπο ανά διαγωνιζόμενο, να αξιολογεί τα ίδια στοιχεία με αντίθετο τρόπο για κάθε διαγωνιζόμενο ή να ερείδεται σε αντικειμενικά εσφαλμένα στοιχεία ή να αλλοιώνει όλως αντικειμενικά στοιχεία που προκύπτουν από τη διακήρυξη και τις προσφορές και ορίζουν τον τρόπο με τον οποίο κάθε προσφορά πληροί κάθε κριτήριο, με αποτέλεσμα μια αυθαίρετη και άνιση τελική κρίση. Σημειωτέον δε, ότι ναι μεν η αναθέτουσα κατ' άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016 δύναται με τις ενώπιον της ΑΕΠΠ Απόψεις της να παραθέτει συμπληρωματική αιτιολογία για την προσβαλλομένη, τούτο όμως δεν μπορεί να φθάσει στο σημείο η αναθέτουσα, ενώ έχει ήδη καταλήξει σε βαθμολογία βάσει συγκεκριμένων στοιχείων που η αρχική αιτιολογία αναφέρει ότι έλαβε υπόψη παρότι εν τέλει αυτά προκύπτουν αντικειμενικά εσφαλμένα, να προβάλλει το πρώτον δια των Απόψεών της και προς απόρριψη του οικείου λόγου της προσφυγής νέες παραμέτρους βαθμολόγησης που δεν έλαβε υπόψη κατά την έκδοση της προσβαλλομένης. Και τούτο διότι η ΑΕΠΠ δεν δύναται η ίδια να βαθμολογήσει, αλλά αν δεχθεί την προσφυγή αναπέμπει στην αναθέτουσα ώστε να επαναλάβει την κρίση της, καταρχήν ελευθέρως και κατά διακριτική ευχέρεια της τελευταίας, περιοριζόμενη και προσδιοριζόμενη όμως από την υποχρέωση άρσης των πλημμελειών που διακριβώθηκαν με την Απόφαση επί της Προσφυγής. Η δε το πρώτον εκ μέρους της αναθέτουσας προβολή νέων μεθόδων και νέων ληπτέων υπόψη στοιχείων (εφόσον, προφανώς, συνέχονται με τη διακήρυξη και την εκεί περιγραφή του κριτηρίου

αξιολόγησης) που δεν αποτέλεσαν το έρεισμα για τη βαθμολόγηση σημαίνει ότι η αιτιολογία της ήδη βαθμολογίας είναι εσφαλμένη και ελλιπής και προς τούτο, ακόμη περισσότερο, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί προς νέα κρίση στην αναθέτουσα. Περαιτέρω, κατά τον όρο του άρθρου 2.3.1 σε. 18 της διακήρυξης, που επαναλαμβάνει τη διάταξη του άρ. 86 παρ. 13 εδ. β'-γ' Ν. 4412/2016 προβλέπεται ότι *“Η βαθμολόγηση κάθε κριτηρίου αξιολόγησης κυμαίνεται από 100 βαθμούς στην περίπτωση που ικανοποιούνται ακριβώς όλοι οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών, αυξάνεται δε μέχρι τους 120 βαθμούς όταν υπερκαλύπτονται οι απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου. Κάθε κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται αυτόνομα με βάση τα στοιχεία της προσφοράς. Η σταθμισμένη βαθμολογία του κάθε κριτηρίου θα προκύπτει από το γινόμενο του επιμέρους συντελεστή βαρύτητας επί τη βαθμολογία του, η δε συνολική βαθμολογία της προσφοράς θα προκύπτει από το άθροισμα των σταθμισμένων βαθμολογιών όλων των κριτηρίων. Η συνολική βαθμολογία της τεχνικής προσφοράς υπολογίζεται με βάση τον παρακάτω τύπο : $U = \sigma_1\chi A_1 + \sigma_2\chi A_2 + \sigma_3\chi B_1 + \sigma_4\chi B_2$ Κριτήρια με βαθμολογία μικρότερη από 100 βαθμούς (ήτοι που δεν καλύπτουν/παρουσιάζουν αποκλίσεις από τις τεχνικές προδιαγραφές της παρούσας) επιφέρουν την απόρριψη της προσφοράς.”*. Τούτο σημαίνει ότι η πλήρωση των ελαχίστων όρων και απαιτήσεων επί κάθε κριτηρίου αξιολόγησης βαθμολογείται με 100. Οι δε ελάχιστοι αυτοί όροι είναι αυτοί που τίθενται ως τέτοιοι και δη αποκλειστικά κατά το οποίο περιεχόμενο τους προσδίδεται από τη διακήρυξη, ως υποχρεωτικοί και επομένως επαγόμενοι, σε περίπτωση μη πληρώσεώς τους, αποκλεισμού. Η δε πλήρωσή τους επέρχεται όταν προσκομίζονται, παρουσιάζονται, προτείνονται ή αναφέρονται στην προσφορά, αναλόγως του περιεχομένου του κριτηρίου αξιολόγησης, ακριβώς και κατ' ελάχιστον αυτά που τίθενται ως ελάχιστη προδιαγραφή και απαίτηση σύμφωνα με το ρητό γράμμα της διακήρυξης και μάλιστα κατά το ελάχιστο περιεχόμενο, αναφορά και παρουσίαση ή δήλωση η οποία τίθεται από τη διακήρυξη και δη μετά σαφηνείας, ως αναγκαία και στοιχειώδης. Και τούτο, διότι όπως και ανωτέρω στη σκ. 17 αναφέρθηκε, δεν είναι δυνατή η το πρώτον συναγωγή λόγων αποκλεισμού κατά δημιουργική ερμηνεία και επ' ευκαιρία τυχόν

ασάφειας της διακήρυξης, αφού οι ως άνω ελάχιστες προδιαγραφές και απαιτήσεις η κάλυψη των οποίων επιφέρει βαθμολογία τουλάχιστον 100 και η μη κάλυψη απόρριψη της προσφοράς κατά τα ως άνω, δεν συνιστά παρά αυτόν καθαυτό λόγο και κριτήριο αποκλεισμού των προσφορών (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 120/2017). Αυτή είναι και η έννοια των κατά τα ως άνω αναφερομένων στον όρο 2.3.1 της διακήρυξης «αποκλίσεων» και μη καλύψεως των τεχνικών προδιαγραφών, κατά το σύμφωνο εξάλλου με το ως άνω άρ. 86 παρ. 13 Ν. 4412/2016 και αληθές περιεχόμενό του. Οτιδήποτε αποδεικνυόμενο ή παρουσιαζόμενο (αναλόγως του περιεχομένου του κριτηρίου και συγκεκριμένα αν ζητείται απόδειξη ή πρόταση περί στοιχείων ή ιδιοτήτων των προσφορών), με την τεχνική προσφορά και σχετικό με το οικείο κριτήριο αξιολόγησης, εφόσον βέβαια συνάπτεται με το αντικείμενο της σύμβασης και ειδικότερα το ζητούμενο αντικείμενο του συγκεκριμένου κριτηρίου επιφέρει αύξηση της βαθμολογίας άνω του 100 και με ανώτατο όριο 120 βαθμούς. Η δε οικεία υπερκάλυψη των ζητούμενων στο κριτήριο, η οποία και επιφέρει αύξηση της βαθμολογίας άνω του 100, κατά την ως άνω διάταξη πρέπει να συνδέεται με τις απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου, υπό την έννοια ότι δεν επιφέρουν υπερβαθμολόγηση ακόμη και πρόσθετα των ελαχίστων απαιτούμενων στοιχεία της προσφοράς, εφόσον δεν συνεχονται και δεν αφορούν ειδικώς τα ζητούμενα και δη ειδικώς του συγκεκριμένου κριτηρίου. Από τη δε διατύπωση της ως άνω διάταξης της διακήρυξης και του νόμου προκύπτει ότι η διαμόρφωση της βαθμολογίας, όταν η προσφορά βέβαια πληροί τα ελάχιστα, λαμβάνει χώρα με προοδευτική αύξηση της άνω του 100, αναλόγως του βαθμού υπερπλήρωσης των απαιτήσεων του κριτηρίου. Το δε 120 ως ανώτατη και απόλυτη βαθμολογία προκύπτει όταν η υπερπλήρωση αυτή είναι τόσο ευρεία ώστε η προσφορά αφενός υπερβαίνει κατά υπέρμετρο τρόπο τις ελάχιστες απαιτήσεις, οι οποίες ορίζουν τη βάση της αποδεκτής βαθμολογίας, δηλαδή το 100. Δηλαδή, η βαθμολογία των αποδεκτών προσφορών “αυξάνεται” κατά την ως άνω διάταξη, δηλαδή ανέρχεται από το 0 προς το 20 (ήτοι από 100 έως 120) αναλόγως της ως άνω υπερπλήρωσης. Αντίθετα, δεν ευρίσκει έρεισμα στη διακήρυξη ή τον νόμο, η βαθμολόγηση της σε κάθε περίπτωση αποδεκτής προσφοράς, από το

20 προς το 0, δηλαδή μια μέθοδος βαθμολόγησης στην οποία το κριτήριο διαμόρφωσής της είναι η απόκλιση από το τυχόν, έστω και ανώτερο του αποδεκτού, βέλτιστο δυνατό σημείο προσφοράς. Εξάλλου, η βαθμολόγηση των προσφορών λαμβάνει χώρα, συγκριτικά και με εξασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης μεταξύ των μετεχόντων. Τούτο προκύπτει, ακόμη και ελλείψει ειδικής πανηγυρικής αναφοράς της εκάστοτε διακήρυξης, βάσει της ίδιας της γενικής αρχής της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας στις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων, η οποία επιτάσσει η αξιολόγηση κάθε προσφοράς να λαμβάνει χώρα σε απόκριση και κατ' αντιπαραβολή με τον τρόπο, τα ζητούμενα, τη μέθοδο και το περιεχόμενο της αξιολόγησης που εφαρμόζεται για κάθε άλλον προσφέροντα. Άρα, οιαδήποτε διαφοροποίηση μεταξύ του τρόπου και των παραμέτρων βάσει των οποίων αξιολογούνται οι επιμέρους προσφορές παραβιάζει τις ως άνω αρχές και προσδίδει υπέρμετρη και ανεξέλεγκτη ευχέρεια στις αναθέτουσες να κρίνουν και να επιλέγουν τον ανάδοχο, χωρίς συσχέτιση με τα αληθή και σχετικά με το ανά περίπτωση αντικείμενο χαρακτηριστικά της προσφοράς του, τα οποία είναι δυνατόν να κριθούν μόνο με τη σωρευτική συνδρομή δύο επιμέρους αντιπαραβολών. Και συγκεκριμένα, πρώτον ως προς τα ελάχιστα απαιτούμενα από τη διακήρυξη ανά κριτήριο, εφόσον αυτά υφίστανται, βλ. και σκ. 29 για την περίπτωση όπου δεν υφίστανται και δεύτερον ως προς τα άνω των ελαχίστων, σε κάθε περίπτωση, πλην αντίστοιχα προσφερόμενα από τους άλλους μετέχοντες. Αντίθετη δε, μη συγκριτική αξιολόγηση νοθεύει, εξάλλου, και τον ελεύθερο και αποτελεσματικό ανταγωνισμό η εξυπηρέτηση του οποίου είναι και το έννομο αγαθό στο οποίο εν τέλει κατατείνουν οι ως άνω διέπουσες τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων αρχές (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 39/2017). Εξάλλου, ο κανόνας της συγκριτικής αξιολόγησης των, πάντως καταρχήν αποδεκτών, προσφορών (δηλαδή όσων καλύπτουν καταρχήν τα ελάχιστα απαιτούμενα) απορρέει ευθέως και από το άρ. 18 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και τις εκεί θεσπιζόμενες αρχές της αναλογικότητας, αποφυγής των διακρίσεων, εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, ως διέπουσες τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων.

Περαιτέρω, ο κανόνας της συγκριτικής αξιολόγησης δεν σημαίνει μόνο την εφαρμογή ίδιων μεθόδων και λήψη υπόψη αντιστοίχων στοιχείων προς βαθμολόγηση των προσφορών, αλλά και ότι η, υπέρ του ελαχίστου αναγκαίου κατά τη διακήρυξη, βαθμολόγησή τους, λαμβάνει χώρα όχι τυχόν απομονωμένα αλλά με αντιπαραβολή ως προς όσα προσφέρουν οι άλλοι μετέχοντες. Τούτο προκύπτει πρώτον, από την αρχή της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, που επιτάσσει την επιλογή μεταξύ περισσοτέρων καταλλήλων, της πλέον κατάλληλης και βέλτιστης προσφοράς, δεύτερον από το άρ. 86 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και το εκεί θεσπιζόμενο κριτήριο ανάθεσης που ανάγεται στην «πλέον συμφέρουσα» προσφορά, κριτήριο το οποίο εξάλλου διατυπώθηκε και στην προκείμενη διακήρυξη, και το οποίο έχει την έννοια ότι δεν αρκεί η προσφορά να προκύπτει ως ιδιαίτερα θετική και συμφέρουσα, αλλά συμφερότερη και καλύτερη από τις έτερες που έχουν κριθεί αποδεκτές, τρίτον, από το γεγονός ότι ναι μεν για την επίτευξη βαθμολογίας έως το 100 υφίσταται ασφαλές κριτήριο με μονοσήμαντο περιεχόμενο, ήτοι οι ελάχιστες απαιτήσεις της διακήρυξης, πλην όμως για το μέρος της βαθμολογίας άνω του 100 και τους 20 επιπλέον βαθμούς που επιτρέπεται να τεθούν, το αντίστοιχο κριτήριο προσδιορίζεται ως ο βαθμός υπερκάλυψης των απαιτήσεων, στοιχείο όμως όλως σχετικό, αφού ο τρόπος με τον οποίο η ανά περίπτωση υπερκάλυψη θα αποτυπωθεί σε μεταξύ του 100 και του 120 βαθμολόγηση, αυτονόητα εξαρτάται από τις τυχόν λοιπές υπερκαλύπτουσες τα στοιχειώδη προσφορές και τον επιμέρους βαθμό και τρόπο υπερκάλυψης εκ μέρους τους (ώστε εν τέλει η όντως καλύτερη προφορά να λάβει τον μεγαλύτερο βαθμό) και τέταρτον, από τις αρχές του ενιαίου μέτρου κρίσης και της ίσης μεταχείρισης, οι οποίες δεν δύνανται να εφαρμοστούν αποτελεσματικά και ολοκληρωμένα, εάν εκάστη προσφορά δεν συγκριθεί και συναξιολογηθεί μετά των υπολοίπων, αλλά τυχόν αποκλειστικά αντιπαραβάλλεται αφηρημένα και δη ως προς το κατά τα ως άνω όλως σχετικό και όχι απόλυτο, και επηρεαζόμενο από υποκειμενικές κρίσεις του οργάνου αξιολόγησης, ζήτημα της υπερκάλυψης, με τις ελάχιστες απαιτήσεις. Αυτή ακριβώς η συγκριτική και κατ' αντιπαραβολή συναξιολόγηση των προσφορών κατά τη βαθμολόγησή τους, άνω βέβαια του 100, είναι και το

στοιχείο που προσδίδει αντικειμενικότητα και πληρότητα στην αιτιολόγηση κάθε επιμέρους βαθμολογίας και εν τέλει στην εφαρμογή του κριτηρίου ανάθεσης και την εν γένει διαδικασία επιλογής αναδόχου (σημειωτέον δε ότι για τη στοιχειώδη βαθμολόγηση με βαθμό 100, δεν υφίσταται αντίστοιχη ανάγκη, καθώς η αντικειμενικότητα της κρίσης και η ορθότητα ή μη της αιτιολογίας διασφαλίζονται και εξαρτώνται αντίστοιχα δια του ασφαλούς κριτηρίου της αντιπαραβολής με το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης και τις εκεί ελάχιστες απαιτήσεις). Τα ως άνω έχουν συνδυαστικά την έννοια ότι οι καταρχήν αποδεκτές προσφορές, ήτοι οι επιτυγχάνουσες τουλάχιστον το 100, περαιτέρω βαθμολογούνται από το 0 έως το 20, με βάση όχι απλώς μια αφηρημένη αξιολόγηση της ως άνω υπερπλήρωσης, αλλά μια σύγκριση μεταξύ του βαθμού στον οποίο υπερκαλύπτουν τις απαιτήσεις του κριτηρίου αξιολόγησης. Δεδομένου δε, ότι κατά την ως άνω παρ. 13 άρ. 86 Ν. 4412/2016, οι συγκριτέες μεταξύ τους και αξιολογητέες προσφορές είναι οι καταρχήν αποδεκτές, ήτοι αυτές που συγκεντρώνουν βαθμό τουλάχιστον 100, προκύπτει πως η εν τέλει σύγκριση μεταξύ των προσφορών λαμβάνει χώρα ακριβώς επί του μέρους της βαθμολογίας τους που υπερβαίνει το 100, ήτοι από 0 (δηλαδή 100) έως 20 (δηλαδή 120) και ειδικότερα το αληθές περιεχόμενο του κριτηρίου ανάθεσης συνίσταται στην προκύπτουσα άνω του 100 βαθμολογική διαφορά μεταξύ των διαγωνιζομένων. Αυτή η διαφορά διαμορφώνει στον κατ' άρ. 86 παρ. 13 εδ. δ' Ν. 4412/2016 λόγο τιμής προς ποιότητα, τον διαιρέτη, ο οποίος όσο μεγαλύτερος είναι τόσο μικρότερο είναι το πηλίκο (και η προσφορά με τον μικρότερο λόγο είναι η πλέον συμφέρουσα κατά την ως άνω διάταξη), αφού ο βαθμός αυτής της διαφοράς διαμορφώνει τον βαθμό στον οποίο ο ως άνω λόγος θα είναι μικρότερος των άλλων προσφορών και όσο μεγαλύτερος αυτός είναι, τόσο μεγαλύτερος μπορεί να είναι ο διαιρετέος, δηλαδή η τιμή της προσφοράς, αφού το μέγεθος της διαφοράς στη βαθμολόγηση τεχνικών προσφορών επιτρέπει αναλογικά μικρότερη συγκριτική έκπτωση, δηλαδή μεγαλύτερη τιμή προσφοράς, χωρίς να επηρεάζεται αρνητικά ο ως άνω λόγος, βάσει του οποίου προκύπτει ο προσωρινός ανάδοχος. Ο συνδυασμός της αυξητικής μεθόδου της κατά νόμο βαθμολογικής μεθοδολογίας, δηλαδή από το

0 προς το 20, με το συγκριτικό περιεχόμενο αξιολόγησης, οδηγεί στο ότι εν τέλει η βαθμολόγηση των προσφορών λαμβάνει χώρα σε δύο βήματα, εκ των οποίων το δεύτερο διαχωρίζεται σε δύο υποστάδια. Στο πρώτο στάδιο ελέγχεται κατ' απόλυτο και μη συγκριτικό τρόπο (δηλαδή οι προσφορές αντιπαραβάλλονται αποκλειστικά με τις απαιτήσεις της διακήρυξης και όχι μεταξύ τους), ποιες προσφορές καλύπτουν τις ελάχιστες απαιτήσεις του κριτηρίου αξιολόγησης και βαθμολογούνται με τουλάχιστον 100, ως βάση εκκίνησης για κάθε περαιτέρω βαθμολογία από το 0 προς το 20, η οποία θα προστεθεί στο 100. Ο απόλυτος και μη συγκριτικός χαρακτήρας του πρώτου αυτού βήματος σημαίνει ότι δεν είναι δυνατόν να κριθεί μια προσφορά ως καταρχήν αποδεκτή και βαθμολογούμενη με τουλάχιστον 100, επί τη βάση ότι ναι μεν δεν καλύπτει τις ελάχιστες απαιτήσεις, πλην όμως υπερέχει άλλης προσφοράς. Οι μη καλύπτουσες τις ελάχιστες απαιτήσεις προσφορές λαμβάνουν βαθμό 0 και αποκλείονται ούτως ή άλλως, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη για τη συγκριτική διαμόρφωση κάθε περαιτέρω βαθμολογίας που θα λάβει χώρα στο επόμενο βήμα. Δηλαδή, το περιεχόμενο μιας μη καλύπτουσας τα ελάχιστα προσφοράς δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη είτε μόνη της είτε μαζί με άλλες αποδεκτές καταρχήν προσφορές, ως το συγκριτικό κριτήριο για τη βαθμολόγηση κάθε άλλης αποδεκτής προσφοράς από 0 έως 20. Επιπλέον, είναι σαφές πως η τυχόν μη κάλυψη των ελαχίστων απαιτήσεων κάθε ενός εκ των κριτηρίων δεν μπορεί να αναπληρωθεί από τυχόν υπερκάλυψη κάποιου άλλου κριτηρίου αξιολόγησης ή από τη συμπερίληψη στην προσφορά πρόσθετων μεν, άσχετων δε στοιχείων με το συγκεκριμένο κριτήριο. Εξυπακούεται ότι στην ως άνω αξιολόγηση δεν λαμβάνονται υπόψη οι προσφορές που είναι αποκλειστές ήδη κατά το προηγούμενο διαγωνιστικό στάδιο, ήτοι αυτό των δικαιολογητικών. Εφόσον δε, τυχόν εσφαλμένα προσφορά κρίθηκε ως αποδεκτή στο στάδιο των δικαιολογητικών και κατόπιν συναξιολογείται μετά των άλλων προσφορών στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, δηλαδή της βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών και δη λαμβάνεται υπόψη το περιεχόμενό της στο δεύτερο βήμα της βαθμολόγησης, δηλαδή το συγκριτικό που οδηγεί στην πρόσθετη του 100 βαθμολογία, και

κατόπιν τούτου η το πρώτον απόφαση αποδοχής της προσφοράς στο προηγούμενο στάδιο, ακυρώνεται, είναι ομοίως άκυρο και πρέπει να επαναληφθεί και το στάδιο της βαθμολόγησης των τεχνικών προσφορών. Αυτό πάντως δεν απαιτείται, εάν η μη νομίμως κριθείσα ως αποδεκτή στο στάδιο δικαιολογητικών προσφορά, ναι μεν προβιβαστεί και αξιολογηθεί στο επόμενο στάδιο, δηλαδή της αξιολόγησης τεχνικών προσφορών, πλην όμως κριθεί ως μη καλύπτουσα τις ελάχιστες απαιτήσεις και επομένως μηδενιστεί και αποκλειστεί στο δεύτερο αυτό στάδιο, χωρίς όμως να ληφθεί υπόψη για τη διαμόρφωση της άνω του 100 βαθμολογίας των λοιπών, αποδεκτών, προσφορών. Ο λόγος είναι ότι στην περίπτωση αυτή η εσφαλμένη αποδοχή και αξιολόγηση (αλλά όχι συναξιολόγηση) της προσφοράς δεν νοθεύει το συγκριτικό κριτήριο και συνεπώς, δεν λαμβάνεται υπόψη για τη βαθμολόγηση των άλλων προσφορών και δεν αλλοιώνει τη βαθμολογία των τελευταίων. Ομοίως, όμως, σε ακυρότητα της εν όλω βαθμολόγησης των προσφορών οδηγεί η λήψη υπόψη στο δεύτερο και συγκριτικό βαθμολογικό βήμα, προσφορών που νομίμως μεν κρίθηκαν ως αποδεκτές στο στάδιο των δικαιολογητικών, μη νομίμως όμως αξιολογήθηκαν ως καλύπτουσες τις ελάχιστες απαιτήσεις στο στάδιο αξιολόγησης τεχνικών προσφορών, διότι και πάλι νοθεύεται το συγκριτικό κριτήριο και άρα, οι βαθμολογίες των λοιπών μετεχόντων, από τη λήψη υπόψη του περιεχομένου μιας προσφοράς που δεν έπρεπε να τύχει συγκριτικής αξιολόγησης μαζί τους. Για του παραπάνω λόγους, εξάλλου, το πρώτο βήμα της βαθμολόγησης δηλαδή αυτό που διαχωρίζει τις αποδεκτές από τις μη αποδεκτές τεχνικές προσφορές, πρέπει να λαμβάνει χώρα αυτοτελώς για κάθε προσφορά, δηλαδή κάθε μία προσφορά θα πρέπει να αντιπαραβάλλεται με τις απαιτήσεις κάθε ενός κριτηρίου και μόνο εφόσον πληροί τα ελάχιστα όλων των κριτηρίων, να λαμβάνεται υπόψη για τη συγκριτική αξιολόγηση που ακολουθεί επί κάθε ενός κριτηρίου. Αντίθετα, η πλήρης, δηλαδή με ολοκλήρωση και των δύο βημάτων, αξιολόγηση των προσφορών ανά κριτήριο αξιολόγησης (δηλαδή η εκτέλεση της βαθμολόγησης με διαχωρισμό ανά κριτήριο και όχι όσον αφορά ειδικώς το πρώτο στάδιο ανά προσφορά επί του συνόλου των κριτηρίων), είναι εσφαλμένη διότι δύναται να

καταλήξει στη λήψη υπόψη προσφοράς μη αποδεκτής στη διαμόρφωση της βαθμολογίας των λοιπών προσφορών. Στο επόμενο βήμα, λαμβάνει χώρα η βαθμολογία των προσφορών άνω του 100, δηλαδή από 0 έως 20, η οποία σε αντίθεση με το πρώτο βήμα, διεξάγεται ανά κριτήριο αξιολόγησης και συγκριτικά μεταξύ των προσφορών που ήδη εξασφαλίσθηκε στο πρώτο βήμα ότι είναι τουλάχιστον αποδεκτές και ληπτές υπόψη για τη διαμόρφωση των βαθμολογιών των έτερων προσφορών. Από τα ληπτέα υπόψη στο δεύτερο αυτό βήμα διαχωρίζονται όσα απλά αναφέρονται στις ελάχιστες απαιτήσεις, που ήδη κρίθηκαν στο προηγούμενο βήμα, ώστε να αξιολογείται αποκλειστικά η υπέρ του ελαχίστου πλήρωση των κριτηρίων και όχι η εν όλω προσφορά. Και αυτό διότι κατά την ως άνω διάταξη η άνω του 100 βαθμολογία εξάγεται αποκλειστικά με βάση την υπερκάλυψη. Το δεύτερο αυτό βήμα διαχωρίζεται πρώτον, στη διασκέδαση κατάταξη των προσφορών και των μεταξύ τους ποιοτικών, ή αναλόγως κριτηρίου αξιολόγησης ποσοτικών, διαφορών και δεύτερον, στην αντιστοίχιση των προσφορών με τη συγκεκριμένη βαθμολογία τους επί τη βάση της προηγηθείσας μεταξύ τους κατάταξης και εντοπισμού του μεγέθους και εύρους των διαφορών τους, καθώς η βαθμολογική διαφορά πρέπει να ανταποκρίνεται στην αποτυπωθείσα στις τεχνικές προσφορές, ποιοτική και ποσοτική διαφοροποίηση του βαθμού υπερκάλυψης από κάθε προσφορά του κριτηρίου. Η αντιστοίχιση αυτή συνιστά και την εξαγωγή της ανά κριτήριο βαθμολογίας άνω του 100, δηλαδή τη βαθμολόγηση από 0 έως 20. Δεδομένου ότι η συγκριτική αυτή βαθμολόγηση πρέπει κατά νόμο να αυξάνει αναλόγως του βαθμού υπερπλήρωσης και συνεπώς να κινείται ανοδικά από 0 προς 20, η ως άνω αντιστοίχιση πρέπει να διεξάγεται από τη συγκριτικά χειρίστη αποδεκτή προσφορά προς τη βέλτιστη συγκριτικά αποδεκτή προσφορά. Δηλαδή, η βαθμολογία αυξάνει προοδευτικά, από αυτήν της συγκριτικά μειονεκτούσας προσφοράς, η οποία εξάγεται επί τη βάση του βαθμού εκ μέρους της υπερκάλυψης επί των ελαχίστων, ήτοι καθ' ο μέρος της αντιστοιχεί βαθμολογία άνω του 100 και έπειτα κάθε επόμενης πλεονεκτούσας έναντι αυτής, με τη βαθμολογία κάθε επόμενης να απέχει από την προηγούμενη μικρότερη κατά τον βαθμό που απέχει ποιοτικά από αυτήν και τα ανωτέρω με

κλιμάκωση προς τη βέλτιστη βαθμολογία. Τα ως άνω δεν έχουν την έννοια ότι η αναθέτουσα οφείλει τυχόν να διαρθρώνει την αιτιολογία των βαθμολογιών της με την αναγραφή ή αναφορά των παραπάνω επιμέρους βημάτων ούτε ότι η βαθμολόγηση διασπάται διαδικαστικά, αλλά εκφράζουν τον κατά νόμο τρόπο και λογική μέθοδο με τον οποίο πρέπει να εξάγεται η βαθμολογία, η δε αιτιολογία της αναθέτουσας αρκεί να μην προκύπτει πως παραβιάζει τα ανωτέρω. Σε κάθε περίπτωση, τα ανωτέρω αποτυπώνουν το γράμμα του νόμου, αφού το ίδιο το άρ. 86 παρ. 13, ως και η αντίστοιχη εξάλλου διάταξη της παρούσας διακήρυξης, αναφέρει στο β' εδάφιο του τον τρόπο λήψης βαθμολογίας 100 και περαιτέρω στο γ' εδάφιο του αναφέρεται στην αύξηση της βαθμολογίας του β' εδαφίου, ήτοι της βαθμολογίας βάσης, δηλαδή του 100 προς και έως το 120, ήτοι κατά 20 μονάδες συνδέοντας την αιτιολογία της αύξησης αυτής με την υπερκάλυψη των απαιτήσεων του κριτηρίου. Σημειωτέον δε, ότι η παραπάνω διάταξη θέτει τη βαθμολογία 120 ως το τελικό σημείο στο οποίο δύναται να καταλήξει η αυξητική της καταρχήν βαθμολογίας 100, αξιολόγηση της υπερκάλυψης και όχι ως μια βάση που επιτυγχάνεται από τη βέλτιστη προσφορά και με τις βαθμολογίες των χειρότερων αυτής προσφορών να προσδιορίζονται κατά ανάλογη μείωση από το 120 με κατώτατο σημείο το 100. Από τη δε διατύπωση της διάταξης «*Η βαθμολογία είναι 100... Η βαθμολογία αυτή αυξάνεται έως 120 βαθμούς...*» επιβεβαιώνεται ότι η κατά νόμο βαθμολόγηση λαμβάνει χώρα αυξητικά από τη βάση 100 και προς τα άνω έως και το 120, και όχι αντίστροφα, ήτοι μειωτικά από το 120 προς τα κάτω και έως το 100, δηλαδή η συγκριτική βαθμολόγηση της υπερκάλυψης (0 έως 20 πλέον του 100) διεξάγεται από το 0, ήτοι το ελάχιστο αποδεκτό προς το 20 και όχι από το 20 προς τα κάτω, αναλόγως πόσο απέχουν και διαφέρουν οι χειρότερες προσφορές από τη συγκριτικά καλύτερη. Σε κανένα δε σημείο δεν προβλέπεται ότι η τυχόν βέλτιστη και μέγιστα υπερκαλύπτουσα τις απαιτήσεις προσφορά βαθμολογείται ή πρέπει να βαθμολογηθεί με 120. Αντίθετα, από το γράμμα της διάταξης προκύπτει ότι το 120 τίθεται υπό την έννοια του ορίου, πάνω από το οποίο κάθε υπερκάλυψη είναι αδιάφορη για την κρίση περί της πλέον συμφέρουσας προσφοράς, εξ ου και η όποια υπερβάλλουσα

υπερκάλυψη δεν προσμετράται υπέρ του προσφέροντος. Τούτο δεν σημαίνει βέβαια ότι η βαθμολόγηση μπορεί να διεξάγεται με τρόπο που ευνοεί τις χειρότερες προσφορές, ήτοι με τρόπο που δεν αποτυπώνει τη συγκριτική διαφορά τους από τη βέλτιστη (η οποία θα υποβαθμολογείτο συγκριτικά αν οι χειρότερες προσφορές είχαν βαθμολογηθεί ιδιαίτερα υψηλά, καθώς η ίδια δεν μπορεί να υπερβεί το 120), αλλά ότι η βαθμολόγηση πρέπει να λαμβάνει χώρα με τρόπο που συνδυάζει την εκατέρωθεν, ήτοι μεταξύ της κάθε καλύτερης και κάθε χειρότερης προσφοράς, τήρηση του ενιαίου μέτρου κρίσης με τις ανάγκες του συμβατικού αντικειμένου και το περιεχόμενο του ανά περίπτωση κριτηρίου αξιολόγησης. Και ναι μεν η αναθέτουσα έχει τη διακριτική ευχέρεια κατ' ανέλεγκτη τεχνική κρίση της να διαμορφώνει τη βαθμολογία των προσφορών, αυτή όμως η ανέλεγκτη κρίση αφορά τον τρόπο με τον οποίο εκλαμβάνει, αξιολογεί και εν τέλει κρίνει την ποιότητα των προσφορών και τις μεταξύ τους διαφορές, βάσει των σταθμίσεων στις οποίες προβαίνει και του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζει τις τεθείσες από τη διακήρυξη παραμέτρους ως προς την εξαγωγή του πορίσματός της περί της ποιότητας κάθε προσφοράς. Όμως, η ως άνω τεχνική κρίση δεν δύναται να φθάνει στο σημείο όπου είναι ανατιολόγητη ή εκ της ίδιας της αιτιολογίας προκύπτει ως αντιφατική, άνιση και αυθαίρετη. Τέτοια περίπτωση υπάρχει αφενός, όταν η ίδια η προσβαλλομένη πράξη βαθμολόγησης (ήτοι κατά κανόνα το επικυρωθέν δι' αυτής πρακτικό) περιλαμβάνει αιτιολογικά ερείσματα για τη βαθμολογία κάθε προσφοράς, τα οποία όμως ερείδονται επί εσφαλμένων προϋποθέσεων που δεν βρίσκουν έρεισμα στη διακήρυξη ή τις προσφορές ή δεν λαμβάνουν υπόψη στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη ή λαμβάνουν υπόψη στοιχεία που δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη ή οδηγούν σε αντιφατικά συμπεράσματα ή δείχνουν ότι η αναθέτουσα αξιολόγησε κατά διαφορετικό τρόπο προσφορές τις οποίες η ίδια η αιτιολογία της παρουσιάζει με ίδιες και αντίστοιχες κρίσεις ή κατά ίδιο τυχόν τρόπο προσφορές που οι ίδιες οι αξιολογικές εκτιμήσεις της αιτιολογίας δείχνουν ότι τελούσαν σε διαφορετικό μεταξύ τους επίπεδο, αφετέρου όταν από την ίδια την αιτιολογία προκύπτει ότι η εν τέλει συγκριτική βαθμολογική διαφορά μεταξύ των προσφορών δεν έχει έρεισμα στις, ανέλεγκτες σε κάθε περίπτωση

αξιολογικές παρατηρήσεις της, ήτοι προκύπτει είτε ιδιαίτερα μεγάλη διαφορά χωρίς όμως η αιτιολογία να δύναται να δικαιολογήσει κάτι τέτοιο είτε ιδιαίτερα μικρή διαφορά, όταν η ίδια η αιτιολογία εμφανίζει σημαντικές αξιολογικές διαφοροποιήσεις είτε η διαφορά προκύπτει χωρίς να ληφθούν υπόψη κρίσιμα κατά τη διακήρυξη στοιχεία των προσφορών ή τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη είναι μέρος μόνο αυτών που έπρεπε να έχουν ληφθεί είτε προκύπτουν ίδιες διαφοροποιήσεις περισσότερων προσφορών σε σχέση με μια άλλη, όμως έκαστη από τις πρώτες έχει λάβει διαφορετική βαθμολογία. Και τούτο, διότι το ανέλεγκτο της τεχνικής κρίσης πρώτον, δεν σημαίνει ανεξέλεγκτο αυτής ούτε δύναται το ανέλεγκτο αυτό να εφαρμόζεται ως δικαιολογία σε αυθαιρεσίες, δεύτερον, η βαθμολογία πρέπει να είναι αιτιολογημένη και η αιτιολογία της αναθέτουσας ως προς τη βαθμολόγηση ελέγχεται ως προς τυχόν αοριστία, ασάφεια, αντιφάσεις και μη πληρότητα, τρίτον, η βαθμολόγηση πρέπει να τελεί υπό την αρχή του ενιαίου μέτρου κρίσης και αντιμετώπισης των προσφορών, της συγκριτικής αξιολόγησης και της ίσης μεταχείρισης ως και της διαφάνειας και τέταρτον, και κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, το ανέλεγκτο της τεχνικής κρίσης αφορά αυτήν καθαυτή την αξιολογική εκτίμηση των οργάνων αξιολόγησης και όχι τα ληπτέα υπόψη από αυτήν στοιχεία, την τήρηση των ίδιων των παραμέτρων αξιολόγησης που θέσπισε η διακήρυξη, τον ενιαίο τρόπο εφαρμογής της αξιολογικής κρίσης και τον λογικό τρόπο αντιστοίχισης της κρίσης αυτής σε βαθμολογία, η οποία πρέπει να πληροί τις παραπάνω αρχές. Προφανώς δε, τα ως άνω ισχύουν όταν η διακήρυξη δεν προβλέπει συγκεκριμένο ειδικότερο τρόπο βαθμολογίας μεταξύ 100 έως 120, δηλαδή ειδικό σύστημα λήψης των βαθμών αυτών ή το κριτήριο αξιολόγησης δεν αφορά αμιγώς ποσοτικά μεγέθη, περιπτώσεις όπου το όργανο αξιολόγησης οφείλει να εφαρμόσει είτε το οικείο σύστημα που καθιέρωσε η διακήρυξη είτε τους σχετικούς μαθηματικούς κανόνες και όχι να βαθμολογεί κατά ίδια εκτίμηση, άλλως η βαθμολογία θα είναι μη αντικειμενική, άνιση και εσφαλμένη. Αντίστοιχα, όταν η ίδια η αιτιολογία της βαθμολογίας, καίτοι η διακήρυξη δεν διευκρινίζει ρητά τούτο, αναφέρει ότι η βαθμολόγηση έλαβε χώρα βάσει ποσοτικών και μαθηματικών παραμέτρων ή αριθμητικών συσχετίσεων μεταξύ

των προσφορών, η βαθμολόγηση ελέγχεται όσον αφορά τον ορθό τρόπο εφαρμογής των ίδιων των ως άνω μεθοδολογιών που η ίδια η αιτιολογία μνημονεύει, σε περίπτωση δε που δεν προκύπτει αυτό, η αιτιολογία είναι αόριστη και αντιφατική.

29. Επειδή, όμως, στην ειδικότερη περίπτωση όπου η ίδια η διακήρυξη δεν αναφέρεται ανά κάθε επιμέρους κριτήριο αξιολόγησης σε ειδικές επιμέρους ελάχιστες απαιτήσεις και προδιαγραφές, των οποίων η κάλυψη επιφέρει βαθμολόγηση τουλάχιστον 100 και η κάθε περαιτέρω υπερκάλυψη βαθμό άνω του 100 και έως 120 ή σε επιμέρους επιθυμητά ή αξιολογούμενα θετικά στοιχεία των προσφορών, εξυπακούεται πως σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, απαγορεύεται η ανεξέλεγκτη εκ μέρους της αναθέτουσας ερμηνεία της διακήρυξης τόσο κατά τρόπο που θα οδηγεί σε αποκλεισμό προσφοράς βάσει απαίτησης που δεν προέκυπτε με σαφήνεια από τα έγγραφα της σύμβασης, όσο και κατά τρόπο που θα καταλήγει σε αυθαίρετη βαθμολογία και εν τέλει επιλογή αναδόχου, δια της τυχόν λήψης υπόψη ως αξιολογούμενων παραμέτρων στοιχείων ασχέτων με το συμβατικό αντικείμενο αλλά και το ανά περίπτωση περιεχόμενο κάθε κριτηρίου αξιολόγησης ή της συγκριτικής υποβαθμολόγησης ή υπερβαθμολόγησης προσφορών βάσει στοιχείων που δεν προκύπτουν από τα έγγραφα των προσφορών ή δεν συνεχονται ουσιωδώς και κατ' εύλογο τρόπο με το αντικειμενικό περιεχόμενο του κριτηρίου αξιολόγησης. Στις περιπτώσεις αυτές, αφενός δεν είναι νόμιμη βαθμολόγηση κάτω του 100, αφού αυτή προϋποθέτει όχι απλά συγκριτική υστέρηση προσφοράς από άλλη, αλλά μη κάλυψη ρητής απαίτησης της διακήρυξης, αφετέρου η όποια άνω του 100 βαθμολόγηση θα πρέπει να ερείδεται σε κατ' ενιαίο, ισότιμο και σαφές συγκριτικό κριτήριο συναξιολόγηση και αντιπαραβολή των προσφορών σε σχέση, αν μη τι άλλο, με το περιεχόμενο του ανά περίπτωση κριτηρίου αξιολόγησης, όπως τουλάχιστον αυτό προκύπτει βάσει των όποιων τυχόν υπάρχοντων όρων της διακήρυξης και πάντα σε συνδυασμό τουλάχιστον με το συμβατικό αντικείμενο και την κατά τεκμήριο φύση του. Δηλαδή, στις περιπτώσεις όπου δεν προκύπτει με σαφήνεια από τα

έγγραφα της σύμβασης ούτε ελάχιστο ανά κάθε κριτήριο αξιολόγησης απαιτούμενο επίπεδο για την πλήρωσή του ούτε οιαδήποτε πρόβλεψη ως προς τις παραμέτρους και τα ειδικότερα στοιχεία που θα ληφθούν υπόψη για τη σύγκριση των προσφορών και τη βαθμολογική επ' αυτών κρίση, η βαθμολογία εξάγεται με βάση τη σύγκριση περί του ποια προσφορά είναι, συγκριτικά, εκατέρωθεν καλύτερη σε σχέση με τις υπόλοιπες όσον αφορά το περιεχόμενο (άρα και τα εύλογα σε σχέση με αυτό, επιθυμητά στοιχεία) η αξιολόγηση του οποίου επιχειρείται δια του κάθε επιμέρους κριτηρίου αξιολόγησης. Επομένως, στις ως άνω περιπτώσεις και καθ' ο μέρος η διακήρυξη δεν ορίζει με σαφήνεια όχι απλά ελάχιστο αλλά και απαιτούμενο και στοιχειώδες περιεχόμενο ανά κριτήριο αξιολόγησης, η κατά τη σκ. 28, αξιολόγηση, κατ' εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης και της ίσης μεταχείρισης, αλλά και προς εξυπηρέτηση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού και του δημοσίου συμφέροντος, λαμβάνει χώρα αμιγώς συγκριτικά, ήτοι κατ' αντιπαράθεση μεταξύ των προσφορών, ως προς τα σχετικά με το περιεχόμενο του κάθε κριτηρίου και το συμβατικό αντικείμενο, χαρακτηριστικά των προσφορών τους..

30. Επειδή, κατά το άρ. 2.4.3 στοιχ. δ' της Διακήρυξης περί του περιεχομένου της τεχνικής προσφοράς ορίζεται ότι *“Στην τεχνική προσφορά περιλαμβάνεται περιγραφή των εργασιών καθαριότητας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα Ι της παρούσας και: Πρόταση για τη δυνατότητα αντιμετώπισης του έργου, στην οποία θα γίνεται ειδική περιγραφή των μηχανημάτων και του εξοπλισμού που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, για την καθαριότητα των επιμέρους και του συνόλου των εγκαταστάσεων του..... Πρόταση της οργάνωσης που προτείνει για την παροχή των υπηρεσιών του, που θα περιλαμβάνει και λεπτομέρειες για τη συνεχή διατήρηση του απαιτούμενου επιπέδου καθαριότητας, αλλά και κάθε άλλη ενέργεια που καλείται να υλοποιήσει στη διάρκεια της εργολαβίας, τα μέτρα ασφαλείας προς αποφυγή ατυχημάτων του προσωπικού και φθορών στις εγκαταστάσεις. Νέες προτάσεις βελτίωσης των μεθόδων καθαρισμού και διατήρησης του απαιτούμενου επιπέδου καθαριότητας θα αξιολογηθούν από την Επιτροπή.*

Πρόταση της μεθοδολογίας που θα εφαρμόσει ο διαγωνιζόμενος για τον εσωτερικό έλεγχο και την επόπτευση των εργασιών καθαριότητας των εγκαταστάσεων. Την προτεινόμενη στελέχωση της Ομάδας Καθαριότητας, που θα χρησιμοποιηθεί για την παροχή των απαιτούμενων υπηρεσιών, με βιογραφικά σημειώματα των προτεινόμενων στελεχών που θα τεθούν επικεφαλής της πιο πάνω ομάδας. Στοιχεία για την εκπαίδευση του προσωπικού καθαριότητας.”. Τα ως άνω εξάλλου προβλέπονται ως “στοιχεία και δικαιολογητικά για την συμμετοχή των προσφερόντων στη διαγωνιστική διαδικασία περιλαμβάνουν, επί ποινή αποκλεισμού...δ)” κατά το πρώτο εδάφιο του όρου 2.4.3 στους ορισμούς του οποίου υπάγονται και τα υπό δ’ περί τεχνικής προσφοράς. Κατά τον δε όρο 2.3 της διακήρυξης ορίζεται ότι “2.3.1 Κριτήριο ανάθεσης της Σύμβασης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει της βέλτιστης σχέσης ποιότητας τιμής και θα προκύψει βάσει των ακόλουθων κριτηρίων: ΟΜΑΔΑ Α: Α1 Πληρότητα της δυνατότητας αντιμετώπισης του έργου της καθαριότητας των επιμέρους και του συνόλου των εγκαταστάσεων του σε σχέση με τον προτεινόμενο μηχανικό και τεχνικό εξοπλισμό ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ 40%, Α2: Πληρότητα, ρεαλιστικότητα, αποτελεσματικότητα προτεινόμενης οργάνωσης για την παροχή των υπηρεσιών καθαριότητας ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ 30%, ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ ΟΜΑΔΑΣ Α 70%, ΟΜΑΔΑ Β: Β1 Αξιοπιστία και ρεαλιστικότητα της μεθοδολογίας εσωτερικού ελέγχου και επόπτευσης των εργασιών καθαριότητας ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ 20%, Β2 Διαδικασίες διαρκούς επιμόρφωσης του προσωπικού καθαριότητας και ειδική εκπαίδευση της προτεινόμενης στελέχωσης της ομάδας καθαριότητας ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ 10%, ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ ΟΜΑΔΑΣ Β 30%, ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ 100% 2.3.2 Βαθμολόγηση και κατάταξη προσφορών Η βαθμολόγηση κάθε κριτηρίου αξιολόγησης κυμαίνεται από 100 βαθμούς στην περίπτωση που ικανοποιούνται ακριβώς όλοι οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών, αυξάνεται δε μέχρι τους 120 βαθμούς όταν υπερκαλύπτονται οι απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου. Κάθε κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται αυτόνομα με βάση τα στοιχεία της προσφοράς...”.

Περαιτέρω, στο Παράρτημα Ι ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ και δη στο ΜΕΡΟΣ Α ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ορίζονται τα εξής “Για την εκτέλεση του συνόλου των εργασιών καθαριότητας (καθημερινός και προγραμματισμένος καθαρισμός) των εσωτερικών και εξωτερικών χώρων των κτιρίων, απαιτούνται τουλάχιστον 235 θέσεις εργασίας δωρης απασχόλησης. Οι επόπτες του έργου βαρύνουν τον ανάδοχο. Το προσωπικό της εργολαβίας αυτής είναι αποκλειστικά προσωπικό του αναδόχου. Ο ανάδοχος είναι αποκλειστικά υπεύθυνος, ως τεχνικός διευθυντής, για κάθε ζημία ή βλάβη που θα προξενηθεί από εργατικό ή μη ατύχημα στο προσωπικό που απασχολεί για την υλοποίηση του παραπάνω έργου. Ο ανάδοχος είναι υποχρεωμένος να τηρεί τους Νόμους και τις Διατάξεις που ισχύουν για την υγεία και την ασφάλεια του προσωπικού του, για την αποφυγή ατυχημάτων σε βάρος του παραπάνω προσωπικού ή τρίτων. Ο ανάδοχος πρέπει να έχει τη δυνατότητα ενίσχυσης της καθαριότητας σε περιπτώσεις υψηλών προσκεκλημένων, εκδηλώσεων ή όποτε ζητηθεί. Το προσωπικό που θα εργάζεται στον ανάδοχο θα τυγχάνει της συναίνεσης του , λόγω της ιδιαιτερότητας των χώρων του (εργαστήρια, χημικά αντιδραστήρια κλπ). Το τελικό πρόγραμμα εργασίας θα οριστικοποιηθεί από τη συνεργασία του Αναδόχου με το στο πλαίσιο ενός κοινά αποδεκτού σχεδίου καθαριότητας. ... ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ Ως “καθαρισμός” ορίζεται η εκτέλεση των επιμέρους εργασιών που αναλυτικά περιγράφονται κατωτέρω, καθώς και η επιμέλεια και ο έλεγχος καθαριότητας και υγιεινής των χώρων του Ειδικότερα ο “καθαρισμός” διακρίνεται στον : 1. «Τακτικό καθαρισμό» που θα γίνεται σε καθημερινή βάση όλες τις εργάσιμες ημέρες της εβδομάδας, με σκοπό τη διατήρηση της καθαριότητας, καθ’ όλη τη διάρκεια της ημέρας στους χώρους του σε βάρδιες (6:00 – 22:00) 2. «Καθημερινό καθαρισμό» των χώρων της Κεντρικής Βιβλιοθήκης και των ζωοστασίων και νοσηλευτηρίων της Κτηνιατρικής Σχολής (Δευτέρα - Κυριακή) σε βάρδιες (8 θέσεις εργασίας). 3. «Περιοδικό καθαρισμό» που θα γίνεται με προκαθορισμένη συχνότητα (Σάββατο), σύμφωνα με πρόγραμμα που θα υποβάλλει ο κάθε διαγωνιζόμενος. 4. Καθαρισμός κτιρίων Καλάνδρας (μία θέση εργασίας).

Επιπρόσθετα, είτε πρόκειται για "καθημερινό" είτε για "περιοδικό καθαρισμό" των χώρων του σε ενδεικτική και όχι περιοριστική απαρίθμηση, περιλαμβάνονται ειδικότερα τα εξής: Καθημερινές εργασίες -Άδειασμα καλαθιών αχρήστων και τοποθέτηση νάilon σακούλας. -Καθαρισμός από ρύπους των δαπέδων, (σκούπισμα, σφουγγάρισμα σκληρών δαπέδων ή αναρρόφηση σκόνης μοκετών) και καθαρισμός τοίχων και οροφών τοπικά όπου απαιτείται. - Καθαρισμός από σκόνη των ελεύθερων επιφανειών, ραφιών, βιβλιοθηκών, ντουλαπιών, σωμάτων θέρμανσης κ.λ.π. -Σκούπισμα και σφουγγάρισμα κλιμακοστασίου και κιγκλιδωμάτων αν υπάρχουν. -Πλύσιμο και απολύμανση λεκανών – ουρητήρων – νιπτήρων εσωτερικά και εξωτερικά. -Πλύσιμο πλακιδίων δαπέδου WC και χρησιμοποίηση αποσμητικού και απολυμαντικού υγρού απορρυπαντικού. -Καθαρισμός σαπυνοθηκών και καθημερινή συμπλήρωση υγρού σαπουνιού και χαρτιού υγείας και χεριών στις ανάλογες θήκες και ενός ανταλλακτικού. -Καθαρισμός καθρεπτών και δοχείων απορριμμάτων. -Καθαρισμός επιφανειών, επίπλων και δαπέδων των αιθουσών διδασκαλίας, αναγνωστηρίων με σκούπισμα και σφουγγάρισμα των ξύλινων επιφανειών των εδράνων, καθισμάτων κλπ. -Τα απορρίμματα θα τοποθετούνται σε πλαστικούς σάκους και θα μεταφέρονται στους χώρους συγκέντρωσης έξω από κάθε κτίριο και σε σημεία που θα υποδειχθούν από την υπηρεσία. -Σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών η αποκομιδή των απορριμμάτων θα γίνεται με ευθύνη και μέσα του αναδόχου. -Όλα τα υλικά που θα χρησιμοποιηθούν, αναλώσιμα και μη (υγρό σαπουνιού, χαρτί υγείας, χαρτί χεριών, σακουλές, φόρμες, σφουγγαρίστρες, ξεσκονόπανα, μηχανήματα, σκούπες, κ.λ.π.), βαρύνουν αποκλειστικά τον ανάδοχο. Όλα τα υγρά καθαρισμού (σαπούνια-απορρυπαντικά) θα είναι φιλικά στο περιβάλλον (οικολογικά). -Άμεση ενημέρωση οποιουδήποτε προβλήματος, φθοράς ή ζημίας που αφορά την εύρυθμη λειτουργία καθώς και τη διατήρηση των όρων υγιεινής των χώρων του παραρτήματος Α'. -Μεταφορά των χαρτικών ειδών στους ειδικούς κάδους ανακύκλωσης. Προγραμματισμένες περιοδικές εργασίες -Καθαρισμός των γραφείων και λοιπών επίπλων με νωπό πανί ή wettex, εμπλουτισμένο με διάλυμα νερού και ουδέτερο υγρό καθαρισμού, μία φορά την εβδομάδα. -

Αφαίρεση των αποτυπωμάτων των χεριών από πόρτες, τοίχους πόμολα και γενικά από κάθε στιλπνή επιφάνεια, μία φορά την εβδομάδα. -Γενικός καθαρισμός WC, μία φορά την εβδομάδα (βαθύς καθαρισμός πλακιδίων τοίχων, ειδών υγιεινής, φωτιστικών, οροφών κλπ). -Καθαρισμός εξωτερικών κοινόχρηστων χώρων (εκτός πρασίνου), αίθριων-ημιυπαίθριων χώρων, κοινοχρήστων πλακόστρωτων τμημάτων, χώρων στάθμευσης, εντός της Πανεπιστημιούπολης, μία φορά την εβδομάδα. Επιπρόσθετα, σε έκτακτες περιπτώσεις (πχ. θεομηνίες, πλημμύρες, εορταστικές εκδηλώσεις κτλ.), θα πραγματοποιείται επιπλέον καθαρισμός των ως άνω χώρων, κατόπιν εντολής της Υπηρεσίας, έως 12 φορές το χρόνο. -Καθαρισμός όλων των υαλοπινάκων εσωτερικά και εξωτερικά ανά δίμηνο (εφόσον δεν απαιτείται χρήση ειδικών ανυψωτικών). -Γενικός καθαρισμός γραφείων ανά τρίμηνο (κάθετες επιφάνειες ύψους άνω των 2m, βιβλιοθήκες, φωτιστικά, κ.λ.π.). -Καθαρισμός σχαρών και φρεατίων όμβριων υδάτων και απόφραξη τους ανά τρίμηνο. - Καθαρισμός δωματίων με ιδιαίτερη φροντίδα στον έλεγχο και καθαρισμό των υδρορροών και σχαρών, ανά τρίμηνο. -Μυοκτονία και εντομοκτονία όλων των στεγασμένων χώρων κάθε τετράμηνο ή και σε μικρότερο χρονικό διάστημα, εφόσον υπάρξει σχετική ανάγκη. -Βαθύς καθαρισμός των δαπέδων, διαδρόμων που αντιστοιχούν στους χώρους (τρίψιμο – γυάλισμα δαπέδων και υγρό πλύσιμο μοκετών) ανά εξάμηνο. -Καθαρισμός όλων των εξωτερικών υαλοπινάκων με ειδικά ανυψωτικά μηχανήματα του αναδόχου όπου απαιτείται, μία φορά το χρόνο. ΣΤΟΛΕΣ Το προσωπικό του αναδόχου θα φέρει υποχρεωτικά ομοιόμορφες στολές (φόρμες εργασίας χειμερινές και θερινές) που θα αναγράφουν “Καθαριότητα", η δαπάνη των οποίων θα βαρύνει τον ανάδοχο. Όλοι οι εργαζόμενοι θα φέρουν στην εμπρόσθια επιστήθια θέση της στολής τους ταμπελάκι με ευκρινές το ονοματεπώνυμό τους, σύμφωνα με τις υποδείξεις του ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ : Οι χώροι που είναι εγκατεστημένες υπηρεσίες του Πανεπιστημίου και θα καθαρίζονται ανέρχονται σε 610.000 τ.μ. περίπου και είναι οι παρακάτω: α. Τα κτίρια στη που περικλείονται από τις οδούς - - - (εντός) . β. Τα κτίρια ιδιοκτησίας ή χρήσης του που

βρίσκονται στη εκτός campus : ... γ. Τα κτίρια ιδιοκτησίας ή χρήσης του που βρίσκονται εκτός δ. Οι χώροι στη που είναι εγκατεστημένα τα ζωοστάσια και νοσηλευτήρια ζώων του στα κτίρια : ... Σε περίπτωση ενοικίασης νέων χώρων, τότε οι χώροι αυτοί θα ενταχθούν στον παραπάνω πίνακα. Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις περιλαμβάνονται και τα πλακόστρωτα και οι περιαύλιοι χώροι οι οποίοι περικλείουν τα παραπάνω κτίρια....”.

31. Επειδή, από τα ως άνω πάντως προκύπτει, ότι η διακήρυξη ουδόλως προσδιόρισε ειδικότερες παραμέτρους με τις οποίες θα βαθμολογηθούν τα επιμέρους 4 κριτήρια αξιολόγησης, παρά μόνο ανέφερε ονομαστικά αυτά στον όρο 2.3.1 της διακήρυξης και ανέφερε όλως σχηματικά τέσσερις, μία για κάθε κριτήριο αξιολόγησης, προτάσεις που πρέπει να προσκομιστούν από τους προσφέροντες, οι οποίες και συγκροτούν το σύνολο των όρων που διέπουν κάθε κριτήριο αξιολόγησης καταλείποντας στους προσφέροντες κάθε ελευθερία να προσκομίσουν οτιδήποτε οι ίδιοι κρίνουν ως σχετικό με το κάθε κριτήριο αξιολόγησης και τις παραπάνω προτάσεις, καθιερώνοντας έτσι ένα όλως ελεύθερο σύστημα αξιολόγησης και στοιχειοθέτησης εκ μέρους των προσφερόντων των οικείων ανά κριτήριο προσόντων τους, χωρίς καμία κατεύθυνση για τα ανά επιμέρους κριτήριο αντικείμενα ειδικότερης απόδειξης και αξιολόγησης ως και μέσα στοιχειοθέτησης των οικείων βαθμολογούμενων προσόντων, πέραν της αναφοράς στο Παράρτημα Ι Μέρος Α' της διακήρυξης στις ενδεικτικές υποχρεώσεις των αναδόχων και τη δι' αυτού περιγραφή του ελάχιστου φυσικού αντικειμένου της υπό ανάθεση σύμβασης. Ομοίως σημειωτέον, ότι ναι μεν από τον όρο 2.4.3.δ της διακήρυξης ζητούνται τέσσερις προτάσεις, πλην όμως δεν ορίζεται ότι κάθε μία από αυτές αξιολογείται τυχόν κατ' αποκλειστικότητα ανά συγκεκριμένο κριτήριο αξιολόγησης, αλλά προκύπτει ότι το σύνολο των δι' αυτών προτεινομένων λαμβάνεται υπόψη για τη βαθμολόγηση εκάστου κριτηρίου αξιολόγησης, πάντα αναλόγως της υπαγωγής και της σχετικότητας τους με το περιεχόμενο αυτού. Περαιτέρω, από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι

προσφέροντες δύναντο να διατυπώσουν την πρότασή τους με την προσκόμιση οιοδήποτε εν γένει εγγράφου και δη περισσότερων τυχόν αυτοτελών επιμέρους εγγράφων που εν συνόλω και κατά μεταξύ τους συναρμογή συγκροτούν το σύνολο της έκαστης προτάσεώς τους. Συνεπώς, και κατά συνδυασμό όλων των ανωτέρω, ελλείπει δε ειδικότερου σαφούς όρου της διακήρυξης, αξιολογητέο ανά κάθε κριτήριο αξιολόγησης ήταν οτιδήποτε προέκυπτε από το σύνολο των εγγράφων της προσφοράς, αναλόγως της σχετικότητάς τους με το ανά περίπτωση κριτήριο, χωρίς κανένα σχετικό περιορισμό ως προς τον τρόπο διατύπωσης, άθρωσης και συγγραφής της οικείας από τις τέσσερις ζητούμενες ως άνω προτάσεις. Εξάλλου, το γεγονός ότι το ως άνω Μέρος Α' αναφέρεται σε ενδεικτική και όχι περιοριστική απαρίθμηση της ανάλυσης εργασιών καθαρισμού, έχει την έννοια ότι οι παραπάνω εργασίες συνιστούν οπωσδήποτε μέρος του φυσικού αντικειμένου, χωρίς να αποκλείεται η προσθήκη και περαιτέρω εργασιών.

32. Επειδή, όσον αφορά το ζήτημα αντιμετώπισης “εκτάκτων αναγκών” που, όπως προκύπτει και από τις Απόψεις της αναθέτουσας ως και το αντικείμενο των προσφυγών, ελήφθη ιδιαίτερος υπόψη από την αναθέτουσα όσον αφορά το ως άνω κριτήριο αξιολόγησης Α1, το Μέρος Α του Παραρτήματος Ι ως και η εν γένει διακήρυξη περιλαμβάνει μόλις δύο σχετικές αναφορές και συγκεκριμένα πρώτον *“Τα απορρίμματα θα τοποθετούνται σε πλαστικούς σάκους και θα μεταφέρονται στους χώρους συγκέντρωσης έξω από κάθε κτίριο και σε σημεία που θα υποδειχθούν από την υπηρεσία. -Σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών η αποκομιδή των απορριμμάτων θα γίνεται με ευθύνη και μέσα του αναδόχου”*, περίπτωση που αναφέρεται στην αποκομιδή των απορριμμάτων της αναθέτουσας από τους χώρους αυτής προς τους αδειοδοτημένους χώρους απόρριψής τους, σε περίπτωση που οι οικείες υπηρεσίες του Δήμου που κανονικά παρέχουν αυτές δεν τις εκτελούν (επί παραδείγματι απεργία) και δεύτερον *“Καθαρισμός εξωτερικών κοινόχρηστων χώρων (εκτός πρασίνου), αίθριων-ημιυπαίθριων χώρων, κοινοχρήστων πλακόστρωτων τμημάτων, χώρων στάθμευσης, εντός της Πανεπιστημιούπολης,*

*μία φορά την εβδομάδα. Επιπρόσθετα, σε έκτακτες περιπτώσεις (πχ. θεομηνίες, πλημμύρες, εορταστικές εκδηλώσεις κτλ.), θα πραγματοποιείται επιπλέον καθαρισμός των ως άνω χώρων, κατόπιν εντολής της Υπηρεσίας, έως 12 φορές το χρόνο”, περίπτωση που αφορά των εκτός πρασίνου καθαρισμό των εξωτερικών κοινοχρήστων χώρων σε έκτακτες περιπτώσεις, αναλυόμενες είτε σε απρόβλεπτα περιστατικά που δημιουργούν με ραγδαίο τρόπο σημαντικό όγκο απορριμμάτων στους εξωτερικούς χώρους είτε σε περιπτώσεις όπου η αναθέτουσα επιθυμεί επιπλέον του ενός ανά εβδομάδα (Σάββατο) προγραμματισμένου περιοδικού καθαρισμού λόγω έκτακτων δραστηριοτήτων που θα λάβουν χώρα σε αυτούς τους εξωτερικούς χώρους. Πάντως, ουδόλως η διακήρυξη προβλέπει την εκ μέρους του αναδόχου εκτέλεση εργασιών πρασίνου, διανοίγματος οδών, εκχιονισμού, αποσόβησης καταστάσεων εκτάκτου κινδύνου, πολιτικής προστασίας, κοπής δένδρων, συνδρομής σε αποθήκευση ογκωδών αντικειμένων ή αποκομιδή οικοδομικών ή χωματουργικών αποβλήτων και δη μεγάλου όγκου. Αντίθετα, περιορίζεται κατά τα παραπάνω πρώτον στην αποκομιδή των τακτικών απορριμμάτων όταν δεν λειτουργούν οι οικείες υπηρεσίες του Δήμου, ανάγκη για την κάλυψη της οποίας, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του ως άνω όρου, οι προσφέροντες πρέπει να διαθέτουν το απαιτούμενο απορριμματοφόρο όχημα με τον αναγκαίο για τη λειτουργία εξοπλισμό του, και δεύτερον, στον απλό καθαρισμό, δηλαδή την αποκομιδή απορριμμάτων, των αύλειων και εν γένει εξωτερικών, πλην χώρων πρασίνου, κοινοχρήστων χώρων σε περίπτωση έκτακτης συνθήκης που προκαλεί άμεσο όγκο απορριμμάτων σε αυτούς τους χώρους. Περαιτέρω, όντως η διακήρυξη προβλέπει παραπάνω απόφραξη φρεατίων ομβρίων υδάτων από τον ανάδοχο, μυοκτονία και εντομοκτονία, βαύ καθαρισμό δαπέδων εσωτερικών χώρων, τρίψιμο και γυάλισμά τους και υγρό πλύσιμο μοκετών, όπως και καθαρισμό όλων των εξωτερικών υαλοπινάκων με ειδικά ανυψωτικά μηχανήματα του αναδόχου. Το γεγονός πως η διακήρυξη προβλέπει καθαρισμό “*όλων των εξωτερικών υαλοπινάκων με ειδικά ανυψωτικά μηχανήματα του αναδόχου όπου απαιτείται,*” σημαίνει προφανώς, ότι εφόσον κάποιοι υαλοπίνακες απέχουν καθ’ ύψος από το έδαφος σε βαθμό που δεν*

μπορούν να καθαριστούν παρά με ανύψωση των καθαριστών, τότε θα χρησιμοποιούνται τα ανυψωτικά μηχανήματα του αναδόχου με την ειδική σκαλωσιά στην οποία θα επιβαίνουν οι καθαριστές υαλοπινάκων. Δηλαδή ο όρος “όπου απαιτείται” αφορά τους υαλοπίνακες για τους οποίους απαιτείται και ουδόλως έχει την έννοια ότι δυνητικά μπορεί και να μην απαιτηθεί ή ότι επαφίεται στην κρίση της αναθέτουσας αν απαιτείται ή όχι. Τα δε κτίρια της αναθέτουσας που αφορά η προκείμενη διαδικασία σε πολλές περιπτώσεις είναι πολυώροφα ή διαθέτουν υαλοπίνακες σε μεγάλο ύψος, κατά τα διδάγματα της κοινής γνώσης και πείρας και οπωσδήποτε θα απαιτηθεί για ορισμένα από αυτά η χρήση ειδικών ανυψωτικών μηχανημάτων, γεγονός που ούτε οι προσφεύγοντες ούτε η αναθέτουσα αμφισβητούν. Αυτό φαίνεται και από την αντίστιξη με την έτερη πρόβλεψη αμέσως πιο πάνω στην ίδια σελ. 37 της διακήρυξης “*καθαρισμός όλων των υαλοπινάκων εσωτερικά και εξωτερικά ανά δίμηνο (εφόσον δεν απαιτείται χρήση ειδικών ανυψωτικών)*”. Η δε αυτή αντίστιξη, δηλαδή αν απαιτούνται λόγω ύψους ειδικά ανυψωτικά μηχανήματα, συνιστά και την αιτία διαφοροποίησης της περιοδικότητας εκτέλεσης της εργασίας, δηλαδή ανά έτος όταν λόγω ύψους απαιτείται ανυψωτικό, και ανά δίμηνο αν δεν απαιτείται ανυψωτικό (και επομένως είναι ευχερέστερος ο καθαρισμός των υαλοπινάκων). Σε κάθε όμως περίπτωση ουδόλως απαιτείται συγκεκριμένου τύπου ανυψωτικό, με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ή προδιαγραφές ούτε προκύπτει ότι απαιτείτο η απόδειξη των τεχνικών χαρακτηριστικών του ή η πρόταση αυτών και έκθεσή και ανάλυσή τους ή η απόδειξη διαθέσεώς τους, το περιεχόμενο δε του ως άνω όρου, ελάχιστο απαιτούμενο εξαντλείτο στο ότι έκαστος προσφέρων οφείλει να συμπεριλάβει στην πρόταση του, τόσο για το κριτήριο αξιολόγησης A1 όσο και για το A2 (όσον αφορά βέβαια την πλήρωση του ελαχίστου περιεχομένου αυτών) την παραπάνω εργασία εντός αυτών που θα τεθούν προς εκτέλεση και τη χρήση του ως άνω μηχανήματος, ως εν γένει ανωτέρω αναφέρεται ήτοι ως «ειδικό ανυψωτικό» στην εν γένει έκθεση των προτάσεων της προσφοράς του. Περαιτέρω, σε κανένα σημείο της η διακήρυξη δεν προβαίνει σε οιαδήποτε αναφορά σε τρόπο εποπτείας του έργου και μέσα, προγράμματα και

διαδικασίες ελέγχου αυτού ούτε θέτει οιαδήποτε ελάχιστη προδιαγραφή και οιοδήποτε αποδεικτικό αντικείμενο που θα πρέπει να συντρέχει ως προς τούτο απαραίτητως για την αποδοχή των προσφορών, αλλά ούτε ως επιθυμητό στοιχείο των προσφορών. Οι δε ως άνω τεχνικές προδιαγραφές συνιστούν το εν γένει πλαίσιο βάσει του οποίου θα αξιολογηθούν τα κριτήρια A1, A2 και B1 (περί του B2 βλ. παρακάτω). Ουδέν δε έτερο προκύπτει ως ελάχιστη απαίτηση για τα ως άνω κριτήρια πλην του παραπάνω περιγραφικού ελαχίστου περιεχομένου των τεχνικών προδιαγραφών και δη, αποκλειστικά και μόνο καθ' ο μέρος αυτές συνεχονται με τα ως άνω κριτήρια ή περιλαμβάνουν οιαδήποτε περί αυτών αναφορά. Κατά το υπόλοιπο μέρος των ως άνω κριτηρίων, ουδεμία ελάχιστη απαίτηση θεσπίζεται και το ζήτημα της βαθμολόγησης των προσφορών ανάγεται σε απλή σύγκριση των προσφερομένων από τους μετέχοντες, κατά τα αναφερθέντα στην ανωτέρω σκ. 29, στο μέτρο βέβαια που αυτά συνεχονται με το ανά περίπτωση περιεχόμενο του κριτηρίου, όπως αυτό δύναται να προκύψει από την όποια εντός της διακήρυξης διατύπωσή του, αλλά και συνδέονται με το συμβατικό αντικείμενο όπως αυτό περιγράφεται στη διακήρυξη και προκύπτει από τη διαδικασία ανάθεσής της. Ομοίως, η διακήρυξη ουδέν προβλέπει περί ελάχιστης απαιτούμενης επιμόρφωσης προσωπικού ούτε ορίζει οτιδήποτε περί αναγκαίων σχετικών διαδικασιών, του τυχόν περιεχομένου, αντικειμένου τους και σκοπού τους ούτε καν ως κάποια έστω και επιθυμητή παράμετρο της προσφοράς των προσφερόντων. Συνεπώς, δεν ιδρύεται κάποιο ελάχιστο επιμέρους ζητούμενο, περιεχόμενο, ερευνητέο και εν τέλει αξιολογούμενο και βαθμολογούμενο αντικείμενο του κριτηρίου αξιολόγησης B2. Ειδικώς δε για το κριτήριο B1, το μόνο που προβλέπεται και δη έμμεσα από τη διακήρυξη είναι η παροχή μιας κάποιας εποπτείας κάθε είδους και με κάθε τρόπο, με δαπάνες του αναδόχου, κατά τρόπο που προκύπτει ότι αρκεί η πρόταση κάποιου οιοδήποτε μέσου και διάρθρωσης που παρέχει τέτοια εποπτική δραστηριότητα. Επίσης, ουδέν ορίζει η διακήρυξη για οποιαδήποτε ελάχιστη αναγκαία ή επιθυμητή μεθοδολογία και σχέδιο και πρόγραμμα οργάνωσης των υπηρεσιών καθαριότητας με κάποιο ελάχιστο αναγκαίο ή έστω επιθυμητό περιεχόμενο, στόχους, αντικείμενα απόδειξης,

ελέγχου, αξιολόγησης και λήψης εν γένει υπόψη. Αντίθετα, το παραπάνω Μέρος Α' όσον αφορά τις καθημερινές εργασίες καθαρισμού αναφέρει ότι *“Το τελικό πρόγραμμα εργασίας θα οριστικοποιηθεί από τη συνεργασία του Αναδόχου με το στο πλαίσιο ενός κοινά αποδεκτού σχεδίου καθαριότητας”*, όρος που έχει την έννοια ότι αφού ανακηρυχθεί ανάδοχος και εκκινήσει η εκτέλεση της σύμβασης, τα κατά τη διακήρυξη ενδεικτικώς αναφερόμενα στοιχεία του καθημερινού έργου καθαρισμού, θα τύχουν οριστικοποίησης και περαιτέρω ανάλυσης με συμβολή και συνεργασία αναθέτουσας και αναδόχου και προφανώς δύναται να τροποποιείται στη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης. Από το σύνολο των παραπάνω προκύπτει ότι η αναθέτουσα, όσον αφορά το σύνολο των κριτηρίων αξιολόγησης, κατέλειψε στην ευχέρεια των προσφερόντων να προσκομίσουν, αποδείξουν και περιγράψουν οτιδήποτε οι ίδιοι έκριναν σχετικό με το ανά περίπτωση κριτήριο, χωρίς καμία κατεύθυνση ως προς τι αξιολογείτο, τι επιθυμείτο, τι επιδιωκόταν και τι σταθμιζόταν ή έστω και τι συγκεκριμένα ζητείτο από τους προσφέροντες να παρουσιάσουν, πλην των όσων αναφέρονται στο Μέρος Α ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι της διακήρυξης. Περαιτέρω, για κανένα κριτήριο αξιολόγησης δεν ζητήθηκε να αποδείξουν οι προσφέροντες οτιδήποτε επικαλούνται στην πρότασή τους ούτε προκύπτει οιαδήποτε σχετική απαίτηση για την τεχνική προσφορά. Μόνο δε ζητούμενο ήταν η υποβολή προτάσεων που θα αξιολογούνταν, εν συνόλω και ελλείψει οιαδήποτε ειδικότερα όρου, κατά τα παραπάνω κριτήρια. Κατ' αποτέλεσμα, ουδείς επί ποινή αποκλεισμού όρος τέθηκε για τις τεχνικές προσφορές πλην της προσκόμισης των προτάσεων αυτών, χωρίς αναγκαία απαίτηση στοιχειοθέτησης και απόδειξης των σε αυτές επικαλουμένων με έγγραφα και δικαιολογητικά, ενώ συγχρόνως ουδόλως τέθηκε ούτε καν ως επιθυμητό ή χρήσιμο ή υποκείμενο για την αξιολόγηση αντικείμενο η προσκόμιση δικαιολογητικών που αποδεικνύουν συνδρομή συγκεκριμένων προσόντων ή κατοχή συγκεκριμένων μέσων, αφού κατά τον όρο 2.4.3.δ της διακήρυξης προκύπτει ότι το αντικείμενο αυτής αναλύεται στις ελευθέρως ως επί το πλείστον του περιεχομένου τους, καταρτιζόμενες προτάσεις τους ανά κριτήριο αξιολόγησης.

33. Επειδή, όσον αφορά δε το κριτήριο A1, το ελάχιστο περιεχόμενό του αφορά τη *“δυνατότητα αντιμετώπισης του έργου της καθαριότητας... σε σχέση με τον προτεινόμενο μηχανικό και τεχνολογικό εξοπλισμό”*, σε απόκριση με το ως άνω Μέρος A του Παραρτήματος I της διακήρυξης που ορίζει τις ελάχιστες ενδεικτικές εργασίες και την καταρχήν περιγραφή του ελάχιστου έργου. Συνεπώς, το Μέρος A ορίζει τις ελάχιστες τεχνικές προδιαγραφές (οι οποίες σημειωτέον είναι και οι μόνες εν γένει τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης) με βάση τις οποίες θα αξιολογηθεί το κριτήριο A1, δηλαδή η κάλυψη των οποίων θα επιφέρει τον ελάχιστο βαθμό 100, αλλά και παρέχει το αντικείμενο επί του οποίου θα διερευνηθεί η υπερκάλυψη. Ήτοι, ο βαθμός 100 προϋποθέτει ότι τα προτεινόμενα τεχνικά και μηχανικά μέσα της κάθε προσφοράς αντιστοιχούν στη στοιχειώδη περιγραφή τους εντός του κειμένου των περιλαμβανόμενων στο Μέρος A εργασιών, όπως ανά περίπτωση περιγράφεται το περιεχόμενό τους, ως και την απλή αναφορά χρήσης τους. Ουδόλως, όμως για την πλήρωση του ελαχίστου αυτού ορίου ορίζεται ως απαίτηση η απόδειξη κατοχής των μέσων αυτών ή ο ειδικότερος προσδιορισμός ή περιγραφή τους ή η προσκόμιση εγγράφων περί αυτών, τεχνικών φυλλαδίων ή εγγράφων προσδιορισμού της ταυτότητας ή του κατασκευαστή τους, αλλά αρκεί να προκύπτει από τα προτεινόμενα από τον προσφέροντα ότι θα προβεί σε χρήση των εν γένει περιγραφόμενων αυτών μέσων, με όποια στοιχειώδη περιγραφή περιλαμβάνει το Μέρος A και ούτως θα πληροί τις, ουδέν ειδικότερο ορίζουσες, τεχνικές προδιαγραφές. Η δε υπερκάλυψη ορίζεται με βάση τις εντός του Μέρους A προδιαγραφές, δηλαδή επέρχεται όταν κάποια ή περισσότερες επιμέρους προδιαγραφές δεν καλύπτονται απλώς με την ελάχιστη από τη διακήρυξη απαιτούμενη επάρκεια, σύμφωνα και με το γράμμα τους, αλλά θα ικανοποιηθούν σε μεγαλύτερο από τον στοιχειωδώς απαιτούμενο βαθμό βάσει των τεχνικών και μηχανικών μέσων που προτείνει έκαστος προσφέρων και ιδίως δια της πληρότητας των στοιχείων που ο ίδιος επικαλείται δια της προτάσεώς του. Τούτο όμως δεν σημαίνει ότι αυτή η υπερκάλυψη και συνεπώς η μεγαλύτερη του 100 βαθμολόγηση επέρχεται όταν ο προσφέρων προσφέρει μέσα που αφορούν υπηρεσίες και

επιμέρους εργασίες άσχετες με το αντικείμενο της διακήρυξης ή ακόμη και εκτός του πεδίου των προδιαγραφών που ορίζουν αυτές. Αυτό διότι ο όρος 2.3.2 της διακήρυξης αναφέρει με σαφήνεια ότι η βαθμολογία αυξάνεται έως και 120 όταν υπερκαλύπτονται οι απαιτήσεις εκάστου κριτηρίου, το δε περιεχόμενο αυτού προσδιορίζεται από το “έργο της καθαριότητας των επιμέρους και του συνόλου των εγκαταστάσεων” της αναθέτουσας, κατά το γράμμα του κριτηρίου Α1. Το δε έργο της καθαριότητας με τη σειρά του προσδιορίζεται και περιγράφεται με βάση τα αναφερόμενα στο Μέρος Α του Παραρτήματος Ι. Τα ως άνω δεν επηρεάζονται από το ότι το Μέρος Α αναφέρθηκε σε ενδεικτική απαρίθμηση εργασιών, αφού αυτές οι έστω και ενδεικτικά απαριθμούμενες εργασίες ήταν οι μόνες γνωστές και περιγραφόμενες στους προσφέροντες. Αντίθετα, αν υπολαμβάνονταν ότι η υπερκάλυψη του κριτηρίου Α1 συνέχεται με την εκτέλεση εργασιών που δεν ανήκουν στις αναφερόμενες στο Μέρος Α' Παραρτήματος Ι, θα καθιστούσε την αξιολόγηση όλως αυθαίρετη και θα συνιστούσε πρόδηλη παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας κατά την αξιολόγηση των προσφορών, κατά νόθευση και του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 39/2017 περί της οικείας σχέσης μεταξύ των αρχών αυτών). Επομένως, τόσο για την ελάχιστη αποδεκτή βαθμολογία όσο και για την επιπλέον βαθμολογία επί του κριτηρίου Α1, το ερευνητέο περιεχόμενο αφορούσε αποκλειστικά το μέρος των προσφορών που ανάγονταν στα τεχνικά και μηχανικά μέσα που σχετίζονται και θα χρησιμοποιηθούν με την κάλυψη των οριζόμενων στο Μέρος Α' του Παραρτήματος Ι της διακήρυξης εργασιών καθαριότητας, καθημερινών και περιοδικών, σύμφωνα με τη συγκεκριμένη περιγραφή που εκεί δίδεται για αυτές και με ελάχιστο απαιτούμενο περιεχόμενο το γράμμα με το οποίο προσδιορίζονται τα τυχόν μέσα στο παραπάνω Μέρος Α, με ελάχιστη δε απαιτούμενη ανά προσφορά διατύπωση και αντικείμενο αναφοράς, που μάλιστα αρκεί να συνάγεται εκ του συνόλου των εγγράφων της προσφοράς, ελλείψει δε ειδικότερου όρου της διακήρυξης, την αναφορά σε χρήση τους κατά το γράμμα του ως άνω Μέρους Α.

34. Επειδή, στο κριτήριο αξιολόγησης Α1 ο δεύτερος προσφεύγων βαθμολογήθηκε με 114 με την αιτιολογία ότι *“Η εταιρεία δηλώνει, ότι θα διαθέσει τον απαραίτητο εξοπλισμό για την εκτέλεση της υπηρεσίας. Ο εξοπλισμός αυτός, κατά δήλωσή της, θα είναι καινούριος και άριστης ποιότητας με άμεση αντικατάστασή του σε περίπτωση βλάβης. Θα μπορεί να ανταποκρίνεται σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, θα είναι αθόρυβος, τα υλικά, που θα χρησιμοποιηθούν, θα είναι άριστης ποιότητας, δεν θα προκαλούνται φθορές στις εγκαταστάσεις και θα συνοδεύονται με τις απαραίτητες οδηγίες χρήσης. Τέλος, δηλώνεται, ότι ο προτεινόμενος εξοπλισμός είναι ενδεικτικός και όχι περιοριστικός και ότι η εταιρεία θα συμμορφώνεται απόλυτα στις τυχόν υποδείξεις ή απαιτήσεις των αρμοδίων οργάνων του Αναφέρεται, ότι προσφέρονται τα παρακάτω μηχανήματα: 10 αυτοκινούμενες ηλεκτροκίνητες μηχανές πλύσης δαπέδων για μεγάλες επιφάνειες, 50 μηχανήματα πλύσεως-στεγνώσεως δαπέδων βαδίζοντας χειριστή, 60 περιστροφικές μηχανές μονού δίσκου, 35 πολύστροφες περιστροφικές μηχανές γυαλίσματος δαπέδου, 80 ηλεκτρικές σκούπες (για υγρά και σκόνες), 160 ηλεκτρικές σκούπες (σκόνης), 30 πιεστικά μηχανήματα, 2 πιεστικά μηχανήματα ζεστού νερού με αμμοβολή, 5 μηχανές πλυσίματος μοκετών και υφασμάτων, 5 αφροπαραγωγούς για μοκέτες, 20 μηχανές παραγωγής ατμού για καθαρισμό περσίδων, 20 φυσητήρες, 100 δοσομετρικές συσκευές προϊόντων καθαρισμού δαπέδων, 150 μονά καρότσια, 340 διπλά καρότσια, 310 καρότσια πολλαπλών χρήσεων, 300 συστήματα ξεσκονίσματος δαπέδου, 150 σκάλες, 1 πλυντήριο και 1 φορτηγό. Για τα ανωτέρω μηχανήματα κατατίθεται λεπτομερής περιγραφή τους, πιστοποιητικά ποιότητας κατασκευαστών, της λειτουργίας τους με οδηγίες χρήσης, της τεχνικής υποστήριξης (συντήρησής τους) και προσκομίζονται και οι σχετικές βεβαιώσεις των προμηθευτών. Ειδικά για την περίπτωση των εκτάκτων αναγκών ο μηχανικός εξοπλισμός, που θα χρησιμοποιηθεί είναι: 1 press container, 1 open container, 1 όχημα μεταφοράς press container υποβρύχιες αντλίες απορρόφησης όμβριων υδάτων (όσες απαιτούνται για την κάλυψη της ανάγκης), αλυσοπρίονα (όσα απαιτούνται για την κάλυψη της ανάγκης), 1 απορριμματοφόρο. Στη συνέχεια, υποβάλλεται κατάλογος με τα αναλώσιμα*

υλικά, που θα χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση του έργου και τα αναλώσιμα υλικά (καθαριστικά πανιά, *vettex*, σφουγγαράκια, σπάτουλες, ξύστρες, σκούπες, σφουγγαρίστρες, γάντια, σήματα δαπέδου, κουβάδες, σκάλες, μπαλαντζές), τα οποία θα προσφερθούν στις απαιτούμενες ποσότητες για την κάλυψη των αναγκών του Γίνεται επίσης ειδική αναφορά στα Μέσα Ατομικής Προστασίας και του ρουχισμού, με τα οποία θα εξοπλισθούν οι εργαζόμενοι, για την ασφαλή εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τέλος, κατατίθεται κατάλογος των υλικών καθαρισμού, που θα χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με την περίπτωση και το είδος επιφάνειας, τα οποία, κατά δήλωσή της, θα είναι οικολογικά και άριστης ποιότητας. Δηλώνεται, ότι σε περίπτωση απαίτησης αντικατάστασης προϊόντος η εταιρεία θα συμμορφώνεται άμεσα και θα το αντικαθιστά. Κατατίθενται τα *prospectus* των υλικών με οδηγίες χρήσης τους και συμβουλές ασφαλείας και συνοδεύονται από τα πιστοποιητικά ποιότητας των προμηθευτριών εταιρειών και τις αποφάσεις έγκρισης των αρμοδίων φορέων. Σε σχέση με τα αναφερόμενα στο υπόμνημα της εταιρείας αναφορικά με τη νομιμότητα του συμφωνητικού μίσθωσης των μηχανημάτων από την εταιρεία, η Επιτροπή κρίνει, ότι το εν λόγω συμφωνητικό αφορά στη δέσμευση της τρίτης εταιρίας (.....) έναντι της ως άνω διαγωνιζόμενης, η οποία πληροί τους όρους της Διακήρυξης (όρος 2.2.8). Εξάλλου, στην κρίση της Επιτροπής εμπίπτει η δυνατότητα εκτέλεσης του έργου από την συμμετέχουσα εταιρεία, η οποία προκύπτει μέσα από τη δέσμευση της εταιρείας για διάθεση του εξοπλισμού της. Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη Διακήρυξη, η Αναθέτουσα Αρχή, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο για την εκτέλεση της σύμβασης, μπορεί να ζητήσει την αντικατάσταση του τρίτου (όρος 2.2.9.2). Συνεπώς, η προσφορά της κρίνεται νόμιμη. Αναφορικά με τη μη ύπαρξη εκχιονιστικού, σάρωθρου για εξωτερικούς χώρους και καλαθοφόρου για εργασίες μεγάλου ύψους, δεδομένου ότι δεν προσδιορίζεται στους όρους της Διακήρυξης συγκεκριμένος εξοπλισμός, η μη ύπαρξη του οποίου θα οδηγούσε σε απόρριψη της προσφοράς, η Επιτροπή κρίνει, ότι η προσφορά γίνεται αποδεκτή και αξιολογείται για την πληρότητά της και αναλόγως βαθμολογείται. Γενικό συμπέρασμα: Καταγράφεται με λεπτομέρεια ο μηχανολογικός

εξοπλισμός, καθώς και ο μικροεξοπλισμός και τα υλικά, που θα διατεθούν για την εκτέλεση του έργου. Για τις καθημερινές εργασίες καθαριότητας ο προτεινόμενος εξοπλισμός κρίνεται ιδιαίτερος επαρκής, καθώς ο αριθμός των μηχανημάτων καθαρισμού (ηλεκτρικές σκούπες κτλ) καλύπτει τον μεγάλο αριθμό και τη διασπορά των κτιρίων του Για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών ο προτεινόμενος εξοπλισμός κρίνεται ικανοποιητικός, αν και η μη ύπαρξη μεγάλων μηχανημάτων (όπως εκχιονιστικού, σάρωθρου για εξωτερικούς χώρους και καλαθοφόρου μηχανήματος) αποτελούν έλλειψη σημαντική σε περίπτωση ανάγκης, η οποία λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή κατά τη βαθμολόγηση.”, ο πρώτος δε προσφεύγων βαθμολογήθηκε με 117 με την αιτιολογία ότι “Η εταιρεία δηλώνει τον μηχανικό εξοπλισμό, τον οποίο θα διαθέσει για την εκτέλεση της υπηρεσίας στο Ειδικότερα, αναφέρεται, ότι θα διατεθούν: 30 περιστροφικές μηχανές πλύσεως δαπέδων, 20 περιστροφικές μηχανές γυαλίσματος δαπέδων, 40 μηχανές απορροφήσεως υγρών και σκόνης, 90 μηχανές απορρόφησης σκόνης, 20 μπαταριοκίνητες μηχανές πλύσεως-στεγνώσεως δαπέδου, 10 ηλεκτροκίνητες μηχανές πλύσεως στεγνώσεως δαπέδου, 10 μηχανές πλυσίματος μοκετών-υφασμάτων, 10 αφροπαραγωγούς για μοκέτες, 10 πιεστικά μηχανήματα, 1 μηχανή καθαρισμού με ατμό, 1 επιβατικό όχημα μεταφοράς, 3 επαγγελματικά οχήματα μεταφοράς εξοπλισμού, 1 αυτοκινούμενο καλαθοφόρο ανυψωτικό μηχανήμα, 350 καρότσια σφουγγαρίσματος, 250 τρόλεϊ καθαριστών ορόφων, 1 ειδικό πλυντήριο, 1 ειδικό στεγνωτήριο, 3 τροχήλατα αμαξίδια μεταφοράς απορριμμάτων. Ειδικά για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών προσφέρονται : 1 απορριμματοφόρο όχημα, 1 όχημα τύπου skip loader (αλυσιδάκι), 1 όχημα τύπου Hook Lift (γάντζος), 1 όχημα με σύστημα αρπάγης, 1 αναρροφητικό σάρωθρο, (εξωτερικών χώρων), 1 αναρροφητικό σάρωθρο (εσωτερικών χώρων), 1 περονοφόρο (clark), 1 καλαθοφόρο, 1 καδοπλυντήριο, 1 αποφρακτικό, 1 εκχιονιστικό, 20 αλυσοπρίονα, 5 χορτοκοπτικά και 3 υποβρύχιες αντλίες. Για τον ανωτέρω εξοπλισμό κατατίθενται οι περιγραφές τους, τα prospectus με οδηγίες χρήσης, αναφορές για τη συντήρησή του, συμπεριλαμβανομένων και των συμβάσεων με τους συντηρητές και τα πιστοποιητικά ποιότητας αυτών. Τέλος, διευκρινίζεται ότι

οι προσφερόμενες ποσότητες μπορούν να τροποποιούνται ανάλογα με τις ανάγκες, που, ενδεχομένως, θα προκύψουν για την ορθή εκτέλεση των εργασιών καθαριότητας και σε περιπτώσεις βλάβης θα αντικαθίστανται. Στη συνέχεια, παρατίθεται κατάλογος των αναλωσίμων καθαρισμού, που θα χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση του έργου (πανιά καθαρισμού, σφουγγαρίστρες, σακούλες απορριμμάτων, ξύστρες, σπάτουλες, κουβάδες, καθαριστήρες περσίδων, σκάλες, σάρωθρα ξηρού καθαρισμού, σκάλες, υαλοκαθαριστήρες διαφόρων διαστάσεων και λοιπά εργαλεία καθαρισμού), τα οποία προσφέρονται στις ποσότητες, που θα απαιτηθούν για την κάλυψη των αναγκών του Επίσης, παρουσιάζονται και τα Μέσα Ατομικής Προστασίας και ρουχισμού, τα οποία θα διατεθούν στους εργαζόμενους για την ασφαλή εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τέλος, κατατίθεται κατάλογος των υλικών καθαρισμού, που θα χρησιμοποιηθούν για το έργο του Δηλώνεται, ότι τα υλικά καθαρισμού είναι άριστης ποιότητας και οικολογικά, και συνημμένα προσκομίζονται τα φυλλάδια με τα τεχνικά τους χαρακτηριστικά, οδηγίες χρήσης και συμβουλές ασφαλείας. Κατατίθενται επίσης τα σχετικά πιστοποιητικά ποιότητας των κατασκευαστών και των προμηθευτών των υλικών καθαρισμού και οι εγκρίσεις των αρμοδίων φορέων. Γενικό συμπέρασμα: Καταγράφεται με σαφήνεια και λεπτομέρεια ο μηχανολογικός και τεχνικός εξοπλισμός, που προτίθεται να διαθέσει η εταιρεία για την υλοποίηση του έργου, ο οποίος υπερκαλύπτει τις τεχνικές προδιαγραφές. Για τις καθημερινές εργασίες καθαριότητας ο προτεινόμενος εξοπλισμός κρίνεται αρκετά ικανοποιητικός, καθώς ο αριθμός των μηχανημάτων καθαρισμού (πχ. σκούπες κτλ) επαρκεί για να καλύψει το σύνολο των κτιρίων του Για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών ο προτεινόμενος εξοπλισμός, στον οποίον συμπεριλαμβάνονται μηχανήματα μεγάλου μεγέθους και κατάλληλα για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, κρίνεται, ότι υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, παρέχοντας στην εταιρεία σαφή υπεροχή, ως προς το κριτήριο αυτό, συγκριτικά με τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες.”.

35. Επειδή, ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε με την προσφορά του, μεταξύ πολλών περισσοτέρων επιμέρους προτάσεων, σχεδίων, δηλώσεων και εγγράφων και ειδικότερο έγγραφο με ανάλυση εκ μέρους του περί του πως προτίθεται και ποτείνει να εκτελέσει και να υλοποιήσει τις ζητούμενες από το παραπάνω Μέρος Α τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης, όπου μάλιστα αναλύει τον τρόπο με τον οποίο ο ίδιος προτείνει να υλοποιήσει το έργο και δη με ποιες αναλυτικές εργασίες, μέσα, υλικά και οργανωτικές και τεχνικές διεργασίες επί των ζητούμενων με τις Τεχνικές Προδιαγραφές της διακήρυξης, σε αρκετά δε σημεία μάλιστα προτείνει εκτέλεση των ζητούμενων εργασιών με περισσότερες επαναλήψεις και παροχές από τις ελάχιστες ζητούμενες. Ειδικότερα μεταξύ άλλων, αναφέρει εντός των προτεινόμενων από αυτόν και τα εξής *“Καθαρισμός εξωτερικών κοινόχρηστων χώρων (εκτός πρασίνου) αίθριων-ημιυπαίθριων χώρων, κοινοχρήστων πλακόστρωτων τμημάτων, χώρων στάθμευσης, εντός της Πανεπιστημιούπολης δύο (2) φορές την εβδομάδα, (αντί για 1, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Επιπρόσθετα, σε έκτακτες περιπτώσεις (πχ. θεομηνίες, πλημμύρες, εορταστικές εκδηλώσεις κτλ.) θα πραγματοποιείται επιπλέον καθαρισμός των ως άνω χώρων κατόπιν εντολής της Υπηρεσίας, έως 15 φορές (αντί για 12, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός όλων των υαλοπινάκων εσωτερικά και εξωτερικά επτά (7) φορές ετησίως (εφόσον δεν απαιτείται χρήση ειδικών ανυψωτικών), (αντί για 6, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Γενικός καθαρισμός γραφείων ανά δίμηνο (κάθετες επιφάνειες ύψους άνω των 2m, βιβλιοθήκες, φωτιστικά κτλ), (αντί ανά τρίμηνο, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός σχαρών και φρεατίων όμβριων υδάτων και απόφραξή τους ανά δίμηνο (αντί ανά τρίμηνο, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός δωματίων με ιδιαίτερη φροντίδα στον έλεγχο και καθαρισμό των υδρορροών και σχαρών ανά δίμηνο, (αντί για τρίμηνο, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Μυοκτονία και εντομοκτονία όλων των στεγασμένων χώρων τέσσερις (4) φορές ετησίως, (αντί για 3, που προβλέπεται στη Διακήρυξη), ή και σε μικρότερο χρονικό διάστημα, εφόσον υπάρξει σχετική ανάγκη. Βαθύς καθαρισμός των δαπέδων, διαδρόμων που αντιστοιχούν στους χώρους (τρίψιμο-γυάλισμα δαπέδων και υγρό πλύσιμο μοκετών) τρεις (3) φορές*

ετησίως (αντί για 2, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός όλων των εξωτερικών υαλοπινάκων με ειδικά ανυψωτικά μηχανήματα της εταιρείας, όπου απαιτείται, δύο (2) φορές το χρόνο (αντί για 1, που προβλέπεται στη Διακήρυξη).“, Συνεπώς, ο δεύτερος προσφεύγων προέβλεψε στην προσφορά του καθαρισμό των εξωτερικών υαλοπινάκων με ειδικά ανυψωτικά και μάλιστα δις ανά έτος αντί για μία φορά. Και ναι μεν δεν προσδιόρισε το ειδικό οικείο μηχάνημα, πλην όμως το κριτήριο αξιολόγησης Α1 αναφερόταν ακριβώς στην πρόταση από τον προσφέροντα των οικείων μέσων και το βαθμολογικό ζητούμενο αναγόταν στην πληρότητα της περιγραφής, στοιχείο που όντως ελήφθη υπόψη κατά την αιτιολογία της προσβαλλομένης και δη αρνητικά εις βάρος του δεύτερου προσφεύγοντος. Όπως όμως και η αναθέτουσα αιτιάζεται με τις Απόψεις της και σε αντίθεση με τις περί του αντιθέτου επικλήσεις του πρώτου προσφεύγοντος, ουδόλως η διακήρυξη αναφέρθηκε σε απαίτηση τεκμηρίωσης και περιγραφής και προσφοράς συγκεκριμένου τεχνικού μέσου, επί ποινή αποκλεισμού της προσφοράς. Ναι μεν η πληρότητα της περιγραφής επιδρούσε και όντως επέδρασε στη βαθμολογία, πλην όμως η ελάχιστη οικεία προδιαγραφή πληρείτο με έστω την αναφορά χρήσης του οικείου τεχνικού μέσου, δηλαδή το συμπέρασμα ότι δια του συνόλου των προτεινομένων από τον προσφέροντα καλύπτει η πρόταση τα στοιχειωδώς ζητούμενα, το δε περαιτέρω ζήτημα ανάλυσης, στοιχειοθέτησης, περιγραφής και παρουσίασής τους αφορούσε την πέραν των κατά τα ως άνω στοιχειωδών υπερβαθμολόγηση των προσφορών. Ούτε είναι δυνατόν, δεδομένης της κατά τα ανωτέρω, έλλειψης όρου της διακήρυξης περί ποινής αποκλεισμού επί της προσκόμισης, των ουδόλως ζητούμενων καταρχήν, αποδεικτικών μέσων περί εκάστου προτεινομένου τεχνικού μέσου, να συναχθεί τέτοιος όρος, το πρώτον κατά την αξιολόγηση και με δημιουργική και διασταλτική ερμηνεία της διακήρυξης. Αλυσίτελώς δε ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται προηγούμενη Απόφαση της ΑΕΠΠ, καθώς εν προκειμένω ουδόλως υφίστατο ως υποχρεωτικό ελάχιστο περιεχόμενο της τεχνικής προσφοράς η απόδειξη ότι οι προσφέροντες έχουν στη διάθεσή τους κάποιο ζητούμενο μηχάνημα. Αντίθετα, εν προκειμένω ουδέν συγκεκριμένο απαιτούσε η διακήρυξη και ειδικότερα, πρώτον, δεν ζητείτο

συγκεκριμένο τεχνικό μέσο το οποίο έπρεπε να αποδειχθεί ότι υπήρχε στη διάθεση των προσφερόντων, δεύτερον, δεν τέθηκε απαίτηση προσκόμισης τεχνικών φυλλαδίων ή αποδεικτικών διαθέσεως τεχνικών μέσων ή εν γένει οιοδήποτε συγκεκριμένου εγγράφου, πολλώ δε μάλλον εγγράφου που τυχόν αναφέρει το συγκεκριμένο είδος, χαρακτηριστικά και προδιαγραφές κάποιου τεχνικού μέσου, τρίτον, το μόνο ζητούμενο των τεχνικών προσφορών ήταν οι κατ' άρ. 2.4.3.δ της διακήρυξης τέσσερις προτάσεις με το όλως γενικό και επαφίομενο κατά τη διαμόρφωση του περιεχομένου του στη βούληση των προσφερόντων αντικείμενό τους, τέταρτον, δεν υπήρχε απαίτηση προσκόμισης οιοδήποτε αποδεικτικού εγγράφου, παρά μόνο εγγράφων που συνιστούσαν κατά τον ρητό όρο τις διακήρυξης "προτάσεις", ήτοι παρουσιάσεις εκ μέρους των προσφερόντων του τρόπου με τον οποίο αυτοί σχεδιάζουν και προτείνουν να εκτελέσουν τη σύμβαση αν καταστούν ανάδοχοι, χωρίς καμία υποχρεωτικότητα ή ελάχιστο περιεχόμενο ως προς τις προτάσεις αυτές, η πληρότητα, σαφήνεια και επάρκεια των οποίων συνιστούσε ακριβώς το αντικείμενο συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ των προσφορών και όχι ελάχιστο κριτήριο, όρος και απαίτηση αποκλεισμού. Ούτε οι τεχνικές προδιαγραφές της αναθέτουσας όρισαν εξάλλου οιοδήποτε τεχνικό χαρακτηριστικό, απαιτούμενο ή έστω επιθυμητό, για τα παραπάνω ανυψωτικά μέσα και δη ειδικότερως όσον αφορά το ελάχιστο προς τη στοιχειώδη πλήρωση του αντικείμενου του κριτηρίου Α1, το δε ελάχιστο περιεχόμενό τους κατ' άρ. 86 παρ. 13 Ν. 4412/2016, ακόμη και αν υποθεθεί ότι υπήρχε τέτοιο δεδομένης της εν γένει ασάφειας των κριτηρίων αξιολόγησης, της γενικότητας και του όλως σχηματικού και ελευθέρου προς διαμόρφωση χαρακτήρα αυτών, εξαντλείτο σε κάθε περίπτωση στην αναφορά, εντός των εν γένει υποβαλλομένων προτάσεων της τεχνικής προσφοράς και του συνόλου των τυχόν εγγράφων με τις οποίες αυτές παρουσιάζονται ανά προσφορά, ότι εν γένει προτείνεται η χρήση των τεχνικών μέσων που προκύπτουν από τις ίδιες τις τεχνικές προδιαγραφές. Δηλαδή το κατά τα ως άνω ελάχιστο αντικείμενο ήταν ακριβώς το κείμενο των τεχνικών προδιαγραφών, οιαδήποτε δε επέκταση του προς τυχόν συναγωγή το πρώτον πλέον νέας και δη συγκεκριμένης απαίτησης,

συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή του κανονιστικού περιεχομένου της διακήρυξης κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας. Ακριβώς δε, επειδή ουδέν συγκεκριμένο και ειδικό προέβλεπε το κριτήριο αξιολόγησης Α1, αλλά και επειδή η διατύπωση και το ρητό του περιεχόμενο εξαντλείτο σε απλή πρόταση, ορθώς αξιολογήθηκε από την αναθέτουσα ο όλως ενδεικτικός χαρακτήρας των προτεινομένων. Θα ανέκυπτε δε ζήτημα ως προς τη νομιμότητα της αιτιολογίας της, εφόσον μη προσδιοριζόμενο ή περιγραφόμενο μηχανήμα αξιολογείται θετικά από αυτήν, εν προκειμένω όμως όχι μόνο δεν έλαβε χώρα κάτι τέτοιο, αλλά αντιστρόφως η μη ανάλυση περί του ανυψωτικού αξιολογήθηκε και αρνητικά, και ορθώς, ως προς την άνω του ελαχίστου, ήτοι του 100, βαθμολόγηση του δεύτερου προσφεύγοντος, πάντα βέβαια στο πλαίσιο της συνολικής εκτίμησης της προσφοράς του ως προς το κριτήριο Α1, ήτοι συνδυαστικά ως προς όλα τα άλλα τυχόν θετικά σχετικά με το κριτήριο αυτό δεδομένα των προτάσεών του και τα όποια επιμέρους συγκριτικά στοιχεία υπεροχής του. Ήτοι ρητά από την αιτιολογία της προσβαλλομένης προκύπτει ότι η ως άνω, πάντως μη ουσιώδης και ουδόλως προκύπτουσα ως επί ποινή αποκλεισμού αλλά απλώς ως επί ποινή μείωσης της βαθμολογίας, έλλειψη και συγκεκριμένα ασάφεια της προσφοράς του, επέδρασε ως μειωτικός παράγοντας ως προς τη βαθμολογία που κατά τα λοιπά θα λάμβανε αν η ως άνω ασάφεια δεν υφίστατο.

36. Επειδή, εξάλλου, κατ' άρ. 102 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και δεδομένου ότι εν προκειμένω κατά τα ανωτέρω δεν πρόκειται για ασάφεια που επιφέρει αποκλεισμό της προσφοράς, η αναθέτουσα είχε διακριτική ευχέρεια να καλέσει τον δεύτερο προσφεύγοντα προς οικείες διευκρινίσεις, η παράλειψη πάντως της οποίας δεν δύναται να ελεγχθεί ως προς τη νομιμότητά της (καίτοι οδήγησε σε κρίση της αναθέτουσας προς άνευ ετέρου μείωση της βαθμολογίας του δεύτερου προσφεύγοντος), ελλείπει σχετικού ισχυρισμού εκ μέρους του τελευταίου. Αλλά ακόμη και σε αντίθετη περίπτωση, εφόσον η ως άνω ασάφεια θεωρείτο ότι δύναται να οδηγήσει σε αποκλεισμό του, η ως άνω αρμοδιότητά της όχι απλώς θα παρέμενε, αλλά θα τρεπόταν και σε δεσμία κατ' άρ. 102 παρ.

5 Ν. 4412/2016. Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος της πρώτης προσφυγής ερείδεται επί εσφαλμένης νομικής προϋπόθεσης όσον αφορά το σκέλος του ότι δήθεν υφίστατο όρος επί ποινή αποκλεισμού και ως αβάσιμος ως προς το σκέλος του ότι δεν δηλώθηκε ότι θα χρησιμοποιηθεί ένα (οποιοδήποτε κατά την ίδια την πρώτη προσφυγή, σελ. 14 αυτής) ανυψωτικό μηχάνημα και ότι ούτως τυχόν δεν πληρούνται τουλάχιστον και στοιχειωδώς οι ελάχιστες απαιτήσεις της διακήρυξης. Επομένως, για όλους τους ανωτέρω λόγους ο τέταρτος λόγος της πρώτης προσφυγής είναι απορριπτέος.

37. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο ειδικότερο ισχυρισμό του πέμπτου λόγου της πρώτης προσφυγής, ήτοι όσον αφορά τη στήριξη στις ικανότητες του οικονομικού φορέα προκύπτουν τα εξής. Ο δεύτερος προσφεύγων δήλωσε με το ΕΕΕΣ του ότι θα στηριχθεί κατ' άρ. 78 Ν. 4412/2016 στις ικανότητες τρίτου οικονομικού φορέα και συγκεκριμένα του οικονομικού φορέα, όσον αφορά τη χρήση εξοπλισμού για την απόκριση σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών. Πλην όμως, παρά την ως άνω δήλωση στο ΕΕΕΣ του και την υποβολή νομίμως υπογεγραμμένου σχετικού ΕΕΕΣ από την και την τήρηση των διατυπώσεων περί στήριξης στις ικανότητες τρίτου οικονομικού φορέα, ουδόλως προκύπτει ότι το αντικείμενο επί του οποίου στηρίζεται ο δεύτερος προσφεύγων αφορά τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής, όπως αυτά ορίζονται στους όρους 2.2.5 και 2.2.6 της διακήρυξης, τα οποία όπως προκύπτει από τον φάκελο της προσφοράς του και το ΕΕΕΣ του τα πληροί μόνος του ούτως ή άλλως. Αντίθετα, το ζήτημα της αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών αφορά απόκριση στις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης, ήτοι του περιεχομένου της τεχνικής προσφοράς του, ζητήματα στα οποία δεν χρειάζεται η τήρηση των διατυπώσεων στήριξης στις ικανότητες τρίτου οικονομικού φορέα και μπορεί να αποδείξει την απόκρισή του στους όρους της διακήρυξης, στο απαιτούμενο βέβαια κατά τη διακήρυξη μέτρο του σταδίου υποβολής προσφορών, με κάθε μέσο, τρόπο και συνεργασία, χωρίς αυτή να συγκροτεί το πραγματικό του άρ. 78 Ν. 4412/2016 ή του όρου 2.2.8 της διακήρυξης που αναφέρεται αποκλειστικά στη στήριξη όσον αφορά τα κριτήρια

επιλογής των όρων 2.2.5 και 2.2.6 και οι όποιες υποχρεώσεις θέτει αναφέρονται αποκλειστικά την περίπτωση στην οποία ο προσφέρων στηρίζεται σε τρίτους όσον αφορά την κάλυψη των απαιτούμενων των συγκεκριμένων ειδικά όρων, οι οποίοι εξάλλου ανάγονται στο στάδιο των δικαιολογητικών (ως κριτήρια επιλογής) και όχι των τεχνικών προσφορών (όπως συμβαίνει με τα κριτήρια ανάθεσης) και όχι κάθε άλλης απαίτησης της διακήρυξης, που αρκεί να πληρείται με κάθε τρόπο, ελλείψει αντίθετης πρόβλεψης της διακήρυξης. Συνεπώς, ούτως ή άλλως το ΕΕΕΣ της όπως και το σύνολο των νομιμοποιητικών εγγράφων της τελευταίας (ΦΕΚ, Καταστατικό κλπ) δεν απαιτούνταν ούτως ή άλλως να υποβληθούν, υποβλήθηκαν εκ περισσού, δεν σχετίζονται με τους όρους της διακήρυξης και δεν μπορούν ούτως ή άλλως να θεωρηθεί ότι παράγουν λόγους αποκλεισμού. Περαιτέρω, βάσει του από 18-1-2018 συμφωνητικού της και του δεύτερου προσφεύγοντος προκύπτει μια σύμβαση μίσθωσης ενός απορριμματοφόρου οχήματος, ενός press container, ενός skip container και ενός οχήματος μεταφοράς press container. Κατά τον δε επικαλούμενο Ν. 4093/2012 και δη την ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΙΕ.: ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2006/1/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 18ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2006 «ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΜΙΣΘΩΜΕΝΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΟΔΗΓΟ ΣΤΙΣ ΟΔΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ» ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ πρόβλεπεται στην παρ. 2. *“(Ορισμοί- άρθρο 1 της Οδηγίας 2006/1/ΕΚ) Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου νοείται ως: α) «όχημα», κάθε μηχανοκίνητο όχημα, ρυμουλκούμενο όχημα, ημιρυμουλκούμενο όχημα ή σύνολο (συρμός) οχημάτων που προορίζονται αποκλειστικά για τη μεταφορά εμπορευμάτων, β) «μισθωμένο όχημα», κάθε όχημα το οποίο, επί πληρωμή και για προκαθορισμένο χρονικό διάστημα, τίθεται στη διάθεση επιχείρησης που πραγματοποιεί οδικές εμπορευματικές μεταφορές, για λογαριασμό τρίτων ή για ίδιο λογαριασμό, βάσει σύμβασης με την επιχείρηση που διαθέτει τα οχήματα, γ) «επιχειρήσεις εκμίσθωσης», οι επιχειρήσεις εκμίσθωσης επιβατηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης χωρίς οδηγό..... 3. (Άρθρο 2 της Οδηγίας 2006/1/ΕΚ) Επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στο ελληνικό έδαφος για τις*

εμπορευματικές μεταφορές μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οχήματα που έχουν μισθώσει οι επιχειρήσεις εγκατεστημένες στο έδαφος άλλου κράτους - μέλους, υπό τους όρους ότι: α) το όχημα κατέχει άδεια κυκλοφορίας σε ισχύ ή έχει τεθεί σε κυκλοφορία σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου αυτού κράτους - μέλους, β) η σύμβαση αφορά μόνον τη διάθεση οχήματος χωρίς οδηγό και δε συνοδεύεται από σύμβαση παροχής υπηρεσιών, η οποία συνομολογείται με την ίδια επιχείρηση και αφορά τον οδηγό ή το βοηθητικό προσωπικό, γ) το μισθωμένο όχημα, κατά τη διάρκεια της περιόδου μίσθωσης, ευρίσκεται στην αποκλειστική διάθεση της επιχείρησης που το χρησιμοποιεί, δ) το μισθωμένο όχημα οδηγείται από το προσωπικό της επιχείρησης που το χρησιμοποιεί. 4. (Άρθρο 3 της Οδηγίας 2006/1/EK) επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται νομίμως στην Ελλάδα μπορούν να χρησιμοποιούν για οδικές εμπορευματικές μεταφορές, με τους ίδιους όρους όπως και τα οχήματα που τους ανήκουν, οχήματα που μισθώνουν και τα οποία έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας ή έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στην Ελλάδα σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, με τις προϋποθέσεις των στοιχείων β` έως δ` «της ανωτέρω υποπαραγράφου 3», με τις εξής διακρίσεις: α. Οι μεταφορικές επιχειρήσεις μπορούν να μισθώνουν φορτηγά οχήματα δημοσίας χρήσης από άλλες μεταφορικές επιχειρήσεις, χωρίς περιορισμό στο μικτό βάρος του οχήματος. Οι μεταφορικές επιχειρήσεις εκδίδουν νόμιμα παραστατικά μεταφοράς στο όνομα τους για τις μεταφορές που πραγματοποιούν με το μισθωμένο όχημα. Στα παραστατικά αναγράφονται και τα στοιχεία του εκμισθωτή. β. Οι μη μεταφορικές επιχειρήσεις και οι επαγγελματίες μη μεταφορείς που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα στην Ελλάδα, μπορούν: αα. Να μισθώνουν φορτηγά οχήματα δημοσίας χρήσης από μεταφορικές επιχειρήσεις, χωρίς περιορισμό στο μικτό βάρος του οχήματος. ββ. Να μισθώνουν φορτηγά οχήματα ιδιωτικής χρήσης από άλλες μη μεταφορικές επιχειρήσεις και επαγγελματίες μη μεταφορείς που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα στην Ελλάδα, χωρίς περιορισμό στο μικτό βάρος του οχήματος. 5. Επιχειρήσεις μη μεταφορικές και οι επαγγελματίες μη μεταφορείς που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα στην Ελλάδα, καθώς και φυσικά και νομικά πρόσωπα και ενώσεις

προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα που δεν ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα μπορούν να μισθώνουν φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους έως και 3,5 τόνων από επιχειρήσεις εκμίσθωσης για την εξυπηρέτηση της επιχείρησης ή του επαγγέλματος ή των ιδιωτικών μεταφορικών αναγκών τους αντίστοιχα, με τις προϋποθέσεις των στοιχείων β` έως δ` «της ανωτέρω υποπαραγράφου 3», αναλόγως εφαρμοζόμενες τόσο για επιχειρήσεις και επαγγελματίες όσο και για ιδιώτες. Γι` αυτές τις μισθώσεις καταρτίζεται το συμφωνητικό μίσθωσης «της ανωτέρω υποπαραγράφου 3» . 6. Οι επιχειρήσεις εκμίσθωσης μπορούν να εκμισθώνουν σε επιχειρήσεις μη μεταφορικές ή επαγγελματίες μη μεταφορείς, καθώς και σε πρόσωπα φυσικά ή νομικά και ενώσεις προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα που δεν ασκούν επιχείρηση φορτηγά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης μικτού βάρους έως και 3,5 τόνων που τους ανήκουν ή τα έχουν μισθώσει από εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης σύμφωνα με τους όρους λειτουργίας τους. 7. Η εκμίσθωση των φορτηγών ιδιωτικής χρήσης από τις επιχειρήσεις εκμίσθωσης γίνεται με τις εξής προϋποθέσεις: α) Τα φορτηγά ιδιωτικής χρήσης έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στο όνομα της επιχείρησης εκμίσθωσης. Η έκδοση των αδειών κυκλοφορίας φορτηγών ιδιωτικής χρήσης που έχουν μισθωθεί από εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης στο όνομα των επιχειρήσεων εκμίσθωσης γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της υ.α. Α2/40819/7167/1991 (Β` 955). β) Στο έντυπο της άδειας κυκλοφορίας των φορτηγών ιδιωτικής χρήσης, στο πεδίο των παρατηρήσεων, αναγράφεται: «ΦΙΧ επιχείρησης εκμίσθωσης αυτοκινήτων». γ) Η μίσθωση αφορά μόνο στη διάθεση οχήματος χωρίς οδηγό. δ) Το μισθωμένο φορτηγό ιδιωτικής χρήσης κατά τη διάρκεια της μίσθωσης βρίσκεται στην αποκλειστική διάθεση της επιχείρησης ή του φυσικού προσώπου που το έχει μισθώσει και οδηγείται αντίστοιχα από πρόσωπα που συνδέονται αποδεδειγμένα με την επιχείρηση ή αναφέρονται ως μισθωτής ή ως οδηγός στο συμφωνητικό μίσθωσης. ε) Για τη μίσθωση καταρτίζεται συμφωνητικό «σύμφωνα με τις υποπαραγράφους 8, 9 και 10 κατωτέρω. στ) Η εκμίσθωση των φορτηγών ιδιωτικής χρήσης γίνεται κατά τα λοιπά με τους όρους και προϋποθέσεις εκμίσθωσης των επιβατικών ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτων. 8. Για τις μισθώσεις καταρτίζεται συμφωνητικό, που

περιέχει τα στοιχεία του εκμισθωτή, του μισθωτή και του οδηγού ή των οδηγών, τη χρονική διάρκεια της σύμβασης, καθώς και τα πλήρη στοιχεία του οχήματος.”. Συνεπώς, το πεδίο εφαρμογής της παραπάνω διάταξης είναι η εκμίσθωση οχημάτων για μεταφορά εμπορευμάτων ή επιβατηγών, ενώ κατά το ΝΔ 49/1968 άρ. 1 παρ. 2 στην έννοια του ιδιοκτήτη Φορτηγού Ιδιωτικής Χρήσης “Στην έννοια του ιδιοκτήτη περιλαμβάνεται... και ο κατέχων αυτοκίνητο με οποιαδήποτε σχέση μίσθωσης”, σε αντίθεση με όσα αβάσιμα επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων. Κατά δε τον συνδυασμό της ως άνω Παρ. ΙΕ Ν. 4093/2012 με την ως άνω διάταξη του ΝΔ 49/1968 προκύπτει ότι είναι νόμιμη η εκμίσθωση φορτηγών ιδιωτικής χρήσης προς μη μεταφορικές επιχειρήσεις, ο δε μισθωτής νοείται ως “ιδιοκτήτης” και δεν δύναται να παραχωρήσει (ο μισθωτής) περαιτέρω το όχημα σε έτερο τρίτο. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το από 5-1-2018 πιστοποιητικό Επιμελητηρίου της νομίμως δραστηριοποιείται στην εκμίσθωση φορτηγών και άλλων μηχανημάτων, ειδών εξοπλισμού και υλικών αγαθών, ενώ έχει ως κύρια δραστηριότητα την αποκομιδή απορριμμάτων, δεν συνιστά δε μεταφορική εταιρεία. Σε κανένα δε σημείο του συμφωνητικού δεν γίνεται αναφορά σε εκμίσθωση με οδηγό ή εκτέλεση έργου από τον εκμισθωτή, αλλά απλώς σε εκμίσθωση των μηχανημάτων και οχημάτων ως κινητών πραγμάτων. Συνεπώς, σε αντίθεση με ο,τι επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων ουδόλως προκύπτει ότι η δεν μπορεί να διαθέσει τα εν λόγω μηχανήματα και οχήματα στον δεύτερο προσφεύγοντα ούτε είναι γνωστόν ούτε χρειάζεται και απαιτείται να είναι γνωστή κατά τον παρόντα χρόνο η ταυτότητα των οχημάτων ή οι άδειες κυκλοφορίας αυτών .

38. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ακόμη και βάσιμα να προέκυπταν όσα επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων (παρότι προκύπτουν αβάσιμα και ερειδόμενα σε όλως εσφαλμένη και επιλεκτική επίκληση μεμονωμένων χωρίων των επικαλούμενων διατάξεων), η ΑΕΠΠ δεν έχει αρμοδιότητα να κρίνει ευθέως ή παρεμπιπτόντως, επί της εγκυρότητας ιδιωτικών συμφωνητικών εκμίσθωσης εξοπλισμού και εν γένει συμβάσεων του αστικού δικαίου ούτε να προβαίνει σε παρεμπίπτοντα έλεγχο αυτών στο πλαίσιο ελέγχου τεχνικών προσφορών, όπου

περιλαμβάνονται και τέτοιες συμβάσεις, αρμόδια δε προς τούτο είναι τα πολιτικά δικαστήρια ή οι αρμόδιες υπηρεσίες περί την εφαρμογή της νομοθεσίας μεταφορών. Τούτο, πολύ περισσότερο αφού αφενός ουδόλως ζητείτο η διακήρυξη απόδειξη περί της κατοχής από τους προσφέροντες των συγκεκριμένων μέσων, αφετέρου κατά τον όρο 2.4.3 στοιχ. δ' περί περιεχομένου τεχνικών προσφορών, που αφορά και τα αξιολογούμενα στο πλαίσιο του οικείου Α1 κριτηρίου αξιολόγησης στοιχεία, οι προσφέροντες αξιολογούνται όχι επί της κατοχής τεχνικών μέσων, αλλά επί της πρότασής τους για την αντιμετώπιση του έργου, βάσει του εξοπλισμού που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν. Σε κανένα δε σημείο της διακήρυξης, σε αντίθεση με όσα προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων, δεν προκύπτει ότι ζητούνταν ή αξιολογούνταν ή έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά τη βαθμολόγηση συμφωνητικά που αποδεικνύουν την κατοχή των παραπάνω μέσων ή οιοδήποτε περιλαμβανόμενου στην πρόταση τεχνικού μέσου ή εξοπλισμού. Αντίθετα, μάλιστα, εφόσον τίποτα τέτοιο δεν προβλέπεται, η αναθέτουσα θα έσφαλε αν λάμβανε υπόψη τη μη προσκόμιση τέτοιων αποδεικτικών περί της κατοχής τεχνικών μέσων, πάντως ουδόλως ζητούμενων στοιχείων, για την αξιολόγηση προσφοράς είτε θετικά είτε αρνητικά, δεδομένου ότι κατά το ίδιο το γράμμα της το μόνο βαθμολογητέο αντικείμενο και το έγγραφο βάσει του οποίου θα λάβει χώρα η αξιολόγηση των προσφορών είναι η ως άνω πρόταση. Αντίστοιχα, ουδόλως απαιτείτο απόδειξη περί του όντως πληρούνται οι τεχνικές προδιαγραφές, αλλά πρόταση, η οποία ανταποκρίνεται σε αυτές τις τεχνικές προδιαγραφές. Η δε τυχόν αξιολόγηση, πολλώ δε μάλλον αποκλεισμός προσφοράς επί τη βάσει δήθεν μη απόδειξης κατοχής μέσων που σχετίζονται με τις προδιαγραφές, ενώ η διακήρυξη ρητά ζητούσε πρόταση μέσων για την κάλυψη των προδιαγραφών, θα συνιστούσε κατάφωρη παράβαση της αρχής της τυπικότητας, της δεσμευτικότητας του κανονιστικού περιεχομένου της διακήρυξης που έτυχε αναμφισβήτητης αποδοχής από το σύνολο των μετεχόντων στη διαδικασία, ως και της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας. Περαιτέρω, ουδεμία έννομη σημασία έχει η αναφορά ή μη του μισθώματος στο συμφωνητικό, πολλώ δε μάλλον αφού σε αυτό αναφέρεται καθορισμός του με

ξεχωριστή συμφωνία, ενώ εξάλλου ουδόλως απαγορεύεται ακόμη και η δωρεάν παραχώρηση ούτε όρος για τη νόμιμη διάθεση του εξοπλισμού είναι η αναγραφή μισθώματος. Ούτε όσα αναφέρει ο πρώτος προσφεύγων περί της δυνατότητας ελέγχου από την οικεία ΔΟΥ σχετίζονται με αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ ούτε προϋπόθεση της κατά το αστικό δίκαιο εγκυρότητας, δεσμευτικότητας και ισχύος μιας μίσθωσης πράγματος είναι ο έλεγχος από τη ΔΟΥ, που συνιστά αντικείμενο συνεχόμενο με την τήρηση φορολογικών υποχρεώσεων, ούτε εξάλλου απαγορεύεται το τυχόν συμβατικό αντικατάλλαγμα να ορίζεται σε άλλο έγγραφο. Περαιτέρω, για την απόδειξη δυνατότητας διάθεσης ενός μέσου, ακόμη και αν υποτίθετο ότι αυτή απαιτείτο, βλ. όμως ακριβώς κατωτέρω, ουδόλως χρειαζόταν καν σύμβαση μίσθωσης πράγματος, η οποία δεν απαιτείται ούτε στην περίπτωση επίκλησης ικανότητας τρίτου κατ' άρ. 78 Ν. 4412/2016, αλλά οιοδήποτε έγγραφο από το οποίο θα προέκυπτε σκοπός, πρόθεση και δήλωση βούλησης του κατέχοντος τα μέσα αυτά να τα διαθέσει στον προσφέροντα, θα αρκούσε δε ακόμη και μια απλή υπεύθυνη δήλωση ή ακόμη και επιστολή δέσμευσης, και δη τόσο κατά το αντικειμενικά αυστηρότερο πλαίσιο των απαιτήσεων του άρ. 78 Ν. 4412/2016, που δεν είναι όμως εν προκειμένω εφαρμοστέο, όσο και κατά το πλαίσιο ελέγχου πλήρωσης τεχνικών προδιαγραφών, αν υποθεθεί ότι αυτές συνίσταντο στην απόδειξη διάθεσης των συνεχόμενων με την εκτέλεση της σύμβασης μέσων. Σε κάθε πάντως περίπτωση, όλα τα ανωτέρω προβάλλονται προεχόντως αλυσιτελώς διότι τίποτε από τα παραπάνω δεν απαιτείτο ως περιεχόμενο τεχνικής προσφοράς ή ως αντικείμενο αξιολόγησης, σημειωτέον δε ότι ούτε ο πρώτος προσφεύγων ούτε οιοσδήποτε άλλος μετέχων αποδεικνύουν ότι διαθέτουν το σύνολο του εξοπλισμού και των κάθε είδους μέσων, που περιλαμβάνουν στην πρότασή τους ή συνέχονται με αυτήν, ενώ οι οικείες προτάσεις του όρου 2.4.3.δ ήταν και το μόνο ζητούμενο και αξιολογούμενο στοιχείο από τη διακήρυξη. Ομοίως αλυσιτελώς προβάλλεται ότι δεν προσκομίστηκαν άδειες κυκλοφορίας και ασφαλιστήρια συμβόλαια για τα οχήματα, αφού ομοίως, τίποτε από αυτά δεν συνιστά αντικείμενο απαιτούμενο, επιθυμητό, αξιολογούμενο ή που ασκεί καθ' οιονδήποτε τρόπο επιρροή στη βαθμολόγηση των προσφορών κατά τη

διακήρυξη. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος ειδικότερος ισχυρισμός του πέμπτου λόγου της πρώτης προσφυγής, τόσο ως αβάσιμος και δη ως προς κάθε επιμέρους αιτίαση που περιλαμβάνει, όσο και ως αλυσιτελής προβαλλόμενος, δεδομένου ότι δεν συνδέεται με οιαδήποτε απαίτηση, κριτήριο ή έστω ορισθέν ως επιθυμητό, στοιχείο της διακήρυξης.

39. Επειδή, εν προκειμένω, όσον αφορά τους υπόλοιπους ισχυρισμούς του πέμπτου λόγου της πρώτης προσφυγής και τη δεύτερη επιμέρους αιτίαση του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής προκύπτουν τα ακόλουθα. Η αναθέτουσα έλαβε υπόψη της ως προς τη βαθμολογία του κριτηρίου αξιολόγησης Α1 επί της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας τεχνικά μέσα, όπως εκχιονιστικό για αποχιονισμό, χορτοκοπτικά για την κοπή χόρτων, αλυσοπρίονα για την κοπή δένδρων και περνοφόρο για εγκατάσταση-τοποθέτηση-αποθήκευση βαρέων αντικειμένων, δηλαδή οχήματα και τεχνικά μέσα που ουδόλως προκύπτει, σύμφωνα με τον ίδιο τον προορισμό τους κατά την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος, ότι έχουν σχέση με τις περιγραφόμενες στο Μέρος Α του Παραρτήματος Ι εργασίες, ούτε με τους πέραν του προγραμματισμένου ανά κάθε Σάββατο καθαρισμού εξωτερικών πλην πρασίνου κοινόχρηστων χώρων σε περίπτωση θεομηνιών και πλημμυρών. Τούτο, δεδομένου ότι ρητά η διακήρυξη αναφέρθηκε σε καθαρισμούς και όχι σε εκτέλεση εργασιών αποκατάστασης ή απόδοσης σε λειτουργική κατάσταση των υποδομών της αναθέτουσας κατόπιν φυσικών καταστροφών. Προκύπτει δε από την ίδια την αιτιολογία της βαθμολογίας του κριτηρίου Α1 όσον αφορά τον πρώτο προσφεύγοντα, ότι η προσφορά των ως άνω τεχνικών μέσων, αναφερόμενα ως “μηχανήματα μεγάλου μεγέθους” όχι απλώς ελήφθη υπόψη καιίτοι ήταν άσχετα με τις προδιαγραφές, αλλά και το ίδιο το φυσικό αντικείμενο της διαδικασίας και το έργο καθαριότητας κατά το κριτήριο αξιολόγησης Α1, αλλά αποτέλεσε και εν πολλοίς το έρεισμα για την κρίση της αναθέτουσας περί του ότι η προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος όχι μόνο υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της διακήρυξης αλλά του προσδίδει και συγκριτική υπεροχή έναντι

των άλλων διαγωνιζομένων (Για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών ο προτεινόμενος εξοπλισμός, στον οποίο συμπεριλαμβάνονται μηχανήματα μεγάλου μεγέθους και κατάλληλα για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, κρίνεται, ότι υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της Διακήρυξης...) και συγκεκριμένα ότι παρέχει στον πρώτο προσφεύγοντα “σαφή υπεροχή ως προς το κριτήριο αυτό συγκριτικά με τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες”. Έτσι όμως, το όργανο αξιολόγησης έλαβε υπόψη του αυθαιρέτως και ούτως καθ’ υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής και βαθμολογικής του ευχέρειας, στοιχεία που δεν έπρεπε να λάβει υπόψη ως προς τη βαθμολογία και δη κατά το μέρος που αφορά τη βαθμολογία άνω του 100 της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας και τούτο, διότι η ως άνω αιτιολογία συγχέει τις εργασίες καθαρισμού, που θα πρέπει να λάβουν χώρα πλην του προκαθορισμένου Σαββάτου και μετά από τυχόν έκτακτες περιστάσεις, με την εν γένει αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, παρότι ουδόλως υφίσταται έρεισμα στη διακήρυξη και την περιγραφή του φυσικού αντικείμενου περί του ότι ο ανάδοχος θα αναλάβει τον συντονισμό και την εκτέλεση εργασιών αντιμετώπισης και διαχείρισης έκτακτων αναγκών και φυσικών καταστροφών. Αντίστοιχα, το όργανο αξιολόγησης έκρινε ως λόγο βαθμολόγησης του δεύτερου προσφεύγοντος με κατώτερο βαθμό αυτού του πρώτου προσφεύγοντος ως προς το κριτήριο Α1., την έλλειψη “μεγάλων μηχανημάτων (όπως εκχιονιστικού, σαρώθρου για εξωτερικούς χώρους και καλαθοφόρου μηχανήματος)”. Και εν προκειμένω, όντως η αναθέτουσα εκτέλεσε εν τοις πράγμασι σύγκριση μεταξύ της προσφοράς του πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος, εξηγώντας ότι ο λόγος της μεταξύ τους βαθμολογικής απόκλισης, δηλαδή κατά 3 βαθμούς ανάγεται στην έλλειψη των ως άνω μηχανημάτων. Αυτό προκύπτει από ευθεία αντιπαραβολή του γενικού συμπεράσματος ανά κάθε μία από τις δύο αυτές προσφορές. Και στις δύο διαπιστώνεται πρώτον η καταγραφή με λεπτομέρεια του μηχανολογικού εξοπλισμού και του μικροεξοπλισμού και υλικών που θα διατεθούν για την εκτέλεση του έργου και δεύτερον, η επάρκεια του προτεινόμενου εξοπλισμού για τις καθημερινές εργασίες καθαριότητας, δεδομένου ότι κατά την αναθέτουσα ο αριθμός των μηχανημάτων καθαρισμού

καλύπτει τις ανάγκες της για το σύνολο των εγκαταστάσεών της, φέρει δε προς τούτο παράδειγμα τις σκούπες. Η μεταξύ των δύο προσφορών διαφοροποίηση λαμβάνει χώρα αποκλειστικά όσον αφορά “τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών”, όπως –εσφαλμένα- ερμηνεύει τον οικείο όρο της διακήρυξης η αναθέτουσα. Όμως, η αναθέτουσα συγχέει, όπως προκύπτει από αντιπαραβολή των επιμέρους αιτιολογιών της την αντιμετώπιση περιπτώσεων εκτάκτων αναγκών με την εν γένει διάθεση μεγάλων μηχανημάτων, παρότι κατά το Μέρος Α του Παραρτήματος Ι η αντιμετώπιση αυτή αναφέρεται στην αποκομιδή απορριμμάτων από τον ανάδοχο αν δεν παρέχει ο Δήμος την αποκομιδή αυτή και την εκτέλεση ενός επιπλέον τακτικού καθαρισμού απορριμμάτων στους εξωτερικούς πλην πρασίνου χώρους, σε περίπτωση εκδηλώσεων ή έκτακτης εμφάνισης απορριμμάτων λόγω έντονων καιρικών φαινομένων. Τούτο, παρότι, όπως φαίνεται από την αιτιολογία της προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος όσον αφορά το κριτήριο Α1, η αναθέτουσα τελεί υπαγωγή κατά τον ίδιο τρόπο και ως ομογενούς έλλειψης, και δη συγκριτικής με την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος, την έλλειψη κατά σειρά ενός άσχετου με το αντικείμενο ανάθεσης μηχανήμα, ήτοι του εκχιονιστικού και δύο σχετικών με το φυσικό αντικείμενο μηχανημάτων, δηλαδή του σαρώθρου εξωτερικών χώρων και του καλαθοφόρου-ανυψωτικού μηχανήματος που θα χρησιμοποιείται ως ειδικός ανυψωτικός εξοπλισμός για τον καθαρισμό των εξωτερικών υαλοπινάκων.

40. Επειδή, οι παραπάνω πρόδηλες ασάφειες και σφάλματα της αιτιολογίας, καθίστανται προφανέστερες από το γεγονός ότι πρώτον, η έλλειψη του μη ζητούμενου και μη δυνάμενου να συναχθεί καν ως επιθυμητού ή σχετικού με τη διακήρυξη, εκχιονιστικού μηχανήματος διαγνώσκεται ως έλλειψη και της προσφοράς έτερου διαγωνιζόμενου (.....), που βαθμολογήθηκε στο κριτήριο Α1 με 112, δηλαδή 2 μονάδες κάτω από τη βαθμολογία του δεύτερου προσφεύγοντος, η δε έλλειψη του εκχιονιστικού αναφέρεται στην οικεία αιτιολογία της βαθμολόγησης του έτερου αυτού διαγωνιζομένου, ομού μετά της ελλείψεως απορριμματοφόρου και οχήματος μεταφοράς ογκωδών αποβλήτων

ως “επουσιώδης έλλειψη που επηρεάζει τη βαθμολόγηση της στο κριτήριο αυτό, στο οποίο υπολείπεται των προσφορών των εταιριών που διαθέτουν τα μηχανήματα αυτά”, παρότι κατά τα άλλα η αναλυτική παρουσία του μηχανολογικού και τεχνικού εξοπλισμού και αναλωσίμων που θα χρησιμοποιηθούν για την υλοποίηση του έργου κρίνεται ως “αρκετά επαρκής”. Δεύτερον, η αναθέτουσα αιτιολόγησε την κατά πολύ μικρότερη βαθμολογία του έτερου διαγωνιζομένου “.....”, που έλαβε βαθμό στο ίδιο κριτήριο Α1 μόλις 104, επί τη βάσει ελλείψεων στον προσφερόμενο εξοπλισμό για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών (ενώ πάντως διαγνώσκεται ότι ο μηχανολογικός-τεχνικός εξοπλισμός καθώς και τα υλικά που προτείνει κρίνονται επαρκή και ότι από τον πίνακα με την κατανομή του εξοπλισμού προκύπτει ότι μπορεί να εκτελέσει το έργο σε σχέση με τις καθημερινές εργασίες), ενώ η αναθέτουσα ανέφερε στην οικεία εκεί αιτιολογία της σε σχέση με την έλλειψη απορριμματοφόρου οχήματος, οχήματος μεταφοράς container για τη διαχείριση ογκωδών αποβλήτων, σαρώθρου και αποφρακτικών μέσων (εκ των οποίων το απορριμματοφόρο και το όχημα μεταφοράς για τη διαχείριση ογκωδών αποβλήτων έλειπαν και από την προσφορά της που βαθμολογήθηκε με 112), ότι «*δεδομένου ότι στη Διακήρυξη δεν αναφέρονται ρητά τα απαιτούμενα μηχανήματα για την εκτέλεση της υπηρεσίας, η Επιτροπή κρίνει ότι η προσφορά της εταιρείας δεν παρουσιάζει ουσιώδεις αποκλίσεις και γίνεται αποδεκτή*”. Τρίτον, βαθμολογήθηκε με 102 η προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου και ήδη τρίτου παρεμβαίνοντος, επειδή, παρότι ο εξοπλισμός και τα υλικά που διαθέτει κρίνονται επαρκή για την υλοποίηση του έργου, δεν γίνεται ρητή και σαφής δήλωση για τον αριθμό μηχανημάτων που θα διατεθούν ειδικά για το συγκεκριμένο έργο και δεν αναφέρεται αναλυτικά ειδικός εξοπλισμός για “την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών”, παρότι αμέσως παραπάνω αναφέρεται στην αιτιολογία της αναθέτουσας περί περιγραφής της προσφοράς αυτής, η κατάθεση καταλόγου εξοπλισμού με εποχούμενα σάρωθρα αναρρόφησης, αναβατόριο για καθαρισμό υαλοπινάκων. Η δε σύγκριση με τα αναφερόμενα στην αξιολόγηση των λοιπών προσφορών, λαμβάνει εν προκειμένω χώρα και αναφορά προκειμένου να καταδειχθεί το

σφάλμα στο οποίο υπέπεσε η αναθέτουσα κατά την αξιολόγηση του κριτηρίου A1 και δη ειδικώς ως προς τα μεγάλα, κατ' αναφορά της, μηχανήματα και τις έκτακτες ανάγκες, όπως εσφαλμένα ερμηνεύθηκαν και εφαρμόστηκαν στην εν γένει αξιολόγηση τεχνικών προσφορών και κατ' αποτέλεσμα εκφράσθηκαν και αποτυπώθηκαν και στη συγκριτική βαθμολόγηση της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος. Από τον συνδυασμό των παραπάνω, προκύπτει ότι η εν όλω βαθμολόγηση του κριτηρίου A1 επί του συνόλου των προσφορών, έλαβε χώρα με ασυνεχή, αυθαίρετο, αντιφατικό και ασαφή τρόπο από τα όργανα αξιολόγησης, με τις ίδιες ελλείψεις να λαμβάνονται υπόψη ως λόγοι συγκριτικής μείωσης της βαθμολογίας κατά διαφορετικό μέτρο για διαφορετικές προσφορές, με τη διάγνωση υπερκαλύψεων των απαιτήσεων βάσει της προσφοράς μέσω άσχετων με το φυσικό αντικείμενο και σε κάθε περίπτωση μη δυνάμενων να θεωρηθούν ως έστω και επιθυμητών ή συνεχόμενων με το αντικείμενο αυτό, την εξομίωση ελλείψεων των προσφορών επί επιθυμητών και σχετικών με το αντικείμενο αλλά και άλλων άσχετων με το αντικείμενο τεχνικών μέσων. Η δε αναθέτουσα προσδιόρισε ως μη ουσιώδεις μεν, δηλαδή μη επαγόμενες αποκλεισμό, πλην σε κάθε περίπτωση με αρνητική επίδραση στη συγκριτική βαθμολόγηση, ελλείψεις που αφορούν τεχνικά μέσα που όντως αφορούν την, κατά το γράμμα της διακήρυξης, αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, δηλαδή την αποκομιδή των απορριμμάτων με ευθύνη του αναδόχου. Όμως αντιστοίχως ως ναι μεν μη ουσιώδεις αλλά σε κάθε περίπτωση ληπτές υπόψη στη βαθμολογία κάθε προσφοράς, κρίνονται ελλείψεις επί της “αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών” κατά τον εσφαλμένο τρόπο που ερμηνεύει αυτήν η αναθέτουσα το πρώτον κατά την αξιολόγηση, δηλαδή υπό την έννοια εκτέλεσης εργασιών αποκατάστασης της προσβασιμότητας των εγκαταστάσεων της ή και εκτέλεσης εργασιών σχετικών με χώρους πρασίνου, σε περίπτωση θεομηνιών και έντονων καιρικών φαινομένων, αντί της έννοιας της εκτέλεσης τακτικού (κατά το περιεχόμενο των εργασιών που περιλαμβάνει) καθαρισμού εξωτερικών χώρων πλην χώρων πρασίνου, πέραν των Σαββάτων, σε περίπτωση που οι τυχόν έντονες καιρικές συνθήκες επιφέρουν επίταση των απορριμμάτων στους χώρους αυτούς. Ενώ εξάλλου, από κανένα σημείο της διακήρυξης δεν

προκύπτει ή δύναται να υποτεθεί ο “εκχιονισμός”, εργασία που ανάγεται σε υπηρεσίες πολιτικής προστασίας, ασφάλειας έναντι περιβαλλοντικών κινδύνων και εξασφάλισης προσβασιμότητας χώρων στο κοινό, παρά καθαριότητας (στην οποία υπάγεται η απομάκρυνση απορριμμάτων που τυχόν σωρεύονται σε εξωτερικούς χώρους κατ’ αποτέλεσμα μιας έντονης καταιγίδας επί παραδείγματι, όπως εξάλλου οι ίδιες οι τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης ανέφεραν στην πραγματικότητα κατά το ίδιο το περιεχόμενό τους, βλ. παραπάνω και ιδίως σκ. 32), πέραν του ότι το περιλαμβάνει στην προσφορά του ο πρώτος προσφεύγων, η διάθεση τέτοιου μέσου ανάγεται από την αναθέτουσα σε επουσιώδη έλλειψη, η οποία τουλάχιστον συγκριτικά συνιστά αιτία διαφοροποίησης της βαθμολογίας, ως προς τις υπόλοιπες προσφορές.

41. Επειδή, ακόμη και για να θεωρηθεί ότι συντρέχει μια έστω μη ουσιώδης “έλλειψη”, προϋποτίθεται ότι το στοιχείο που τη συγκροτεί, καταρχήν και κατά οιονδήποτε τρόπο ζητείται ή έστω είναι επιθυμητό για την αναθέτουσα ή έστω, δεδομένου ότι εν προκειμένω τα κριτήρια αξιολόγησης τελούν σε μια όλως ελεύθερη και γενική διατύπωση, έχει μια σχετικότητα με το συμβατικό αντικείμενο και δη με τις τεχνικές προδιαγραφές που η διακήρυξη θέσπισε. Άλλως, δεν υφίσταται ούτε καταρχήν “έλλειψη” ούτε όμως μπορεί να νοηθεί σημείο υπεροχής ή υστέρησης οιασδήποτε προσφοράς, συγκριτικά με τις άλλες. Η δε αναθέτουσα, παρότι κατά το ως άνω περιεχόμενο των προδιαγραφών, αλλά και της εν γένει περιγραφής του φυσικού αντικείμενου ουδέν περί εκχιονισμών, φορτωτικών εργασιών και εργασιών πρασίνου και μέριμνας φυτών προέκυπτε, ερμήνευσε κατά την αξιολόγηση άνευ οιασδήποτε ερείσματος στο κανονιστικό περιεχόμενο των εγγράφων της σύμβασης, το αντικείμενο της “καθαριότητας” με έναν τρόπο που επεκτάθηκε σε ένα όλως απροσδιόριστο και εν τέλει και μη σχετιζόμενο ούτε με την έννοια και το περιεχόμενο των ως άνω συμβάσεων καθαριότητας κατά τα διδάγματα της κοινής λογικής και της κοινής πείρας, αντικείμενο, η οποία επέκταση μάλιστα οδήγησε στη συγκριτική έναντι όλων των υπολοίπων διαγωνιζομένων υπερβαθμολόγηση του πρώτου προσφεύγοντος. Ως έλλειψη δε των υπολοίπων

τέθηκε και ένα στοιχείο και συγκεκριμένα το εκχιονιστικό, το οποίο ουδόλως δύνατο να συναχθεί ούτε ως απόμακρο σχετικό με το αντικείμενο και τη διακήρυξη και δη όλως άσχετο με τις τεχνικές προδιαγραφές, αλλά το πρώτον προέκυψε ως επιθυμητό στοιχείο προσφοράς, εντός της διαδικασίας, μόλις κατά το στάδιο της αξιολόγησης και ενώ ο μόνος που το είχε συμπεριλάβει στην προσφορά του ήταν ο πρώτος προσφεύγων. Είναι σαφές δε ότι υπό αντίστοιχη λογική, θα μπορούσε να συμπεριληφθεί σε προσφορά ένα πλήθος άσχετων εργασιών και υπηρεσιών, οι οποίες θα δύνατο να υπαχθούν δημιουργικά στην έννοια του “καθαρισμού” (όπως επί παραδείγματι υπηρεσίες τραπεζοκόμων στη σίτιση των φοιτητών ως προς την πλύση των πιάτων και μέσων σίτισης, τεχνικές εργασίες και εκσκαφές στους αύλειους χώρους προς τακτοποίησή της εικόνας τους, βαφές τοίχων σε εξωτερικούς και εσωτερικούς χώρους προς άρση της φθοράς και της ρύπανσής του κ.α.), χωρίς τούτο να σημαίνει ότι η προσφορά τέτοιων άσχετων υπηρεσιών θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο θετικής βαθμολόγησης της, πολλώ δε μάλλον συγκριτικής βαθμολογικής υπεροχής της έναντι των υπολοίπων. Πολλώ δε μάλλον, η ανάθεση τέτοιων άσχετων με το συμβατικό αντικείμενο για το οποίο προκηρύχθηκε η προκείμενη διαδικασία και ξένων ως προς το περιεχόμενο και τις δημοσιευμένες προδιαγραφές του, εργασίες και υπηρεσίες, θα διακινδύνευε να είναι και όλως παράνομη ως αντικείμενη στον Ν. 4412/2016 και τους εν γένει κανόνες περί ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αφού επ’ αφορμή μιας άσχετης διαδικασίας θα ανατίθετο και τελικώς και κατ’ αποτέλεσμα εν τοις πράγμασι απευθείας στον ανάδοχο της πρώτης διαδικασίας μια άλλη άσχετη και μη δημοσιευμένη προς δημοπράτηση υπηρεσία, αντί αυτή να δημοπρατηθεί δια των νομίμων μέσων. Η ίδια δε η συμβασιοποίηση και εν τέλει πληρωμή τέτοιων άσχετων με το εν προκειμένω δημοπρατούμενο αντικείμενο υπηρεσιών και χρήση, φυσικά επ’ αμοιβή που προκύπτει δια του συμβατικού τιμήματος της προκείμενης διαδικασίας και ανάλογο τυχόν επιμερισμό, θα ήταν μη νόμιμη. Εξάλλου, όχι μόνο οι ως άνω εργασίες δεν προβλέπονται από τη διακήρυξη, αλλά ούτε ενέχουν μια τουλάχιστον προφανή και εύλογη κατά την κοινή λογική συνάφεια με το αντικείμενο της καθαριότητας, κατά τρόπο που θα θεωρείτο

αυτονόητη η παροχή τους από τον ανάδοχο καθαριότητας. Τούτο ισχύει και για τις αποφράξεις πλην όμως αυτές σε κάθε περίπτωση ρητά αναφέρονται στο περιεχόμενο των εγγράφων της σύμβασης. Επομένως, ασχέτως μάλιστα όλων των ανωτέρω, η λήψη υπόψη υπέρ της συγκριτικής βαθμολόγησης μιας προσφοράς και αντίστοιχα ως βάση συγκριτικής υστέρησης των υπολοίπων, όπως εν προκειμένω αυτής του πρώτου προσφεύγοντος ως προς τις υπόλοιπες, της προσφοράς μέσων που εξυπηρετούν άσχετες με το αντικείμενο εργασίες και δη εργασίες η τυχόν συμβασιοποίηση των οποίων θα είναι μη νόμιμη, συνιστά και στήριξη της βαθμολόγησης επί τμήματος της προσφοράς που δεν δύναται να τύχει νομίμου ανάθεσης δια της προκείμενης διαδικασίας. Σημειωτέον δε, ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι το περονοφόρο χρησιμοποιηθεί από τον πρώτο προσφεύγοντα για τις μετακινήσεις δικών του μέσων, υλικών και εν γένει εξοπλισμού που θα χρησιμοποιήσει ο ίδιος για την εκτέλεση της σύμβασης, τούτο αφορά αποκλειστικά τον τρόπο που ο ίδιος εσωτερικά κατανέμει, οργανώνει και εκτελεί τις όλως ενδοεπιχειρηματικές και ουδόλως σχετιζόμενες με τους πελάτες του διεργασίες της εταιρίας του, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι θα χρησιμοποιήσει το όχημα για αυτή καθαυτή την εκτέλεση του προκείμενου συμβατικού αντικειμένου και προς παροχή υπηρεσιών προς την ίδια την αναθέτουσα ή ότι τα τυχόν οργανωτικά μέσα θα τεθούν στη διάθεσή της και θα χρησιμοποιηθούν προς τον σκοπό εξυπηρέτησης της ίδιας, αφού είναι ούτως ή άλλως αυτονόητο ότι καθ' οιονδήποτε τρόπο κάπως θα οργάνωνε τη μεταφορά των μέσων που ο ίδιος δηλώνει ότι θα χρησιμοποιήσει στους οικείους χώρους όπου θα εκτελέσει τις εργασίες του, χωρίς όμως αυτό να έχει την έννοια ότι θα εκτελεί μεταφορές για λογαριασμό της αναθέτουσας και προς διακόμιση πραγμάτων της τελευταίας, έργο εξάλλου άσχετο με το προκείμενο συμβατικό αντικείμενο και την περιγραφή του (κατ' ανάλογο τρόπο, ενδέχεται κάποιος προσφέρων να χρησιμοποιήσει λεωφορεία και οχήματα μεταφοράς προσωπικού για τη μεταφορά των καθαριστών από τον χώρο του στον χώρο του αναδόχου ή να χρησιμοποιεί λογιστήριο για την παρακολούθηση της σύμβασης ή να μισθώνει αποθήκες για τη φύλαξη των αναλωσίμων του, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι παρέχει στον ανάδοχο υπηρεσίες μεταφοράς

προσωπικού, λογιστηρίου ή αποθήκευσης αντίστοιχα και προφανώς ουδόλως είναι δυνατόν τα ως άνω να ληφθούν υπόψη ως θετικώς αξιολογούμενα στοιχεία της προσφοράς του). Σημειωτέον περαιτέρω, ότι είναι αδιάφορο ότι ο δεύτερος προσφεύγων συμπεριέλαβε σε σημείο των εγγράφων της προσφοράς του περιγραφές για μεταφορές και διανομές αλατιού για περίπτωση χιονοπτώσεων, δεδομένο που πάντως δεν προκύπτει ότι ελήφθη υπόψη υπέρ της προσφοράς του, και ορθώς, αφού ασχέτως του τι επικαλείται ο κάθε προσφέρων το περιεχόμενο και τα ζητούμενα της αξιολόγησης ορίζονται από τη διακήρυξη και το συμβατικό αντικείμενο που αυτή ορίζει και όχι από τις διαφορετικές ή κοινές προθέσεις και εσφαλμένες συναγωγές των ανά περίπτωση προσφερόντων, τα άσχετα σημεία των προσφορών των οποίων ουδόλως δύνανται να αξιολογηθούν θετικά ή αρνητικά από την αναθέτουσα και δη κατά τη βαθμολόγηση των προσφορών (αφού το αντικείμενο της βαθμολόγησης δεν συνίσταται στη συγκριτική αξιολόγηση επί μη ζητουμένων ή ασχέτων με τη διακήρυξη και το συμβατικό αντικείμενο εγγράφων εργασιών, υπηρεσιών, παροχών και δηλώσεων, αλλά η σύγκριση επί των σημείων που όντως σχετίζονται με το συμβατικό αντικείμενο και το συνδεδεμένο και εφαρμοζόμενο, αναγκαίως σε απόκριση με αυτό, κριτήριο ανάθεσης).

42. Επειδή, κατά το σύνολο των ανωτέρω, η εκ μέρους της αναθέτουσας λήψη υπόψη ως θετικού σημείου συγκριτικής βαθμολόγησης και υπεροχής της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος, του συνόλου των άσχετων με το νυν συμβατικό αντικείμενο και τις τεχνικές προδιαγραφές και φυσικό αντικείμενο αυτού μέσων, και δη του περονοφόρου, του εκχιονιστικού, των αλυσοπρίονων και των χορτοκοπτικών, αποτέλεσε πλημμέλεια της προσβαλλομένης ως προς τη βαθμολόγηση του κριτηρίου αξιολόγησης Α1, το οποίο δια της λήψης υπόψη των ως άνω έτυχε εφαρμογής κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, αφού αξιολογήθηκαν υπέρ της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος στοιχεία που δεν προέκυπτε ότι ζητούνταν ή ήταν επιθυμητά και σε κάθε περίπτωση ότι θα τύγχαναν θετικής αξιολόγησης από την αναθέτουσα, σύμφωνα με το περιεχόμενο της

διακηρύξεως. Κατ' αποτέλεσμα, όχι μόνο τα ως άνω στοιχεία της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος, ως και η συνακόλουθη μη συμπερίληψη, εσφαλμένα δε από την αναθέτουσα επικαλούμενη ως "έλλειψη" αυτών στην προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος, δεν συνιστούν λόγο για την τυχόν ακόμη μεγαλύτερη βαθμολόγηση του πρώτου προσφεύγοντος και ζήτημα το οποίο μη εσφαλμένα δεν αποτυπώθηκε ακόμη θετικότερα υπέρ του στη συγκριτική βαθμολογία, όπως αυτός αβάσιμα επικαλείται με τον πέμπτο λόγο της προσφυγής του. Αλλά και συνιστούν στοιχεία που εξ αρχής μη νομίμως ελήφθησαν υπόψη υπέρ του και αποτέλεσαν εν μέρει έρεισμα της θετικής υπερβαθμολόγησής του έναντι των λοιπών συνδιαγωνιζομένων και δη του δεύτερου προσφεύγοντος, η δε διαμόρφωση της βαθμολογίας του πρώτου προσφεύγοντος κατά το μέρος της που, κατά ρητό πόρισμα της προσβαλλομένης, στηρίχθηκε στα ως άνω τεχνικά μέσα ως προς το κριτήριο Α1 είναι μη νόμιμη, όπως μη νόμιμη είναι κατά το αντίστοιχο μέρος της και η αιτιολογία της προσβαλλομένης ως προς το ίδιο αυτό κριτήριο αξιολόγησης, αφού έλαβε και δη σοβαρά υπόψη της και προς διαμόρφωση της εν όλω συγκριτικής βαθμολόγησης των προσφορών και δη αυτής του πρώτου προσφεύγοντος έναντι των υπολοίπων, στοιχείο που όφειλε να μην λάβει και μάλιστα κατά παράβαση του κανονιστικού περιεχομένου της διακήρυξης και των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, με αποτέλεσμα η καταρχήν ανέλεγκτη κρίση της κατά το ίδιο ως άνω μέρος να καθίσταται προδήλως αστήρικτη και αυθαίρετη.

43. Επειδή, περαιτέρω, ουδόλως σχετίζεται με το αξιολογητέο αντικείμενο αν τα οχήματα που προσφέρει έκαστος μετέχων είναι ιδιόκτητα, μισθωμένα ή θα διατεθούν από τρίτο, αφού για την πληρότητα και ποιότητα της πρότασης αρκεί να προτείνονται προς χρήση (άλλως θα θεωρείτο εξάλλου ότι η χρήση υπερβολικών ή οχημάτων μισθωμένων θα συνιστούσε αρνητικό στοιχείο μιας προσφοράς) αλυσιτελώς δε προβάλλεται ο οικείος ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος, όπως εξάλλου, βλ. και παραπάνω σκ. 38, και ο αντίστοιχος ισχυρισμός περί προσκομίσεως με την προσφορά και εκ περισσού,

αδειών κυκλοφορίας και ασφαλίσεων των οχημάτων, στοιχεία ουδόλως ζητούμενα από τη διακήρυξη, αλλά και ουδόλως συνεχόμενα με την πληρότητα της δυνατότητας αντιμετώπισης του έργου σύμφωνα και με το κριτήριο Α1. Επιπλέον, απορριπτός είναι και ο ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος περί τροχήλατων αμαξιδίων και εν γένει μέσων χειροκίνητης μεταφοράς απορριμμάτων εκ μέρους του δεύτερου προσφεύγοντος, δεδομένου ότι η προσφορά του τελευταίου περιλαμβάνει πλήθος καροτσιών με ρόδες κάθε χρήσης για μεταφορά κάδων μεγάλου όγκου. Εξάλλου, όλως αορίστως ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν υπερκάλυψε τα ζητήματα του κριτηρίου αξιολόγησης Α1, αφού με την εξαίρεση των ως άνω όλως ασχέτων με τη διακήρυξη μηχανημάτων και μέσων που ούτως ή άλλως εσφαλμένα η αναθέτουσα υπέλαβε ως στοιχείο μειονεξίας της προσφοράς του και τη μη ειδική περιγραφή του ανυψωτικού, ασχέτως δε του αν και αυτή ακόμα συνιστούσε όντως σοβαρή έλλειψη εν μέσω τόσων διαφορετικών εργασιών που περιλάμβαναν οι τεχνικές προδιαγραφές και τόσων κατηγοριών προτεινόμενων μέσων, ο δεύτερος προσφεύγων προσφέρει πλήθος διαφορετικών μέσων και μηχανημάτων κάθε κατηγορίας και δη υπερτερεί ως προς τα περισσότερα και δη κυρίως, όσα αφορούν καθημερινές και γενικώς τακτικές εργασίες, σε σχέση με τον πρώτο προσφεύγοντα, όπως προκύπτει από τον πίνακα των σελ. 17-18 της δεύτερης προσφυγής, στοιχεία που δεν αντικρούονται με την παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος. Κατά τα ως άνω δε, προκύπτει ως ορθή η ειδική σχετική κρίση της αναθέτουσας, η οποία έκρινε ότι ο μεν δεύτερος προσφεύγων προσφέρει για τις καθημερινές εργασίες εξοπλισμό «που κρίνεται ιδιαίτερα επαρκής», ενώ ο πρώτος προσφεύγων προσέφερε αντίστοιχο εξοπλισμό που «κρίνεται αρκετά ικανοποιητικός». Η υπερβαθμολόγηση δε της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος έναντι του δεύτερου προκύπτει από τη λήψη υπόψη της υπεροχής του πρώτου όσον αφορά τις έκτακτες ανάγκες και μάλιστα όπως κατά τα ανωτέρω τις ορίζει εσφαλμένα η αναθέτουσα, χωρίς όμως να κριθεί από την αναθέτουσα ούτε προκύπτει εξάλλου κάτι τέτοιο από την προσφορά του ότι δεν είναι ικανοποιητικός ο εξοπλισμός που προσφέρει ο δεύτερος προσφεύγων. Κατά τα λοιπά και σε κάθε περίπτωση, η αναθέτουσα προκύπτει,

ότι με εξαίρεση τα ως άνω περὶ εκτάκτων αναγκών και τη λήψη υπόψη υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος κυρίως και εν γένει ως προς το σύνολο των μετεχόντων τεχνικών μέσων άσχετων με το προκείμενο αντικείμενο (βλ. παραπάνω σκ. 39-42), αξιολόγησε επαρκώς και έλαβε υπόψη το σύνολο των στοιχείων των οικείων προσφορών και το βαθμολογικό αποτέλεσμα που κατέληξε, κατά τα λοιπά, είναι επαρκώς αιτιολογημένο και δεν στηρίζεται σε εσφαλμένα ληφθέντα ή μη ληφθέντα υπόψη στοιχεία.

44. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, όλοι οι λοιποί ισχυρισμοί (πέραν του ως άνω αναφερθέντος ως πρώτου ειδικού ισχυρισμού) του πέμπτου λόγου της πρώτης προσφυγής είναι απορριπτέοι και κατ' αποτέλεσμα πρέπει ο πέμπτος λόγος της πρώτης προσφυγής να απορριφθεί στο σύνολό του. Πρέπει δε να γίνει δεκτή η δεύτερη αιτίαση του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής και δη όσον αφορά τη λήψη υπόψη κατά τη συγκριτική βαθμολόγηση του κριτηρίου αξιολόγησης Α1 και δη ως στοιχείου υπεροχής και επομένως συγκριτικής αύξησης της βαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος, και προφανώς και κάθε άλλου μετέχοντος, της προσφοράς άσχετων με το συμβατικό αντικείμενο και την εύλογη και ορθή έννοια αυτού, τεχνικών μέσων και συγκεκριμένα εκ των αναφερομένων ως μεγάλου μεγέθους μηχανημάτων του εκχιονιστικού και του περονοφόρου και εκ των λοιπών τεχνικών μέσων, των αλυσοπριόνων και των χορτοκοπτικών. Πρέπει κατ' αποτέλεσμα να ακυρωθεί η προσβαλλομένη και δη η βαθμολόγηση του κριτηρίου αξιολόγησης Α1 και δη καθ' ο μέρος ειδικότερα ενσωματώνει το ως άνω σφάλμα και αποτυπώνει αυτό στη συγκριτική βαθμολόγηση των προσφορών και δη ως παράμετρο σχετικής βαθμολογικής υπεροχής του πρώτου προσφεύγοντος. Να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να επαναλάβει τη βαθμολόγηση του κριτηρίου αξιολόγησης Α1 ειδικώς δε δια της άρσης του ως άνω σφάλματος και της μη λήψης υπόψη και αποσύνδεσης από τη βαθμολογία των ως άνω εσφαλμένα ληφθέντων υπόψη στοιχείων.

45. Επειδή, όσον αφορά τον έκτο λόγο της πρώτης προσφυγής περὶ

της βαθμολόγησης στο κριτήριο αξιολόγησης Α2 «Πληρότητα, ρεαλιστικότητα, αποτελεσματικότητα προτεινόμενης οργάνωσης για την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας», προκύπτει ότι κατά τον όρο 2.4.3.δ ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ της διακήρυξης το αξιολογούμενο αντικείμενο συνίστατο σε «Πρόταση της οργάνωσης που προτείνει για την παροχή των υπηρεσιών του, που θα περιλαμβάνει και λεπτομέρειες για τη συνεχή διατήρηση του απαιτούμενου επιπέδου καθαριότητας, αλλά και κάθε άλλη ενέργεια που καλείται να υλοποιήσει στη διάρκεια της εργολαβίας, τα μέτρα ασφαλείας προς αποφυγή ατυχημάτων του προσωπικού και φθορών στις εγκαταστάσεις. Νέες προτάσεις βελτίωσης των μεθόδων καθαρισμού και διατήρησης του απαιτούμενου επιπέδου καθαριότητας θα αξιολογηθούν από την Επιτροπή.». Ο δε πρώτος προσφεύγων βαθμολογήθηκε με 113 με την ακόλουθη αιτιολογία «Η εταιρεία καταθέτει πληροφορίες σχετικά με την οργάνωση, τον κύκλο εργασιών της, τους τομείς στους οποίους δραστηριοποιείται, τους στόχους και την αποστολή της. Κατατίθεται λεπτομερής περιγραφή των κτιρίων της πανεπιστημιούπολης και ειδικότερα των χώρων καθαρισμού και υποβάλλεται πίνακας κατανομής των εργαζομένων ονομαστικά στην καθαριότητα ανά κτίριο. Προτείνεται η παρακολούθηση του έργου με τον ορισμό ενός αρχιεργάτη ανά κτίριο, ώστε να διευκολύνεται η παρακολούθησή του. Γίνεται ειδική αναφορά στους χώρους ιδιαίτερης υγειονομικής σημαίας (πχ. Ιατρική). Για την οργάνωση του έργου παρουσιάζεται το οργανόγραμμα της εταιρείας με τους υπευθύνους του έργου, των εποπτών και των επικεφαλής ανά κτίριο. Κατατίθεται αναλυτική περιγραφή των διαδικασιών καθαριότητας, χρησιμοποιώντας, ως παράδειγμα τον καθαρισμό των χώρων του κτιρίου Διοίκησης και δίνονται πληροφορίες αναφορικά με τη μεθοδολογία, τις αρμοδιότητες των συνεργείων, τους χώρους στους οποίους θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή (πχ. Μαρμάρινα πατώματα και πατώματα βυνηλίου) . Επίσης, γίνεται αναφορά στις διαδικασίες διαχείρισης των απορριμμάτων και ανακύκλωσης. Υπάρχει επίσης και ειδική αναφορά στην αντιμετώπιση των εκτάκτων αναγκών. Η εταιρεία δηλώνει, ότι έχει ορισθεί προσωπικό «έκτακτη» ανάγκης, το οποίο εκπαιδεύει ειδικά για την αντιμετώπιση παρόμοιων περιστατικών. Μάλιστα, κατά την εκπαίδευσή τους,

διεξάγονται ασκήσεις ετοιμότητας και αξιολογείται η ανταπόκριση. Κατατίθεται πίνακας με τους χρόνους ανταπόκρισης των ομάδων για τη θέση σε πλήρη λειτουργία και αποκατάσταση ζημιών μετά την εκδήλωση της ανάγκης, οι οποίες ανταποκρίνονται άμεσα, ανεξαρτήτου ημέρας και ώρας, σε συνεργασία με τους επόπτες του έργου. Συνημμένα υποβάλλονται βεβαιώσεις επιτυχούς αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών. Στη συνέχεια, κατατίθεται αναλυτική περιγραφή της μεθοδολογίας καθαρισμού των χώρων (εσωτερικών και εξωτερικών) ανά είδος επιφάνειας και χώρου καθαρισμού, με την αντίστοιχη χρήση των μηχανημάτων και των προϊόντων που θα χρησιμοποιηθούν. Γίνεται αναφορά στα μέτρα ασφαλείας, που λαμβάνονται για την αποφυγή ατυχημάτων και φθορών των εγκαταστάσεων. Επίσης, γίνεται ειδική μνεία για τις διαδικασίες απολύμανσης, απεντόμωσης και μυοκτονίας. Περιγράφεται η ακολουθητέα διαδικασία, καθώς και τα χρησιμοποιούμενα υλικά. Οι εφαρμογές επιβλέπονται είτε από Γεωπόνο είτε από τον υπεύθυνο επόπτη και πραγματοποιούνται από ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό, γεγονός, που εκτιμάται ιδιαίτερα από την Επιτροπή, λόγω της παλαιότητας των κτιρίων, της ιδιαιτερότητας αυτών (αποθήκες με αρχαία εγγράφων, εργαστήρια κ.λ.π.), που απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή στην εφαρμογή των κανόνων απεντόμωσης και μυοκτονίας. Επίσης, γίνεται ειδική αναφορά στις διαδικασίες αναφοράς ατυχημάτων, για την ανάληψη μέτρων αποφυγής τους και προστασίας των εργαζομένων. Ιδιαίτερη επισήμανση γίνεται στη μεθοδολογία της εργασίας, προκειμένου να αποφεύγονται ατυχήματα των εργαζομένων και να εξασφαλίζεται η υγεία και η ασφάλειά τους κατά την εκτέλεση της εργασίας. Η μεθοδολογία καθαρισμού της εταιρείας βασίζεται στην «Τελειότητα στον Καθαρισμό» (cleaning excellence), η οποία είναι μία προσπάθεια για την επίτευξη αποτελεσματικότερων πρακτικών καθαρισμού, λαμβάνοντας υπόψη τα best practices, που εφαρμόζονται σε διάφορες χώρες με στόχο την μέγιστη καθαριστική απόδοση και ικανοποίηση των απαιτήσεων των πελατών της εταιρείας. Οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη είναι η μεθοδολογία, τα υλικά καθαρισμού και ο σχεδιασμός, με οφέλη για τους εργαζόμενους, τους πελάτες και το περιβάλλον. Γενικό συμπέρασμα: Κατατίθεται πολύ αναλυτική περιγραφή της οργάνωσης και της μεθοδολογίας, που η

εταιρεία προτίθεται να εφαρμόσει, η οποία στηρίζεται σε μελέτες επί των αποτελεσματικότερων πρακτικών καθαρισμού, οι οποίες προκύπτουν και από την πολυετή παρουσία της στο χώρο. Επίσης, είναι σε θέση να ανταποκριθεί άμεσα και αποτελεσματικά στις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών.”. Ο δε δεύτερος προσφεύγων βαθμολογήθηκε με 118 με την εξής αιτιολογία «Η εταιρεία καταθέτει πληροφορίες σχετικά με την οργάνωση, τον κύκλο εργασιών της, τους τομείς στους οποίους δραστηριοποιείται, τους στόχους και την αποστολή της. Η στρατηγική της εταιρείας βασίζεται στη σωστή διαχείριση των υλικών και των αναλωσίμων. Για την επίτευξη του βέλτιστου αποτελέσματος και για την παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου, η εταιρεία ενημερώνεται συνεχώς για τις νέες τεχνολογίες και για καινοτόμες λύσεις, που προκύπτουν καθημερινά και τις εφαρμόζει σε όλους τους τομείς. Παρουσιάζεται και ο κατάλογος των φορέων ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, στους οποίους παρέχει η εταιρεία τις υπηρεσίες της. Επίσης, κατατίθενται και πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία, στην οποία θα στηριχθεί η εταιρεία σε θέματα εκτάκτων αναγκών. Στη συνέχεια, κατατίθεται λεπτομερής περιγραφή των κτιρίων της πανεπιστημιούπολης και ειδικότερα των χώρων καθαρισμού και υποβάλλεται πίνακας κατανομής των εργαζομένων ονομαστικά στην καθαριότητα ανά κτίριο. Προτείνεται η παρακολούθηση του έργου με τον ορισμό ενός αρχιεργάτη ανά κτίριο, ώστε να διευκολύνεται η παρακολούθησή του. Γίνεται ειδική αναφορά στους χώρους ιδιαίτερης υγειονομικής σημασίας (πχ. Ιατρική). Για την οργάνωση του έργου παρουσιάζεται το οργανόγραμμα της εταιρείας με τους υπευθύνους του έργου, των εποπτών και των επικεφαλής ανά κτίριο. Περιγράφεται η μεθοδολογία, που θα ακολουθηθεί, στοιχεία περιβαλλοντικής διαχείρισης, χρήσης των υλικών και διαδικασίες ανακύκλωσης. Περιλαμβάνεται ειδική ενότητα στην προσφορά της εταιρείας για την απεντόμωση- μωκτονία στους χώρους των υπογείων-ισογείων, λεβητοστασιών, εργαστηρίων και λεπτομερής περιγραφή της διαδικασίας, που θα ακολουθηθεί και των προϊόντων, που θα χρησιμοποιηθούν. Επισημαίνεται, ότι οι συγκεκριμένες παρεμβάσεις γίνονται από εξειδικευμένο προσωπικό, το οποίο εποπτεύεται από Γεωπόνου, του οποίου η άδεια προσκομίζεται. Το στοιχείο αυτό εκτιμάται

ιδιαιτέρως από την Επιτροπή, λόγω της παλαιότητας των κτιρίων, της ιδιαιτερότητας αυτών (αποθήκες με αρχαία έγγραφων, εργαστήρια κ.λ.π.), που απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή στην εφαρμογή των κανόνων απεντόμωσης και μυοκτονίας. Η εταιρεία αναφέρει, ότι θα ικανοποιήσει τις απαιτήσεις υπηρεσιών καθαρισμού, όπως αναγράφονται στη Διακήρυξη και επιπλέον προσφέρει αυξημένες παροχές, ως εξής: Προγραμματισμένες Περιοδικές Εργασίες: Καθαρισμός των γραφείων και λοιπών επίπλων με νωπό πανί ή wettex εμπλουτισμένο με διάλυμα νερού και ουδέτερο υγρό καθαρισμού, δύο (2) φορές την εβδομάδα, (αντί για 1, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Αφαίρεση των αποτυπωμάτων των χεριών από πόρτες, τοίχους, πόμολα και γενικά από κάθε στιλπνή επιφάνεια, δύο (2) φορές την εβδομάδα (αντί για 1, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Γενικός καθαρισμός WC δύο (2) φορές την εβδομάδα (βαθύς καθαρισμός πλακιδίων τοίχων, ειδών υγιεινής, φωτιστικών, οροφών κτλ), (αντί για 1, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός εξωτερικών κοινόχρηστων χώρων (εκτός πρασίνου) αίθριων-ημιυπαίθριων χώρων, κοινοχρήστων πλακόστρωτων τμημάτων, χώρων στάθμευσης, εντός της Πανεπιστημιούπολης δύο (2) φορές την εβδομάδα, (αντί για 1, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Επιπρόσθετα, σε έκτακτες περιπτώσεις (πχ. θεομηνίες, πλημμύρες, εορταστικές εκδηλώσεις κτλ.) θα πραγματοποιείται επιπλέον καθαρισμός των ως άνω χώρων κατόπιν εντολής της Υπηρεσίας, έως 15 φορές (αντί για 12, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός όλων των υαλοπινάκων εσωτερικά και εξωτερικά επτά (7) φορές ετησίως (εφόσον δεν απαιτείται χρήση ειδικών ανυψωτικών), (αντί για 6, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Γενικός καθαρισμός γραφείων ανά δίμηνο (κάθετες επιφάνειες ύψους άνω των 2m, βιβλιοθήκες, φωτιστικά κτλ), (αντί ανά τρίμηνο, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός σχαρών και φρεατίων όμβριων υδάτων και απόφραξή τους ανά δίμηνο (αντί ανά τρίμηνο, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός δωματίων με ιδιαίτερη φροντίδα στον έλεγχο και καθαρισμό των υδρορροών και σχαρών ανά δίμηνο, (αντί για τρίμηνο, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Μυοκτονία και εντομοκτονία όλων των στεγασμένων χώρων τέσσερις (4) φορές ετησίως, (αντί για 3, που προβλέπεται στη Διακήρυξη), ή και σε μικρότερο χρονικό διάστημα, εφόσον

υπάρξει σχετική ανάγκη. Βαθύς καθαρισμός των δαπέδων, διαδρόμων που αντιστοιχούν στους χώρους (τρίψιμο-γυάλισμα δαπέδων και υγρό πλύσιμο μοκετών) τρεις (3) φορές ετησίως (αντί για 2, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Καθαρισμός όλων των εξωτερικών υαλοπινάκων με ειδικά ανυψωτικά μηχανήματα της εταιρείας, όπου απαιτείται, δύο (2) φορές το χρόνο (αντί για 1, που προβλέπεται στη Διακήρυξη). Επιπλέον των ανωτέρω εργασιών, για τη βελτίωση του επιπέδου καθαριότητας η εταιρεία προσφέρει: Υγρό πλύσιμο των σωμάτων θέρμανσης (καλοριφέρ) τρεις (3) φορές ετησίως, κατά την έναρξη λειτουργίας του, κατά τη διάρκεια και με το κλείσιμο αυτών. Αντικατάσταση των κατεστραμμένων σαπουνοθηκών και Εγκατάσταση αρωματικών στις τουαλέτες του κτιρίου Διοίκησης. Για την αντιμετώπιση των εκτάκτων αναγκών η εταιρεία καταθέτει το επιχειρησιακό της σχέδιο, στο οποίο περιλαμβάνονται στοιχεία για την ειδική εκπαίδευση του προσωπικού για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, τη διανομή των αρμοδιοτήτων, τους τρόπους επικοινωνίας μεταξύ του προσωπικού, καθώς και τον προσφερόμενο εξοπλισμό. Η εταιρεία δηλώνει, ότι σε περιπτώσεις έκτακτων καιρικών φαινομένων μπορεί να ανταποκριθεί εντός μιας ώρας, σε περιπτώσεις πλημμύρας άμεσα ή εντός δύο ωρών, σε περιπτώσεις απρόοπτης ρύπανσης άμεσα ή εντός δύο ωρών, σε έκτακτες απολυμάνσεις θα υπάρχει κάλυψη όλο το 24ωρο, σε περιπτώσεις σεισμού άμεσα ή εντός 2 ωρών, πυρκαγιάς άμεσα ή εντός 2 ωρών, βανδαλισμών άμεσα ή εντός 2 ωρών, αδυναμίας περισυλλογής απορριμμάτων σε 4-6 ώρες. Τέλος, αναφέρεται, ότι η εταιρεία είναι σε θέση να διαθέσει σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης 50 άτομα προσωπικό εντός 1 ώρας, 100 άτομα προσωπικό εντός 2 ωρών και 250 άτομα προσωπικό εντός 4 ωρών. Γίνεται αναφορά στις ενέργειες, που προληπτικά προβαίνει η εταιρεία για την πρόληψη των ατυχημάτων. Κατατίθενται, τέλος, βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης συμβατικών υποχρεώσεων και για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών. Σε σχέση με τα αναφερόμενα στον υπόμνημα της για τις διαδικασίες μυοκτονίας απολύμανσης, η Επιτροπή κρίνει ότι, όπως ανωτέρω αναφέρθηκε, περιλαμβάνεται στην τεχνική προσφορά της εταιρείας. Γενικό συμπέρασμα: Η εταιρεία καταθέτει σαφή, λεπτομερειακή και ολοκληρωμένη πρόταση για την οργάνωση της προσφερόμενης υπηρεσίας, η

οποία υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της Διακήρυξης και τις τεχνικές προδιαγραφές της. Είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και με μεγάλο αριθμό εργαζομένων. Ειδικότερα, για τις καθημερινές εργασίες καθαριότητας, οι οποίες κρίνονται και μείζονος ενδιαφέροντος, κρίνεται ιδιαίτερως σημαντικό το γεγονός, ότι η εταιρεία δηλώνει, ότι μπορεί να προσφέρει αυξημένο αριθμό εργασιών σε σχέση με τις απαιτούμενες από τις τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης και σε σύγκριση με τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες.”.

46. Επειδή, καταρχάς, προκύπτει ότι αλυσιτελώς επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων ως λόγο αύξησης της ως άνω βαθμολογίας του τη σύγκρισή του όσον αφορά τους κύκλους εργασιών, τα στοιχεία οικονομικών καταστάσεων και τις αποδείξεις πρότερης εμπειρίας των διαγωνιζομένων και αυτό για δύο λόγους, ήτοι αφενός επειδή αυτά συνιστούν κριτήρια επιλογής, τόσο κατ’ άρ. 75 παρ. 3 και 4 Ν. 4412/2016 και Προσάρτημα Α Παράρτημα ΧΙΙ Μέρος Ι και Μέρος ΙΙ ιδίως περ. α’ και η, όσο κυρίως κατά τους σαφείς όρους 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.9.2 της διακήρυξης (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 120/2017). Αφετέρου, επειδή κατά τα ανωτέρω και την αιτιολογία της βαθμολογίας του πρώτου προσφεύγοντος, όλα τα σχετικά με την πολυετή του εμπειρία στον χώρο στοιχεία ελήφθησαν υπόψη, βλ. ανωτέρω Γενικό Συμπέρασμα βαθμολογίας του, ως θετικά στοιχεία, χωρίς να προκύπτει ότι το αντίστοιχο έλαβε χώρα και επέδρασε, τουλάχιστον όπως προκύπτει από τα αξιολογικά συμπεράσματα της αιτιολογίας της βαθμολόγησης του δεύτερου προσφεύγοντος, ως προς τον τελευταίο, και μάλιστα ενώ, κατά τα ανωτέρω, ούτως ή άλλως, η όποια εκ μέρους της αναθέτουσας λήψη υπόψη των στοιχείων αυτών υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος προκύπτει ως εσφαλμένη. Και ναι μεν το ζήτημα αυτό δεν δύναται να κριθεί ως λόγος ακύρωσης της βαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος, σύμφωνα με το άρ. 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και ελλείπει σχετικού προς τούτο ισχυρισμού του δεύτερου προσφεύγοντος, οι λόγοι που επικαλείται ο οποίος ορίζουν και την έκταση της ακυρωτικής αρμοδιότητας του διατακτικού της ΑΕΠΠ, πλην όμως σε κάθε

περίπτωση καθιστούν αλυσιτελή την προβολή αντιστρόφου ισχυρισμού εκ μέρους του πρώτου προσφεύγοντος προς αύξηση μάλιστα της βαθμολογίας του. Προς τούτο δε είναι και απορριπτέοι οι σχετικοί ισχυρισμοί της πρώτης προσφυγής περί κύκλου εργασιών, πρότερης εμπειρίας και πορείας αύξησης και αριθμού του απασχολούμενου προσωπικού κατά τα προηγούμενα έτη, στοιχεία εντελώς άσχετα με το περιεχόμενο του κριτηρίου ανάθεσης. Εξάλλου, όλα τα απαιτούμενα περί κύκλου εργασιών, οικονομικής κατάστασης, προηγούμενης ελάχιστης εμπειρίας και ελάχιστου απαιτούμενου προσωπικού τέθηκαν από την ίδια τη διακήρυξη ως κριτήρια επιλογής και ουδόλως επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν τα πληροί ούτε προκύπτει κάτι τέτοιο από την προσφορά του τελευταίου. Συνεπώς, κάθε ζήτημα σχετικό με τα ως άνω δεν δύναται ούτως ή άλλως να τύχει επικλήσεως ως παράμετρος που έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά τη βαθμολόγηση των κριτηρίων αξιολόγησης και δη και για περαιτέρω βελτίωση της βαθμολογίας ούτε το κριτήριο A2, που τίποτα τέτοιο εξάλλου δεν προβλέπει, δύναται να ερμηνευθεί κατά τρόπο τέτοιο που θα επεκτεινόταν και στα ζητούμενα δια των κριτηρίων επιλογής των όρων 2.2.5-2.2.6 της διακήρυξης, πράγμα που θα σήμαινε δε την απόδοση παρανόμου νοήματος σε κριτήριο, που ουδόλως κατά το γράμμα του διατυπώθηκε παρανόμως. Και τα ανωτέρω, ασχέτως αν η τυχόν σχετική υπεροχή του ίδιου του πρώτου προσφεύγοντος στα ως άνω ζητήματα αποτέλεσε και παράμετρο δικής του θετικής βαθμολόγησης. Εξάλλου, ουδόλως προκύπτει από τη σύγκριση των προσφορών των δύο προσφευγόντων ότι υφίσταται κάποια τυχόν καταλυτική υπεροχή στα οργανωτικά και τεχνικοοικονομικά μεγέθη των δύο προσφερόντων, η οποία σχετίζεται με τη ρεαλιστικότητα και αποτελεσματικότητα της οργάνωσής τους για την παροχή των συγκεκριμένων υπηρεσιών καθαριότητας, δεδομένης της κατά τα ως υπερκάλυψης και από τον δεύτερο προσφεύγοντα των κριτηρίων επιλογής, αλλά και του απαιτούμενου αριθμού προσωπικού για την εκτέλεση της σύμβασης, καθώς εξάλλου κατά τις Τεχνικές Προδιαγραφές, η σύμβαση αφορά 235 θέσεις εξάωρης απασχόλησης και συνεπώς όλα όσα αναφέρει σχετικώς ο πρώτος προσφεύγων εκτός από νόμω αβάσιμα και αλυσιτελώς προβαλλομένα

κατά τα ανωτέρω, ουδόλως περαιτέρω δείχνουν οιαδήποτε δική του υπεροχή ως προς τις συγκεκριμένες ανάγκες του προκείμενου έργου, είναι δε άσχετα με αυτό και την εκτέλεσή του. Εξάλλου, οι προτάσεις του όρου 2.4.3.δ της διακήρυξης που καθορίζουν και τα μόνα αξιολογούμενα στοιχεία των τεχνικών προσφορών και δη του κριτηρίου Α2, ουδόλως μνημονεύουν κάποια σύγκριση ή ανάλυση των ως άνω στοιχείων που επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων και μάλιστα συνδέουν τις όποιες προτάσεις των προσφερόντων και το αξιολογητέο περιεχόμενό τους αποκλειστικά με τον τρόπο, σχεδιασμό, οργάνωση και μεθοδολογία εκτέλεσης του συγκεκριμένου έργου και όχι με τις γενικές τεχνικοοικονομικές και οργανωτικές δυνατότητες και πόρους των συμμετεχόντων. Ούτε εξάλλου, προκύπτει κάποια υπεροχή του πρώτου προσφεύγοντος στη ρεαλιστικότητα της πρότασής του από το γεγονός ότι προσκόμισε περισσότερες από τις ούτως ή άλλως πολυάριθμες συστατικές του δεύτερου προσφεύγοντος, καίτοι ούτως ή άλλως τα ως άνω προκύπτουν ότι ελήφθησαν υπόψη από την αναθέτουσα και δη, συγκριτικά μάλιστα, θετικά υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος.

47. Επειδή, ομοίως αλυσιτελώς ο πρώτος προσφεύγων ισχυρίζεται τα περί αριθμού εποπτών, καθώς το στοιχείο αυτό αφορά το κριτήριο Β1 που αναφέρεται στην εποπτεία του έργου, όπως και τα περί υπεροχής σε μηχανήματα που αφορούν το κριτήριο Α1. Όσα δε αναφέρει περί απεντόμωσης-μυοκτονίας ως προς την προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος ομοίως προβάλλονται αλυσιτελώς, αφού η αναθέτουσα τα έλαβε ήδη υπόψη, έκρινε δε κατά τα ανωτέρω ότι η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος κάλυπτε τα οικεία ζητήματα, δεδομένου δε ότι είχε περιλάβει τα σχετικά στην οικεία πρότασή του. Περαιτέρω, προκύπτει ότι αμφότερες οι προσφορές του πρώτου και του δεύτερου προσφεύγοντος κρίθηκαν ως επαρκείς και δη ως υπερκαλύπτουσες τις απαιτήσεις της διακήρυξης και τα ζητούμενα, υπερβαθμολογούμενες κατά πολύ του 100, η δε ουσιαστική διαφοροποίηση του δεύτερου προσφεύγοντος, στην οποία και οφείλεται η διαφορά 5 βαθμών του από τον πρώτο προσφεύγοντα εντοπίστηκε με σαφήνεια από την αιτιολογία της

αναθέτουσας, στο γεγονός ότι προσφέρει αυξημένο αριθμό εργασιών από τις απαιτούμενες, ενώ οι προσφορές των λοιπών μετεχόντων και δη του πρώτου εν προκειμένω προσφεύγοντος ναί μεν ήταν στοιχειοθετημένες σε βαθμό άνω των στοιχειωδών απαιτήσεων, πλην όμως δεν αφορούσαν παροχή επιπλέον υπηρεσιών και εργασιών από την τεχνική περιγραφή της διακήρυξης. Συγκεκριμένα, ο δεύτερος προσφεύγων προσέφερε αφαίρεση αποτυπωμάτων 2 φορές ανά εβδομάδα αντί 1 που προβλέπει η διακήρυξη, γενικό καθαρισμό τουαλετών 2 φορές ανά εβδομάδα αντί 1 που προβλέπει η διακήρυξη, καθαρισμό εξωτερικών χώρων 2 φορές ανά εβδομάδα αντί 1 που απαιτεί η διακήρυξη, ανώτατο αριθμό καθαρισμών σε έκτακτες περιπτώσεις 15 φορές ετησίως αντί 12 που απαιτεί η διακήρυξη, καθαρισμό υαλοπινάκων χωρίς ανυψωτικά 7 φορές ετησίως αντί 6 που προβλέπει η διακήρυξη, γενικό καθαρισμό γραφείων ανά δίμηνο ήτοι 6 φορές τον χρόνο αντί για 4 φορές που προβλέπει η διακήρυξη (ανά τρίμηνο), καθαρισμό σχαρών, φρεατίων και απόφραξη ανά δίμηνο ήτοι 6 φορές τον χρόνο αντί για 4 φορές που προβλέπει η διακήρυξη (ανά τρίμηνο), καθαρισμό δωματίων με φορντίδα καθαρισμού και ελέγχου υδρορροών και σχαρών ανά δίμηνο ήτοι 6 φορές τον χρόνο αντί για 4 φορές που προβλέπει η διακήρυξη (ανά τρίμηνο), μυοκτονία-εντομοκρινία 4 φορές ετησίως αντί για 3 που προβλέπει η διακήρυξη ή και σε μικρότερο διάστημα αναλόγως ανάγκης, βαθύ καθαρισμό δαπέδων και διαδρόμων 3 φορές ετησίως αντί 2 που προβλέπει η διακήρυξη και καθαρισμό εξωτερικών υαλοπινάκων με ανυψωτικό 2 φορές ετησίως αντί 1 που προβλέπει η διακήρυξη. Δηλαδή, ο δεύτερος προσφεύγων σε 11 διαφορετικές εργασίες των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης παρέχει επιπλέον υπηρεσία με περισσότερες επαναλήψεις των εργασιών από τις ζητούμενες ελάχιστες. Εκτός αυτού όμως, προσφέρει και τρεις όλως επιπλέον σχετικές εργασίες πέραν των ελαχίστων απαιτούμενων πλην σχετικές και άμεσα συνεχόμενες με το αντικείμενο, δηλαδή υγρό πλύσιμο καλοριφέρ 3 φορές ετησίως, αντικατάσταση σαπυνοθηκών και αρωματικά. Ενώ δε στην αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών και την αναλυτική παρουσίαση εργασιών η αναθέτουσα εκτίμησε ότι αμφότερες οι προσφορές ήταν ιδιαίτερα ικανοποιητικές, η αναθέτουσα κατ' ειδικό τρόπο

υπογράμμισε στο γενικό συμπέρασμα μας επί του δεύτερου προσφεύγοντος, επιπρόσθετα όσων αναγνώρισε τόσο για αυτόν όσο και για τον πρώτο προσφεύγοντα, την προσφορά αυξημένων εργασιών κατά τα ανωτέρω σε σχέση με τον πρώτο προσφεύγοντα και τις απαιτήσεις της διακήρυξης. Ο δε πρώτος προσφεύγων ναι μεν παρείχε αναλυτικά στοιχεία ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα εκτελέσει τα απαιτούμενα αλλά δεν προσέφερε τίποτα επιπροσθέτως αυτών. Συνεπώς, αβάσιμα επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων ότι δεν επεξηγήθηκε η εκ μέρους του δεύτερου προσφεύγοντος υπερκάλυψη του κριτηρίου αξιολόγησης και δη η διαφορά του και η υπεροχή του έναντι του πρώτου προσφεύγοντος, άρα και η υπέρ αυτού απόκλιση των 5 βαθμών. Ουδόλως δε κατά τα ανωτέρω η περιγραφή των προσφορών ήταν στοιχειώδης, αλλά ιδιαίτερα εκτεταμένη, ενώ ο πρώτος προσφεύγων αφενός απομονώνει αποκλειστικά τα συμπεράσματα και όχι την προηγηθείσα αυτών ανά προσφορά περιγραφή, αφετέρου από τις παραθέσεις των συμπερασμάτων που περιλαμβάνει απομονωμένα στην προσφυγή του, και πάλι προκύπτει προδήλως το σημείο διαφοροποίησης και υπεροχής του δεύτερου προσφεύγοντος, καίτοι αβάσιμα ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται σχεδόν πανομοιότυπες αξιολογήσεις με ίδια διατύπωση, αφού δεν λαμβάνει υπόψη την παρατήρηση υπέρ του δεύτερου προσφεύγοντος ως προς τις αυξημένες εργασίες, η οποία υπάρχει μόνο ως προς τον τελευταίο, η δε ομοιότητα των αξιολογήσεων αφορά τα υπόλοιπα σημεία των προσφορών, όχι όμως και το συγκεκριμένο, εξ ου και μετ' ευχερείας προκύπτει το συμπέρασμα περί του αντικειμένου της υπεροχής. Και μάλιστα, η αναθέτουσα τόνισε στο συμπέρασμα της αυτό ότι το ως άνω σημείο υπεροχής του δεύτερου προσφεύγοντος αφορά ζήτημα ιδιαιτέρως σημαντικό λόγω του προδήλου ενδιαφέροντος των καθημερινών ή τακτικών εργασιών καθαριότητας. Εξάλλου, η επίκληση του πρώτου προσφεύγοντος ότι δεν ελήφθησαν υπόψη άλλα σημεία της προσφοράς του που είναι και ανακριβώς αποτυπωμένα προβάλλεται όλως αορίστως αφού ο πρώτος προσφεύγων δεν επεξηγεί σε τι συνίστανται, ενώ ο ισχυρισμός ότι έπρεπε ο ίδιος να λάβει 120 βαθμούς και ο δεύτερος προσφεύγων 110, είναι εντελώς αυθαίρετος, δεν ερείδεται καν στην

αντιπαραβολή των προσφορών και τη μεταξύ τους συσχέτιση, εκ της οποίας ουδόλως προκύπτει υπεροχή του πρώτου προσφεύγοντος σε κάτι ουσιώδες έναντι του δεύτερου ή αντίστοιχη υστέρηση του δεύτερου προσφεύγοντος, αντιθέτως δε προκύπτει σημαντική υπεροχή και δη επί της υπερκάλυψης των ελαχίστων απαιτούμενων προδιαγραφών εργασιών εκ μέρους του δεύτερου προσφεύγοντος. Ομοίως αβάσιμα επικαλείται ο δεύτερος προσφεύγων το ότι υπερέχει η προσφορά του στο οικείο κριτήριο ως προς τη ρεαλιστικότητά της λόγω μεγαλύτερης επικαλούμενης πείρας του, αφού η εμπειρία δεν συνιστά στοιχείο αξιολογούμενο στο οικείο κριτήριο αξιολόγησης, αλλά κατά τα παραπάνω κριτήριο επιλογής, που εξάλλου πληροί και ο δεύτερος προσφεύγων, η δε περαιτέρω σύγκριση επί εμπειρίας ουδόλως σχετίζεται με την κάλυψη του οικείου κριτηρίου A2 και τις προδιαγραφές της διακήρυξης που το ορίζουν, ενώ επιπλέον η ρεαλιστικότητα αξιολογείται βάσει της ζητούμενης κατά τα παραπάνω πρότασης, το δε κριτήριο A2 αξιολογείται βάσει της πρότασης οργάνωσης και βελτίωσης της καθαριότητας και της αποφυγής ατυχημάτων. Προδήλως δε, η προσφορά επιπλέον εργασιών καθαριότητας από τις ζητούμενες εκ μέρους του δεύτερου προσφεύγοντος σχετίζεται άμεσα και τυγχάνει παραδεκτής αξιολόγησης ως βελτίωση της καθαριότητας κατά την περιγραφή του κριτηρίου, η οποία ρητά ορίζει ότι τυγχάνουν θετικής αξιολόγησης. Επιπλέον, αβάσιμα επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων ότι δήθεν δεν έλαβε χώρα συγκριτική αξιολόγηση, αφού αφενός η σύγκριση δεν απαιτείται να εκτελείται με πανηγυρικές διατυπώσεις, αλλά αρκεί να προκύπτει από την αναλυτική παράθεση της επιμέρους αξιολόγησης κάθε προσφοράς και την αντιπαραβολή και συγκρισιμότητα των επιμέρους συμπερασμάτων επί εκάστης μεταξύ τους, η οποία εν προκειμένω είναι ευχερέστατη, αφετέρου εν προκειμένω εμπεριέχεται στην αξιολόγηση του δεύτερου προσφεύγοντος ρητή σύγκριση (*“αυξημένο αριθμό εργασιών σε σχέση με τις απαιτούμενες από τις τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης και σε σύγκριση με τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες”*). Περαιτέρω, αβάσιμα επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα υλικά απεντόμωσης και μυοκτονίας, το σύστημα υγιεινής και ασφάλειάς της, όπως και η μεθοδολογία καθαρισμού

που εφαρμόζει και η ανά χώρο μεθοδολογία καθαρισμού, ως και η διαχείριση απορριμμάτων, αφού σε αντίθεση με τις αβάσιμες επικλήσεις του, αυτά εμπεριέχονται στην αιτιολογία της αναθέτουσας, η οποία μάλιστα, αποδεικνύοντας τη λήψη υπόψη των ανωτέρω βαθμολόγησε την προσφορά του με 113, ήτοι κρίνοντας την ως υπερκαλύπτουσα κατά πολύ τα στοιχειώδη.

48. Επειδή, από τα ανωτέρω είναι σαφές ότι σε κάθε περίπτωση όλα όσα αναφέρει ο πρώτος προσφεύγων αποδεικνύουν μεν μια αναλυτική μεθοδολογία και μια εκτεταμένη και στοιχειοθετημένη πρόταση για το πως θα καλυφθούν αποτελεσματικά οι προκείμενες προδιαγραφές και πως θα παρασχεθούν ποιοτικές εργασίες καθαρισμού. Όμως, ο δεύτερος προσφεύγων προσφέρει όχι απλώς μια προσφορά περί ποιοτικής παροχής των απαιτούμενων υπηρεσιών, αλλά πλήθος αυτοτελών υπηρεσιών πέραν και επιπλέον των απαιτούμενων και περισσότερες επαναλήψεις των ζητούμενων εργασιών, στοιχείο που εύλογα, δικαιολογημένα και ορθά, κατά την κοινή πείρα, ελήφθη υπόψη από την αναθέτουσα ως ιδιαίτερα σημαντικό και ως ένα επιμέρους σημείο υπεροχής, με εύλογη οικεία πρόσθετη βαθμολόγηση. Το στοιχείο των πρόσθετων εργασιών είναι αυτονόητα κρίσιμο για την υπερβαθμολόγηση μιας προσφοράς σε διαδικασία ανάθεσης καθαριότητας, και δη σε σχέση με μεθοδολογίες, σχέδια βέλτιστων πρακτικών και περιγραφές φιλοσοφιών και μεθόδων καθαρισμού και τούτο λόγω της πρακτικής, συνηθισμένης, τεχνικά μη ιδιαίτερα πολυσύνθετης φύσης του αντικειμένου (αποφράξεις, γυάλισμα δαπέδων, καθαρισμοί παραθύρων και υαλοπινάκων, καθαρισμός τουαλετών και γραφείων κλπ) το οποίο δεν διέπεται από κάποια ραγδαία επιρροή της καινοτομίας και το οποίο, επίσης, σε κάθε περίπτωση βελτιώνεται προδήλως με τις επαναλήψεις των οικείων καθαριστικών εργασιών, οι οποίες δεν δύνανται να υποκατασταθούν ή να υποσκελισθούν από λιγότερες επαναλήψεις και καθαριστικές εργασίες, επειδή τυχόν οι τελευταίες στοιχειοθετούνται επί μεθοδολογιών. Εξάλλου, πέραν των παραπάνω προσθέτων εργασιών, ο δεύτερος προσφεύγων κατέθεσε πλήρη και αναλυτική περιγραφή των χώρων και των εργαζομένων σε αυτούς κατόπιν αυτοψίας, και

όσον αφορά την απεντόμωση-μυοκτονία, τεχνικές προδιαγραφές των οικείων εργασιών με εκτενή ανάλυση τεχνικών ελέγχου και εφαρμογής προγράμματος ανά χώρο, αναφορά των σκευασμάτων, πιστοποιητικά που θα εξαχθούν και οργανωτικό σχέδιο, αλλά και βιογραφικό και πτυχίο γεωπόνου με αναγγελία έναρξης ασκήσεως του σχετικού επαγγέλματος. Επιπλέον, κατέθεσε ανάλυση οργάνωσης έργου, με γιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας μαζί με τις συμβάσεις τους. Περαιτέρω, αναλυτικές τεχνικές προδιαγραφές καθαριότητας, εγχειρίδιο διαχείρισης συστήματος και γενικής οργάνωσης εργασιών, αναλυτικό επιχειρησιακό σχέδιο αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών και ασχέτως του ότι τυχόν επεκτάθη σε μη ζητούμενα και άσχετα πεδία ως προς το συμβατικό αντικείμενο, με ανάλυση ομάδων δράσης, διαγράμματα, πολυάριθμο προσωπικό που διατίθεται για την αντιμετώπισή τους και ανάλυση 8 διαφορετικών σεναρίων τέτοιων περιστάσεων με περιγραφή αντιμετώπισης και αναφορά χρόνου απόκρισης. Επιπλέον, κατέθεσε πρόταση βελτίωσης μεθόδων καθαρισμού και ανάλυση μέσων ατομικής προστασίας και διαχείρισής τους, ως και τα ISO και ΕΛΟΤ του για υπηρεσίες καθαρισμού, απεντόμωσης και μυοκτονίας και περιποίησης χώρων πρασίνου. Είναι επομένως αβάσιμα όσα ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται περί έλλειψης μεθοδολογίας καθαρισμού. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος, η μνεία του σε διαχείριση και διαχωρισμό απορριμμάτων συνίσταται σε μία σύντομη σελίδα που επί λέξει αναφέρει *“Σύμφωνα με το Ν. 4496/08-11-2017 φορείς όπως τα πανεπιστήμια υποχρεούνται μέσα σε (1) έτος από την έναρξη ισχύος του Νόμου να διασφαλίζουν τη χωριστή συλλογή των επιμέρους υλικών συσκευασίας. Η εταιρεία μας θα συμβάλλει στην εφαρμογή του παραπάνω νόμου και θα μεριμνά για τα κάτωθι: Θα μεριμνά ώστε οι κάδοι διαχωρισμού απορριμμάτων να παραμένουν στο σωστό σημείο, ευθυγραμμισμένοι κάτω από την πινακίδα σήμανσης. Για την καθαριότητα τους εσωτερικά και εξωτερικά και την συντήρησή τους. Κάθε τυχόν φθορά και ανάγκη αντικατάστασης των κάδων που παρατηρείτε από το συνεργείο μας, θα αναφέρεται στον αρμόδιο υπάλληλο του πανεπιστημίου προκειμένου να μεριμνήσει για την αποκατάσταση/ αντικατάσταση του κάδου. Σε περίπτωση που εντοπιστούν στους παραπάνω*

κάδους άσχετα υλικά ή απορρίμματα, το συνεργείο μας θα μεριμνά για να καταλήξουν στον σωστό κάδο. Τέλος κάθε φορά που το συνεργείο μας διαπιστώνει ότι έχει συγκεντρωθεί μεγάλη ποσότητα απορριμμάτων στον προσωρινό σταθμό συγκέντρωσης, θα ενημερώνει τον αρμόδιο υπάλληλο του πανεπιστημίου προκειμένου να καλεί τον εργολάβο αποκομιδής να τα παραλάβει.”, δηλαδή γενικόλογες και σχετικώς αυτονόητες αναφορές. Η δε μεθοδολογία καθαρισμού ανά χώρο συνίσταται στα εξής “Παρουσίαση Κτιρίου Διοίκησης: Υπόγειο 1. Ο καθαρισμός του υπόγειου χώρου ξεκινάει στις 06.30 π.μ. 2 Οι εργασίες ξεκινάνε από τον καθαρισμό του υπόγειου χώρου στάθμευσης προκειμένου να έχουν ολοκληρωθεί έως τις 7.30 πμ. Όπου ξεκινάει η προσέλευση του προσωπικού και των επισκεπτών του Πανεπιστημίου. 3. Έπειτα ξεκινάει ο καθαρισμός των υπολοίπων χώρων του υπογείου, Γραφείο Καθαριότητας & Ελέγχου καθαρισμού, Γραφεία Security, Ταχυδρομικές Θυρίδες & Γραφείο Διαχείρισης αυτών και Αρχείο Εντύπων Πανεπιστημίου, Ισόγειο 1.Στις αρμοδιότητες του συνεργείου καθαρισμού που απασχολείται στους ισόγειους χώρους συμπεριλαμβάνεται ο καθαρισμός του θυρωρείου, της αίθουσας VIP, της αίθουσας τελετών, όλων των κοινόχρηστων χώρων και των WC. Μεγάλη προσοχή δίνεται στην αίθουσα τελετών όπου πραγματοποιούνται ορκωμοσίες καθώς επίσης και διάφορες εκδηλώσεις λόγω της αυξημένης επισκεψιμότητας. 2 Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στον μηχανικό καθαρισμό του μαρμάρινου πατώματος στο χώρο του φουαγιέ, της εισόδου του κτιρίου και στον χώρο των ΑΤΜ, πλένεται καθημερινά με μηχανή πλύσεως-αναρρόφησης καθώς επίσης και στον καθαρισμό των υαλοπινάκων εσωτερικά και εξωτερικά τα οποία καθαρίζονται με μεγαλύτερη συχνότητα. 3. Στις αρμοδιότητες του προσωπικού μας δεν περιλαμβάνεται ο καθαρισμός του κυλικείου, οποίος πραγματοποιείται από το προσωπικό του κυλικείου, 1ος όροφος Στον 1ο όροφο το προσωπικό καθαρισμού πραγματοποιεί εργασίες στους κοινόχρηστους χώρους (διάδρομοι – κλιμακοστάσια) και στα γραφεία Erasmus. Επίσης καθαρισμός πραγματοποιείται στον εξωτερικό χώρο του 1ου ορόφου όπου βρίσκονται τα γραφεία διαχείρισης περιουσίας και το πρωτόκολλο., 2ος όροφος Στον 2ο όροφο γίνονται εργασίες καθαρισμού σε όλα τα γραφεία και τους κοινόχρηστους χώρους με ιδιαίτερη

προσοχή στις γραμματείες των τμημάτων του Πανεπιστημίου λόγω της συχνής επισκεψιμότητας αυτών. 3ος όροφος Στον 3ο όροφο βρίσκονται το γραφείο Προμηθειών και οι γραμματείες των τμημάτων. 2. Σε αυτόν όροφο εφαρμόζονται δύο διαφορετικές μεθοδολογίες καθαρισμού πατωμάτων καθώς υπάρχουν διαφορετικά είδη πατωμάτων. 4ος όροφος 1. Ο 4ος όροφος αποτελείται από γραφεία του Πρυτανικού Συμβουλίου – Συγκλήτου. 2. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στην μεταφορά των χαρτικών στους ειδικούς κάδους ανακύκλωσης. 5ος όροφος Ο 5ος όροφος αποτελείται από γραφεία της Οικονομικής Διεύθυνσης του Πανεπιστημίου. Εκτός από τους χώρους γραφείων, ιδιαίτερη προσοχή δίνεται και στον καθαρισμό των πατωμάτων βινιλλίου. 6ος όροφος 1. Στον 6ο όροφο βρίσκονται τα γραφεία της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών 2. Πρώτα γίνεται ο καθαρισμός των κοινόχρηστων χώρων και των wc και έπειτα ο καθαρισμός των γραφείων του ορόφου. 7ος όροφος 1. Στον 7ο όροφο βρίσκεται η Πρυτανεία. 2. Προκειμένου να καλυφθούν οι αυξημένες απαιτήσεις του εν λόγω χώρου εφαρμόζεται πρόγραμμα καθαρισμού σε δύο βάρδιες, πρωινή και απογευματινή. 8ος όροφος 1. Στον 8ο όροφο βρίσκονται τα γραφεία των Αντιπρυτάνεων καθώς επίσης και τα γραφεία της Τεχνικής Υπηρεσίας του Πανεπιστημίου. 2. Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στα γραφεία των Αντιπρυτάνεων λόγω των αυξημένων απαιτήσεων των χώρων. Εξωτερικοί Χώροι 1. Πραγματοποιείται καθαρισμός σε όλους τους εξωτερικούς χώρους περιμετρικά του κτιρίου Διοίκησης καθώς και στο εξωτερικό parking. 2. Ιδιαίτερη προσοχή στους προαναφερθέντες χώρους λόγω της επισκεψιμότητας από εξωπανεπιστημιακά στοιχεία.”, δηλαδή συνίσταται σε μια ολιγόλογη περιγραφή της χρήσης κάθε χώρου και μια ομοίως γενικόλογη αναφορά στις αυτονόητες εργασίες, στοιχεία που δεν συγκροτούν κάποιο πλεονέκτημα κατά κοινή λογική. Η μεθοδολογία καθαρισμού που υποβάλλει προκύπτει ως πλήρης. Η δε, ουδόλως ζητούμενη από τη διακήρυξη, συμπερίληψη της έγκρισης κυκλοφορίας και των φύλλων δεδομένων ασφαλείας των προϊόντων απεντόμωσης-μυοκτονίας δεν συνιστά κάποιο σημείο υπεροχής της ποιότητας της προσφοράς, αφού και ο δεύτερος προσφεύγων αναφέρει τα προϊόντα που θα χρησιμοποιήσει για τις ίδιες εργασίες, με αριθμούς έγκρισης, οδηγίες

εφαρμογής, αναλυτική μεθοδολογία χρήσης και δραστική ουσία. Περαιτέρω, ναι μεν ο πρώτος προσφεύγων υπέβαλε γενικά εγχειρίδια με γενικούς κανόνες υγιεινής και ασφάλειας, πλην όμως, ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε αναλυτικό και εξειδικευμένο επί του συγκεκριμένου έργου σχέδιο πρόληψης δημιουργίας εκτάκτων αναγκών, ατυχημάτων και φθορών, στο πλαίσιο δε του ευρύτερου σχεδίου που υπέβαλε για αντιμετώπιση και εκτάκτων αναγκών κατά τα ανωτέρω, το τελευταίο δε στοιχείο δεν υπήρχε στην προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος πέραν της γενικόλογης αναφοράς στην έννοια της έκτακτης ανάγκης και περί διαθέσεως προσωπικού (*“Για την διαχείριση των εκτάκτων αναγκών και την διασφάλιση της εύρυθμης και αδιάκοπης λειτουργίας του Πανεπιστημίου έχει οριστεί προσωπικό «έκτακτης» ανάγκης το οποίο ανταποκρίνεται άμεσα ανεξαρτήτου ημέρας και ώρας σε συνεργασία με τους επόπτες του έργου Βασιλική Αστεριάδου και Χάρη Λαμπρόπουλο. Χαρακτηριστικά παραδείγματα εκτάκτων αναγκών είναι αυτά των τρομοκρατικών–εμπρηστικών ενεργειών που πραγματοποιούνται από εξωπανεπιστημικά στοιχεία (π.χ. εμπρησμός ΑΤΜ μηχανήματος της Τράπεζας Πειραιώς έξω από το Κτίριο Διοίκησης) καθώς επίσης και σε έκτακτα καιρικά φαινόμενα.”*). Εξάλλου, το σύστημα διαχείρισης ποιότητας του δεύτερου προσφεύγοντος αναλυτικά προβλέπει τα περί υγιεινής και ασφάλειας, περιβαλλοντικής διαχείρισης και διαχείρισης ποιότητας. Περαιτέρω, ο πρώτος προσφεύγων υπέβαλε αρχείο τύπου powerpoint με παρουσίαση μιας «φιλοσοφίας καθαρισμού Cleaning Excellence” που προβάλλει ως καινοτόμα, και η οποία μάλιστα έτυχε θετικής αξιολόγησης στην αιτιολογία της προσβαλλομένης και η οποία συνίσταται επί της ουσίας στη χρήση πανιών μικροϊνας, ήτοι συνηθισμένου μέσου καθαρισμού που τυγχάνει ευρείας και συχνής χρήσης στην καθημερινότητα, ενώ περιλαμβάνεται και στην προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος. Τέλος, ο πρώτος προσφεύγων περιλαμβάνει και εγχειρίδια καθαρισμού αναλόγως καθαριζόμενης επιφάνειας, όπου περιγράφει τα βασικά και συνηθισμένα βήματα με τα οποία λαμβάνει χώρα ο τακτικός καθαρισμός χώρων, όπως γραφεία, δάπεδα, τουαλέτες κλπ μαζί με το χρησιμοποιούμενο υλικό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η αναλυτική περιγραφή των

διαδικασιών καθαρισμού και της πλήρωσης των τεχνικών προδιαγραφών από τον δεύτερο προσφεύγοντα δεν τηρεί εξίσου τις ίδιες βασικές ποιοτικές παραμέτρους, ενώ και ο τελευταίος αναφέρει τα προϊόντα καθαρισμού που θα χρησιμοποιήσει μαζί με τα δελτία δεδομένων ασφαλείας τους.

49. Επειδή, εν τέλει, το σύνολο των ισχυρισμών του προσφεύγοντος ουδόλως συγκροτεί στοιχείο που δεν ελήφθη υπόψη από την οικεία αναλυτική αξιολόγηση και περιγραφή της προσφοράς του από την αναθέτουσα και περαιτέρω ουδέν στοιχείο το οποίο συνιστά κάποια τυχόν αξιοσημείωτη διαφοροποίηση της ποιότητας της προσφοράς του ως προς τα ζητούμενα στο κριτήριο Α2, σε σχέση με τον δεύτερο προσφεύγοντα, σε καμία δε περίπτωση όσα επικαλείται δεν δύνανται να αναπληρώσουν την καταλυτική σχετική υπεροχή της προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος ακριβώς επί τη βάση της προσφοράς σε πολυάριθμες εργασίες περισσότερων επαναλήψεων αυτών και επιπλέον εργασίες, οι οποίες μάλιστα αφενός συνεπάγονται μεγαλύτερη δέσμευση πόρων, προσωπικού και εν τέλει κόστους εκ μέρους του τελευταίου, αφετέρου βελτιωμένου συνολικού επιπέδου υπηρεσιών και δη με υπερκάλυψη ακριβώς των ελαχίστων ζητούμενων από το ίδιο το κριτήριο Α2 και συγκεκριμένα επί ζητήματος ορθώς διαγνωσθέντος ρητώς από την αναθέτουσα ως μείζονος ενδιαφέροντος και ιδιαίτερως σημαντικού, ενώ η υπεροχή αυτή συμπληρώνεται και από την υπεροχή και επί της περιγραφής, σχεδίου και δέσμευσης προσωπικού για αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, όπου η αναθέτουσα έκρινε συμπερασματικά ότι ο δεύτερος προσφεύγων μπορεί να αποκριθεί “σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και με μεγάλο αριθμό εργαζομένων”, ενώ συγκριτικά έκρινε για τον πρώτο προσφεύγοντα ότι “είναι σε θέση να ανταποκριθεί άμεσα και αποτελεσματικά”, δηλώνοντας ούτως ότι ναι μεν και ο πρώτος προσφεύγων καλύπτει πλήρως τις οικείες απαιτήσεις, πλην όμως ο δεύτερος προσφεύγων παρέχει τη διαφοροποίηση του πολύ σύντομου χρόνου απόκρισης και του μεγάλου αριθμού εργαζομένων προς απόκριση, κατ’ υπερκάλυψη και προς τούτο των όποιων απαιτούμενων, αλλά και όσων προσφέρει η αντίστοιχη πρόταση του πρώτου προσφεύγοντος. Η δε

διαφοροποίηση των 5 βαθμών στο κριτήριο αυτό, την οποία έκρινε η αναθέτουσα, όχι μόνο δεν στοιχειοθετείται εκ των ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντος ως μεγάλη και μη εύλογη (πολλώ δε μάλλον ουδόλως στοιχειοθετείται δική του υπεροχή), αλλά προκύπτει κατά τα αναλυτικώς ανωτέρω αναφερόμενα, και μάλιστα κατ' ελάχιστον, εύλογη και πλήρως δικαιολογημένη σε κάθε περίπτωση. Και μάλιστα, η διαφοροποίηση της τεχνικής προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος, όπως αυτή εξάλλου ορθώς εντοπίστηκε από την αναθέτουσα, όσον αφορά την εκ μέρους του ανάληψη τόσο πολλών και διαφορετικών ειδών επιπλέον των ζητούμενων εργασιών συνιστά όντως ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα, οπότε, ασχέτως του ότι δεν είναι δυνατόν, ελλείψει οικείου λόγου της δεύτερης προσφυγής, αν έλαβε χώρα και τυχόν συγκριτική υποβαθμολόγηση του δεύτερου προσφεύγοντος με την απονομή σε αυτόν 5 βαθμών έναντι του επομένου προσφέροντος (δηλαδή του πρώτου προσφεύγοντος), σε κάθε περίπτωση καθιστά προφανές ότι το σύνολο των ισχυρισμών του έκτου λόγου της πρώτης προσφυγής, οι οποίοι ασχέτως του ανά περίπτωση αβασίμου αυτών αφορούν σε κάθε περίπτωση, κατά κοινή πείρα και λογική, ήσσονος σημασίας, σε σχέση με το ως άνω διαφοροποιητικό στοιχείο υπεροχής του δεύτερου προσφεύγοντος, ζητήματα, δεν δύναται ούτως ή άλλως να οδηγήσουν σε κρίση περί τυχόν αδικαιολόγητα ευρείας υπέρ του δεύτερου προσφεύγοντος διαφοράς. Εφόσον δε η αναθέτουσα έκρινε ότι το ως άνω μείζον, κατά αναγνώριση εξάλλου της ίδιας, διαφοροποιητικό στοιχείο υπεροχής του δεύτερου προσφεύγοντος, αντιστοιχεί και δικαιολογεί διαφορά 5 βαθμών έναντι του επομένου, προκύπτει ότι κατ' ενιαίο μέτρο κρίσης και κατά ορθή συγκριτική αντιπαραβολή των βαθμολογικών συσχετίσεων των προσφορών, τα όσα επικαλούμενα εκ μέρους του πρώτου προσφεύγοντος δεν δύναται να στοιχειοθετήσουν κάποια τυχόν υπέρτερη, αυτής που έλαβε, βαθμολογία. Εξάλλου, δεδομένης της ως άνω υπεροχής του δεύτερου προσφεύγοντος και του μεγέθους και της σημασίας αυτής, η οποία κατά κάποιον τρόπο πρέπει να αποτυπωθεί βαθμολογικά και δη συγκριτικά ως προς τις λοιπές προσφορές, η τυχόν αύξηση της βαθμολογίας του πρώτου προσφεύγοντος, θα έπρεπε αυτόθροα να οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη

αύξηση της βαθμολογίας του δεύτερου προσφεύγοντος και δη, ενώ η βαθμολογία του τελευταίου ευρίσκεται κοντά στο 120 (ο δε πρώτος προσφεύγων και αυτός βαθμολογήθηκε κατά πολύ άνω του 100 και σχετικά κοντά στο 120, ήτοι με 113), με αποτέλεσμα η τυχόν αύξηση της βαθμολογίας του πρώτου προσφεύγοντος να διακινδυνεύει υποβαθμολόγηση του δεύτερου προσφεύγοντος, αφού η δίκαιη και εύλογη υπεροχή του τελευταίου δεν θα δύναται να αποτυπωθεί βαθμολογικά λόγω μη δυνατότητας υπέρβασης του ανωτάτου ορίου των 120 βαθμών. Συνεπώς, η οικεία κρίση της αναθέτουσας προκύπτει ως ορθώς αιτιολογημένη και νομίμως εξαχθείσα, ο δε έκτος λόγος της πρώτης προσφυγής είναι απορριπτέος.

50. Επειδή, όσον αφορά τον έβδομο λόγο της πρώτης προσφυγής και την πρώτη επιμέρους αιτίαση του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής, που είναι συνεξεταστέοι ως εκ του περιεχομένου τους, αφορώντας αμφότεροι την αξιολόγηση του κριτηρίου Β1 *“Αξιοπιστία και ρεαλιστικότητα της μεθοδολογίας εσωτερικού ελέγχου και επόπτευσης των εργασιών καθαριότητας”*, προκύπτουν τα εξής. Η αξιολόγηση του κριτηρίου λαμβάνει χώρα αποκλειστικά βάσει κατ’ άρ. 2.4.3 της διακήρυξης Πρότασης της μεθοδολογίας που θα εφαρμόσει ο διαγωνιζόμενος για τον εσωτερικό έλεγχο και την επόπτευση των εργασιών καθαριότητας των εγκαταστάσεων, χωρίς ουδέν έτερο να ορίζεται ως ζητούμενο, απαιτούμενη ικανότητα ή ληπτέα υπόψη παράμετρος κατά τη βαθμολόγηση. Η δε έννοια του εσωτερικού ελέγχου, δεδομένου ότι τίποτα ειδικότερο δεν ορίζεται, έχει προφανώς την έννοια ελέγχου κάθε διαδικασίας, οργανωτικής, προσωπικού, πόρων, ασφαλείας εργαζομένων και εγκαταστάσεων της αναθέτουσας. Ο μεν δεύτερος προσφεύγων έλαβε βαθμό 109 με την αιτιολογία ότι *“Η εταιρεία διαθέτει μία (1) επόπτρια του έργου, η οποία θα έχει ως αρμοδιότητα την παρακολούθηση του συνόλου, με καθημερινή παρουσία στους χώρους του Πανεπιστημίου. Προβλέπεται η αναπλήρωση της επόπτριας σε περίπτωση απουσίας της. Η επιμέρους παρακολούθηση του έργου θα γίνεται από αρχιτεχνίτες, οι οποίοι θα επιβλέπουν και θα οργανώνουν τις επιμέρους ομάδες*

εργασίας, υποστηρίζοντας όλως επικουρικώς το έργο της επόπτριας. Βάσει των εγχειριδίων ποιότητας ακολουθούνται διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου, οι οποίες γίνονται σε διάφορα στάδια αξιοποιώντας τους αντίστοιχους υπευθύνους των τμημάτων, που εμπλέκονται: α) έλεγχος εργασιών, β) έλεγχος υλικών-εξοπλισμού και αναλωσίμων, γ) έλεγχος ποιότητας και υγιεινής, δ) έλεγχος διαδικασιών τμήματος προσωπικού, ε) ιατρός εργασίας, στ) τεχνικός ασφαλείας. Περιγράφονται οι αρμοδιότητες των στελεχών, που έχουν επιφορτισθεί με την παρακολούθηση του έργου και υποβάλλονται και τα προβλεπόμενα προς συμπλήρωση έντυπα. Γενικό συμπέρασμα: Η επόπτευση του έργου με τον ορισμό αρχιεργατών σε κάθε κτίριο κρίνεται ιδιαίτερα χρήσιμη και σημαντική, δεδομένου ότι παρέχεται η δυνατότητα της άμεσης, εντός του κάθε χώρου ξεχωριστά, επόπτευσης των εργασιών, της άμεσης, επιτόπιας επίλυσης πιθανών προβλημάτων, που μπορεί να ανακύψουν, της επίβλεψης των εργαζομένων και γενικά της συνολικής παρεχόμενης υπηρεσίας. Η εταιρεία προσφέρει μία επόπτρια για το σύνολο του έργου με τον αναπληρωτή της...”, ο δε πρώτος προσφεύγων βαθμό 112 με την αιτιολογία ότι “Η εταιρεία καταθέτει το οργανόγραμμα παρακολούθησης του έργου και αναφέρει τα τμήματα και τα στελέχη της επιχείρησης, που έχουν επιφορτισθεί σε διοικητικό επίπεδο με την παρακολούθηση της εκτέλεσης της υπηρεσίας. Περιγράφονται οι αρμοδιότητες των εμπλεκόμενων και η ακολουθητέα διαδικασία και κατατίθενται τα σχετικά φυλλάδια παρακολούθησης εργασιών και εργαζομένων. Για την άμεση παρακολούθηση του έργου η εταιρεία διαθέτει αποκλειστικά για το δύο (2) επόπτες έργου. Στην εκτέλεση των καθηκόντων τους υποστηρίζονται από τους αρχιεργάτες, που ορίζονται σε κάθε κτίριο. Η μεθοδολογία επόπτευσης του έργου βασίζεται στη χρήση του ηλεκτρονικού συστήματος επόπτευσης, με χρήση κινητών τηλεφώνων και υπολογιστών, με το οποίο παρέχεται πλήρης και άμεση επικοινωνία αλλά και ενημέρωση των εμπλεκόμενων στο έργο, εξαγωγή στατιστικών και παρατηρήσεων για τη βελτίωση των διαδικασιών. Γενικό συμπέρασμα: Για την επόπτευση του έργου χρησιμοποιείται εξελιγμένο πληροφοριακό σύστημα. Επίσης, ο ορισμός αρχιεργατών σε κάθε κτίριο κρίνεται ιδιαίτερα χρήσιμος και σημαντικός,

δεδομένου ότι παρέχεται η δυνατότητα της άμεσης, εντός του κάθε χώρου ξεχωριστά, επόπτευσης των εργασιών, της άμεσης, επιτόπιας, επίλυσης πιθανών προβλημάτων που μπορεί να ανακύψουν, της επίβλεψης των εργαζομένων και γενικά της συνολικής παρεχόμενης υπηρεσίας. Προσφέρονται δύο επόπτες για την παρακολούθηση του έργου, ένας για το campus και ένας για τα κτίρια εκτός campus, γεγονός σημαντικό για την καλύτερη επίβλεψη του έργου, οι οποίοι σε συνδυασμό με τους αρχιτεργάτες διασφαλίζουν καλύτερη επόπτευση του έργου...”. Από τη δε αντιπαραβολή των δύο ως άνω αιτιολογιών προκύπτει ότι αναγνωρίστηκε υπεροχή του πρώτου προσφεύγοντος επί τη βάση δύο στοιχείων, στα οποία διαφοροποιείται και η αιτιολόγηση της αξιολόγησής τους και δη το συμπέρασμα εκάστης, συγκεκριμένα δε πρώτον, ότι ο πρώτος προσφεύγων χρησιμοποιεί κατά την αναθέτουσα ηλεκτρονικό σύστημα επόπτευσης, δεύτερον ότι προσφέρει δύο επόπτες αντί ενός, ήτοι έναν για το campus και έναν για τα κτίρια εκτός αυτού. Ο μεν πρώτος προσφεύγων βάλλει κατά των παραπάνω επί τη βάση ότι δεν προκύπτει κατά τι υπερκαλύπτει ο δεύτερος προσφεύγων τις απαιτήσεις της διακήρυξης, όπως και ότι υποβαθμολογήθηκε ο ίδιος λαμβάνοντας μόλις 3 βαθμούς παραπάνω, αφού αφενός παρείχε σύστημα πληροφοριακό, ειδικώς προσαρμοσμένο για την αναθέτουσα και 2 επόπτες αντί 1, που κατά τον πρώτο προσφεύγοντα τέθηκε ως ελάχιστη προδιαγραφή. Ο δε δεύτερος προσφεύγων αμφισβητεί την κρίση περί σημασίας του αριθμού των εποπτών του πρώτου προσφεύγοντος, ήτοι 2 αντί 1 που προσφέρει ο ίδιος, επί τη βάση ότι δεν ορίζονται οι ώρες και ημέρες απασχόλησης στο συμβατικό αντικείμενο.

51. Επειδή, καταρχάς, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ουδόλως τέθηκε οποιαδήποτε ελάχιστη προδιαγραφή ενός επόπτη, όπως αβάσιμα αιτιάζεται ο πρώτος προσφεύγων, απλά στη σελ. 35, ήτοι τις Τεχνικές Προδιαγραφές προβλέφθηκε ότι “Οι επόπτες του έργου βαρύνουν τον ανάδοχο”, αναφορά ασαφή και κατατείνουσα στην επισήμανση ότι οι όποιες ανάγκες εποπτείας συμπεριλαμβάνονται στο τίμημα, από την οποία δεν μπορεί να εξαχθεί κάποια επί ποινή αποκλεισμού συγκεκριμένη ελάχιστη απαίτηση,

πολλώ δε μάλλον πρόβλεψης εργαζομένου με ειδική θέση επόπτη, αφού το οικείο εποπτικό καθήκον, ελλείπει έτερης σαφούς μνείας, ουδόλως καταρχήν εμποδίζεται να παρασχθεί και από αρχιεργάτη. Ομοίως, δεδομένου ότι τίποτα συγκεκριμένο δεν απαιτήθηκε από την αναθέτουσα, η υπερκάλυψη του κριτηρίου από τον δεύτερο προσφεύγοντα όπως και για τον πρώτο προσφεύγοντα κρίθηκε επί τη βάσει σύγκρισης μεταξύ του συνόλου των διαγωνιζομένων και όχι μεταξύ αυτών και ενός ελαχίστου ορίου απαιτήσεων. Επιπλέον, όπως βάσιμα ισχυρίζεται ο δεύτερος προσφεύγων, ναι μεν ο πρώτος προσφεύγων προσέφερε εν γένει 2 επόπτες, όμως δεν προκύπτει αν αυτοί θα απασχολούνται καθ' όλο το ωράριο και τις ημέρες των εργασιών καθαριότητας, οπότε και η εποπτεία θα επεκτείνεται χρονικά στο πλήρες εύρος της καθημερινής εκτέλεσης. Προκύπτει όμως, ότι θα καλύπτουν χωρικά τα κτίρια εντός και εκτός campus. Όσον αφορά το επικαλούμενο από τον πρώτο προσφεύγοντα πληροφοριακό σύστημα, αυτό κατά τα ανωτέρω όντως έτυχε θετικής αξιολόγησης και ελήφθη υπόψη για τη βαθμολογία του από την αναθέτουσα, κατά την αιτιολογία της. Περαιτέρω, ο πρώτος προσφεύγων δεν υποδεικνύει από ποιο στοιχείο της προσφοράς του προκύπτει μάλιστα ότι το ως άνω σύστημα παραμετροποιήθηκε ειδικά με προσαρμογή στη συγκεκριμένη αναθέτουσα, ενώ από το αρχείο παρουσίασης που περιλαμβάνει στην προσφορά του προκύπτει ότι πρόκειται για μια εφαρμογή επικοινωνίας, σχολιασμού και ανταλλαγής φωτογραφιών, μέσω των οποίων, όπως τουλάχιστον επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων, εξάγονται αναφορές, στατιστικά και βαθμολογήσεις μεταξύ των εργαζομένων με σκοπό τη βελτίωση επίλυσης προβλημάτων. Σημειωτέον, ότι και ο έτερος διαγωνιζόμενος, όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη εκρίθη θετικά ως προσφέρων 2 επόπτες (μαζί με αρχιεπόπτη, χωρίς αναφορά αρχιεργατών), χωρίς ηλεκτρονική εφαρμογή, έλαβε δε βαθμολογία 110, με αποτέλεσμα συγκριτικά να προκύπτει ότι η επιπλέον βαθμολογία που έλαβε ο πρώτος προσφεύγων λόγω του ως άνω συστήματος αν μη τι άλλο είναι αυξημένη και κατ' αποτέλεσμα η διαγνωσθείσα ως άνω υπεροχή του ως προς την εφαρμογή αυτή ελήφθη υπόψη και αποτυπώθηκε και βαθμολογικά. Σημειωτέον ότι ουδόλως συνιστά

προϋπόθεση της ορθότητας μιας βαθμολογίας, η δυνατότητα εντοπισμού της ακριβούς βαθμολογικής υπεροχής που έкаστο συγκριτικό πλεονέκτημα μόνο του αποδίδει στην προσφορά (καίτοι δεν αποκλείεται να δύναται ανά περίπτωση να εντοπιστεί, εφόσον οι συγκρινόμενες προσφορές αξιολογούνται καταρχήν ως ισοδύναμες και παρόμοιες και διαφέρουν μόνο ως προς ένα συγκεκριμένο στοιχείο που δικαιολογεί τη βαθμολογική απόκλιση κατ' αποτέλεσμα), δεδομένου ότι η ανά κριτήριο βαθμολόγηση εκφράζει τη συνολική και συνδυαστική εικόνα που δημιουργείται στην αναθέτουσα όσον αφορά το σχετιζόμενο με το κριτήριο αξιολόγηση περιεχόμενο και στοιχεία της προσφοράς, ενώ εξάλλου τα επιμέρους στοιχεία μιας προσφοράς συναρμόζονται σε ένα συνολικό πλαίσιο, με ενιαίες κατ' αποτέλεσμα θετικές και αρνητικές πτυχές, η συνισταμένη των οποίων αρκεί να είναι το αντικείμενο που εν τέλει αποτυπώνεται στη βαθμολογία. Συνεπώς, η ως άνω εφαρμογή, που αναντίρρητα αποτελεί ένα θετικό στοιχείο για τη βελτίωση της εσωτερικής εποπτείας και ελέγχου του έργου, όντως ελήφθη υπόψη από την αναθέτουσα, αξιολογήθηκε θετικά και η αξιολόγηση αυτή οδήγησε σε επιπλέον βαθμολόγησή της έναντι των υπολοίπων διαγωνιζομένων, χωρίς όμως να προκύπτει και να αποδεικνύεται από τον πρώτο προσφεύγοντα ότι ειδικά αυτή η εφαρμογή μόνη της προσδίδει σε αυτόν ένα τόσο σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα ειδικώς ως προς την εποπτεία εκτέλεσης του συγκεκριμένου έργου και ιδίως σε σχέση με τις ανάγκες του, σε σχέση μάλιστα με τις λοιπές προσφορές, ώστε η ως άνω βαθμολογική υπεροχή που όντως αναγνωρίστηκε σε αυτόν ειδικώς εξαιτίας της εφαρμογής αυτής να προκύπτει ως μικρή, και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, ώστε η εκ μέρους της αναθέτουσας άσκηση της καταρχήν ελεύθερης αξιολογικής κρίσης να καθίσταται αναπιολόγητη και υπερβαίνουσα τα άκρα όρια της, όπως αυτά ορίζονται από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής. Απορριπτέα δε είναι όσα ο πρώτος προσφεύγων αναφέρει περί ρεαλιστικότητας της πρότασης του δεύτερου διαγωνιζομένου, αφού αυτά αφορούν το κριτήριο Α2, πολλώ δε μάλλον όσα αναφέρει περί εμπειρίας του τελευταίου, αφού το στοιχείο της εμπειρίας δεν συνιστά μέρος του περιεχομένου κανενός κριτηρίου αξιολόγησης. Αντιστοίχως απορριπτέα είναι όσα αναφέρει ο δεύτερος προσφεύγων περι

αοριστίας που επιδρά στην οικονομική προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος, δεδομένου αφενός ότι δεν είναι δυνατόν κατά το παρόν στάδιο να ελεγχθεί προληπτικώς πιθανό πρόβλημα σε αξιολόγηση επομένου σταδίου και δη επί εγγράφου, ήτοι της οικονομικής προσφοράς, που δεν έχει ακόμη αποσφραγιστεί, αφετέρου ότι ούτως ή άλλως όταν η διαδικασία προχωρήσει στο επόμενο στάδιο αποσφράγισης και αξιολόγησης οικονομικών προσφορών, το ζήτημα του ορισμένου αυτών θα τεθεί επικαίρως και βάσει του ίδιου του περιεχομένου τους.

52. Επειδή, όμως, όντως, το ζήτημα της απασχόλησης 2 εποπτών και δη επιπλέον των αρχιεργατών, οι οποίοι συντρέχουν και στην προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος και δη το ζήτημα τυχόν αναίτιολόγητης υπερβαθμολόγησης ή αντιστρόφως υποβαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος έναντι του δεύτερου, συνδέεται άρρηκτα με το ζήτημα του χρόνου, ημερών και ωραρίων απασχολήσεώς τους, αφού αυτό καθορίζει το αν η προσφορά των 2 εποπτών προσφέρει όντως βελτιωμένη εποπτεία στο σύνολο του έργου, το οποίο δεν ορίζεται μόνο χωρικά, αλλά και χρονικά εντός της καθημερινής εκτελέσεώς του. Δεδομένου δε ότι το ζήτημα αυτό ελήφθη υπόψη από την αναθέτουσα ως θετικό στοιχείο και καταρχήν, αυτονόητα ορθώς, πράγμα που δεν αμφισβητεί ούτε ο δεύτερος προσφεύγων και ότι η διακήρυξη ουδεμία ελάχιστη απαίτηση σε αριθμό εποπτών, χρόνο, χώρο και ημέρες εποπτείας έθεσε, προκύπτει ότι η ως άνω ασάφεια περί του χρόνου απασχολήσεως των 2 εποπτών επιδρά ευθέως στο ίδιο το έρεισμα της οικείας συγκριτικής βαθμολογίας. Η ασάφεια αυτή ουδόλως αίρεται ούτε δια της παρεμβάσεως του πρώτου προσφεύγοντος, όπου αυτός δεν αναφέρεται, καίτοι απαντά στην οικεία αιτίαση της δεύτερης προσφυγής, η οποία ακριβώς αφορά την ασάφεια χρόνου παροχής της εποπτείας, σε τυχόν ώρες και ημέρες κατά τις οποίες θα παρέχονται οι επόπτες, αρκείται δε να αναφερθεί στην ανέλεγκτη διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας και μάλιστα *«εκτιμώντας επακριβώς ότι για το έργο θα απασχοληθούν δύο επόπτες, ανεξάρτητα από το ωράριό τους, δεδομένου ότι το αποτελεί έναν ιδιαίτερο χώρο ως προς την έκτασή*

του και συνεπώς, εφόσον η ανάγκη εποπτείας υφίσταται καθ' όλο το 24ωρο το ζήτημα του ωραρίου θα διευθετηθεί με βάση τις ανάγκες που θα παρουσιάζονται» (σελ. 12 παρέμβασης πρώτου προσφεύγοντος). Ο ισχυρισμός αυτός όμως είναι εσφαλμένος, διότι η καταρχήν ανέλεγκτη βαθμολογική ευχέρεια της αναθέτουσας αφενός πρέπει να τηρεί τα άκρα όρια, που ορίζονται από τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, του ενιαίου μέτρου κρίσης και της διαφάνειας, άλλως είναι ανεξέλεγκτη, αφετέρου πρέπει να ερείδεται επί ορθής και σαφούς αιτιολογίας, η οποία με τη σειρά της προϋποθέτει λήψη υπόψη ορθών πραγματικών περιστατικών, τα οποία θα πρέπει να συνεχονται με το συγκεκριμένο κριτήριο αξιολόγησης. Βάσει δε του ότι, εν προκειμένω, το κριτήριο συνίστατο στον εσωτερικό έλεγχο και την εποπτεία του έργου, το δε ληπτέο υπόψη ζήτημα του αριθμού των εποπτών συνεχεται από την ίδια την αιτιολογία της αναθέτουσας με την καλύτερη επόπτευση του έργου, το περαιτέρω ζήτημα της χρονικής εκτάσεως της εποπτείας αυτονόητα συνδέεται και συνιστά προϋπόθεση ακριβώς για την κρίση επί της ποιότητας εποπτείας του έργου. Τα δε επικαλούμενα περί συνεννοήσεως του χρόνου εποπτείας κατά την εκτέλεση και μετά την ανάληψη της σύμβασης αναιρούν τον χαρακτήρα του αριθμού των εποπτών ως στοιχείου κρίσιμου για την ποιότητα της εποπτείας, ως και αίρουν το ενιαίο βαθμολογικό μέτρο κρίσης, καθώς υπό την ίδια λογική έκαστος μετέχων θα μπορούσε να δηλώνει ότι θα συνεννοηθεί και τον αριθμό ή τα όποια μέσα εποπτείας αφού καταστεί ανάδοχος και να τα αναπροσαρμόσει, παρότι είχε ήδη βαθμολογηθεί με τα τυχόν δηλωθέντα στοιχεία, αίροντας έτσι οιαδήποτε διαφάνεια και αξιολογική ισότητα κατά τη βαθμολόγηση. Και ναι μεν το ειδικότερα συγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας θα οριστικοποιηθεί σε συνεργασία με την αναθέτουσα, όμως ουδόλως αυτό προσδιορίζεται ως αόριστο και δη ως αδιευκρινίστων ωρών εργασίας, ενώ εξάλλου κατά τη σελ. 35 της διακήρυξης ορίζεται ότι οι 235 απαιτούμενες θέσεις εργασίας αντιστοιχούν σε 6ωρη απασχόληση, επιπλέον δε ο πρώτος προσφεύγων θα δύνατο τουλάχιστον να δηλώσει αριθμό ωρών ημερήσιας απασχόλησης των εποπτών και όχι συγκεκριμένο ωράριο, πράγμα που δεν έλαβε χώρα. Περαιτέρω, δεδομένης της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος και της φύσης της

σύμβασης συνιστάμενης σε καθημερινές και περιοδικές εργασίες κατά τις προδιαγραφές της, η χρονική έκταση εκτέλεσης των εργασιών εντός της ημέρας, της εβδομάδος και του εν γένει συμβατικού διαστήματος, δεν προκύπτει τόσο ευρεία και ασαφής ούτε εκτεινόμενη υπό ομαλές συνθήκες σε 24ωρο πλαίσιο, ώστε να είναι αδύνατο να δηλωθεί, πλην απροόπτου ο χρόνος και οι ημέρες εποπτείας κατά το τουλάχιστον καθημερινό πλαίσιο εκτέλεσης της σύμβασης και κατά τα κοινώς αναμενόμενα. Ούτε είναι δυνατόν εξάλλου με τα νυν δεδομένα στοιχεία της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος να κριθεί αν όντως υποβαθμολογήθηκε σχετικώς και δη όσον αφορά την εκ μέρους του παροχή 2 εποπτιών, αν δεν διευκρινιστεί και αποσαφηνιστεί ο χρόνος, ώρες και ημέρες απασχόλησής τους στο συγκεκριμένο έργο, ώστε να υπάρχει ένα ασφαλές και σαφές συγκριτικό δεδομένο, που θα αντιπαραβληθεί με την προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος ως και τυχόν με αυτές των λοιπών διαγωνιζομένων. Μόνη δε η αιτίαση ότι προσφέρει 2 αντί 1 επόπτες και ως εκ τούτου και μόνο πρέπει να λάβει μεγαλύτερη βαθμολογία διότι η βαθμολογική του διαφορά από τον δεύτερο προσφεύγοντα είναι μικρή ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, καθώς η αφηρημένη διάθεση ενός αριθμού εποπτιών δεν δύναται να στοιχειοθετήσει μόνη της και αφ' εαυτής βελτιωμένη εποπτεία, αφού το κρίσιμο ουσιαστικό ζήτημα είναι η πραγματικώς ασκούμενη εποπτεία, το οποίο με τη σειρά του συνίσταται σε συνδυασμό αφενός του αριθμού των εποπτιών, αφετέρου του χρόνου απασχόλησης κάθε επόπτη στο συγκεκριμένο έργο. Εξάλλου, το ζήτημα του χρόνου αυτής της απασχόλησης όντως θα προκύψει και θα διαφανεί με την αποσφράγιση και αξιολόγηση οικονομικών προσφορών, πλην όμως η αξιολόγηση τεχνικών προσφορών θα είναι τότε ήδη περατωθείσα και το όποιο ζήτημα υποβαθμολόγησης ή υπερβαθμολόγησης δεν θα δύναται να διορθωθεί.

53. Επειδή, κατά συνέπεια των ανωτέρω, από τα ως άνω προκύπτει ότι η προσβαλλομένη όντως έσφαλε, όπως αμφότεροι οι προσφεύγοντες επικαλούνται, κατά τη βαθμολόγηση του κριτηρίου αξιολόγησης B1 και ειδικώς όσον αφορά τη λήψη υπόψη και ορθή προσμέτρηση στη βαθμολόγηση της

παραμέτρου της παροχής εποπτών και την ορθή συγκριτική αξιολόγηση αυτής, δεδομένης της διαφοροποίησης μεταξύ του παρεχομένου αριθμού εποπτών μεταξύ πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος. Και τούτο διότι η καταρχήν ανέλεγκτη κρίση της αναθέτουσας επί της βέλτιστης παρεχόμενης εποπτείας ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και ειδικότερα της μη λήψης υπόψη ότι η επίδραση του αριθμού των εποπτών στην εποπτεία συνιστά συνδυασμό αυτού (του αριθμού) με τον χρόνο απασχόλησής τους προς επόπτευση του συγκεκριμένου έργου. Και ναι μεν, η διακήρυξη δεν ζητούσε τίποτα συγκεκριμένο ούτε ως προς τον αριθμό των εποπτών ούτε ως προς τον χρόνο εποπτείας, πλην όμως η συγκριτική αξιολόγηση της παραμέτρου αυτής που μάλιστα κατά την ίδια την αιτιολογία της προσβαλλομένης ήταν ιδιαιτέρως σημαντική, υπήρξε πλημμελής δια της μη λήψεως υπόψη του ως άνω στοιχείου, η οποία εν τέλει έθιξε το ενιαίο μέτρο κρίσης και την ίση μεταχείριση των διαγωνιζομένων, ως αυτή αποτυπώθηκε στη βαθμολογία τους και επήλθε δια της συγκρίσεως μη συγκρίσιμων μεταξύ τους στοιχείων. Προϋπόθεση δε της ως άνω συγκρισιμότητας ήταν η αναγωγή αμφοτέρων των προσφορών σε κοινούς όρους και συγκεκριμένα στη συνολική κατά τον χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης παρεχόμενης εποπτείας, η οποία αφορά τόσο τους τυχόν συγχρόνως παρεχόμενους περισσότερους του ενός επόπτες (σε διαφορετικούς χώρους), όσο και τον χρόνο απασχολήσεώς των τελευταίων. Ούτως, η αναθέτουσα όφειλε στο πλαίσιο της βαθμολογικής της κρίσης και δεδομένου ότι κατά την ανέλεγκτη αξιολογική της ευχέρεια έκρινε το ως άνω στοιχείο περί εντάσεως καθημερινής και εν γένει εποπτείας ως σημαντικό, να ζητήσει κατ' άρ. 102 παρ. 2 Ν. 4412/2016 διευκρινίσεις (οι οποίες ζητούνται κατ' ενάσκηση μεν διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας όταν δεν συντρέχει κατ' άρ. 102 παρ. 5 ασάφεια επαγόμενη αποκλεισμό, πλην όμως η μη άσκηση αυτής της ευχέρειας ελέγχεται ως προς τυχόν υπέρβαση των άκρων ορίων της και τέτοια υπέρβαση συντρέχει όταν οι διευκρινίσεις ήταν απαραίτητες για την ολοκληρωμένη βαθμολογική κρίση επί τεχνικής προσφοράς, η έλλειψη των οποίων ως και η έλλειψη λήψης υπόψη των στοιχείων που έπρεπε να ζητηθούν δι' αυτών, καθιστά ελλιπώς αιτιολογημένη και πλημμελή τη συγκριτική βαθμολόγηση) από

τον πρώτο προσφεύγοντα, όσον αφορά τον χρόνο, ώρες και ημέρες κατανομής της απασχόλησης των 2 προσφερόμενων από αυτόν εποπτών, ώστε να αξιολογήσει ορθά και ολοκληρωμένα το εξ αυτού ως άνω προσφερόμενο στοιχείο (των 2 εποπτών) και κατόπιν τούτου να συγκρίνει αυτόν με τους έτερους προσφέροντες ως προς αυτό το στοιχείο και κατ' αποτέλεσμα τούτου και σε συνδυασμό με τις λοιπές αξιολογικές της κρίσεις επί του κριτηρίου B1 ως προς την προσφορά αυτού και των άλλων μετεχόντων, να βαθμολογήσει αυτόν συγκριτικά. Παραλείποντας τα ως άνω, η αναθέτουσα παρέβη τα άκρα όρια της οικείας αξιολογικής της ευχέρειας και προέβη σε αξιολόγηση των προσφορών ερειδόμενη επί ασαφούς και ελλιπούς αιτιολογίας και επομένως σε πλημμελή βαθμολόγηση της προσφοράς του τόσο σε απόλυτο μέγεθος όσο και συγκριτικά ως προς άλλους μετέχοντες. Είναι προφανές δε ότι η λήψη υπόψη της εποπτείας και δη του αριθμού των εποπτών ως τυχόν θετικό στοιχείο, ή αντιστρόφως σημείο μειονεξίας, μιας προσφοράς συνέχεται άμεσα από τον χρόνο απασχολήσεως και διαθέσεώς του για την εποπτεία των προσφερομένων εργασιών και προφανώς πρέπει να συνδέεται ως επί το πλείστον με τον χρόνο απασχόλησης του κύριου όγκου του εργατικού προσωπικού καθαριότητας και τον συνήθη ή αναμενόμενο χρόνο και ώρες εκτέλεσης των εργασιών που συγκροτούν το συμβατικό αντικείμενο (ήτοι η διάθεση επόπτη σε τυχόν κατ' αναφορά προσφέροντος, ετοιμότητα χωρίς τακτική και άνευ ετέρου παρουσία στον χώρο ή η απασχόληση του στο συγκεκριμένο αντικείμενο για λίγες μόνο ημέρες ή κάποιες μεμονωμένες ή λίγες απροσδιόριστες ώρες εντός των ωραρίων εκτέλεσης εργασιών δεν δύναται να ληφθεί υπόψη ως στοιχείο που προσδίδει στον τυχόν αριθμό εποπτών κάποια ιδιαίτερη θετική βαρύτητα επί οιασδήποτε προσφοράς). Άρα, κατ' αποδοχή του έβδομου λόγου της πρώτης προσφυγής και της πρώτης επιμέρους αιτίασης του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα ως προς τη συγκριτική βαθμολόγηση της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος κατ' απόλυτο μέγεθος αλλά και συγκριτικά ως προς τις άλλες προσφορές όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης B1 και η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα ώστε αυτή να

προβεί στα ως άνω παραλειφθέντα και δη σε ζήτηση διευκρινίσεων από τον πρώτο προσφεύγοντα ως προς τον χρόνο για τον οποίο προσφέρει τους 2 επόπτες και ειδικότερα τον αριθμό ημερών και ωρών και εν γένει κατανομή χρόνου απασχολήσεώς τους ειδικώς για το συγκεκριμένο συμβατικό αντικείμενο εντός του πλαισίου εκτελέσεώς του, όπως και ως προς το ζήτημα της φυσικής παρουσίας τους στους χώρους εκτέλεσης των εργασιών, όπου εξάλλου ο ίδιος μάλιστα με την προσφορά του τους κατανέμει (ένας εντός και ένας εκτός campus) και κατόπιν αυτών, να προβεί σε νέα νόμιμη και αιτιολογημένη συγκριτική αξιολογική της κρίση, σε συνδυασμό με κάθε άλλη εκτίμηση την οποία ήδη εξήγαγε ως προς το παραπάνω κριτήριο αξιολόγησης και να επαναλάβει την οικεία βαθμολόγησή της επί του κριτηρίου B1 κατά λήψη υπόψη των ανωτέρω διευκρινισθέντων στοιχείων. Εξυπακούεται πάντως, και αναφέρεται προς καθοδήγηση των μερών, ότι τα ως άνω στοιχεία που θα παρασχεθούν θα πρέπει να συμφωνούν και με όσα ελήφθησαν υπόψη ως προς τον υπολογισμό του κόστους απασχόλησης στο πλαίσιο της μη εισέτι αποσφραγισθείσης οικονομικής προσφοράς, άλλως η τελευταία θα πάσχει και το ζήτημα θα ανακύψει εκ νέου στο στάδιο αξιολογήσεως αυτής.

54. Επειδή, όσον αφορά τον όγδοο λόγο της πρώτης προσφυγής περί του κριτηρίου αξιολόγησης B2 «Διαδικασίες διαρκούς επιμόρφωσης του προσωπικού καθαριότητας και ειδική εκπαίδευση της προτεινόμενης στελέχωσης της ομάδας καθαριότητας», προκύπτει ότι η διακήρυξη το μόνο σχετικό που ορίζει είναι κατά τον όρο 2.4.3.δ ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ότι αξιολογείται βάσει της προτεινόμενης στελέχωσης της Ομάδας Καθαριότητας με βιογραφικά σημειώματα των επικεφαλής και στοιχεία για την εκπαίδευση του προσωπικού καθαριότητας, πέραν δε τούτου ουδέν έτερο ορίζει. Το σύνολο των προσφερόντων δε, υπέβαλε τα σχετικώς κατά τα ως άνω ζητούμενα, βαθμολογήθηκαν δε όλοι με 110 χωρίς βαθμολογική διαφορά υπέρ ή κατά ουδενός έναντι ουδενός. Όσον δε αφορά τον δεύτερο προσφεύγοντα, η αναθέτουσα εξήγαγε το συμπέρασμα ότι παρέχει συνεχή επιμόρφωση του προσωπικού σε θέματα καθαρισμού χώρων και χρήσης εξοπλισμού και

μηχανημάτων που καλύπτουν τις απαιτήσεις της διακήρυξης, διοργανώνει ειδικά σεμινάρια περί των ως άνω θεμάτων και θεμάτων ως προς την ασφάλεια και υγιεινή των εργαζομένων, ως και περί ποιότητας και διαχείρισης περιβάλλοντος, ενώ κατατίθενται πίνακες του επιμορφούμενου προσωπικού, βεβαιώσεις από τους εκπαιδευτικούς φορείς και οι ακολουθούμενες διαδικασίες ενημέρωσης του προσωπικού. Συνεπώς, η βαθμολογία του προκύπτει αρκούντως αιτιολογημένη. Το δε ζήτημα του αριθμού των εποπτών που ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται μαζί με ότι υπέβαλε οργανόγραμμα που δείχνει δύο επόπτες αντί ενός, αφορά έτερο κριτήριο αξιολόγησης και συγκεκριμένα το Β1, όπου το ζήτημα του αριθμού των εποπτών ελήφθη υπόψη, ασχέτως αν ορθώς έλαβε εκεί χώρα η οικεία αξιολόγηση, θέμα περί του οποίου βλ. σκ. 50-53, και συνεπώς αβασίμως προβάλλεται ο αντίστοιχος ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος, αφού το ζητούμενο στο κριτήριο Β2 ήταν το βιογραφικό των επικεφαλής και η εκπαίδευση των καθαριστών και όχι ο αριθμός αυτών. Ομοίως αβασίμως επιχειρεί ο πρώτος προσφεύγων να προβάλει ως σχετιζόμενο ζήτημα με το κριτήριο Β2 τον αριθμό των τίτλων σπουδών και τα επίπεδα γενικής εκπαίδευσης των στελεχών του συγκρινόμενος με τον δεύτερο προσφεύγοντα, αφού συνιστά θέμα όλως άσχετο με το ως άνω κριτήριο Β2 και τις απαιτήσεις της διακήρυξης, αλλά και το ίδιο το περιεχόμενο του ως άνω κριτηρίου όπως περιγράφεται στη διακήρυξη, ενώ εξάλλου συνιστά και ζήτημα άσχετο και με την ίδια τη φύση και το αντικείμενο της προκείμενης σύμβασης καθαριότητας. Προδήλως δε, η διακήρυξη αναφερόμενη στην εκπαίδευση του απλού προσωπικού καθαριότητας αναφέρθηκε στην επαγγελματική εκπαίδευση σχετικά με το αντικείμενο της καθαριότητας και όχι στην εν γένει ακαδημαϊκή εκπαίδευση των εργατών καθαριότητας, πράγμα που εξάλλου ουδόλως μπορεί να σχετιστεί και με το συμβατικό αντικείμενο ενώ ουδόλως αναφέρθηκε στη διακήρυξη ως σχετικό με αυτήν γενικώς ή ειδικώς με το κριτήριο, αντιστοίχως δε ισχύει και για τους επικεφαλής της επιχείρησης, ήτοι το ζητούμενο προς αξιολόγηση δια των βιογραφικών τους αναφερόταν στα σχετικά με το συμβατικό αντικείμενο, δηλαδή την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας, προσόντα τους, εξ ου και κατά τον όρο 2.3.1 της διακήρυξης το κριτήριο Β2 αναφέρεται σε «ειδική

εκπαίδευση» και όχι εκπαιδευτικό ή ακαδημαϊκό επίπεδο της προτεινόμενης στελέχως και σε «διαδικασίες διαρκούς επιμόρφωσης» του προσωπικού καθαριότητας. Περαιτέρω, αλυσιτελώς ο πρώτος προσφεύγων παραθέτει κατάλογο με διάφορα σεμινάρια και εκπαιδεύσεις του προσωπικού του, αφού τα στοιχεία αυτά τέθηκαν υπόψη της αναθέτουσας και αξιολογήθηκαν από αυτήν, με αποτέλεσμα η τελευταία να κρίνει ότι ο πρώτος προσφεύγων υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της διακήρυξης, δίδοντας σε αυτόν βαθμό 110, με την ειδικότερη αιτιολογία ότι αποδεικνύει συνεχή επιμόρφωση του προσωπικού του σε θέματα καθαρισμού χώρων και χρήσης του εξοπλισμού και των μηχανημάτων, ως και σε διαδικασίες ενημέρωσης των εργαζομένων σε θέματα ασφάλειας και υγιεινής, με βάση τις κατατεθείσες βεβαιώσεις εκπαίδευσης, τα πιστοποιητικά παρακολούθησης σεμιναρίων επί τεχνικής καθαρισμού, εξυπηρέτησης πελατών, υγιεινής και ασφάλειας και διαχείρισης περιβάλλοντος, ως και ασφαλούς χρήσης μηχανημάτων και υλικών καθαρισμού και διαδικασιών καθαρισμού. Συνεπώς, η αιτιολογία της αναθέτουσας προκύπτει ότι έλαβε υπόψη το σύνολο των στοιχείων που παρέθεσε ο πρώτος προσφεύγων, ουδόλως δε έλαβε υπόψη στοιχεία που δεν έπρεπε, αντιστρόφως, να λάβει. Ούτε, εξάλλου, από όσα επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων, αλλά και από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει κάποια τυχόν πρόδηλη υπεροχή του έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος ή έτερου προσφέροντος ή κάποια τυχόν μειονεξία του δεύτερου προσφεύγοντος έναντι αυτού, που θα δικαιολογούσε το εσφαλμένο της ίσης μεταξύ τους βαθμολόγησης. Αντίθετα, προκύπτει ότι ο δεύτερος προσφεύγων παρουσιάζει προσόντα και εκπαίδευση προσωπικού επί σειρά ετών προ της προκείμενης διαδικασίας, η οποία ομοίως υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της διακήρυξης, ο δε βαθμός 110 που και αυτός έλαβε ουδόλως παρίσταται ως αδικαιολόγητος ή ως ερειδόμενος σε εσφαλμένα υπαχθέντα ή ερμηνευθέντα ή αξιολογηθέντα στοιχεία. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο όγδοος λόγος της πρώτης προσφυγής.

55. Επειδή, κατόπιν όλων των ανωτέρω, πρέπει να γίνουν εν μέρει δεκτές αμφότερες οι προδικαστικές προσφυγές. Και συγκεκριμένα να γίνει δεκτή

η πρώτη προσφυγή κατά τον έβδομο ως άνω λόγο της και δη όσον αφορά όσα συγκεκριμένα αναφέρονται ανωτέρω στη σκ. 53. Να γίνει δεκτή η δεύτερη προσφυγή τόσο κατά την πρώτη, όσο και κατά τη δεύτερη αιτίαση του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της και δη όσον αφορά, όσα αντιστοίχως περί κάθε επιμέρους αιτίασης, συγκεκριμένα αναφέρονται ανωτέρω στις σκ. 53 και 44. Να γίνει δε δεκτή εν μέρει η παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος, κατά το μέρος της με το οποίο βάλλει κατά των τριών πρώτων ισχυρισμών του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής. Να γίνει δε δεκτή εν μέρει η παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντος, κατά το μέρος της με το οποίο βάλλει κατά του πρώτου έως έκτου και όγδου λόγου της πρώτης προσφυγής. Να γίνει δεκτή εν όλω η παρέμβαση του τρίτου παρεμβαίνοντος, η οποία βάλλει κατά του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής, ήτοι καθ' ο μέρος η τελευταία στρέφεται κατά της αποδοχής του. Απορρίπτονται δε οι λοιποί λόγοι κάθε μίας από τις προσφυγές, ως και οι λοιποί ισχυρισμοί των παρεμβάσεων. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη κατά το μέρος της βαθμολόγησης των κριτηρίων αξιολόγησης τεχνικών προσφορών Α1 και Β1 και δη καθ' ο μέρος και κατά τις ειδικότερες πλημμέλειες, σφάλματα και παραλείψεις, που εμφιλοχώρησαν σε αυτήν σύμφωνα με τις ανωτέρω σκ. 44 και 53. Και συγκεκριμένα, καθ' ο μέρος αυτή πρώτον, εσφαλμένα βαθμολόγησε την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος και δη συγκριτικά και σε σχέση τόσο με τον δεύτερο προσφεύγοντα, όσο και κατ' αποτέλεσμα και αναγκαίως με κάθε έτερο μετέχοντα, και ειδικότερα τόσο κατ' απόλυτο βαθμό εκάστης προσφοράς όσο και ως προς τη μεταξύ τους βαθμολογική συσχέτιση (η οποία αφορά ανά περίπτωση τόσο τη διαφορά σε αριθμό βαθμών όσο και την κατάταξη επί του κριτηρίου), έκρινε δε εσφαλμένα, σύμφωνα και με τις αναλυτικά ανωτέρω αναφερόμενες επιμέρους πλημμέλειες και σφάλματα της οικείας αιτιολογίας, τη μεταξύ τους βαθμολογική διαφορά στο κριτήριο αξιολόγησης Α1, βλ. παραπάνω σκ. 44 και τα σφάλματα που εκεί ανακεφαλαιώνονται. Δεύτερον, εσφαλμένα βαθμολόγησε την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος συγκριτικά ως προς τον δεύτερο προσφεύγοντα, αλλά κατ' αναγκαίο αποτέλεσμα και ως προς κάθε άλλον μετέχοντα, ήτοι τόσο κατ'

απόλυτο βαθμό όσο και ως προς τη βαθμολογική του συσχέτιση (η οποία κατά τα ανωτέρω δύναται να αφορά τόσο την κατάταξη επί του κριτηρίου όσο και την τυχόν διαφορά σε βαθμούς από τις άλλες προσφορές), όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης B1, σύμφωνα και με τις αναλυτικά ανωτέρω, βλ. σκ. 53, αναφερόμενες πλημμέλειες. Εξάλλου, κατ' αναγκαία συνέπεια των ανωτέρω, είναι ακυρωτέα και η συνολική βαθμολογία επί του σταθμισμένου συνόλου των κριτηρίων, καθ' ο μέρος αυτή διαμορφώνεται από τα ως άνω κριτήρια αξιολόγησης A1 και B1.

56. Επειδή, σε συνέχεια της προηγούμενης σκέψης, πρέπει να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να επαναλάβει τη βαθμολόγηση ορθώς αιτιολογημένα και με σύγκριση μεταξύ των τεχνικών προσφορών, αίροντας τις πλημμέλειες που εμφιλοχώρησαν στην ενσωματωθείσα στην προσβαλλομένη κρίση της και εκεί εσφαλμένη αιτιολογία της, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα αναλυτικά ανωτέρω και συγκεκριμένα όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης A1 κατά τις σκ. 39-44 και τις εκεί αναλυτικά αναφερόμενες πλημμέλειες και κατευθύνσεις προς άρση τους, όσον αφορά δε το κριτήριο B1, κατά τις σκ. 49-53 και ειδικότερα, κατά τα αναλυτικώς αναφερόμενα στη σκ. 53, πρώτα προς ζήτηση διευκρινίσεων από τον πρώτο προσφεύγοντα με το αναφερόμενο στη σκ. 53 περιεχόμενο και εν συνεχεία σε νέα βαθμολογική κρίση, λαμβάνοντας υπόψη τα διευκινισθέντα, ομοίως σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στη σκ. 53. Εξυπακούεται δε, ότι κατόπιν της εκτέλεσης των ως άνω κατ' αναπομπή, από την αναθέτουσα, όσον αφορά τα ως άνω δύο κριτήρια αξιολόγησης, θα επαναβαθμολογηθούν και ως προς τη συνολική βαθμολόγηση τους κατά τον όρο 2.3.1 της διακήρυξης οι προσφορές και δη ειδικώς με τη λήψη υπόψη κατά τη νέα βαθμολόγηση, των βαθμολογικών μεταβολών που επήλθαν στα ως άνω δύο κριτήρια αξιολόγησης (προφανώς κατόπιν πολλαπλασιασμού τους με τους οικείους συντελεστές σταθμίσεως).

57. Επειδή (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018), όσον αφορά τα αναφερθέντα στη σκ. 56 τονίζεται, ότι η ως άνω εσφαλμένα εξαχθείσα

βαθμολογική συσχέτιση και διαφορά μεταξύ των ως άνω προσφορών του πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος, η οποία όμως κατά τα ως άνω έχει ούτως ή άλλως ως αποτέλεσμα την εσφαλμένη συσχέτιση και διαφορά μεταξύ πρώτου προσφεύγοντος και κάθε έτερου μετέχοντος, και κατ' αποτέλεσμα, η κατ' αναπομπή απαιτούμενη διόρθωση αυτής, περιλαμβάνει και την τυχόν κατάταξη μεταξύ των προσφορών, αφού η ολική ανά κριτήριο και επομένως και συνολική βαθμολογική διαφορά προκύπτει από την αφαίρεση της μικρότερης βαθμολογίας του δεύτερου ή του τρίτου ή του τέταρτου από τη μεγαλύτερη βαθμολογία του πρώτου ή του δεύτερου ή του τρίτου αντίστοιχα και επομένως, η διόρθωση της βαθμολογικής διαφοράς δύναται να προκύπτει τόσο με μεταβολή της κατάταξης όσο και με διατήρηση αυτής με περαιτέρω όμως διεύρυνση ή σμίκρυνση, ανά περίπτωση, της διαφοράς, το δε μέγεθος της διόρθωσης εξαρτάται από το μέγεθος των σφαλμάτων που εμφοχώρησαν και την εν γένει ανά περίπτωση εσφαλμένη υποτίμηση ή υπερτίμηση της βαθμολογικής διαφοράς, ο δε τρόπος εφαρμογής της άρσης αυτής εξαρτάται από το μέγεθος της απαιτούμενης διόρθωσης, κατά την κρίση της αναθέτουσας, βάσει πάντως των πορισμάτων της παρούσας Απόφασης σε συνδυασμό με την ήδη κατάταξη και το τυχόν ήδη μέγεθος της διαφοράς στη νυν βαθμολογία). Η δε παρούσα Απόφαση ναι μεν δεν δύναται η ίδια να ορίσει την ορθή (απόλυτη και διαφορική) βαθμολογία των μετεχόντων, η οποία ανάγεται στην οικεία κρίση της αναθέτουσας, πλην όμως κατ' άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016 οφείλει να συμμορφωθεί με τα κρινόμενα στην παρούσα Απόφαση και δη στο διατακτικό, αλλά και τις αναλυτικές σκέψεις του αιτιολογικού της. Η δε συμμόρφωση αυτή δύναται να εφαρμοσθεί με, κατά την οικεία κρίση της αναθέτουσας, ανά περίπτωση συνδυασμό αύξησης, διατήρησης ή μείωσης της βαθμολογίας εκάστης προσφοράς ανά κριτήριο αξιολόγησης, ακόμη δε και με μεταβολή της μεταξύ τους κατάταξης (εφόσον η διόρθωση της βαθμολογίας εκάστης ανά περίπτωση προσφοράς και δη της μεταξύ τους συσχέτισης και διαφοράς, επιφέρει κατ' αποτέλεσμα μεταβολή της πρώτης σε βαθμούς ανά κριτήριο ή και συνολικά), η ως άνω όμως κρίση της αναθέτουσας και η βαθμολογική της αποτύπωση θα πρέπει να προκύπτει βάσει ορθής, αντικειμενικής και σύμφωνης

με όσα αναλυτικά διακριβώθηκαν και αναπέμφθηκαν προς άρση δια της παρούσας Απόφασης, επιμέτρησης της μεταξύ των ως άνω δύο ή ανά περίπτωση περισσοτέρων προσφορών βαθμολογικής συσχέτισης και ανά περίπτωση βαθμολογικής διαφοράς. Επιπλέον, τονίζεται ότι αφού η αξιολόγηση λαμβάνει χώρα συγκριτικά, η κατ' αναπομπή επανάληψή της από την αναθέτουσα, θα λάβει υπόψη της τα παραπάνω στο πλαίσιο επανάληψης της σύγκρισης των πέντε προσφορών (αφού κατά την ίδια τη διακήρυξη, οι βαθμοί άνω του 100 απονέμονται αποκλειστικά κατά μέθοδο σύγκρισης με τους έτερους μετέχοντες), η δε αναθέτουσα κατά την εκτίμηση και κρίση της, πλην όμως σε συμμόρφωση με το σύνολο όσων διακριβώθηκαν στις ως άνω σκέψεις θα προβεί σε νέα σύγκριση και κατ' αποτέλεσμα βαθμολογική ανασυσχέτιση των προσφορών, αναλόγως πάντα του ειδικότερου αντικειμένου της ανά κριτήριο αξιολόγησης αναπομπής, το οποίο αντιστοιχεί στις, κατ' αποδοχή των αντιστοίχως προβαλλομένων από τον προσφεύγοντα, διακριβωμένες επιμέρους πλημμέλειες. Σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι το διατακτικό της Απόφασης ΑΕΠΠ επί προδικαστικής προσφυγής δεσμεύεται κατ' άρ. 360 επ. και 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016 από το αιτητικό και τους ισχυρισμούς της προσφυγής, εν προκειμένω δε αμφότερες οι προσφυγές και δη κατά τους ισχυρισμούς τους που κατά τα ανωτέρω κρίθηκαν ως αποδεκτοί, στρέφονταν κατά της ίδιας απόλυτης βαθμολογίας τους και κατά της συγκριτικής βαθμολόγησής μεταξύ αποκλειστικά των δύο προσφευγόντων (η δε δεύτερη προσφυγή στράφηκε και κατά της καταρχήν αποδοχής δύο άλλων μετεχόντων, απερρίφθη δε κατά το αντίστοιχο σκέλος της και ούτως ή άλλως δεν έβαλε κατά της συγκριτικής βαθμολογίας του πρώτου προσφεύγοντος ως προς αυτούς), προβάλλοντας πλημμέλειες της προσβαλλομένης ειδικώς και αποκλειστικώς ως προς τη βαθμολόγηση της προσφοράς του έτερου εξ αυτών. Όμως, εκ της ίδιας της φύσης των ως άνω ανευρεθέντων σφαλμάτων προκύπτει ενδεχόμενο αυτά να εμφιλοχώρησαν και όσον αφορά την αξιολόγηση μίας ή περισσοτέρων εκ των προσφορών των λοιπών τριών αποδεκτών μετεχόντων, πράγμα που δεν είναι δυνατόν, κατά τα ανωτέρω, να αποτελέσει μέρος του προκειμένου ακυρωτικού διατακτικού, ως εκ της φύσεως και του περιεχομένου των

εξετασθέντων ισχυρισμών, οι δε έτερες προσφορές ελήφθησαν υπόψη αποκλειστικά ως προς μέσο εύρεσης πλημμελειών όσον αφορά ειδικώς τις βαθμολογήσεις επί των προσφορών των δύο προσφευγόντων και το τυχόν σφάλμα που γενικώς εμφιλοχώρησε στην αιτιολογία της αναθέτουσας, μόνο όμως κατά την ειδική του έκφραση ως προς την αξιολόγηση των προσφορών των δύο προσφευγόντων. Ουδόλως όμως εμποδίζεται η αναθέτουσα δια της παρούσης Αποφάσεως και δη κατ' αποτέλεσμα εξάλλου της αρχής της νομιμότητας, στο πλαίσιο της επαναξιολόγησης στην οποία κατά την ανωτέρω αναπομπή ούτως ή άλλως, δεσμίως, κατ' άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016 όσον αφορά το περιεχόμενο των ως άνω σκ. 55-56 και τις σκέψεις όπου αυτές παραπέμπουν θα προβεί, περαιτέρω να εντοπίσει και να άρει, κατά διακριτική της πάντα ευχέρεια, τις αντίστοιχες, με τις ως άνω ευρεθείσες όσον αφορά την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος, τυχόν πλημμέλειες και σφάλματα που τυχόν εμφιλοχώρησαν στην αξιολόγηση λοιπών προσφορών, δεδομένου και του πλαισίου ίσης μεταχείρισης και ενιαίου μέτρου κρίσης εντός του οποίου πρέπει να διεξαχθεί η βαθμολόγηση των προσφορών. Τα ως άνω αναφέρονται στα στοιχεία που κατά τα ως άνω εσφαλμένα ελήφθησαν υπόψη υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος επί του κριτηρίου Α1, κατ' αποδοχή της πρώτης αιτίας του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής (βλ. σκ. 39-44), όπως και στο αληθές αντικείμενο αξιολόγησης (βλ. σκ. 49-53) που πρέπει να προκύψει κατ' άρση της οικείας ασάφειας όσον αφορά το κριτήριο Β1, κατ' αποδοχή της δεύτερης αιτίας του τέταρτου ειδικότερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής, ως και τη με το ίδιο αντικείμενο αποδοχή του έβδομου λόγου της πρώτης προσφυγής.

58. Επειδή, συνεπεία της σκ. 55, πρέπει να επιστραφεί στον πρώτο προσφεύγοντα το παράβολο ποσού 15.000 ευρώ, που κατέβαλε για την άσκηση της Προσφυγής του. Ομοίως, πρέπει να επιστραφεί και στον δεύτερο προσφεύγοντα το παράβολο ποσού 15.000 ευρώ, που κατέβαλε για την άσκηση της Προσφυγής του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» και με διακριτικό τίτλο «.....» και συγκεκριμένα κατά το μέρος της που αναφέρεται στην ανωτέρω σκ. 55.

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» και με διακριτικό τίτλο «.....» και συγκεκριμένα κατά το μέρος της που αναφέρεται στην ανωτέρω σκ. 55.

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση του πρώτου ως άνω προσφεύγοντος.

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση του δεύτερου ως άνω προσφεύγοντος.

Δέχεται εν όλω την Παρέμβαση του παρεμβαίνοντος υπέρ της απόρριψης της δεύτερης ως άνω προσφυγής οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....».

Ακυρώνει την υπ' αρ. 2956/19-3-2018 Απόφασης της αναθέτουσας, ως προς το σκέλος της που αφορά την αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών κατ' έγκριση του οικείου 2ου Πρακτικού της Επιτροπής Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του Διαγωνισμού και ειδικότερα κατά το μέρος της που ορίζεται στην ανωτέρω σκ. 55.

Αναπέμπει στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να προβεί σε όσα αναλυτικά ορίζονται στις ανωτέρω σκ. 56-57 και σε όσες επιπλέον σκέψεις της παρούσας αυτές περαιτέρω παραπέμπουν.

Ορίζει την επιστροφή στον πρώτο ως άνω προσφεύγοντα του παραβόλου ποσού 15.000 ευρώ που αυτός κατέβαλε για την άσκηση της προσφυγής του.

Ορίζει την επιστροφή στον δεύτερο ως άνω προσφεύγοντα του παραβόλου ποσού 15.000 ευρώ που αυτός κατέβαλε για την άσκηση της προσφυγής του.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 2 Μαΐου 2018 και εκδόθηκε την 17 Μαΐου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΣΙΑΛΑΦΟΥΤΑ ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ